

ФЕНОМЕНОЛОГІЧНА
НЕОАНГЛІСТИКА:
ТЕОРЕТИКО-
МЕТОДОЛОГІЧНІ
ЗАСАДИ

МАХАЧАШВІЛІ Русудан Кирилевна

2015

Запоріжжя

МАХАЧАШВІЛІ Русудан Кирилевна

**ФЕНОМЕНОЛОГІЧНА НЕОАНГЛІСТИКА: ТЕОРЕТИКО-
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ**

2015

УДК 811.111: 81'42

ББК Ш 143.21

М 36

Рецензенти:

Доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та практики перекладу з англійської мови Запорізького національного університету
Ю.А. Зацний

Доктор філологічних наук, професор кафедри англійської філології
Запорізького національного університету
Г.І. Приходько

Доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри перекладу
Сумського державного університету
С.О. Швачко

Рекомендовано до друку Вченою радою Запорізького національного університету (протокол № 3 від 21.03.2015 року)

Махачашвілі Р.К.

Феноменологічна неоанглїстика: теоретико-методологічні засади: Монографія. – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2014. – 344 с.

Монографія присвячена вивченню лінгвофілософської актуалізації категорійної структурованості англійської логосфери сучасного комп'ютерного буття. Комплексне дослідження сфери новітніх технологій з огляду як на лінгвальні, так і на філософські параметри сприяє більш повному вивченню природи лінгвосфери. Подібний підхід дозволяє розглянути онтологічні (часо-просторові) аспекти дійсності в їх лексико-семантичному висвітленні, детально дослідити феномен людини, її комплексне лінгвокатегоріальне позиціонування в межах екзистенційної лінгвосфери, проаналізувати засади логоцентричності сучасного буття.

Монографія адресована науковцям, викладачам та широкому колу читачів, зацікавлених у проблемах лінгвальної динаміки сучасної дійсності.

ISBN (13): 978-1-4438-2139-1

УДК 811.111: 81'42

ББК Ш 143.21

© Махачашвілі Р.К., 2015

**Присвячується світлій пам'яті мого батька, Махачашвілі Кириле
Автанділовича.**

Р.К.М.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	7
ВСТУП.....	8
ФЕНОМЕНОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ.....	24
Англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття як об'єкт лінгвістичного аналізу.....	24
Теоретичні засади цілісного моделювання мови та дійсності.....	24
Феноменологічні засади параметризації макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	39
Теоретико-методологічні принципи дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	54
Теоретичні проблеми визначення методології дослідження комплексних мовних об'єктів.....	54
Лінгвофілософський ракурс дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	59
Лінгвофеноменологічний ракурс дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	72
Теоретичні засади параметризації мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	82
Лінгвофеноменологічні засади дослідження мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	82
Феноменологічні засади інтегрованості мікроструктури	

англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	92
Феноменологічні характеристики англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса.....	99
Параметрична ідентифікація англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса.....	108
ФЕНОМЕНОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІКИ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ.....	134
Змістові засади динаміки англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	134
Структурні засади динаміки англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	142
Статичні параметри взаємодії мікроструктури плану змісту одиниць англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	142
Динамічні параметри взаємодії мікроструктури плану змісту одиниць англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	147
ДИНАМІКА МАКРОСТРУКТУРИ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ....	235
Динаміка лінгвосубстантного виміру макроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	235
Засади інтегрованості лінгвосубстантного виміру макроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	235
Параметризація дискретності лінгвосубстантного виміру	

макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	243
Динаміка лінгвосубстантного виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	249
Динаміка просторового виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	253
Засади інтегрованості просторового виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	253
Параметризація дискретності просторового виміру макроструктури англомоноїінноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	256
Динаміка просторового виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	262
Динаміка темпорального виміру макроструктури англомоноїінноваційної логосфери комп'ютерного буття	278
ДИНАМІКА ПРОЕКЦІЇ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ЯДРА ЛОГОСФЕРИ НА АНГЛОМОВНУ ІННОВАЦІЙНУ ЛОГОСФЕРУ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ.....	191
Засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру макроструктури англомоноїінноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	191
Феноменологічні засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	191
Структурні засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	203

Динаміка лінгвоантропологічного виміру макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного буття	206
Динаміка рівня «Космогонічні елементи КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття	206
Динаміка рівня «Органолептична зона КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	227
Динаміка рівня «Симулякри КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття	232
Динаміка рівня «Суб'єкт КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття	235
Лінгвофеноменологічна актуалізація особистісних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	235
Лінгвофеноменологічна актуалізація емотивних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	238
Лінгвофеноменологічна актуалізація соціальних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	244
Лінгвофеноменологічна актуалізація епістемічних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.....	254
ВИСНОВКИ.....	265
ГЛОСАРІЙ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ ТА ТЕРМІНІВ.....	278
РЕПРЕЗЕНТАТИВНІ КОМБІНАЦІЇ СУБСТАНТНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПЛАНУ ЗМІСТУ АІКТС	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	321

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

АІЛКБ – англomовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття

АІКТс – англomовний інноваційний комп'ютерний термінос

КБ – комп'ютерне буття

КД – концептуальний денотат

КЯЛ – концептуальне ядро логосфери

ЛД – лінгвальний денотат

ЛО – лінгвальна одиниця

ОД – онтологічний денотат

ПКЯЛ – проекція концептуального ядра логосфери

ВСТУП

Мережа дослідницького простору сучасних лінгвістичних розвідок передбачає можливість визначення проблематики мовного кодування, транскрибування та мапування різнотипних сфер актуальної та умовної дійсності у *лінгвокогнітивній* [331, 330, 314, 338, 512, 514], *лінгвокультурній* [8, 184, 217, 30], *лінгвопрагматичній* [146, 42], *дискурсивно-комунікативній* [161, 261, 306, 308, 379], *синергетичній* [6, 115], *діяльнісній* [21, 215] площинах.

Спостереження за розвитком підмов науки і техніки, опис нових засобів означування у відповідних терміносистемах, укладання і поповнення різногалузевих термінологічних словників - одне з головних завдань лінгвістики і лексикографії в галузі термінології [151, 154, 113, 114, 384].

Як невід'ємний продукт цивілізації, сучасна комп'ютерна дійсність виокремила в самостійне буттєве ціле. У його межах електронні медіа виступають не лише як засіб передачі інформації або взаємодії, але виявляють власну світотвірну, смислотвірну, та, як наслідок, мовотвірну потенцію [44, 45, 465, 474]. Комп'ютерне буття (КБ, термін за В.А. Кутир'євим [182, 291]) визначається як складна, багатовимірна сфера синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; це об'єкт дослідження широкого спектру гуманітарних наук.

У філософії комп'ютерне буття тлумачиться як особливий тип субстанції – матеріальної та ідеальної реальності у сукупності всіх форм її розвитку [555, 353, 486]; в антропології як середовище реалізації «пост-гуманістичних» тенденцій антропогенезу [354, 483]; у психології - як психосоматична та емоційна площина [1, 477, 578, 596]; в культурології - як сфера духовного досвіду [4, 438, 545, 507, 499], в соціології - як система різнорівневих, різноспрямованих соціальних відношень [409, 394, 500,].

Лінгвістичний аспект вивчення комп'ютерного буття на порубіжжі століть визначається об'єктивними історичними та геополітичними передумовами: кібернетизація, глобалізація, інформатизація світового суспільства, американізація світової культури [479, 430, 452, 121, 326, 348], у силу чого сучасна англійська мова, здебільш американський та британський варіанти [29 124, 200, 322, 567,], виступає пріоритетним лінгво-комунікативним середовищем первинного мовного кодування елементів комп'ютерного буття та його мапування [431, 496, 565, 559, 607].

Фрагменти мовної оболонка життєвої активності англомовної спільноти у комп'ютерній сфері визнаються соціо-функціональним фактором оновлення словникового складу англійської мови [123, 452, 453, 540, 116], системою окремих лінгвокогнітивних структур, елементів наднаціональної картини світу носіїв англійської мови [352], вербальним складником відповідного комунікативного середовища – «комп'ютерного дискурсу» [381, 36, 350].

Однак, проблема теоретико-методологічного обґрунтування наскрізних принципів, напрямків, механізмів та результатів якісної динаміки англомовних макро- та мікроструктур словникового складу у царині комп'ютерного буття, як консолідованого лінгвального об'єкта, ще чекає на вивчення. Розгляд цього питання потребує залучення феноменологічного ракурсу дослідження комплексних мовних об'єктів, з огляду на визначення магістрального завдання феноменологічної епістемології – пізнання повної системи фактів свідомості [209], що конституують об'єктивний світ [489, 94, 625].

В межах окресленого методологічного виміру «феноменологічність» мовної одиниці визначається як її кодифікативна спроможність до фіксації результатів пізнавального досвіду та прояву (термін за В.У. Бабушкіним, К.Г. Фрумкіним [18]) в ній субстантних характеристик пізнаваних об'єктів та явищ.

Запропонована у роботі лінгвістична адаптація феноменологічного підходу до теоретико-методологічного осмислення динаміки словникового складу сучасної англійської мови у комп'ютерному бутті виходить із поняття про логосферу, синтетично усвідомлену як: 1) загал вербальних знаків, які є умовно вичерпними феноменологічними реалізаціями абстрактних та емпіричних елементів різних сфер буття [25, 201, 441]; 2) зону інтеграції мисленнєво-мовленнєвих континуумів (лінгво)культур [21, 22, 74, 204].

На межі XX – XXI століть наука набуває статусу винятково ефективного і динамічного інструментарію людської діяльності, що детермінує інтерес учених до прагматичних аспектів і проблем теорії пізнання з метою підвищення ефективності наукової роботи традиційними класичними засобами і на основі інноваційних систем штучного інтелекту [49, 102, 156, 433, 583]. Спостереження за розвитком підмов науки і техніки, опис нових засобів означування у відповідних терміносистемах, укладання і поповнення різногалузевих термінологічних словників одне з головних завдань лінгвістики і лексикографії в галузі термінології [113, 153].

Порубіжжя XX-XXI століть визначається значним пришвидченням збагачення словникового складу англійської мови [383, 429, 115, 434, 122, 429, 256, 189], що зумовлює потребу у холістичних лінгвістичних дослідженнях саме інноваційних галузевих сфер.

Таке дослідження поповнення словникового складу сучасної англійської мови відповідає новому інтегративному напрямку – феноменологічній неоанглістиці. Англійська інноваційна логосфера комп'ютерного буття складова загальнонаціональної англійської логосфери розглядається як множинність вербальних новотворів, що є феноменологічними корелятами елементів комп'ютерного буття. Феноменологічна неоанглістика надає в розпорядження дослідникові інноваційної логосфери комп'ютерного буття новітню інтегративну методологію і процедури аналізу, застосування яких уможливорює всебічне

висвітлення взаємозв'язку засад надщільної вербалізації цього виміру дійсності та механізмів неологізації, номінації, мовної референції.

Актуальність роботи зумовлена: по-перше, значною щільністю інноваційної вербалізації поняттєво-змістової сфери англомовної лінгвокультури у царині комп'ютерного буття; по-друге комунікативною релевантністю цієї поняттєво-змістової сфери для глобальної англомовної спільноти; по-третє, орієнтацією роботи на дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття у світлі визначення лінгвістичної наукової проблематики філогенезу, соціогенезу та техногенезу мовних спільнот, що зумовлює ідентифікацію цієї логосфери як інтегративної мовної побудови, що визначається внутрішньою єдністю її компонентів на макро- та мікрорівнях і у площині знакового субстрату (формальних та змістових елементів і структур) синтезує ознаки буттєвої, когнітивної та антропологічної субстанції.

Запропонований лінгвофеноменологічний підхід до вивчення об'єкта дослідження сприяє вирішенню наукової проблеми цілісного моделювання процесів та результатів поповнення словникового складу високодинамічної системи англійської мови в цілому, та її окремих ділянок на порубіжжі ХХ-ХХІ століть, зокрема.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами і темами. Дисертація виконана в межах комплексних наукових тем, що розробляються факультетом іноземної філології Запорізького національного університету: «Лінгвальні, соціолінгвальні та перекладознавчі параметри розвитку словникового складу сучасної англійської мови» (код держреєстрації 0109U001485), „Когнітивно-комунікативні та лінгво-культурологічні параметри дослідження мовних одиниць” (код держреєстрації 0113U000807), затверджених Міністерством освіти і науки України.

Метою роботи є визначення макро- та мікроінтегративних параметрів динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття в контексті розвитку словникового складу сучасної англійської мови.

Досягнення поставленої мети дослідження передбачає реалізацію наступних завдань:

1) визначити теоретико-методологічне підґрунття лінгвофеноменологічного дослідження англомовної інноваційної логосфери КБ як консолідованого мовного об'єкта;

2) ідентифікувати засади макроструктурної будови та конфігурації мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як сукупної множинності лінгвальних новотворів відповідної референтної співвіднесеності;

3) з'ясувати підвалини та специфіку інтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

4) виокремити та схарактеризувати дискретну одиницю мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

5) ідентифікувати феноменологічний потенціал, що виявляє субтантні характеристики мовного референта, та специфіку конфігурації плану змісту і плану вираження одиниць мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як рушійної сили її динаміки на всіх рівнях;

6) схарактеризувати конкретні формально-структурні механізми, шляхи та способи динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

7) означити цілісні системні засади, напрямки та результати змістової динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття на мікро- та макро- рівнях.

Об'єктом дослідження виступає англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття кінця ХХ - початку ХХІ століття. **Предмет** аналізу – засоби та механізми англомовної інноваційної вербалізації комп'ютерного буття з точки зору лінгвофеноменологічних характеристик засад, напрямків та результатів динаміки відповідної англомовної інноваційної логосфери.

Матеріалом дослідження слугують 3211 узуальні мовні одиниці – інновації англійської мови, що співвідносяться з різносубстратними сферами,

об'єктами та феноменами комп'ютерного буття, які було відібрано шляхом суцільної вибірки з шести конвенційних лексикографічних джерел новотворів англійської мови, чотирьох автоматизованих лексикографічних реєстрів англійської мови інновацій електронного формату, та тридцяти двох видань сучасної англійської періодици (1995- 2013 р.р.).

Методологічно виконане дослідження базується на таких вихідних положеннях, доведених у лінгвістиці:

- англійська інноваційна одиниця (неологізм) [332, 528], з точки зору сучасних теорій номінації [192, 330, 377], неології [125, 73, 190], термінології [97, 98, 345] та словотвору [115, 116, 191, 331, 387, 343], позиціонується як амбівалентний мовний знак, властивості якого задовольняють діалектичній єдності у протиставленні діад фіксованість :: відкритість, консолідованість :: дисипативність, статика :: динаміка форми та змісту, як онтологічного витoku механізмів високодинамічного розвитку системи англійської мови;

- проблематика мовного кодування та мапування різнотипних сфер актуальної та умовної дійсності визначається у лінгвоонтологічному [367, 281, 89], лінгвокогнітивному [30, 177, 303, 307, 380], лінгвокультурному [211, 143, 144, 310, 397], синергетичному [5, 116] ракурсах, в межах яких мова інтерпретується як інструмент накопичення, ієрархічного підпорядкування та трансляції знань про оточуючу дійсність – соціально-культурне явище, конститuentи якого приймають участь у конструюванні цілісних та фрагментарних образів дійсності різного ступеня абстракції; як відкрита нелінійна система, здатна до формально-змістової самоорганізації у процесі розвитку;

- вивчення складних динамічних мовних явищ зумовлене методологічним контекстом постмодерністської парадигми наукового мислення другої половини ХХ - початку ХХІ ст. у цілому (Ж. Дерріда, Ж. Делез, Г.Г. Гадамер, Ж.-Ф. Ліотар, І. Хассан) [76, 93, 95, 145, 366, 399, 489] та лінгвістичної науки зокрема (Р. Барт, Ф.С. Бацевіч, У. Еко, А. Коклен, Р.Є. Пилипенко) [26, 391, 23], визначається мозаїчністю та

міждисциплінарним характером методологічних підходів до досліджуваних об'єктів.

Уперше до вивчення обраного об'єкту – англомовної інноваційної логосфери КБ – в якості методологічної бази залучаються принципи феноменологічної неоанглістики, котра передбачає консолідацію лінгвального та субстантного аспектів досліджуваних інноваційних мовних явищ, які підпорядковані нерозривній, взаємозворотній єдності понять феномен::сутність.

Об'єктну сферу феноменологічної неоанглістики становлять елементи логосфери (зокрема, англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття) у пріоритетній детермінаційній діалектичній взаємодії з конструктами буття – простір, час, субстанція, явище, сутність – що відповідає об'єктній галузі «онтологічна неоанглістика»; конструктами знання/пізнання – епістема, поняття, концепт – що відповідає об'єктній галузі «гносеологічна неоанглістика», та конструктами людської свідомості/самосвідомості – ідентифікація, ідентичність, індивідуальність – що відповідає об'єктній галузі «антропологічна неоанглістика».

У процесі дослідження інкорпоровано **теоретико-методологічний** підхід до комплексної лінгвофеноменологічної інтеграції англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття на структурно-семантичних та онтологічно-детермінованих засадах; в роботі поєднуються сучасні лінгвістичні теорії термінології, неології та словотвору з лінгвофілософськими, зокрема з логоцентричними поглядами на систему мови (Аристотель, М.М. Бахтін, Р. Барт, А.Ф.Лосєв, О.О. Потебня) [13, 25, 38, 291, 202, 537].

Представлена наукова праця базується на вихідному положенні про феноменологічну природу комп'ютерних лексичних інновацій англійської мови (а саме, здатність виявляти, втілювати та структурувати елементи відповідної буттєвої сфери), яка уможлиблює та забезпечує комплексну детермінаційну взаємодію різносубстратних (мовних, буттєвих та

антропологічних) параметрів англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. В процесі дослідження упроваджено алгоритм онтосферичної та антропосферичної парадигматичної систематизації загалу англomовних інноваційних комп'ютерних термінісів.

У межах феноменологічного підходу (Е. Гуссерль, Р. Інгарден, М.К. Мамардашвілі, Г. Шпет) [93, 134, 208, 388, 399, 625] глобальна семіотична інтегрованість макро- і мікроструктур англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття ідентифікується як забезпечена та реалізована за рахунок детермінаційної взаємодії різносубстратних (мовних, часо-просторових, есенціальних, антропологічних та соціальних) параметрів цієї логосфери, з огляду на значну синхронну щільність темпів та результатів паралельного розвитку вербального, онтологічного та антропологічного континуумів комп'ютерного буття [430, 518, 523, 567, 275, 342, 484, 485]. Логоцентричний ракурс [13, 25, 38, 291, 202, 441, 538] розгляду комп'ютерних вербальних інновацій англійської мови визначає їх феноменологічну природу через ідентифікацію знакового (структурно-змістового) субстрату цих мовних новотворів як емпіричного джерела та результату прояву субстантних характеристик реальності.

Мета, завдання та методологічне підґрунтя дослідження динаміки англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття визначили необхідність застосування низки загальнонаукових **методів** та операцій, а саме: аналізу, синтезу, генералізації, класифікації, систематизації тощо.

Для дедуктивного та індуктивного визначення типів, обсягу, якісних характеристик та напрямку динаміки змісту одиниць мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного застосовано елементи методу концептуального аналізу (Р. Ленекер, Ю.С. Степанов) [341, 513] у поєднанні з елементами методу феноменологічної редукції (Е. Гуссерль, В.У. Бабушкін, М. Гайдеггер) [18, 94, 368] шляхом наскрізної епістемічної деконструкції об'єкта аналізу (англomовної інноваційної одиниці) від емпіричного знакового субстрату, що відповідає діалектичному поняттю

«феномен», через щабелі інтенціоналу та екстенціоналу плану змісту до субстантних характеристик референта, що відповідають діалектичному поняттю «сутність».

Також застосовано наступний інструментарій лінгвістики: структурний аналіз – для встановлення парадигматичної інтегрованості загалу одиниць англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття за структурними, субстантними та антропоцентричними критеріями; ідентифікаційний, описовий та контекстний аналіз – для виявлення семантичного потенціалу інноваційних мовних одиниць різних структурних рівнів на позначення комп'ютерного буття; компонентний аналіз – для визначення взаємодії параметрів плану змісту аналізованих одиниць; соціолінгвістична кореляція – для з'ясування напрямків змістової дистрибуції одиниць цієї логосфери; а також прийоми кількісних підрахунків.

Робоча гіпотеза дослідження полягає у тому, що:

1) феноменологічна природа англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття передбачає нерозривне, обопільне поєднання її лінгвального та субстантного (онтологічного, епістемічного та антропологічного) аспектів у вертикальній площині взаємовиявлення діяди явище :: сутність;

2) консолідовані субстантні характеристики макроструктури англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття визначають феноменологічну специфіку конфігурації у статиці, наскрізної взаємодії та мобільності формально-змістових конститuentів її мікроструктури у динаміці.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що в ній вперше сформульовано методологічні принципи підходу до ідентифікації феноменологічних (проявляючих у царині лінгвального субстрату субстантні характеристики мовного референта) ознак різнорівневих інноваційних елементів словникового складу англійської мови сфери комп'ютерних

технологій, що дозволяє виокремити новий напрям неологічних студій – феноменологічну неоанглістику.

У межах запропонованого напрямку вперше визначено та параметризовано англійську інноваційну логосферу комп'ютерного буття як консолідований на макро- та мікро-рівні об'єкт лінгвістичного аналізу, що кваліфікується специфічними феноменологічними та динамічними ознаками і властивостями. Зокрема, у роботі вперше:

- ідентифіковано макроструктуру англійської інноваційної логосфери КБ як сукупний загальний мовних новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантивними (онтологічними, епістемічними, антропологічними) вимірами та елементами комп'ютерного буття, вичерпна, надшільна інноваційна вербалізованість яких визначає феноменологічну своєрідність досліджуваної логосфери;

- параметризовано мікроструктуру англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття як загальний дискретних мовних одиниць відповідної референтної віднесеності у сукупності їх формотворчих та змістових ознак;

- з'ясовано засади інтегрованості інноваційної логосфери комп'ютерного буття, що забезпечується ізоморфізмом параметрів екстенціоналу мікроструктури англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття та субстантивної (онтологічної, епістемічної та антропологічної) конфігурації елементів її макроструктури;

- встановлено тип, змістовий та формальний обсяг, феноменологічні властивості елементів мікроструктури англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

- параметризовано статичні та динамічні якісні характеристики різнорівневих та різносубстратних елементів структури плану змісту одиниць мікроструктури англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

- визначено консолідовану специфіку, межі, змістові характеристики динаміки англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття;

- виявлено якісні характеристики та пріоритетні напрямки розвитку наскрізної побудови внутрішньої та зовнішньої макро- та мікро форм англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, зокрема:

- виокремлено низку структурно-семантичних моделей утворення англомовних інновацій комп'ютерного буття, що екстеріорізують магістральні вектори мобільності її зовнішньої (морфологічної) та внутрішньої (змістової) форми;

- з'ясовано дифузні засади та репрезентативні результати взаємодії різнорівневих елементів та конфігурацій плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Теоретичне значення роботи зумовлено новим підходом до проблеми визначення феноменологічного характеру взаємодії якісних ознак та властивостей інноваційних англомовних об'єктів та явищ макро- і мікро- рівня та різноsubstrатних елементів буття, що є внеском у поглиблення лінгвофілософського ракурсу теоретико-методологічної проблематики сучасного германського мовознавства в цілому та англістики зокрема. В роботі розроблено:

Концепцію об'єкта дослідження – англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Окреслено онтологічні, феноменологічні, денотативні, сигніфікативні межі зазначеного поняття, детерміновано джерела та механізми динамічних процесів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як лінгвістичного об'єкта специфічної природи;

Концепцію методології та алгоритм методики дослідження, відповідно до типологічних характеристик об'єкта та предмета дослідження – англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. А саме, здійснено виокремлення та параметризацію такого напрямку мовознавчих досліджень як «феноменологічна неоанглістика» в якості методологічно релевантного підґрунття дослідження процесів та тенденцій динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття; запроваджено алгебраїчну процедурну модель визначення напрямку та якісних характеристик

динамічних дифузних процесів плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Обґрунтування поняття англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як консолідованого, макро- та мікро-інтегрованого лінгвального об'єкта, зокрема, окреслення субстантних, денотативних, сигніфікативних меж зазначеного поняття, з'ясування джерел та механізмів динаміки її побудови, визначення та параметризація одиниці мікроструктури логосфери комп'ютерного буття – англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса – становлять суттєвий внесок у розбудову теоретичної платформи неології.

Одержані результати визначення знакової природи англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, ідентифікований принцип надцільної вербалізації цього поняттєво-змістового сегменту англомовної лінгвокультури мають суттєву значущість для подальшої теоретичної розбудови лінгвокогнітивістики, уточнення ідентифікаційних механізмів та індексаційного інвентарю мовної категоризації та мапування дійсності шляхом її феноменологізації інноваційними мовними засобами.

Здобутки роботи, що стосуються моделювання конфігурації та з'ясування засад динамічної взаємодії змістових елементів внутрішньої та зовнішньої форми одиниць мікроструктури досліджуваної логосфери є внеском у сучасний стан розробки теорій семантики, ономасіології та словотвору.

Запропонований феноменологічний підхід до ідентифікації якісних характеристик холістичної динаміки словникового складу англійської мови у вимірі комп'ютерного буття відкриває перспективу теоретичного осмислення проблем комплексного моделювання та діагностики процесів розвитку системи англійської мови у царині широкого спектру динамічних сфер.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ

1.1. Англomовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття як об'єкт лінгвістичного аналізу

1.1.1. Теоретичні засади цілісного моделювання мови та дійсності

Світ, що оточує людину, неосяжний. Безкінечним є розмаїття його форм і проявів. Протягом тисячоліть людство намагалось якомога повніше відобразити об'єктивну (та суб'єктивну) реальність у мові. Мова – це не просто засіб висловлення й передачі готової думки, а сила, що творить цю думку [89, 390]. Найдійовішим та найнаочнішим засобом такої рефлексії завжди було поповнення словникового складу мови за рахунок виникаючих реалій та концептів буття.

Однією із пріоритетних настанов індивідуального та колективного суб'єкта пізнання виявляється якомога вичерпне відображення та вираження об'єктивної (та суб'єктивної) реальності (Дж. Лакофф, З.Д. Попова, І.А. Стернін, В.І. Карасік, А. Вержбицька) у мові [17, 61, 162, 143, 173, 188, 303].

За твердженням сучасних учених [14, 15, 41, 311, 428, 457], все, що може зробити людина – це створити (в мові, релігії, мистецтві, науці) свій власний універсум – “символічний всесвіт”, який відкриває перед нею можливість розуміти та тлумачити, зв'язувати та організовувати, синтезувати та узагальнювати досвід людства, а також знаходити індивідуальність через прилучення до культурного космосу.

Теоретична проблематика цілісного, багатомірного мовного моделювання реальності та її окремих сфер (однією з яких у межах англomовної лінгвокультури порубіжжя ХХ-ХХІ століть є сфера розвитку новітніх комп'ютерних технологій) скерована детермінаційною взаємодією низки понять, що послідовно зв'язують систему онтологічних ознак складних дійсних об'єктів, ознак їх рецепції та інтерпретації (у царині індивідуальної та колективної свідомості), втілення, закріплення та ретрансляції результатів взаємодії цих систем ознак.

У цьому зв'язку, фундаментальний вимір буття [13, 43, 140, 149] визначається як гетерогенне гіперонімічне поняття, що здатне реферувати полівимірні ознаки світоустрою:

- світ, що реально існує; світ що не підлягає безпосередній рецепції [65, 140], але є у дійсності;
- світ, що є уявним, нереальним (наприклад, уявлення про ідеальне, міфологічні образи [46, 202, 562]);
- реальність, яка існує об'єктивно, незалежно від свідомості людини (природа, об'єктивні закони світоустрою [55, 65, 75, 373]);
- загальний спосіб існування людини, суспільства, культури, цивілізації.

Виходячи з вищевикладеного, основними інтеративними формами буття визначаються:

- буття дійсного (матеріального, ідеального, субстантного) [130, 209, 212];
- буття біологічного (живого) [548, 183, 300];
- буття суб'єктивного (епістеміного, когнітивного) [107, 505];
- буття антропного (культурного, соціального) [110, 147, 601].

Одна з консолідованих теорій реальності запропонована, зокрема, у філософії Г. Гегеля. Її основа визначалася ідеєю Абсолютного духу, або світового розуму, активність якого розгортається в діалектиці понять і втілюється у суспільній практиці через еманацию народного духу, який свого

вищого прояву сягає у раціональному конституюванні [145, 260]. Г. Гегель був дотримувався: "все, що дійсне – розумне, а що розумне – те дійсне" [77, с. 94], у чому, зокрема, маніфестовано ідея тотожності буття субстантного та когнітивного (буття і мислення).

Тим самим, як бачимо, у межах західноєвропейської парадигмальної традиції, у підвалині теоретико-поняттєвого ракурсу параметризації цілісного моделювання дійсності – синтез онтологічних та людиновимірних засад. Площиною інтеграції означених засад можна вважати, на нашу думку, систему психоментальних та епістемічних понять, що входять змістового поля терміну «картина світу» та її різносубстратних та ієрархічно (за змісовим обсягом, ступенем абстракції) неоднорідних похідних.

Зокрема, картина світу усвідомлюється як складно структурована цілісність, що включає три головні компоненти — світогляд, світосприйняття та світовідчуття [304, 315, 217]. Ці компоненти об'єднані в картині світу специфічним для даної епохи, етносу чи субкультури чином.

Тим самим, картина світу ідентифікується як цілісна сукупність світоглядних знань про світ [149, 271, 274], котра сформована в процесі оцінювання суб'єктом результатів пізнання навколишньої дійсності. Суб'єктом або носієм картини світу є і окрема людина, і соціальні чи професійні групи, і етнонаціональні або релігійні спільноти.

Суб'єкт формує картину світу, виходячи з власного відчуття, сприйняття, уявлення, форм мислення та самосвідомості. Відповідним чином, картина світу, як результат кумуляції суб'єктивного досвіду пізнання світоустрою, будується на відчуттях, уявленнях, сприйнятті й мисленні індивіда та людської спільноти, диктує норми поведінки, систему цінностей [380, 177], які впливають на формування й узагальнення понять.

Отже, зазначимо, що параметризація картинування в системі сучасних гуманітарних наук детермінує визначення наступних провідних ознак цього поняття:

- система образів (і зв'язків між ними) [176, 194] — наочних уявлень про світ і місце людини в ньому, відомостей про взаємини людини з дійсністю (людини з природою, людину зі суспільством, людини з іншою людиною) і самою собою;
- життєві позиції людей [8, 362], їх переконання, ідеали, принципи пізнання і діяльності, ціннісні орієнтації і духовні орієнтири.

Будь-які істотні зміни картини світу тягнуть за собою системні зміни у комплексі зазначених елементів [19, 12, 507]. Крім того, системна інтегративність перерахованих параметричних ознак картини світу як цілісної побудови уявлень про світ знаходиться у підваліні ідентифікації моделювальних конструктів дійсності різних ступеней абстракції та ієрархічної підпорядкованості (світосприйняття, світогляд, світовідчуття, відповідно), що усвідомлюються як таксони картини світу.

У цьому зв'язку, світосприйняття (усвідомлюване як, зокрема, чуттєво-образна частина картини світу [33, 509, 418]) може бути визначене як сукупність наочних образів культури, людини, її місця у світі, взаємовідносин зі світом та іншими людьми тощо.

Світовідчуття являє собою особливий склад мислення, систему категорій або особливе співвідношення понять [104, 195]. Зазвичай перехід від однієї стадії суспільного розвитку до іншої супроводжується різкою зміною або ламкою громадської картини світу, затвердженням нових еталонів світопояснення. Новий світогляд формує нове світосприйняття і світовідчуття, в остаточному підсумку — нову картину світу.

У свою чергу, міфологічний (або міфопоетичний) простір — як шаблон моделювання світоустрою — з його структурними елементами (аксіоматика, в межах котрої здійснюються спроби раціоналізації дійсності, побудови альтернативних світів, маніпулювання свідомістю тощо [17, 110, 148]), може розглядатися як основа будь-якої картини світу, оскільки зміст міфу (концепту-міфологеми/міфологічного сценарію [305, 311]) виявляється

макро-знаком, що детермінує рух культури (окремої сфери діяльності) соціуму.

Тим самим, світогляд, як консекутивно-каузативний результат взаємодії та взаємопроникнення ознак попередніх конструктів, представляє собою сукупність системних уявлень про загальнобуттєві категорії простору, часу, руху тощо.

На думку дослідників, основні елементи — так званий «каркас картини світу» [162, 211] — являють собою набір вихідних принципів або міркувань, фундаментальних припущень про субстантні параметри дійсності та її частин. Вони можуть і не усвідомлюватися людиною, але є вбудовані в картину світу, бо необхідні для інтерпретації будь-якої життєвої ситуації, для визначення сенсу і для оцінки того, що відбувається. Деякі з них, такі як рух, причинність, тотожність, час і простір, можливо розуміти як апріорні щодо царини людського досвіду.

За принципом відповідності реальному світу виокремлюються наступні типи картинування дійсності:

- реальна картина світу – це об'єктивна дійсність поза людиною, світ, що її оточує [162, 317].
- ілюзорна картина світу (термін за Е. Фроммом, А. Мухієддіном) [295, 363, 324, 53] — накопичення в індивідуальній та колективній свідомості викривленої, несистематизованої інформації, яка не відповідає дійсності.

Зауважимо, що критерії ілюзорної картини світу наразі не визначені остаточно [172, с. 127]. Зокрема, А.А. Крушанов відзначає, що необхідно повністю знати природу реальності, щоб оцінити, наскільки певна картина світу є наближеною до неї [175, с. 137]. Пізнаючи світ засобами психобіологічних ресурсів, будучи активним та конструктивним дослідником, людина часто не усвідомлює ступінь відповідності результату пізнання оточуючій реальності. [17, 59]. Вступаючи в контакт із певним аспектом реальності, індивід інтерпретує його згідно з ієрархією

особистісних концептів [302, 314], а отримання зворотного зв'язку дає можливість оцінювати адекватність системи уявлень реальності.

Запобіжними факторами вичерпного детермінізму результатів мисленнєвого моделювання дійсності виявляються динамічні процеси розвитку сфер дійсності, поглиблення уявлень про різні рівні матеріальної світобудови, руху матерії на макро- та мікро- рівнях, аугментація сфер буття в цілому, і, як наслідок – аугментація сфер діяльності, людського досвіду, сфер людської свідомості та духовності.

Відповідно до цих особливостей картина світу, як консолідована, багатовимірна, квазі-гностична модель світоутрою кваліфікується наступними характеристиками:

- цілком визначає специфічний спосіб сприйняття та інтерпретації подій і явищ;
- являє собою основу, фундамент світосприйняття, спираючись на який людина діє у світі;
- має історично обумовлений характер, що припускає постійні динамічні зміни картини світу всіх її суб'єктів.

Властивий певній мові спосіб усвідомлення та мапування дійсності почасти універсальний, почасти національно специфічний [304, 297], тому носії різних мов можуть бачити світ по-різному, через призму своїх мов.

Така картина світобудови не може не відобразитись за допомогою мовної картини світу, в якій в свою чергу проступатиме національна мовна картина. Отже, наслідуючи мовознавчу традицію останніх десятиліть [177, 217], ідентифікуємо мовну картину світу як це результат певного способу відбиття реальності у свідомості людини через призму мови та національних, диференційних історико-культурних особливостей її носіїв.

Кожна природна мова відбиває певний спосіб цілісного сприйняття [390, 137] й організації (концептуалізації) світу. Висловлені у ній значення складаються в єдину систему поглядів різного ступеня абстракції, яка

екстрапольована як обов'язкова на індивідуальну та колективну свідомість носіїв мови.

Тим самим, мовна картина світу як сукупність уявлень про світ є ретроспективно та перспективно (з урахуванням засад історизму мислення) оформленим у свідомості мовного колективу цілісним [46, с. 23] образом світу, у формуванні якого беруть участь всі сторони психічної діяльності людини.

Мовна картина світу — історично сформована в повсякденному пізнанні спільноти та відображеною в мові сукупністю уявлень про світ, є певним способом відображення і концептуалізації дійсності крізь призму культурно-національних особливостей, притаманних певному мовному колективу [61, 267]; інтерпретація навколишнього світу за національними концептуально-структурними канонами відображення дійсності у свідомості етносу [16, 271], які засвоюються людиною у процесі її соціалізації.

У цьому зв'язку, концептуальне (за ступенем абстракції) моделювання світу кваліфікується як:

- універсальне,
- впорядковане,
- стійке,
- системне.

У той час як мовна модель світобудови за ознаками:

- фрагментарна,
- рухома,
- ізоморфна динаміці довкілля.

Обидва типи моделювання світу є царинами існування та функціонування мовних одиниць у свідомості носія і допомагають у відтворенні цілісної картини світу.

Тим самим, субстратом концептуальної моделі світу є інформація, що подається в поняттях, тоді як домінантними змістовими інтервалами у межах мовної моделі є знання, закріплені за одиницями конкретних мов.

Концептуальна модель організована за законами фізичного світу, мовна, відповідно за законами мови [269, 274, 304].

Домінантні характеристики мовної картини світу, за результатами пролонгованої методологічної традиції лінгвокогнітивних та лінгвоультурологічних досліджень, залучають наступні ознаки мовної картини світу [56, 99, 274, 559] як цілісної моделі світобудови:

- це система всіх можливих змістів: духовних, які визначають своєрідність культури і менталітету окремої мовної спільноти, і мовних, які визначають існування і функціонування самої мови;
- з одного боку, є наслідком історичного розвитку етносу і мови, а з іншого боку, є причиною своєрідного шляху їхнього подальшого розвитку;
- чітко структурована і в мовному вираженні є багаторівневою: вона визначає такі системні параметри мовного ладу як словниковий склад, словотворчі можливості мови, синтаксис словосполучень та речень;
- мінлива у часі, як будь-який «живий організм», піддається розвитку, тобто у вертикальному (діахронічному) сенсі вона на кожному етапі свого розвитку нетотожна сама собі;
- створює однорідність мовної сутності, і сприяє закріпленню мовної, а отже і культурної, її своєрідності бачення світу і його позначення засобами мови;
- існує у певній однорідній самосвідомості мовної спільноти і передається наступними поколіннями завдяки певному світобаченню, правилам поведінки, способу життя, закарбовані засобами мови.

Як бачимо, в якості цілісного конструкту світобудови, картина світу будь-якої мови виявляється рушійною силою, яка формує опосередковані уявлення про навколишній світ за допомогою мови, як «проміжного світу» [276, 524, 623] носіїв цієї мови.

Теоретичні проблеми параметризації світобудови (на основі різносубстратних – ментальних, мовних – способів реалізації та втілення людського досвіду) ґрунтуються на засадах ідеї про нетотожність явищ людського сприйняття і буттєвої сутності [52, 78, 131]. Буття, яке постає

перед свідомістю суб'єкта пізнання, виявляє свою первинну даність у якості суцього, або ж суті.

Відтак, суще – це дещо таке, що є необхідним і незмінним для інтелекту чи розуму, або ж суще – це первинно інтелегібельне буття речей зовнішньої щодо людської свідомості реальності. Іншими словами, інтелегібельність [67, 368] (осягнення, доступне винятково розуму чи інтелектуальній інтуїції) визначається як властивість самої сутності буття як модус і умова його існування. Проте, звідси ж випливає мисленнева нетотожність буття і суцього [37, 254, 257] (або феномену та субстанції).

З усвідомлення такої нетотожності, на думку сучасних дослідників, розпочинається шлях до теоретичного обґрунтування поглядів і думок на можливість віднайти тотожність між мисленням і реальністю, або людиною і світом, і, зокрема, «прокласти надійний місток над розколиною, що виникла у реальності через поселення в ній людини та її індивідуалізацією» [145, с. 147].

В цьому зв'язку необхідно зазначити, що умови розвитку сучасної глобалізаційної цивілізації детермінують розширення та уточнення парадигми поглядів на теоретичні принципи визначення засад та характеристик консолідованості світоустрою, його сприйняття в культурі, колективній суспільній свідомості та природній мові.

Так, інтелектуалізація сучасної глобальної культури визначає якісно новий підхід до осмислення процесів паралельного розвитку сфер людської діяльності та когнітивного (інтелектуального) досвіду. З чим пов'язане виникнення та методологічна розбудова поняття «ноосфера» [139, 158]. Ноосфера визначається як сучасна стадія розвитку біосфери, пов'язана з появою в ній людства [75, 148], і витлумачується як частина планети і навколопланетного простору зі слідами діяльності людини.

Відповідно до теорії В.І. Вернадського [65, 101, 82], ноосфера є третьою у послідовності таких основних фаз розвитку Землі як утворення геосфери (неживої природи) та біосфери (живої природи). Так само, як

біосфера утворюється взаємодією всіх організмів на Землі, ноосфера складається усіма розумами, що взаємодіють.

Ноосферу можна ідентифікувати як єдність «природи» і культури (в максимально широкому тлумаченні останньої, що залучає техносферу, як складник культурного простору [54, с. 126; 543, 587, 597]), особливо починаючи з того моменту, коли духовна культура досягає (за силою впливу на біосферу та геосферу) потужності своєї «геологічної сили».

З огляду на означену єдність природи та культури (у їхній взаємодії) у розвитку ноосфери визначаються дві стадії:

- 1) ноосфера у стадії її становлення, в процесі стихійного розвитку, починаючи з моменту виникнення людини [131, 545];
- 2) ноосфера, що свідомо удосконалюється спільними зусиллями людей в інтересах як людства в цілому, так і кожної окремої людини [587, 590, 592].

Геополітичні та геокультурні (ширше - субстантні) передумови закономірності виникнення ноосфери [374, 111] залучають, у цьому зв'язку, систему наступних детермінаційних умов:

- закон ноосфери В. І. Вернадського [65, с. 237] (перетворення біосфери, згідно з яким на сучасному рівні розвитку людської цивілізації вона неминуче перетворюється в ноосферу, тобто в сферу, де розум людини відіграє найважливішу роль у розвитку природи.);

- моральність як фундаментальна константа ноосфери [601, 433];

- принципи наростання цілеспрямованого впливу людей на динамічну систему людина - суспільство – природа [437, 385, 324];

- закон гармонійного примирення свободи і національних особливостей з плануванням і об'єднанням [435, 418];

- закон єднання дій та ідей людства [278, 276, 206].

Серед складових частин ноосфери як консолідованої моделі світобудови виділяють:

- антропосферу [20, 485, 590] (сукупність людей як живих організмів, їх діяльності та надбань);
- соціосферу [502, 214, 216] (сукупність соціальних факторів, характерних для даного етапу розвитку суспільства і його взаємодії з природою);
- техносферу [524, 1, 300] (сукупність штучних об'єктів, створених людиною, та природних об'єктів, змінених в результаті діяльності людства).

З огляду на окреслений контекст трансформації вихідних пресу позицій усвідомлення принципів світобудови та засад їх цілісного моделювання, зауважимо, що на рубежі ХХ-ХХІ століть сучасні комп'ютерні технології, як складова техносфери (і, відповідно - ноосфери) займають все більше місця в суспільній свідомості та функціональній діяльності людства.

Будучи невід'ємним продуктом цивілізації, комп'ютерна дійсність, однак, поступово відокремлюється в самостійне буттєве ціле [44, 59, 465, 474, 486]. На думку сучасних дослідників, Інтернет – це явище своєрідного “світу IV” [276, с 54], в межах якого електронні, зокрема, цифрові медіа виступає не лише як засіб передачі інформації або взаємодії, але виявляє власну, смислотвірну та світотвірну потенцію.

В силу об'єктивних геополітичних передумов (глобалізація [442, 455, 465, 431, 558], інформатизація світового суспільства [36, 290, 315, 408, 434, 490, 542, 574, 586], американізація світової культури [326, 509, 590, 516 тощо]) на порубіжжі століть найбільш динамічним та продуктивним засобом вербальної та комунікативної реалізації сфери новітніх комп'ютерних технологій виступає саме сучасна англійська мова (більшою мірою, за даними системних вітчизняних та зарубіжних досліджень у галузі неології англійської мови досліджень кінця ХХ – початку ХХІ століття [125, 121, 429, 425, 432, 496, 590] – американський та британський варіанти англійської мови).

Як невід'ємний продукт цивілізації, сучасна комп'ютерна дійсність виокремилась в самостійне буттєве ціле. У його межах електронні медіа

виступають не лише як засіб передачі інформації або взаємодії, але виявляють власну *світотвірну* [45, 128], *смыслотвірну* [359, 483], та, як наслідок, *мовотвірну* потенцію [133, 536].

Отже, комп'ютерне буття [183, 264, 409] синтетично може бути визначене як *складна, багатовимірна сфера синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями.*

З огляду на поняттєву систему ідентифікації онто-ментальних та лінгво-ментальних комплексних утворень для ідентифікації конструктів дійсності, *комп'ютерне буття та його англomовна інноваційна оболонка* може бути розташована у наступних поняттєвих координатах:

- *особливий тип субстанції* – матеріальної та ідеальної реальності у сукупності всіх форм її розвитку [370, 353] - буття;
- *інтегрувальна зона антропогенезу* [24, 33, 490];
- *середовище реалізації «пост-гуманістичних» тенденцій антропогенезу* [2, 479, 466, 532, 618] - сегмент ноосфери (зокрема – техносфери);
- *як система різнорівневих, різноспрямованих соціальних відношень* [409, 79, 571,] – соціосфера.
- *психосоматична та емоційна площина* [1, 492, 587], сфера духовного досвіду [354, 350, 571] - світосприйняття, модель світу, картина світу.

На сучасному етапі інформаційної революції інноваційна підсистема англійської мови, яка безпосередньо співвідноситься зі сферою розвитку новітніх комп'ютерних технологій та динаміки комп'ютерного буття в цілому набуває бурхливого та інтегрованого розвитку, що забезпечується низкою *лінгвальних та екстралінгвальних передумов*, зокрема:

1) синхронізованість темпів збагачення словникового складу сучасної англійської мови у відповідній галузі та темпів і обсягів виникнення та розгалуження субстантної, об'єктної, феноменологічної, антропологічної сфер комп'ютерного буття [430, 536, 568].

Означена синхронізованість виявляється, зокрема, у значних, порівняно з іншими буттєвими сферами у досліджуваній період, кількісних показниках обсягів поповнення інноваційного (узуального та потенціального) вербального інструментарію англійської мови.

Зокрема, за кількісними обсягами вибірки з лексикографічних джерел та динамічного узусу нами визначено та зафіксовано середній показник $\approx 11-20$ узуальних англомовних новотворів сфери комп'ютерного буття на 1 міс. протягом досліджуваного періоду (1995-2013 р.р.), що становить середню кількість 180 узуальних новотворів на 1 рік ($\approx 49-60\%$ загальної вибірки узуальних новотворів сучасної англійської мови – за даними конвенційних лексикографічних джерел [626, 627, 629, 667, 668, 669, 670, 671] та автоматизованих електронних лексикографічних реєстрів WordSpy, WorldWideWords, Logophilia, The Urban Dictionary, JargonFile, The Merriam-Webster Onlineб тощо);

2) ізоморфізм англомовного кодування різносубстратних структур (онтологічної, гносеологічної, антропологічної) комп'ютерного та некомп'ютерного буття [133, 179, 529, 540];

3) гнучкість, адаптивність та динамічність потенціалу розвитку словникового складу англійської мови у співвіднесенні з розвитком сфери комп'ютерного буття, що актуалізується, зокрема, за рахунок інформоемності, семіотичної гібридизації лінгвальних новотворів англійської мови, вияву потенції до трансформації їх ознак [116, 190, 331], зокрема, таких як морфологічний статус, морфологічна функція тощо.

З огляду на бурхливі синхронні темпи динаміки комп'ютерного буття, нові комп'ютерні реалії отримують невідкладне відбиття в сучасній англійській мові. Таким чином, запровадження новітніх комп'ютерних технологій, вимірів соціальної діяльності та комунікації, опосередкованих цифровими технологіями, вимагає та водночас сприяє розгалуженню полірівневої парадигми інноваційних засобів англомовної кодифікації та концептуалізації комп'ютерного буття.

Власне лінгвістичний науковий аспект параметризації феномену комп'ютерного буття на порубіжжі століть детермінується об'єктивними макроісторичними передумовами: кібернетизація, глобалізація, інформатизація світового суспільства, американізація світової культури [523, 524, 538].

У силу чого *сучасна англійська мова*, здебільш американський та британський варіанти [200, 493, 609], виступає *пріоритетним* лінгво-комунікативним середовищем *первинного мовного кодування* [490,540, 555] елементів комп'ютерного буття та його *мапування*.

Тим самим, фрагменти мовної оболонка життєвої активності англомовної спільноти у комп'ютерній сфері за системою якісних та кількісних показників по можуть бути охарактеризовані як:

- *соціо-функціональний фактор* [118, 125, 518, 491, 519] оновлення словникового складу англійської мови,
- *система окремих лінгвокогнітивних структур* [231, 352], елементів наднаціональної картини світу носіїв англійської мови,
- вербальний складник відповідного *комунікативного середовища* [36, 381, 320] – «*комп'ютерного дискурсу*».

1.1.2. Теоретичні засади параметризації макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Ідентифікована та параметризована у процесі нашого дослідження визначна густина та, певною мірою, надлишковість інноваційної вербалізації поняттєво-змістового сегменту англомовної лінгвокультури у царині комп'ютерного буття представляє собою, на наш погляд, специфічний (за екстенціональними характеристиками новоутворених мовних одиниць) прояв лінгвокогнітивних вимірів номінативної щільності (термін за В.І. Карасиком [143, с. 279]) та комунікативні релевантності (в термінах концепції З.Д.

Попової та І.А. Стерніна [303, с. 275]) цього поняттєво-змістового сегменту для глобальної англомовної спільноти.

А отже, в такий спосіб, вочевидь, індуктивно може бути верифікованою значущість осмислення елементів комп'ютерної дійсності для конкретної (зокрема - англомовної) спільноти.

У свою чергу, емпірично наочний та доступний для спостереження *ситуативний паралелізм* процесів виникнення та розвитку широкого спектру різносубстратних інноваційних елементів комп'ютерного буття:

- *ессенційних* елементів (простір, час, субстанція),
- *-гносеологічних* елементів (інформація, епістема тощо), антропологічних елементів (екзистенційний стан, тип ідентичності тощо),
- *лінгвальних* (англомовних) корелятивів (мовний знак, мовна форма, мовне значення, мовний зміст),

детермінує, на наш погляд, теоретико-методологічну релевантність визначення проблеми позиціонування цього сегменту англомовної дійсності – загалу вербальних новотворів англійської мови на позначення елементів, об'єктів та явищ комп'ютерного буття, як особливого, специфічного за ознаками, консолідованого, послідовного та системного типу мовного втілення (моделювання, картинування) дійсності.

Означений ракурс розуміння процесів збагачення словникового складу англійської мови у царині сучасних комп'ютерних технологій зумовлює, на наш погляд, наявну необхідність теоретичної ідентифікації змістового обсягу подібної консолідованої моделі мовного втілення світобудови комп'ютерного буття, яка б задовольняла максимальному спектру умов та рис динамічного розвитку англійської мови у наданій сфері. Зокрема:

- онтологічних – як сегменту ноосфери;
- епістемічних – як трансформативного контуру світогляду, картини світу та мовної картини світу; т

- власнемовних – неономінативних, семіотичних, семантичних, формотворчих.

Релевантною змістовою підвалиною подібної теоретичної ідентифікації, на нашу думку, є поняття «логосфери» [260, 265] (англомовної логосфери в цілому, та, зокрема *інноваційної логосфери*, що, за нашими естимаціями, становить собою *синхронну периферію або «зовнішній контур»* логосфери англомовної лінгвокультури).

У поняттєвих параметричних підвалинах уявлення про логосферу – концепція «Логосу» (від грецьк. Λόγος [337, с. 498] поняття та відповідний термін уведено в грецьку філософію Гераклітом у VI стю до нашої ери [537, с. 279]), як синкретичного онто-змістового, та лінгво-змістового поняття.

Зазначимо, що, в цілому, у наскрізній хронологічній площині в західноєвропейської парадигмальної традиції гуманітарних наук (філософії, культурології, теософії, філософії мови [21, 25, 22, 52, 265, 75, 110]), за часів античності та по новітній час, «Логос» визначається за наступними параметрами:

- вічна і загальна необхідність, стійка закономірність [202, 211];
- найбільш глибинна, стійка і суттєва структура буття, найбільш суттєві закономірності розвитку світу [537, 43];
- форма ментальної субстанції, що володіє сукупністю формоутворюючих потенцій [199, 52];
- цілісне і органічне знання, для якого властивою є рівновага розуму і серця, наявність аналізу та інтуїції [204, 259];
- слово, що належить субстанції, а не особистості, є формотворчим, а не волевмістким [38, 42];
- «думка» і «слово» [26, 48, 265, 443];

- «сенс» (поняття, принцип, причина, підстава) речі або події [260, 414, 367].

Необхідно визначити, що діалектична єдність у протиставленні синкретичних та дискретних (почасти – взаємовиключних на думку О.К. Міхальської [259, с. 251]) параметричних характеристик поняття «логос» може бути маніфестовано у системі бінарних опозицій, що конституюють його змістовий обсяг:

- цілісність :: одиничність змісту;
- цілісність :: одиничність форми;
- хаотичність (біфуркативність – усвідомлена як здатність інстигувати системні зрушення) :: гармонічність;
- онтологічність / релятивізм.

Отже, за ретроспективним комплексом ознак та характеристик, логосфера, як царина функціонування та вичерпної маніфестації ознак логоса, представляє собою синтетичне філософське, епістемічне та лінгвістичне поняття. Сучасний підхід до усвідомлення субстантних та кваліфікативних ознак логосфери постульовано у роботах Р. Барта, М. Бахтіна, Г.Д. Гачева [22, 25, 74, 441], котрий визначає логосферу з двох контрадикторних позицій (лінгво-культурологічної та лінгво-онтологічної), як, зокрема:

а) "світ мови", розділений на безліч ідеологічно упереджених соціальних "діалектів" ("соціолектів") [22, 441]– лінгво-культурологічний ракурс;

б) ідеальний простір, де слова, позбудуться від примусової влади ідеологій і навчивчатся передавати зміст "самих речей" [22, 23, 259]– лінгвоонтологічний (лінгвосубстантний) ракурс.

Тим самим, у межах нашого дослідження **логосфера**, як гіперонімічне змістове утворення, інтегрована система, та середовище реалізації параметричних ознак логоса, визначається з наступних параметричних позицій:

1) множинність вербальних одиниць, які є «асимптотично» (тобто необмежено наближено) вичерпними втіленнями змістових та фактуальних елементів різних сфер буття (М. Бахтін, Ю. Лотман., Е. Пауераннен) [441, 25, 201, 285];

2) мисленнєво-мовленнєва інтегрувальна зона (лінгво)культур в цілому та окремих (лінгво)культур (Г.Д. Гачев Р. Барт, А.Ф. Лосев) [46, 305, 296].

Засади параметризації поняття «логос» у парадигмальних межах гуманітарних наук в цілому, лінгвофілософії, лінгвокультурології та лінгвістики – зокрема, дозволяють нам визначити **ознаки логосфери як комплексного об'єкта**, що залучають систему наступних параметрів:

- убіквітичність (всеосяжність);
- онтоцентризм;

- інтегративність;
- самототожність;
- нормативність;
- лінгвальна субстанційність;
- феноменологічність діскретних мовних елементів;
- інформоемність;
- референційний та семіотичний ізоморфізм означуваного та означаючого.

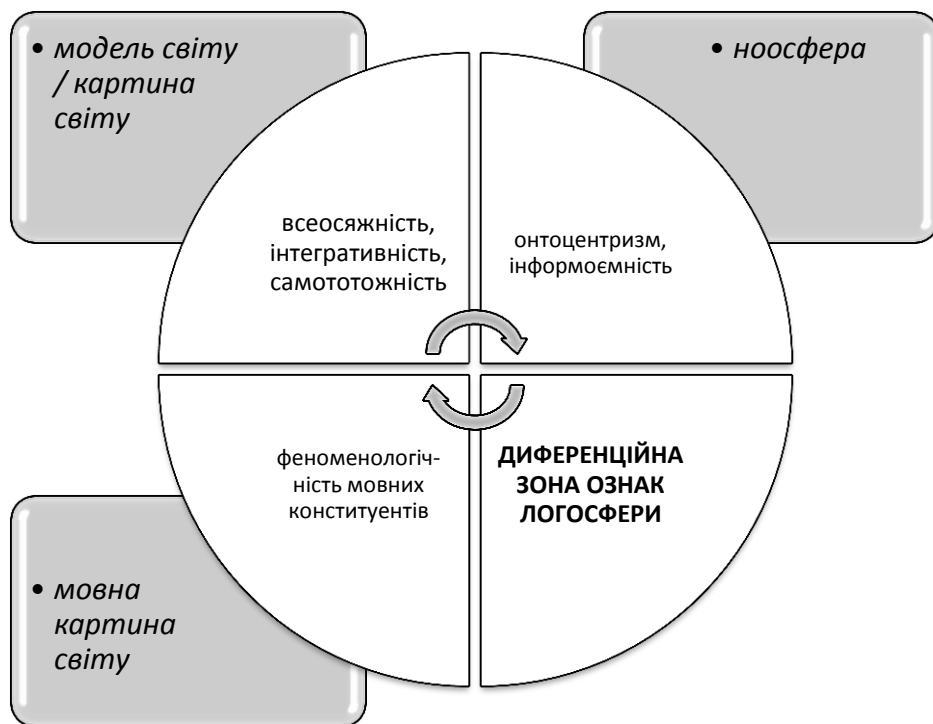
Зауважимо, що за фрагментарним набором якісних ознак, поняття логосфери є дотичним до системи моделювальних понять комплексного лінгво-ментального світосприйняття:

- *модель світу / картина світу* (всеосяжність, інтегративність, самототожність);
- *мовна картина світу* (феноменологічність мовних конститuentів – здатність реферувати та сигніфікувати об’єкти дійсності);
- *ноосфера* (онтоцентризм, інформоемність).

За перерахованим набором ознак – поняття логосфери виступає інтегралом та зоною змістового синтезу цих понять (Рис. 1.1.2.1):

Рис. 1.1.2.1

Інтегральні та диференційні ознаки логосфери як консолідованого мовного об’єкта

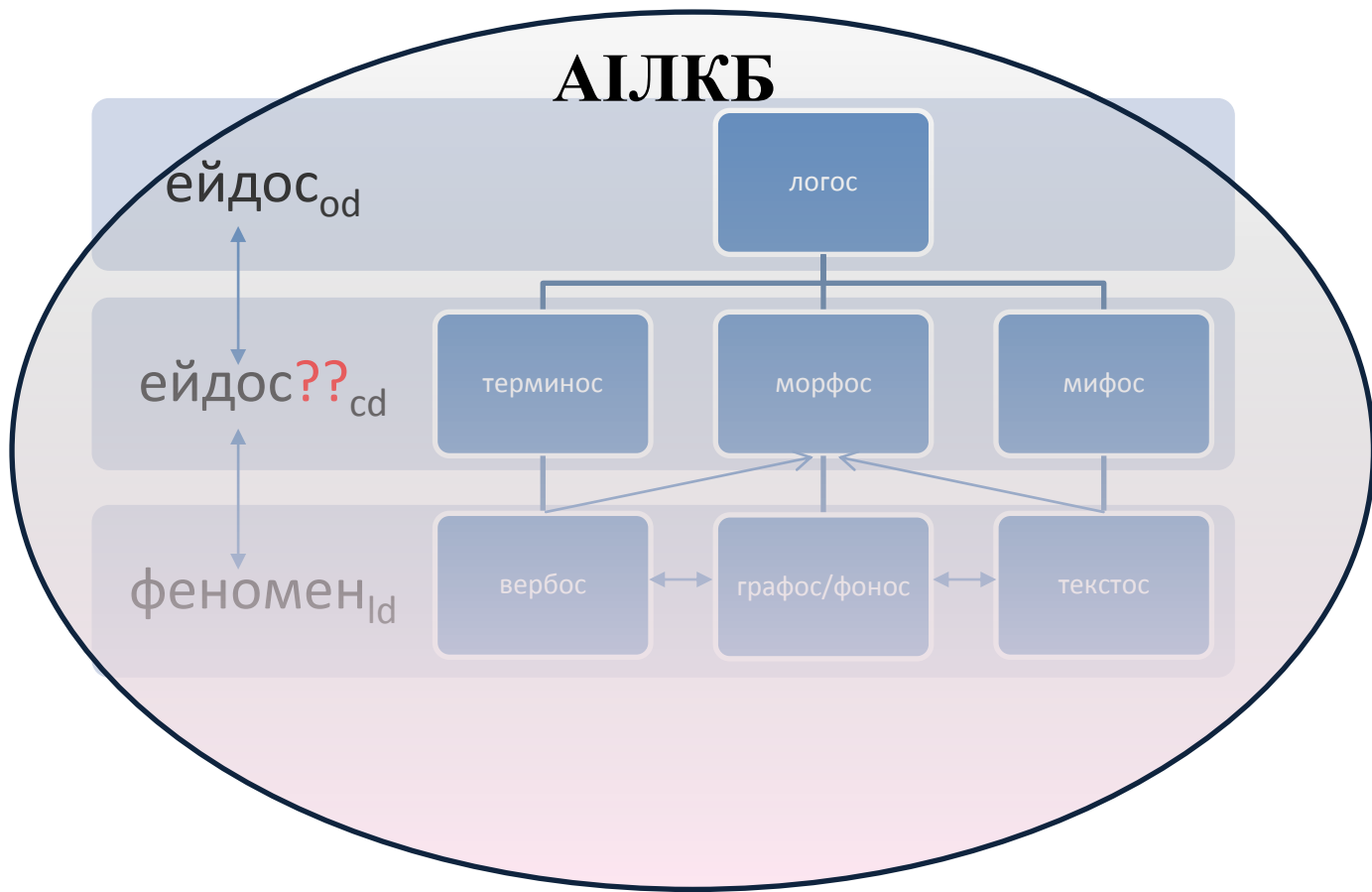

Відзначимо, що специфічними диференційними ознаками логосфери, як лінгво-онтологічного, лінгво-феноменологічного об'єкта виявляються:

- нормативність – що витікає із параметричних ознак поняття «логос» - (при збереженні характеристик динамічності та варіативності логофери);
- лінгвальна субстанційність – феноменологічний («виявляючий» [18, 388]) статус вербальних оболонок мовних знаків у сфері дійсності;
- принцип ізоморфізму означуваного та означаючого.

Зовнішній контур окремої загальнонаціональної (у даному випадку - англomовної) логосфери в синхронії в межах нашого дослідження позиціонується як **англomовна інноваційна логосфера**.

АІЛКБ

Англомовна інноваційна логосфера як така (багатовимірна, складноорганізована, динамічна система) являє собою своєрідний „полігон” мовної актуалізації буття. Тобто, мовна (лексико-семантична) репрезентація новітніх модусів реальності існує в межах досяжності людського розуму [103, 106, 148], а отже, підлягає безпосередній перцепції та осмисленню.

У загальному сенсі науковому лінгвістичному розгляду може підлягати інтегрований макрофеномен «англомовна інноваційна *металогосфера*». У вузькому сенсі – комплекс консолідованих англомовних інноваційних логосфер:

1) *Інноваційна логосфера комп'ютерного буття* (синтез параметрів новітньої лінгвотехносфери та лінгвоноосфери): підвалина інноваційної мовної консолідації полягає у визначення домінанти техногенних параметрів у структурі плану змісту англомовних новотворів;

2) *Інноваційна глобосфера* (залучує до себе геополітичну, соціальну, та економічну лінгвосфери): засадою інноваційної мовної консолідації є глобалізація як лінгвоонтологічний фактор;

3) *Інноваційна екологосфера* (синтез параметрів вербалізації компонентів „першої” та „другої” природи): засадою інноваційної мовної консолідації виявляється поступова абсорбція умовного антропоного центру англомовної (лінгво)культури елементами рукотворного середовища людсько діяльності.

З огляду на обсяг об'єктно-предметної сфери нашої розвідки, вважаємо за доцільне виокремлення та із конфігурації зазначеного макрофеномену та параметризація окремого галузевого об'єкта лінгвістичної розвідки – ***англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття***.

Отже, у мережі інноваційних сфер та відповідних підсистем сучасної англійської мови, *англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття* (багатовимірна, складноорганізована, динамічна система) являє собою

максимально вичерпний за кількісним та якісним обсягом мовної репрезентації світобудови „полігон” мовної актуалізації буття, що детерміновано низкою кваліфікаційних передумов її виникнення, існування та розвитку, зокрема:

1) гранична синхронізація процесів розвитку об’єктної, феноменологічної та антропної сфери комп’ютерного буття та процесів розвитку словникового складу сучасної англійської мови;

2) граничний вихідний ізоморфізм параметризації онтологічної (субстантної, феноменологічної) та антропної, відповідно, англомовної структур комп’ютерного та некомп’ютерного буття;

3) гранична гнучкість, адаптивність та динамічність потенціалу розвитку словникового складу англійської мови у співвіднесенні з комп’ютерним буттям (що актуалізується, зокрема, за рахунок інформоемності, знакової гібридизації, еволюції базових онтологічних та функціональних ознак лінгвальних новотворів англійської мови у відповідній сфері).

Тим самим, мовна репрезентація новітніх модусів комп’ютерної дійсності існує в межах досяжності людського розуму, а отже, підлягає безпосередньому сприйняттю та осмисленню (на відміну від дійсності як такої, лінгвальний онтогенез якої, за ретроспективними даними парадигм та галузей лінгвістичних наук [51, 53, 91, 126] може бути лише з великим ступенем умовності реконструйованим лінгвістичними методами).

З огляду на вищезазначене, **англомовна інноваційна логосфера комп’ютерного буття (АІЛКБ)** розглядається нами:

а) як синкретично консолідована у межах свого змістового обсягу *множинність англомовних вербальних новотворів, що є асимптотично (тобто необмежено наближено) вичерпними втіленнями субстантивних та фактуальних елементів новітнього комп’ютерного буття.*

б) як вертикально інтегрована на макро- та мікро-рівні множинність англомовних лінгвальних інновацій, що за своєю типологічною специфікою є умовно вичерпними феноменологічними корелятами різносубстратних елементів комп'ютерного буття.

Ураховуючи ознаки логосфери як специфічного лінгво-онтологічного та семіотичного об'єкта, вважаємо за можливе виокремити наступні **субстанціальні характеристики англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття:**

- спроможність до *синтезу* на рівні власної субстанції ознак, параметрів та властивостей онтологічних об'єктів і феноменів та інноваційних вербальних одиниць, відповідно;
- спроможність до *асимптотичного (гранично наближеного до вичерпного) втілення* субстантивних та фактуальних елементів новітнього комп'ютерного буття на рівні власної субстанції в цілому, та на рівні субстанційних характеристик дискретних вербальних одиниць, що конституюють відповідну інноваційну логосферу.
- гранична змістова, формальна та конструктивна щільність *втілення (проявлення)* субстантивних та фактуальних елементів новітнього комп'ютерного буття у онтологічній, гносеологічній та антропологічній площині.

На субстантних характеристиках АІЛКБ нами засновано засади визначення **диференційних характеристик** англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як консолідованого лінгвального об'єкта. Вони залучають, зокрема:

а) спроможність до умовно вичерпної феноменологічної реалізації субстантної своєрідності комп'ютерного буття на рівні сигніфікативних характеристик вербальних одиниць, що конституюють відповідну англомовну інноваційну логосферу.

Наведена характеристика досліджуваної логосфери виявляється, зокрема, на рівні *зовнішньої форми* її дискретних одиниць. До прикладу:

- паронімічні одиниці, елементи афіксальної парадигми на основі форманта **dot-** – *такий, що належить та/або стосується мережі Інтернет: dot-biz, dot-com, dot-bam* – юридичний суб'єкт, що реалізує свою діяльність через мережу Інтернет, **dot-con** – злочинець, що здійснює махінації (*con*) через мережу Інтернет (в цих одиницях **dot-** є вербальною маніфестацією графічної крапки – [.] – як семіотичного маркера протоколу запису Інтернет адреси):

You can't turn on the television, listen to the radio, or drive down the highway without being bombarded by advertisements for 'dot com' companies.

(The Boston Globe, October 7, 1999)

We want the dot con artists to know that we're building a consumer protection coalition that spans the globe.

(Sun-Sentinel, November 1, 2000)

But that didn't happen, which is welcome news for today's surviving e-tailers — and downright encouraging for dot-bams stepping up their Web efforts.

(InternetWeek, June 19, 2002)

- новотвір *to (be) 404* – *довго не виходити на Інтернет-зв'язок (404 – семіотична репрезентація протоколу помилки за результатами невдалого пошуку Інтернет-сторінки);*

Don't bother asking him... he's 404.

(The Tech, June, 2012)

На рівні *внутрішньої форми* дискретних одиниць інноваційної логосфери КБ:

- *sextuple-u* – метафтонімічне транскодування конвенційного протоколу запису Інтернет-адреси: *www* (де: *three-double-u* – первинне транскодування → *3x2-u=6-u* -метафтонімічний корелят).

За рахунок комбінації конфігурацій *зовнішньої та внутрішньої* форми дискретних одиниць інноваційної логосфери КБ. Наприклад, новотвір:

- *Web 2.0* – *найновітніші візуальні та технологічні конфігурації Інтернет-простору*, де *Web* – мережа Інтернет, *2.0* – метонімічна семіотична репрезентація змістового елемента «*нова (удосконалена) версія*» (операційної системи, програмного забезпечення, програмного продукту, тощо).

So what makes a startup part of the Web 2.0 club? It usually involves the company employing at least one of the following technologies or concepts...

(The Seattle Times, December 19, 2005)

б) змістова та структурна щільність обсягу, рівномірність та умовна вичерпність інноваційної англомовної кодифікації загалу різносубстратних елементів конфігурації комп'ютерного буття;

Наведена характеристика зумовлює принцип **інтегрованості макроструктури** англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Зауважимо, що означений принцип інтегрованості макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, та відповідної мікроструктури – базується на засадах системності.

Система (від *дав.-гр. σύντημα* — «сполучення» [46, 164, 337]) розуміється як неоднорідне, поняттєво відкрите утворення, що становить впорядковану множину взаємопов'язаних елементів, яка взаємодіє з ним, як ціле [52, 72, 273, 512].

Негомогенна параметризація поняття системності визначається за наступними аспектами:

- скінченна множина функціональних елементів й відношень між ними [115, 106], виокремлена з середовища відповідно до певної мети в межах визначеного часового інтервалу;
- відображення у свідомості суб'єкта (дослідника, спостерігача) властивостей об'єктів та їх відношень у вирішенні завдання дослідження, пізнання [105, 112].

Зазначені параметричні ракурси виявляють домінантні методологічні ознаки ознаки системності – корелятивність та гностичність.

З огляду на вищезазначене, виокремлюються наступні характеристики системного об'єкта (у межах нашого дослідження – англосовітської інноваційної логосфери комп'ютерного буття в цілому та її дискретних конститuentів):

- інтегративність [559, 574] - наявність системоутворювальних, системозберігальних факторів.
- еквіфінальність [550, 551]- здатність системи досягати станів, що не залежать від вихідних умов і визначаються тільки параметрами системи;
- цілісність — первинність цілого по відношенню до частин [610, 594]: появи у системи нової функції, нової якості, органічно впливають зі складових її елементів, але не властивих жодному з них, взятому ізольовано;
- неадитивність [112, 272] — принципова несводимість властивостей системи до суми властивостей складових її компонентів;
- структурність [272, 284] — можлива декомпозицію системи на компоненти, встановлення зв'язків між ними;
- ієрархічність [290, 339] — кожен компонент системи може розглядатися як система (або підсистема) системи більшого гатунку чи ступеня абстракції;
- телеологічність (цілеспрямованість) [349, 408, 403] – бажаний або прогнозований стан системи як об'єкту пізнання.

Суб'єктивна телеологічність системи інтерпретується, зокрема, як суб'єктивний погляд дослідника на бажаний майбутній стан системи [206, 405, 457]. На противагу суб'єктивній (що визначається методологічними засадами дослідження), об'єктивна телеологічність [447, 342, 392] (що визначається онтологічними характеристиками об'єкта) — це майбутній реальний стан системи, тобто стан, до якого буде переходити система при наявних зовнішніх умовах та внутрішніх параметрах.

Відповідним чином, підсистема [428, 432] визначається як складова частина системи, у якій можна виокремити інші складові. У сукупності елементи й підсистеми ідентифікуються як компоненти [482, 541] системи. Визначається також, що у системі зв'язок між складовими її елементами є сильнішою, більш стійкою і внутрішньо необхідною, ніж зв'язок кожного з елементів з навколишнім середовищем [393, 546, 624], з елементами інших систем.

Тим самим, засади наскрізної, полівимірної інтегрованості макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, визначаються системною (конфігуративно нехаотичною) феноменологічною (екстенціональною [550, 524], сигніфікативною [468]) корельованістю (див. Рис. 1.1.2.2) її дискретних елементів з:

1) конструктивними елементами буття в цілому [13, 37, 128, 130] - *простір, час, субстанція, явище, сутність.*

До прикладу: феноменологічна кореляція елемента «субстанція» - *wikiality* (телескопне зрощення Wiki(peadia)+(re)ality) – умовний підтип КБ, модельований виключно колективною когнітивною діяльністю його суб'єктів:

"Wikiality," from populist Online encyclopedia, Wikipedia, means reality as determined by majority vote (as when scientists voted to stop treating Pluto as a planet).

(San Jose Mercury News, August 28, 2006)

2) конструктивними елементами знання/пізнання [111, 139, 148, 209, 365, 478] – інформація, епістема, поняття, концепт.

До прикладу: феноменологічна кореляція елемента «інформація» – *information demise* – руйнування систем збереження та передачі даних; *data fast*, *data spill* – перенасичення комунікативного простору даними):

Cleanse your system with data fasts. Every now and then, turn everything off. It will help you to evaluate its real value.

(The San Francisco Examiner, May 19, 2003)

If the result page contains third-party objects or links, those third parties could receive all the information on the form, resulting in a data spill.

(Security Management, May 1, 2001)

3) конструктивними елементами людської свідомості/самосвідомості [3, 129, 218, 266, 419, 473] - ідентифікація, ідентичність, індивідуальність, соціальність.

До прикладу, відкрита низка новотворів, що є маніфестаціями елемента «суб'єкт»/«самість» за рахунок різно-типних механізмів субстантивізації семантичної та референтної ознаки «я» (*ego-*, *self-*, *me-*, відповідно) - *meformer* (телескопне зрощення *me+(in)former*) – особа, що сповіщає про себе у соціальних мережах, *egosurfing* – пошук особистої інформації у мережі Інтернет, *self-tracker* – відстежування інформації про власну особу у різних локусах КБ.

Are you curious to see where your name appears online? If so, you might have tried asking your favourite search engine where your name appears. There is a term for this — it's called 'egosurfing.'

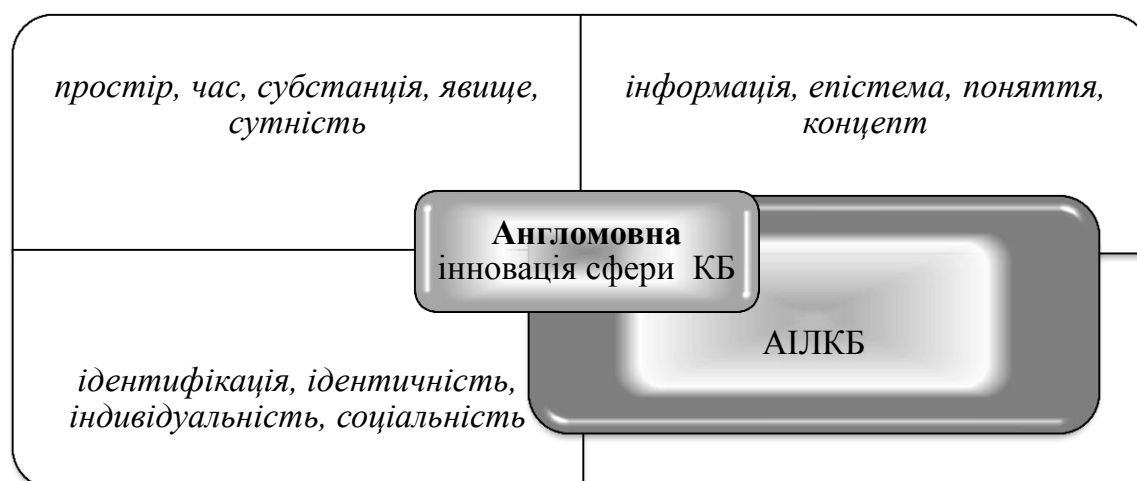
(New Straits Times, October 18, 2005)

Informers generally have more friends in their social networks, ... versus the meformers' median of 61 friends and 42 followers.

(Wall Street Journal, October 5, 2009)

Рис. 1.1.2.2

Інтегрованість макроструктури АІЛКБ

З наведеної системи параметричних характеристик макроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття видно, що за принципом ієрархічної співвіднесеності ступенем абстракції, конституанти її інтегративної макроструктури мають співвідноситись у межах поняттєвої діати субстанція :: субстрат (як змістової основи діати сутність :: явище).

Де консолідована полівимірна площина інтегрованості англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття задовольняє параметру «субстанція», а дискретні елементи інтеграції означеної консолідованої площини логосфери – задовольняють параметру «субстрат».

При цьому, субстанція ідентифікується як об'єктивна реальність в аспекті внутрішньої єдності всіх форм її прояву та саморозвитку[81, 101, 212]. Поняття «субстрат» у свою чергу, залучає найпростіші структури або утворення [164, 336], які залишаються стійкими, незмінними за будь-яких перетворень об'єкта і зумовлюють його конкретні властивості

Тим самим, **макроструктура** англомовної інноваційної логосфери КБ визначається у межах нашого дослідження як сукупний загал мовних новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантними (онтологічними, епістемічними, антропологічними) вимірами та елементами комп'ютерного буття, вичерпна, надщільна інноваційна вербалізованість яких визначає феноменологічну своєрідністю досліджуваної логосфери.

1.2 Теоретико-методологічні принципи дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

1.2.1 Теоретичні проблеми визначення методології дослідження комплексних мовних об'єктів

З огляду на методологічні та епістемічні настанови постмодерної парадигми наукового пізнання стосовно холістичного та індивідуалізованого підходу до наукового розгляду неоднорідних, нелінійних і динамічних об'єктів дійсності (Л. Вітгенштейн, М. Гайдеггер, У. Еко, Ж. Дерріда, Г.Г. Гадамер, Ж. Делез, І. Хассан, Р. Барт) [107, 76, 85, 110, 155, 605, 92, 23], типологічні характеристики, синтетична природа англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття вимагають випрацювання специфічних методологічних шаблонів аналізу зазначеної інноваційної англомовної логосфери як консолідованого лінгвістичного об'єкта.

Отже, методологія наукового пізнання комплексних мовних явищ, з огляду на епістемічні настанови філософії науки в цілому [11, 26, 37, 49, 55,], представляє собою, на нашу думку, інгерентно амбівалентну сутність, що, з одного боку, конститується фундаментальним аспектом (комплексом субстанційних, буттєвих, та епістеміологічних засад ідентифікації та

параметризації об'єкта дослідження), а з іншого боку – оперативним аспектом, який складає інструментарій методів.

Тим самим, методологія наукового пізнання англосовітської інноваційної логосфери комп'ютерного буття в цілому представляє собою конфігурацію розв'язання так званого «Основного Питання Філософії» [79, 145, 254], що, у свою чергу, складається з тріумвірату параметрів:

1) що є первинним, субстантний чи духовний вимір КБ (онтологічний параметр [13, 24, 58, 86, 172, 406]);

2) чи є пізнаванним комп'ютерне буття (гносеологічний параметр [111, 257, 49, 562]);

3) як визначається місце людини в у межах комп'ютерного буття (антропологічний параметр [3, 20, 79, 82, 371, 404, 516]).

Науковий пошук у царині складних комплексних об'єктів – специфічна форма людської діяльності, яка забезпечує пізнання світу та ефективне використання отриманих в пізнавальних процесах знань на практиці. При усій багатоманітності визначень науки як правило виділяють її наступні провідні аспекти [254, 372, 560], які є своєрідними інваріантами змісту цього поняття:

- особлива форма суспільної свідомості;
- система соціально значущого знання;
- соціальний інститут для поновлення і поглиблення знання.

Незважаючи на розмитість поняття наукового пошуку у царині консолідованих об'єктів, цілком очевидним є акцентуація в ньому основної мети науково-пізнавальної діяльності [145, 196, 254] – орієнтація на отримання знання. Необхідно уточненити, що у даному випадку мова йде про наукове знання, яке задовільняє певним критеріальним вимогам [49, 51], а саме: об'єктивності, обґрунтованості, системності, експериментальної верифікуємості чи фальсифікуємості і т.д.

Разом з тим, наукове пізнання виконує трояке завдання, яке пов'язане з описом, поясненням і передбаченням процесів і явищ дійсності. Одночасно

варто привернути увагу до того факту, що пошук істини не є монопольним правом лише науки як специфічної духовно-практичної діяльності людини. Існують і інші історично значимі і соціально важливі форми діяльності людини, в яких специфічним чином здійснюється освоєння світу і досягнення істини [94, 625, 560, 364, 375]. Йдеться, передусім, про релігію, мистецтво, міф, мораль та мову.

В сучасних наукових розвідках парадигмального контексту кінця ХХ – початку ХХ століття чіткіше окреслюються нові методологічні установки, зокрема про заблудження [15, 205, 37] та смислову поліфонію (як варіатив поняття про «радикальний сумнів» Р. Декарта [78, с. 29]) не як відхилення від істини, а як атрибут пізнавальної діяльності. Остання представляється як «багатогранний процес в якому відбувається синтез раціональних та ірраціональних установок, зіткнення різних позицій, традицій, норм та критеріїв» (145, с. 143). Цілком слушним у цьому звязку видається застереження: про можливість «ліквідувати багатоманітність людського розуму» [27, с. 31], у світлі прагнення зорієнтувати його по раз і назавжди зрозумілим нормам істини та раціональності.

Процес формування знання (понять про світ) доцільно інтерпретувати не просто як схематично-абстрактний процес відображення (перенесення) об'єктивних характеристик предметів реального світу у зміст свідомості, а як складний процес синтезу об'єктивного і суб'єктивного [423, 447], змістових характеристик об'єктивного світу з ментальним світом людської свідомості в контексті практичного відношення до світу.

В такому ракурсі, цілком очевидним стає, що виникнення і генеза адекватної методології пізнання невіддільна від зовнішніх (субстантних) параметрів та внутрішньої стихії людського існування як об'єктів пізнання [76, 81, 91, 107, 110, 141, 148, 209]: переконань, емоцій, моральних переживань, буденних уявлень, втілених у мові.

У межах теоретичних засад наукової методології, наукове (зокрема, лінгвістичне) знання народжується у конфлікті чуттєво-емпіричної данності

предметів природи з прагненням людини виявити їх приховані сутності [206, 15, 37]. У сучасній лінгвістичній методології зазначається, що при усіх достоїнствах емпіричних уявлень про природу знання та конструювання теоретичних концептів редукція останніх до термінів і речень “мови спостереження” [131, 150] виявляє приховані пласти інформації.

За усієї багатоманітності моделей отримання теоретичного знання більшість теоретичних схем науки конструюється не за рахунок прямої схематизації досвіту, а методом трансляції вже створених абстрактних об'єктів [52, 320, 318]. Введення теоретичних конструктів у науку, їх інтерпретація та взаємодія з емпіричним рівнем науки – та емпіричною цариною пізнаваних об'єктів (зокрема – мовною сферою) здійснюється за рахунок певних стандартних теоретичних процедур.

Сукупність таких правил, які по суті регулюють наукову діяльність і мислення, складають основи науки, задаючи наукову онтологію та наукову картину світу [325, 448, 458]. Саме вони, першочинно, забезпечують теретичні процедури побудови ідеальних об'єктів та зв'язок теоретичного пласту з емпіричним, по-друге, наукова картина світу “об'єднує онтології декількох наукових предметів (являючись свого роду метаонтологією) [447, 480, 26, 315, 339] і одночасно замикає (обгрунтовує) той субстантно-епістемічний параметр методології, що У. Еко, зокрема, визначає як “смісловий горизонт” [391, с. 217] наукової свідомості.

Становлення і розвиток будь-якої науки демонструє наявність в якості внутрішнього чинника в структурі науково-теоретичного знання певну сукупність філософських уявлень про дійсність та особливості пізнавального процесу. Вони по суті складають пласт філософського знання, філософських основ науки, який хоча часто і не фіксований, проте без нього, очевидно, поступ науки взагалі неможливий. Виділити певні філософські уявлення можна як на етапі “стаціонарного” розвитку науки, так і, особливо яскраво, в періоди наукових революцій [254, 196, 193]– як на теоретичному, так і на (як це не дивно) емпіричному рівні пізнання.

Таким чином, зауважимо, що конструювання методології лінгвістичного дослідження за наявності інноваційного за ознаками та характеристиками комплексного інтегративного мовного об'єкта (яким є англomовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття), з огляду на вищезазначене, має представляти собою трищабельний процес.

Щабельна структура методологічної побудови лінгвістичної розвідки вибудовується за принципом ієрархічної підпорядкованості ступеней узагальнення та абстракції епістемічних процедур феноменологічної редукції [94, 625] в процесі наукового пізнання.

I щабель – узагальнюючий.

Загальна(загальнонаукова) методологія – конфігурація вирішень Основного питання філософії у рамках кластеру домінуючих на поточний момент наукових парадигм із залученням загально філософських процедур та загальнонаукових методів наукового дослідження;

II щабель – диференціюючий.

Специфічна методологія - конфігурація вирішень Основного питання філософії у межах певної наукової галузі, із залученням оперативного інструментарію дослідницьких методів цієї галузі;

III щабель – інтегруючий.

Індивідуальна методологія - конфігурація вирішень Основного питання філософії, що визначається індивідуальною евристичною позицією кожного окремого дослідника як вченого та мислителя.

Зазначимо, що для полівимірної транспарадигмальної наукової розвідки комплексних, динамічних мовних явищ (в якості *репрезентативного типу* останніх позиціонуємо *англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття*) провідної значущості, на нашу думку, набуває особливий, інтегрувальний тим методологічного щабелю евристичної лінгвістичної розвідки.

Останній можна визначити як „*метаметодологічний*”, оскільки він комплексно поєднує в собі провідні параметри загальнонаукової та

індивідуальної методології, та, врешті, виявляється вирішальним для остаточного формування теоретичного та категорійного апарату дослідження, з огляду на специфічні характеристики конкретного об'єкту дослідження.

1.2.2. Лінгвофілософський ракурс дослідження англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Метаметодологічний рівень дослідження **англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття**, з огляду на систему параметричних ознак та принципи консологізованості останньої, як мовного об'єкта, визначає необхідність інтродукції такого методологічного ракусу мовознавчих досліджень у галузі неології англійської мови як **«філософська лінгвістика»** (на противагу «лінгво-філософії», як усталеному компоненту парадигмального спектру, здебільш, філософських наук).

У другій половині ХХ ст. сформувались окремі напрями гуманітарних досліджень, пов'язаних із філософським осмисленням феномену людської мови, що кваліфікується методологічним та термінологічним недетермінізмом [26, 27, 70, 165, 167]: філософія мови, лінгвістична філософія, філософія лінгвістики, філософські проблеми мовознавства тощо.

Семіотична та, як наслідок, концептуальна диференціація наведених понять виправдана, на наш погляд, урахуванням каузативних залежностей, що полягають в основі взаємообумовленої взаємодії об'єкта та методологічного апарату дослідження будь-якої наукової галузі.

За даними міждисциплінарних та власне лінгвістичних досліджень, на сучасному етапі розбудови мовознавчої наукової парадигми знань та принципів наукового моделювання світу, спостерігається так званий лінгвістичний експансіонізм (розширення, поширення) ідей, сформульованих у лінгвістиці, інші науки [270, 173, 176, 149, 166, 195, 200]: психологія і філософія, логіка і теорія пізнання, нейрологія, когнітологія та ін.

Внаслідок кумулятивної інтеграції взаємозв'язків лінгвістичної й філософської думки у західноєвропейській та світовій гуманітарній парадигмі наукового знання сформувався один із напрямів досліджень ХХ ст. — філософія мови. За даними методологічних спостережень, ця наукова галузь стала невід'ємною складовою майже всіх філософських і лінгвістичних концепцій сьогодення [165, с 25, 26, с. 14]. Однак, на думку дослідників, історія філософії мови існує у вигляді розрізнених, а часто й несумісних один з одним [11, 37, 260, 265] поглядів, концепцій, підходів, та методологічних ракурсів.

Термін «філософія мови» вперше увійшов до наукового обігу та інтегрувався у відповідну терміносистему в німецькомовному просторі другої половини ХVІІІ ст. [56, 67, 282, 283, 520] завдяки працям таких філософів, як Г.-К. Ліхтенберг, І.-Г. Гаман, І.-Г. Гердер, Г. Якобі, В. фон Гумбольдт.

В контексті розбудови парадигм загальнонаукового знання в цілому, та лінгвістики зокрема, філософія мови виявляється одним з найвпливовіших напрямів в сучасній західній філософії [68, 88, , 296, 298], в центрі уваги якого уявлення про мову як ключ до розуміння мислення і знання. Попередниками філософсько-лінгвістичного напрямку в гуманітарній науці вважаються Арістотель (трактати «Категорії», «Риторика», «Логіка») [13], І. Кант (розробка понять чистого та практичного розуму, здатності судження) [71, 140, 141], Жан-Жак Руссо (ідеї про походження писемності) [26], Дж. Мілль (вклад в теорію відгуку) [27], В. фон Гумбольдт [89] та інші.

Перехід до періоду філософії мови пов'язаний зі зміною об'єкта дослідження: на місце «ідей» приходять лінгвальні сутності — пропозиції і терміни [67, 68, 299]. Суб'єкт, що пізнає, часто відтісняється на периферію пізнавального процесу або взагалі усувається, і дискурс починає розглядатися як автономний.

У той самий час так званий «лінгвістичний поворот» характерний і для надзвичайно широкого спектру сучасних векторів розвитку філософії [70,

108, 131], в нього потрапляють феноменологія і герменевтика, структуралізм і постструктуралізм.

Сучасна філософія кінця XX- початку XXI значною мірою зосереджена на різносубстратних мовних аспектах філософських проблем. Лінгвістичну філософію розглядають, також, як певне відгалуження від логічного позитивізму [67, 415, 618]. Починаючи з другої половини XX століття, всі основні розділи філософії (зокрема, онтологія та епістемологія) випробовують так званий «стилістичний» вплив [608] філософсько-лінгвістичних принципів раціональної рефлексії.

Таким чином, філософія мови — це не просто окремо взятий напрям філософських досліджень (хоча можливі і альтернативні визначення, що ототожнюють філософію мови лише з аналітичною філософією – [26, 609]), але й особливий стиль філософського мислення, який пов'язаний з переважним інтересом до питань про способи побудови теорій і з вивченням принципів впорядкованості засобів (зокрема – мовних засобів) вираження знань.

У сучасній європейській філософській думці проблема мови виникає також у зв'язку із спробою пошуку базових основ людського пізнання і культури у руслі традиційної філософської проблематики. Не менш важливим чинником звернення філософів до мови стало питання про мову філософії (з одного боку – як метамову наукового пізнання, а з іншого – як специфічний об'єкт пізнання) та про її узгодження [463, с. 129, 416], з одного боку, з повсякденною людською мовою, а з іншого — з філософією.

Сучасному етапу розвитку науки про мову притаманна налаштованість на перехід від позитивного (емпіричного) знання до глибинного осягнення сутності мови в широкому теоретико-методологічному контексті (філософія, логіка, когнітологія, психологія, теорія штучного інтелекту та інші науки) [41, 415, 456]. Значна кількість проблем і теоретико-методологічних питань, які раніше сприймалися як позамовні, такі, що стосуються “зовнішньої лінгвістики” [112, 165], стали сприйматися як власне мовні, внутрішні,

важливі для розуміння мови не як просто системно-структурного іманентного творення, а як духовної енергії [211, 203], когнітивної активності людини.

Сучасною мовознавчою традицією відзначається [18, 204, 305], що зв'язок лінгвістики з філософією більш органічний і має інший характер, ніж зв'язок філософії з науками, що вивчають окремі сфери дійсності. З цього приводу, зокрема, Р.М. Фрумкіна зазначає: «Мова — єдиний інструмент, що дозволяє філософу висловлювати філософські твердження про світ і транслювати свої знання. Для філософів вона важлива саме в цій якості» [364, с. 81].

Для багатьох напрямів сучасної філософії природна мова стала важливим об'єктом досліджень. Представники аналітичної філософії в мові знаходять усе багатство свідомості й людської практики. Герменевтика (мистецтво та наука тлумачення) вбачає у мові буття сутності, «оселю людського духу» [368, 367], «універсальне середовище, у котрому здійснюється розуміння» [336]. Постмодерна парадигма некласичної онтології та некласичної епістемології витлумачує мову як середовище чуттєвості людини [76, 107, 606]; філософія покликана вивільнити цю чуттєвість, надати їй вищого статусу.

Зважаючи саме на таку роль мови в житті людини, у межах західноєвропейської (та ширше - західної) раціоналістичної традиції система понять «людина»-«мова»-«суспільство» витлумачуються як одноплщинні: одне немислиме без іншого, одне розкривається через інше [599, 110]. Філософи на сучасному етапі розвитку наукової парадигми переконані, що жодна фундаментальна проблема людського буття не може бути ані поставлена, ані вирішена без звернення до мови, без урахування її ролі в житті людини і суспільства.

Сприйняття, розуміння і перетворення реальності опосередковані символічним світом мови. За визначенням французького філософа Ж. Дерріди, проблема мови ще ніколи «не захоплювала такого глобального

горизонту найрізноманітніших сфер досліджень, гетерогенних дискурсів, сфер різного і різноманітного, поряд з їхніми намірами, методами та ідеологіями» [107, с. 211].

Відповідно до запропонованої нами щабельної структури евристичного шаблону лінгвістичного пошуку, онтологічний вимір визначення методології лінгвістичного пошуку, вочевидь, призвів до того, що, за твердженням дослідників [26, 1, 15], наприкінці 50-х — у середині 70-х років ХХ ст. у філософії відбувся помітний поворот до вивчення живих мов, підвалини якого були закладені ще в працях Б. Рассела 20—40-х років ХХ ст., учених Віденського філософського гуртка (М. Шлік, О. Нейрат, Р. Карнап) [601, 550], а також Л. Вітгенштейна, Дж.- Е. Мура, А. Айєра та ін. [42, 112]. Він мав своїм наслідком зростання уваги філософів до фактів уживання мови в різних контекстах, прагматики мовлення тощо. Саме цей лінгвістично орієнтований напрям аналітичних досліджень отримав назву лінгвістичної філософії і в сучасній лінгвістичній традиції [51, 165] ототожнюється з філософією мови загалом.

Гносеологічний вимір визначення методології лінгвістичного пошуку зумовив методологічну кристалізацію та параметризацію поєднання вивчення механізмів живої природної мови із когнітивними аспектами *homo lingualis* (людини-що-розмовляє, «мовної особистості» [8, 217, 218]), носія конкретних мовних картин світу, зафіксованих у поступі історії розвитку окремих національних мов.

За спостереженням дослідників, на початку 80-х років ХХ ст. в межах аналітичної філософії набирає силу тенденція руху думки від філософії мови (обмеженої лише мовою і мовленням) до філософії свідомості [325, 342]. На передній план лінгвофілософських досліджень виходять проблеми вивчення природи інтенціональних станів, конвенціональних основ значення і спілкування, ситуацій і установок, фактів, раціональної теорії аргументації та рішень [27, 28, 318,] тощо.

Когнітивна лінгвістика вивчає проблеми мови як загального когнітивного механізму репрезентації та трансформування найрізноманітнішої інформації з використанням специфічних (мовних) знаків [176, 314]. При цьому функціонування мови розглядалося як різновид когнітивної діяльності. Когнітивна лінгвістика тісно пов'язана з когнітивною психологією [195, 503, 293], теорією штучного інтелекту [36, 197, 420, 475], а також із різними типами семантик (прототиповою, концептуальною, фреймовою та ін. [427, 454, 498, 511, 502]) та граматики (відмінковою, когнітивною, породжувальною, конструкційною тощо [405, 513, 510]), семіотикою [8, 347, 397] та іншими науковими напрямками гуманітарного спектру.

У свою чергу, антропологічний ракурс визначення методології лінгвістичного пошуку скеровано підходом до визначення комунікативної функції мови, як такої, що передує не лише когнітивній, а й власне символічній аспекти, як усвідомленому обміну знаковими системами у людському суспільстві [389, 215, 216]. З синхронної точки зору, символічна функція мови є основою комунікації; мовні символи виконують комунікативну й когнітивну функції [53, 296]. Виникло поняття «другої когнітивної революції» [139, 195, 196], пов'язане з дискурсивним переворотом, а когнітивна теорія дискурсу сприйнята як можлива модель опису ментально опрацьованого інформаційного простору людського спілкування (комунікації) загалом [76, 215, 320].

Однак у структурі сучасного гуманітарного знання (насамперед логіко-філософського і лінгвістичного) методологічний статус філософії мови (об'єктний, предметний, методичний) до сьогодні не визначений остаточно. Філософію мови вважають, зокрема:

- окремим напрямом досліджень живої людської мови (чи спеціальних штучних мов) [603, 610, 624],
- розділом філософії, логіки або лінгвістики; суміжною сферою досліджень згаданих наук [76, 81, 330, 333, 298];

- спеціальним підходом до мови загалом та її одиниць і категорій [26, 165, 150];
- методологією мовознавчих досліджень [67, 165];
- способом аналізу окремих філософських і лінгвістичних проблем тощо [380, 103,].

Зауважимо, що невизначеним (і у межах лінгвістики, і у межах загальнонаукової методології) залишаються досі невизначеними обсяг та екстенціональні межі поняття «філософія мови». Змістова розмитість філософії мови визначається, насамперед, широким контуром її основних проблем, до яких входять теорія розуміння, значення, концептуальний аналіз тощо.

З іншого боку, сучасній позалінгвістичній філософській думці притаманною є тенденція до девальвації змістового обсягу філософії мови [14, 28], що може обмежуватись дискретним та аспектуалізованим переліком абстракцій мови в логіці, аналітичній та раціональній філософії, філології, герменевтиці, семіотиці, структуралізмі й лінгвістиці. До філософії мови як контамінованої галузі гуманітарних знань можуть бути віднесені праці філософів, логіків, семіологів, лінгвістів, в яких розглядаються проблеми сутності й природи мови.

На думку Ф.С. Бацевіча, система чинників та передумов невизначеності об'єкта і предмета філософії мови може конституюватися наступними аспектами [25, с. 94]:

- а) невизначеність предмета і меж власне філософії;
- б) сумніви щодо релевантності мови як предмета філософської рефлексії.

Відповідним чином, відсутність консолідованих концептуальних та методологічних засад філософії мови, а також чітко окресленого предмета дослідження, вочевидь, спричинені:

- 1) мозаїчністю поняття «філософія мови».
- 2) відмовою від пошуків інтегративного предмета філософії мови.

Можна зазначити, що ці тенденції втілюються, зокрема, у величезній кількості аспектуалізованих досліджень філософських проблем мовознавства, різноманітних та різносубстратних як за матеріалом, який аналізується, так і за підходом до нього.

Коло проблем, що розглядаються в межах філософії мови чи напрямів, близьких до неї, не збігається з проблемами загального мовознавства і часткових та прикладних лінгвістичних галузей [601, 546], теоретично перевищує їх, робить висновки про будову та функціонування людської мови загалом, пропонує конкретним (частковим і прикладним) мовознавствам результати своїх узагальнень, залишаючись у межах науки про мову.

Як наслідок дії механізмів методологічної калейдоскопічності, мозаїчності та, як результат, відповідної мультидисциплінарності загальнонаукового контексту гуманітарних досліджень ХХІ століття, дані про мову, отримані за межами лінгвістики, впливають на лінгвістичний аналіз [489, 541]; стають помітнішими активні інтегративно-диференційні процеси у лінгвістиці і культурі (побудова, розгортання та проектування нових дисциплін і напрямів, таких як соціолінгвістика, етнолінгвістика, психолінгвістика, лінгвокогнітологія, лінгвокультурологія та ін. [491, 104, 396, 409]); інтенсифікуються контакти лінгвістики з іншими сферами знання й духовної діяльності людини [466, 414]. Усе це сприяє посиленню ролі внутрішньолінгвістичної рефлексії в науці про мову.

Німецький дослідник О.-Ф. Больнов [40 с. 143] ідентифікує такі причини звернення філософів до мови:

- 1) вплив мови на світогляд людини;
- 2) кожна мова — носій особливого, неповторного світогляду;
- 3) кожна людина мислить, відчуває, сприймає і вибудовує своє життя так, як це їй підказують форми конкретної мови;
- 4) мова впливає на дійсність, формує і перетворює її;
- 5) формування сутності людини пов'язане з мовою.

Антропоцентрична традиція у філософії та лінгвістиці позиціонує мову як основу світобачення, сутнісну ознакою людини [14, 15, 56, 62]. З приводу чого, у різних лінгвофілософських ракурсах мовні конструкти визначаються за наступними ознаками:

- мова — виняткове надбання людини; умова і засіб виділення роду людського із світу природи [61, 85, 201];
- мова - це структура, в межах якої основним системотворчим принципом вважається елементарна мовна опозиція — бінарна структура [126, 171];
- мова – це система: єдине ціле, яке домінує над своїми складниками і формується з елементів і зв'язків (парадигматичних, синтагматичних та епідигматичних) [115, 105, 112];
- формування і функціонування свідомості людини відбувається з опертям на слово, мову загалом [146, 153, 162, 314];
- мислення людини нерозривно пов'язане з мовою. Абстрагувальна діяльність мислення можлива лише з опертям на засоби мови. Слово (мова) є тією підвалиною, на якій ґрунтуються свідомість, мислення і особистість людини [6, 61, 267, 257, 310];
- мова — необхідний засіб соціалізації індивіда [123, 297]. Без спільної життєдіяльності з іншими людьми, без засвоєння соціальних норм, правил, спільної культури і знань, досягнень багатьох поколінь сучасна людина неієздатна [27, 3];
- мова — найважливіший засіб спілкування, основа, на якій вибудовуються міжлюдські стосунки і соціальна структура суспільства [334, 341, 391];
- мова як простір думки і оселя людського духу (оселею буття житлом осередок людської сутності [299, 396, 367]).

Отже, як бачимо, в сучасній філософії мові надається самостійне значення як символу людського життя, та як самому буттю. На нашу думку, ідентифікація та інтеграція предметної сфери лінгвофілософського ракурсу

вивчення комплексних мовних явищ може бути скорельована саме об'єктними властивостями мовних макро-конструктів (комплексних побудов сучасної англійської мови - зокрема), що виступають відкритими, пластичними, динамічними макро-конституентами, макро-репрезентантами або макро-моделями світобудови.

Лінгвістична та метафізична епістемологія параметризується проблематикою репрезентації реальності у пізнанні, свідомості і розумі.

Зокрема, Р. Декарт пропонує підхід до реальності не від досвіду творення, а передусім з досвіду вільної думки, яка власними силами відкриває умоглядні відношення між сутностями, які вже існують [145]. Основою розуміння реальності, в такому випадку, стає усвідомлення "розуму", або "думки", як окремої суті і споріднене з ними поняття суб'єкта.

Сумнів і мислення у епістемологічному пошуці засад синтезу ментального, мовного та буттєвого аспектів світобудови виконують двоїсту функцію. З одного боку, вони є свідченням існування, є самим існуванням і, тим самим, ідентифікуються як вияв буття як реальності мислення [625]. З іншого боку, мислення у пункті природи його сумніву, виступає основою розриву зв'язку з буттям [254], як протяжною, або фізичною, речовою реальністю. Звідси випливають передумови онтологічного дуалізму, який призводить до методологічного відокремлення мислення від буття, диференціації онтологічної та епістемічної субстанції.

Отже, йдеться про переоцінку лінгвофілософських засад витлумачення реальності, опираючись на аналіз тривалої інтелектуальної традиції. Найвиразніша відмінність, проте, пролягає між реальністю, як сукупністю фізичних речей і процесів, та реальністю, як середовищем життя людини, результатів усвідомлення та моделювання буття людини в мові.

Епістемологічна парадигма гуманітарного знання значною мірою змінюється і набуває цілком нових рис під впливом передусім герменевтики, постструктуралізму, комунікативної філософії, постмодернізму і семіотики [76, 156, 365, 391]. Важливим спостереженням, що з'ясовується у контексті

постструктуралізму, є наголос на виокремленні ролі знаків, символів, кодів, схем, текстів [68, 70, 166, 502], які беруть участь у формуванні субстантних структур та їх сприйняття.

Як зазначають дослідники, маємо справу зі спробою витлумачити, як пропонує Ю. Габермас, "у чому полягає процедура, за допомогою якої можна досягти єдності об'єктивного знання, моральної свідомості і здатності естетичного судження" [366, с 109.].

Важливим наслідком такого підходу стає виразне розрізнення життєвого світу, суспільства і вербального простору, як відносно самостійних сфер людського буття. Проте, проблема диференціації та синтезу двох останніх сфер: суспільної і вербальної [145, 171], як і диференціація реальності (субстанції) та дійсності (уявлення, моделі світобудови) залишаються відкритими.

Тим самим, філософія мови, яка розглядається з позицій лінгвістичної науковості, на противагу несцієнтичним підходам до мови [26], постає як широка сфера гуманітарних досліджень, спрямованих на вивчення сутності й природи живої людської мови, її взаємозв'язків з буттям (реальністю, дійсністю, світом), свідомістю, мисленням, а також сфера власне теоретико-методологічного знання, що охоплює й інтерпретує подібні взаємозв'язки.

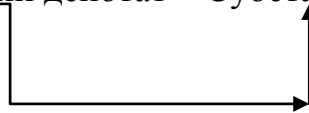
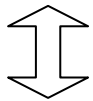
Із вищезазначеного можна простежити консекутивний поняттєвий ланцюжок, релевантний, на наш погляд, для визначення параметричних характеристик філософської лінгвістики як узагальненого методологічного ракурсу дослідження динамічних мовних явищ та процесів.

Якщо **філософія** – гранична ступінь відчуження свідомості від міфу (міфу від свідомості), де в такому разі, як бачимо:

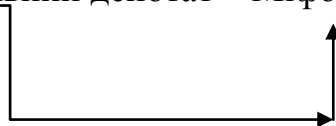
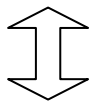
- міфологія – «сгинергезис» свідомості и міфу, при якому векторна, дирекційна місія належить міфу;
- релігія – засвоєння міфу свідомістю через посередництво віри, при чому остання виступає інтегруючим та диференціюючим механізмом одночасно;

- філософська лінвістика: методологічний механізм подолання свідомістю центрострімкої сили тяжіння, прорив поза межі міфу (де «міф» може бути витлумаченим як феноменологічне втілення епістеми «логос»), перебуваючи не в змозі зійти з його орбіти (своєрідна «світлина міфу із космосу думки»).

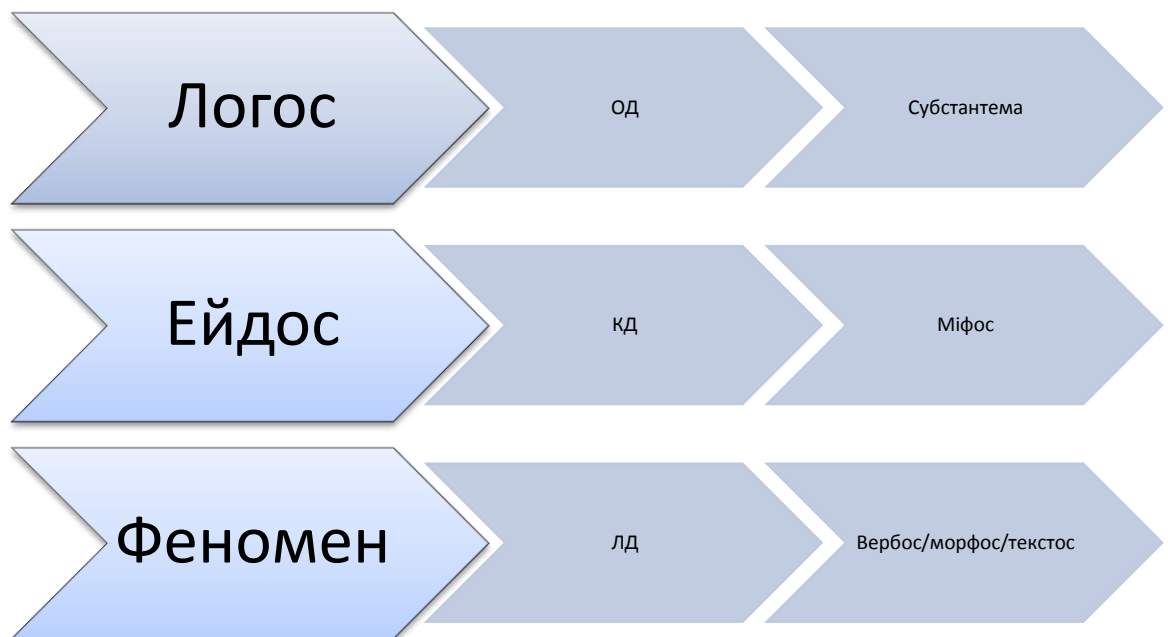
ЛОГОС – онтологічний денотат – Субстантема

ЕЙДОС – концептуальний денотат – Міфос

ФЕНОМЕН – лінгвальний денотат – вербос/морфос/текстос

З огляду на вищезазначене, філософія мови має розглядатись як складник теорії мови [165, 26, 214], у межах якого досліджуються питання природи і сутності людської мови, пов'язані з її відношенням до дійсності, суспільства, свідомості, мислення, або людини у її стосунках зі світом. При цьому сфери буття і свідомості (мислення, пізнання) в лінгвофілософських дослідженнях розглядаються в аспектах їх співвідношення з мовою.

В цілому, ми поділяємо думку про те, що філософію мови, як ракурс дослідження складних, консолідованих мовних об'єктів, не можна повністю ототожнювати ні з лінгвістичною філософією, ні з філософією лінгвістики, ні з методологією мовознавчих досліджень, ні з загальним мовознавством. Вона має власний предмет досліджень, розглядає коло проблемних питань про сутність і природу мовної репрезентації дійсності.

Отже, об'єктами галузевих компонентів лінгвофілософії, як філософської науки (онтології, гносеології та антропології) виступають конструкти *буття, пізнання та мислення* відповідно. У свою чергу, об'єктну сферу філософської лінгвістики мають становити конструкти мови у детермінаційній діалектичній взаємодії з відповідними конструктами буття (лінгво-онтологія), мислення (лінгво-гносеологія) та свідомості /самосвідомості/ (лінгво-антропологія).

Специфічним типом об'єкта що є відкритим, пластичним, динамічним макро-конституентом, макро-репрезентантом та макро-моделлю світобудови. у фокусі зально-лінгвофілософського ракурсу дослідження, власне, і позиціонується англomовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття.

1.2.3. Лінгвофеноменологічний ракурс дослідження англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Субстантні характеристики та ознаки запропонованого типу досліджуваного об'єкта – логосфери, в найбільш загальному сенсі, та зокрема **англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття**. зумовлюють необхідність ідентифікації та параметризації аспектуалізованої об'єктної сфери методологічного лінгвістичного шаблону дослідження у межах загального ракурсу дослідження комплексних мовних явищ - філософської лінгвістики.

Крім того, подібна аспектуалізація визначена загальною розмитістю поняттєвого обсягу, мозаїчністю та відкриттю предметної сфери

лінгвофілософських досліджень, інгерентно міждисциплінарним характером в цілому.

Зауважимо, що, на наш погляд, з точки зору евристичних настанов верифікативності наукового дослідження, така методологічна площина має адекватною мірою бути корельованою із системою диференційних параметричних ознак об'єкту аналізу – інтегрованого загалу лінгвальних інновацій англійської мови у царині комп'ютерного буття як особливого типу логосфери (а саме – *всеосяжність, онтоцентризм, інтегративність, само тотожність, нормативність, лінгвальна субстанційність*)

На сьогоднішньому етапі розбудови лінгвістичної та філософської думки визначається, що мовний досвід світу є абсолютним [75, 88]. Він домінує над відносністю всіх буттєвих осмислень, оскільки охоплює собою всяке в-собі-буття, в якому б зв'язку (співвідношенні) воно не поставало. Висловлюється думка, що мовний характер досвіду світу передує всьому, що людина пізнає і висловлює. Те, що є предметом пізнання й висловлення, вже оточене горизонтом мови [120, 107]

Ідею побудови своєї універсальної онтології, що задовольняла б критерію «всеосяжної єдності суцього» , яка мала б абсолютно суворе обґрунтування і служила обґрунтуванням всім іншим наукам, пізнання взагалі, було висунуто Е. Гуссерлем [93], розвинуто надалі у роботах М. Гайдеггера [367], Р. Шпета [338, 110], тощо. Таким методологічним виміром є *феноменологія*.

Феноменологія досліджує і приводить в систему апріорне у свідомості, зводячи апріорне до «останніх сутнісних потреб ... » [94]. Тим самим, магістральне завдання феноменологічної епістемічної методології визначається у пізнанні повної системи утворень свідомості [625], що конституують об'єктивний світ.

Зауважимо, що подібний епістемічний ракурс є методологічно ізоморфним настанов конструювання консолідованих моделей світобудови в мові. Тим самим, лінгвістична адаптація феноменологічного підход до розгляду консолідованих мовних явищ виявляється, на нашу думку, адекватною поняттєвою площиною синтезу теоретичної проблематики субстантного, мисленнєвого та власнемовного аспектів світобудови.

Феноменологія як методологічний напрям [93-95, 110, 134, 77, 216, 388] інтерпретованою є, насамперед, як наука про свідомість, начало філософії, перехід від ірраціоналізму до можливості рефлексивного дослідження розмаїтих видів людського досвіду.

Сфера, де усвідомлюється предмет аналізу, в межах феноменологічного підходу розуміється як "чиста свідомість" [94, 134], тобто очищена від догм, схем та стереотипів мислення, а головне, очищена від спроб знайти основу свідомості в тому, що не є свідомістю. Феноменологічний підхід спирається на тезу про те, що свідомість у чистому вигляді - це "абсолютне Я" (яка одночасно є джерело потоку свідомості людини). Вона конструює світ, вкладаючи в нього "сенси" [388]. За результатами цих мисленнєвих дій об'єктивна реальність пояснюється із себе самої, проявляє себе як феномен.

Щоб зрозуміти генезис понять і виявити природу істинної "чистої свідомості", треба здійснити редукцію свідомості [18, 368, 301], тобто перейти від розгляду конкретних предметів до аналізу їх чистої сутності. Свідомість, звільнена від усіх людських настанов, стає доступною розумінню за допомогою "редукції" (зведенню) – розумової операції, яка дає змогу спочатку перейти від розгляду предметів до осмислення їх чистої сутності [95, 18, 625, 305], а потім перейти до осягнення основи всього існуючого.

Тим самим, основне завдання феноменології, як методології пізнання, вбачається у здатності розкрити не світ науки, а «життєвий світ загалом» [301, 366], побачити й пережити істини й загально-значимі ідеї як цілісність, взяту у вигляді безперервного потоку. «Ідеальне буття істини», вважав Е. Гуссерль та його послідовники [608, 489], означає дві речі:

-по-перше, що вона (істина) володіє все загальною обов'язковістю, зберігає а собі «єдність значень»;

- по-друге, що воно володіє властивістю самоочевидности , яка розуміється як властивість «саморозкриття» та «самовияву»;

Провідним оперативним інструментом вивчення структури методологічного «переживання», є інтелектуальна інтуїція, «вглядування» в істину, сутність, ідею [95, 608]. Такий метод ідентифікується як метод «феноменологічної редукції» [94, 18]. Суть останньої полягає в тому, щоб послідовно викорінити «природну установку» й спрямувати основну увагу на саму свідомість, що пізнає, на її«чисту структуру», вивільнивши свідомість від всього емпіричного.

Феноменологічна редукція включає в себе два провідні етапи: перший з них полягає в тому, що все знання про світ «береться в лапки» як, власне, наукове, в результаті чого будь-яка «суб'єктивність» «осідає на дно» [134, 77]; другий етап «бере в лапки» всі судження й думки людини про свідомість [148, 368, 388], про духовні процеси як феномени людської культури.

У результаті цих двох етапів пізнання переходить на нову позицію — трансцендентально-феноменологічну, яка створює можливість для феноменологічного, субстантного аналізу об'єкта. Останнє дозволяє аналізувати сутності (за термінологією Гуссерля — «ейдоси» [93]) самі по собі, відокремлені від емпіричної дійсності й суджень про неї. Оскільки ж вони («ейдоси») існують не у відриві від людських епістемічних переживань, а в єдиному «потоці» [94, 625], важливо виявити елементарну одиницю цього потоку — «феномен».

Надалі, маємо розглянути послідовну низку взаємокорельованих понять, діалектична та ієрархічна підпорядкованість яких визначає координати адаптації феноменологічних методологічних практики до консолідованого лінгвального об'єкта нашої наукової розвідки – англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття. А саме: феномен, явище, сутність.

Тим самим, феномен, у методологічних межах феноменологічного підходу, параметризується як явище, яке досягається на чуттєвому рівні на противагу поняттю «ноумен» [608], що означає явище, зрозуміле розумом. В новоєвропейській філософії, за визначенням І. Канта [141], феномен — *будь-яке явище, яке може бути пізнане на основі досвіду*.

За Е. Гуссерлем [93, 94] та Р. Шпетом [388] змістовий обсяг поняття «феномен» містить такі складові:

- 1) мовна оболонка (мова, письмо, позначення тощо);
- 2) психічне переживання (індивідуальні емоції суб'єкта пізнання);
- 3) самі «смисли» і «значення» виразів і пізнавального переживання;
- 4) «предмет», що висвітлюється через значення.

Основна увага феноменологічного аналізу зосереджена на останніх структурних елементах. Особливу вагу мають «значення» і «предмети», що, як бачимо, визначає загальну лінгвоонтологічну (лінгвосубстантну) скерованість феноменологічного підходу до наукового пізнання в цілому.

Судження людини про об'єктів включає в себе її (людини, вірніше, її свідомості) відношення до них. Як зазначає Е. Гуссерль, за допомогою висловлювань дослідник «вступає у відношення з предметом» [93, 399, 625], формуючи тим самим останній елемент феномена — «предметність», «проявленість субстантних ознак».

У цьому зв'язку, **явище** представляє собою загальнофілософське поняття, що відображає зовнішні властивості, процеси, зв'язки предмета, які даються пізнанню безпосередньо в формах споглядання [550]. Явище може змінюватися, розвиватися відповідно до загальних законів розвитку матеріального світу. Взаємозв'язок сутності і явища трактується, зокрема, наступним чином [18, 478]: суще в собі являється в явищі.

Явище речей атрибут процесу пізнання людиною сутнісних характеристик навколишнього світу [356]. Під явищем можуть бути ідентифіковані також [339] зовнішні сторони об'єктивної реальності, яка безпосередньо дається нашим органам чуття.

Об'єктивна дійсність має і внутрішню сторону, недоступну для її прямого сприймання органами чуттів. Ця сторона дійсності визначається як сутність. Вона виступає як внутрішній, повторюваний і відносно тривкий зв'язок речей і явищ [358]. Це внутрішня основа явищ, загальне і повторюване в них. Явище ж є виявленням (проявом) [18] сутності. У свою чергу, **сутність** розуміємо як головне, основне, визначальне в предметі, таке що зумовлене глибинними, необхідними, внутрішніми зв'язками й тенденціями розвитку.

Проте єдність сутності та явища не обов'язково означає їхній збіг [296, 299]. Це єдність відмінного: сутність завжди прихована за явищами. Сутність виступає як внутрішній зміст явищ, прихований від безпосереднього сприйняття.

Отже, сутність усвідомлюється як внутрішня природа, внутрішній спосіб існування об'єктів і явищ дійсності, основне відношення, що існує в предметі і між предметами, внутрішня суперечність - тобто те, що являє собою фундаментальне джерело руху й розвитку предмета чи предметів. Явище - це зовнішня, більш мінлива сторона об'єктивної дійсності, яка є формою виразу сутності.

Спосіб системного осмислення дійсності, який розглядає «феномени», як елемент «потoku переживання істини», причому, в кожному з них бачить своєрідну цілісність, з притаманною їй внутрішньою структурою, постає як феноменологія, тобто теорія сутнісного аналізу дійсності.

Такий спосіб — так зване «входження у свідомість» [94], у сферу психічного — здатне здійснити кожен суб'єкт пізнання, оскільки кожен може знайти психічне в самому собі. Отже, основа феноменологічного метода пізнання — у так званому «спогляданні сутностей через феномени».

Отже феноменологія, це своєрідна «філософська (вужче когнітивна) археологія», що шукає прихований і загублений сутнісний сенс. Результати пошуку необхідно впроваджувати в практику. Таким чином, на думку представників феноменологічного напрямку, життя, побудоване на основі

«феноменологічної редукції». стане істинним [301, 399, 608]. У цьому розрізі феноменологія постає як засіб не тільки пізнання істинного, а й побудови комплексної моделі світобудови, як своєрідного істинного, сутнісного світу.

Логоцентричне усвідомлення та параметризація субстантних диференційних ознак та характеристик англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття зокрема, як консолідованої мовної моделі цього виміру дійсності, визначають *пріоритетну детермінаційну* діалектичну (феноменологічну) взаємодію дискретних елементів та конструктів ***англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття з:***

- 1) конструктивними елементами субстанції буття - *простір, час, субстанція, явище, сутність,*
- 2) конструктивними елементами субстанції знання/пізнання – *інформація, епістема, поняття, концепт,*
- 3) конструктивними елементами субстанції людської свідомості/самосвідомості. *ідентифікація, ідентичність, індивідуальність.*

В залежності від конструктивної зони *пріоритетної детермінаційної діалектичної актуалізації* дискретних елементів та конструктів логосфери, в загальному сенсі, та зокрема англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, пропонуємо виокремлення наступних *галузей (або об'єктних таксонів)* лінгвістичної адаптації теоретико-методологічного аспекту феноменології до дослідження консолідованих інноваційних мовних об'єктів світобудови:

- 1) *онтологічна англістика;*
- 2) *гносеологічна англістика;*
- 3) *антропологічна англістика.*

Комплексне дослідження процесів поповнення словникового складу англійської мови у сфері комп'ютерного буття в теоретичних межах лінгвістичної адаптації феноменологічної методології пропонуємо позиціонувати як *феноменологічну неоанглістику* – напрям аналізу високодинамічних процесів розвитку англійської мови у межах загальної

галузі неологічних студій англійської мови, скерований наступними методологічними підмур'ями:

- лінгвофілософським ракурсом окреслення теоретичних проблем дослідження мовних систем (та інноваційних мовних підсистем);
- онтологічної специфікою результатів інноваційної англомовної кодифікації /номінації /репрезентації дійсності – мовних інновацій (неологізмів).

Означений напрям дозволяє, на нашу думку, визначити засади, механізми та напрямки динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як інтегрованого мовного-онтологічного конструкту високого ступеня буттєвого ізоморфізму та ідеації.

Слід наголосити, що в межах нашої роботи ми спираємося на найбільш інкорпорує трактування поняття „*феноменологічний*”. Під визначенням «*феноменологічний*» ми розуміємо «*такий, що поєднує та проявляє в собі онтологічні, гносеологічні та антропологічні параметри*».

Зазначений підхід дозволяє нам розглянути онтологічні аспекти комп'ютерного буття в їх гранично вичерпному англомовному феноменологічному виявленні, дослідити екзистенційність логосфери комп'ютерного буття (визначити лінгвофеноменологічну параметризацію буття людини в межах комп'ютерної дійсності), проаналізувати засади англомовної актуалізації та напрямків динаміки антропоцентричності комп'ютерного буття.

В якості гносеологічного підґрунття методологічного шаблону феноменологічної неоанглїстики можна, за результатами нашого дослідження, запропонувати адаптацію картезіанської концепції епістемі COGITO (Р. Декарт, Е. Гуссерль, М. Мамардашвілі, М. Фуко [93, 208, 209, 365]) – своєрідного «кореня» (√) із будь-якого онтологічного (субстантного) об'єкта складеної природи (яким є, зокрема, *англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття*), що окреслює результат синтезу буття, пізнання та мовного змісту:

$$S = {}^c\sqrt{\text{essere}}$$

де:

S - діалектична єдність трьох параметрів – 1) *sapiencia* – знання; 2) *semantica* – значення; 3) *signia* – знак.

c – епістема *COGITO* (одиничний мисленнєвий акт *взаємоідентифікації* субстанції та континууму пізнання);

essere – онтологічний об'єкт, елемент буття.

Феноменологічний ракурс дослідження комплексних мовних об'єктів, координовано з визначенням магістрального завдання феноменологічної епістемології – пізнання повної системи фактів свідомості (М.К. Мамардашвілі [209]), що конституюють об'єктивний світ (С. Гікс [489], Е. Гусерль[93, 94]).

В межах окресленого методологічного виміру «*феноменологічність*» інноваційної мовної одиниці визначається як її *кодифікативна спроможність до фіксації результатів пізнавального досвіду у площині власного мовного субстрату та прояву* (термін за В.У. Бабушкіним, К.Г. Фрумкіним [18]) *в ній субстантних характеристик пізнаваних об'єктів та явищ.*

У свою чергу, **субстанція** (*лат. substantia* — істотність; те, що лежить в основі, речовинність, істота, річ, матерія, суть, основа, голова [186]) зокрема, в аристотелівській логіці [13, с. 279], визначається як перша з десяти категорій (класів, розрядів, які спрощують процес розумового визначення будь-якої речі), дійсна основа (ідеальних та матеріальних) об'єктів, що існує сама по собі, у єдності всіх форм свого розвитку.

В межах даної поняттєвої діади **субстрат** (від *лат. substratum* — основа [186, 337]) розуміється загальна матеріальна основа різноманітних явищ; сукупність відносно простих, якісно елементарних утворень.

Мовний субстрат лінгвальних інновацій у сфері комп'ютерного буття тим самим – визначається як сукупність відносно простих, якісно та

конститутивно елементарних утворень внутрішньої та зовнішньої форми мовних знаків.

З огляду на вищезазначене, *англомова інноваційна логосфера комп'ютерного буття* в межах феноменологічної неоанглістики має сприйматись як консолідований, субстантно синкретичний та субстратно дискретний, динамічний, ідеально-матеріальний конструкт, що представляє собою синтез онто-змістових, антропо-змістових та лінгво-змістових параметрів буття та функціонування англомовної спільноти в цілому, та комп'ютерного буття зокрема.

1.3. Теоретичні засади параметризації мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

1.3.1. Лінгвофеноменологічні засади дослідження мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Характеристики та ознаки царини макроінтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття задовільняють поняттєвому осягу визначення «субстанції», а, відповідним чином, дискретні характеристики та ознаки елементів інтеграції означеної консолідованої площини логосфери – задовільняють змістовому обсягу параметру «субстрат».

Відповідним чином, визначення параметричних аспектів інноваційї англійської мови на позначення сфер, об'єктів та явищ комп'ютерного буття як феноменологічного субстрату інтеграції відповідної логосфери, за результатами наших спостережень, позиціоноване у царині знакових характеристик зазначених одиниць.

За зазначенням сучасних дослідників, “знак” є центральною ланкою лінгвофеноменологічного підходу до інтерпретації мовної дійсності. Отже, в

такому разі, матеріалізований об'єкт стає знаком, а "ідеальна" сутність – значенням [153, 285, 317]. Крім того, мова визначається як комплексна система символів, кожний з яких денотує певний екстралінгвальний об'єкт, у той час як разом вони формують схематичне зображення того оточення, в якому існують носії даної мови .

Семіотика, як напрям теоретичного мислення, має досить тривалу історію, відносно якої існує внутрішня дискусія і полеміка. Семіотичні пошуки почали оформлятися у традиції латиномовної філософії, розпочинаючи від Плотіна й Аврелія Августина [38, 21]. Вони склалися як намагання теоретично пояснити присутність знаків у довколишній реальності світу і людини, витлумачити їх походження і особливості застосування. В цілому, семіотика – це вчення про роль, або дію знаків, що нині тлумачиться як явище семіозису [145, 110].

У теоретичному колі сучасної лінгвістичної проблематики семіотика набуває визначення, яке не зводиться до лінгвістичних проблем, а претендує на загальне вчення про субстантну дію знаків [56, 84, 109], і пропонує новий підхід на противагу класичній епістемологічній парадигмі з її центральною опозицією у межах діади об'єктивне :: суб'єктивне [52]. На думку дослідників традиційна, або метафізична епістемологія перебувала під знаком так званого «інфалібалізму» [68, 208], і претендувала на досягнення непогрішного знання, яке сприймалося як «відбиток» реальності [299], незалежної від людини – суб'єкта пізнання.

Натомість, методологічний контекст некласичної лінгвістичної епістемології приймає передумовою позицію фалібалізму – «ймовірність помилки» у пізнанні має бути врахована не лише на рівні раціонального логічного висновку, але й на рівні семіотичного дослідження існування та функціонування знаків і знакових структур у людському бутті [301, 310]. Зауважимо окремо, що означене поняття є дотичним до принципу «радикального сумніву» Р. Декарта [93, 111], який інкорпоровано до

поняттєвого та методологічного інструментарію саме феноменологічної епістемології.

Таким чином, семіотика параметризується з такого альтернативного щодо класичної епістемології підходу, який прагне подолати прірву між суб'єктом і об'єктом та усунути протиставлення між буттям чи реальністю як такою і реальністю, що існує завдяки набутих знанням та пізнавальним підходам [8, 327]. Це веде до досить радикального переусвідомлення суперечності між так званою «об'єктивною реальністю» та її «суб'єктивною репрезентацією» (зокрема – мовною репрезентацією).

Йдеться про цілком іншу філософську парадигму, яка пропонує вийти з дуальної епістемології картезіанства і подолати протиставлення реальності і мислення [26, 608, 365]. Тим самим, семіотичний підхід у межах філософської лінгвістики пов'язується з прагненням усунути також уявне протиставлення природи і культури та в'яснити сенси диференціації природничонаукового і гуманітарного знання [75, 578], як взаємодоповнюючих складових у пізнавальній і практичній активності людства.

Взаємовідношення у межах усіх біологічних тіл є умовою відношення до світу окремого індивіда й умовою його сприйняття [145, 131, 295, 293, 110]. Отже, сприйняття є тим, що перетворює відчуття та його зовнішні елементи в об'єкти спільного досвіду.

Поняття речі ідентифікується як поняття того, що існує незалежно від знання та уявлення суб'єкта [296]. У зовнішньому, фізичному світі, або реальності, існує за означенням нескінченна кількість речей помножена на нескінченну кількість їхніх характеристик. Проте людина має справу у своєму досвіді і знає лише певну кількість речей, до того ж суб'єкт пізнання ніколи не знає їх «характеристики і властивості» вичерпно [375, 415] на даний час.

Тим самим, факти та явища дійсності, позначені, у межах лінгвофеноменологічного ракурсу, стають «об'єктами» [145, 420]. Об'єкт,

щоб бути об'єктом, потребує бути залученим у відношення до «обізнаного», у якому об'єкт набуває значення у залежності від попередньо набутого знання «обізнаним». У цьому сенсі він постає як прояв деякої доцільності – досвідної, пізнавальної чи прагматичної [382, 374, 399]. Об'єкт може бути фізичною річчю, але також може нею не бути. В останньому разі він матиме віртуальне (об'єктне) існування.

Коли об'єкт є фізичною річчю, він не є одним і тим самим об'єктом для різного контексту сприйняття (хоча є однією й тією ж самою річчю). На відміну від фізичного існування відносин між речами, відношення між об'єктами можна трактувати як дискурсивні [109], чи то лінгво-парадигматичні.

Водночас субстантний статус об'єктів передбачає взаємодію знаків, тоді як взаємодія між речами не передбачає обов'язкових знакових відношень [25, 213]. Об'єкт і річ позначена – феноменологічно є ізоморфними. У цьому відношенні знаки є тим, чим покладається буття об'єкта як такого. Тобто, поза знаками немає жодних об'єктів.

Тобто, бути об'єктом – це бути відомим. Таким чином, об'єкт існує лише в мережі знакових відношень, чи в «семіотичній павутині» [458, 514], утворюваній за участю сприйняття людини, як представника мовної спільноти.

Водночас знак як феноменологічний субстрат інтегративної моделі світобудови може сприйматись як тирвимірна структура:

- знак для деякої думки, яка його інтерпретує;
- знак, який стоїть натомість деякого об'єкта;
- знак, у деякому відношенні чи якості, що приводить його у зв'язок з об'єктом.

Феноменологічною специфікою знакового субстрату мовної одиниці є те, що один з його трьох елементів не потребує бути не лише фізично, але й фактично чи актуально існуючою річчю.

Одним із ключових понять у семіотиці є «інтерпретант» [298]. У залежності від тлумачення його природи, людська свідомість розуміє суть продуктивності знакових дій та викликаних ними ефектів. Зауважимо, що субстантною рисою інтерпретанта є його здатність опосередковувати фізичне і об'єктне буття.

Опосередкування – принцип корельованості інтерпретанта та інтерпретації; на рівні опосередкування виникає те, що визначається як «розрізнення» [145, 167, 293, 291], або відмінність між речами і об'єктами чи між фізичним та об'єктним буттям.

Інтерпретант не завжди має ментальний спосіб буття, проте, коли він виступає передумовою відношення між знаками і речами, він активує ментальність, як стан інтерпретативної обумовленості [257, 22, 68]. Очевидно, виникнення інтерпретанта зумовлене когнітивною природою самого біологічного організму (людини) [156] у його здатності здійснювати сприйняття речей чи сигналів не як стану внутрішнього відчуття, а власне як субстантного відчуття, яке стосується зовнішнього знаходження речей, предметів чи сигналів.

Тим самим, як бачимо, природа семіотичної функції мови насамперед залує її принципову здатність моделювати дійсність. Мова є унікальним людським способом моделювати такий специфічний «світ», який усвідомлюється як реальний або можливий з погляду відносно того, що дано безпосередньо у відчуттях або пережито у сприйнятті [109]. Передусім це є дійсність відношень, що виникають не просто між речами і людиною, але між речами, об'єктами та інтерпретантом; на відміну від відношень які існують незалежно від буття людини.

Отже, специфічна лінгвофеноменологічна природа дійсності визначається тим, що усе існуюче є таким, якою у своїх значеннях, символах, кодах, нарративах і текстах існувала та існує об'єктна павутина відношень між знаками [107, 8, 366, 372].

Феноменологічною особливістю так званої «онтології розуміння» є те, що в ній розуміння, усвідомлення та когніція визначаються «не як спосіб пізнання, а як спосіб буття» [318, 372, 57]. Досвід перестає бути лише тим, що належить до сфери «суб'єкта пізнання», оскільки деконструюється (термін, зокрема, Ж. Дерріда постнекласичної епістемології в цілому [107]) поняття суб'єкта як такого, що протиставлений «об'єктивній реальності».

У широкому сенсі йдеться про конституювання знакових відносин за участю людини і про формування іншої щодо фізичної реальності дійсності [265, 284, 285]. Основою такої дійсності стає застосування знакових відношень на підставі вербальної мови. Зміст її визначається існуванням передусім об'єктів, продукованих використанням знаків людьми. Якщо відношення між речами завжди передбачає їх фізичне існування, то для відношень між об'єктами фізичні відношення не є прямими [145], а речовий світ сам по собі залишається у реальності позалюдського сприйняття.

Мова належить до світу людської дійсності – як інтегративна складова та моделювальне метасередовище останньої. Таким чином, дійсність соціального гатунку у можливостях її здійснення також пов'язується з «віртуальним» простором знакових відношень [275, 282] і, очевидно, залежить від остаточного схвалення чи несхвалення ідеального комунікативного товариства. Ідеального у сенсі його прихильності чи неприхильності до певних «режимів сигніфікації» на основі вичерпної повноти інформації, доступної для найкращого гатунку рішення [542, 559]. Світ – це плюральна сукупність дійсностей, які пульсують у нескінчених перетвореннях [10, 19, 181, 342, 349], утворюючи єдину реальність буття з множиною його семіотичних проявів. Зауважимо, що саме у такий спосіб, вочевидь, «конструюється» лінгвофеноменологічна побудова дійсності в цілому та її аспектуальних сфер (однією з яких є комп'ютерне буття).

Принцип «онтології розуміння», натомість класичної епістемології пізнання, спонукає по новому розглядати людиномірність буття. Йдеться про буття в аспекті самовизначення в ньому людини на основі первинного

існування і самовизначення її як біологічного виду [346,353]. У межах лінгвофілософського ракурсу дослідження консолідованих лінгвальних об'єктів, дійсність визначається таким станом реальності, який виникає під впливом дій мовної спільноти, в основі яких лежить здатність людини оперувати знаками і породжувати семантичне поле взаєморозуміння себе і світу.

Консолідована світобудова у мовному феноменологічному виявленні є принципово багатоманітною, множинною щодо свого семантичного і семіотичного прояву і водночас є єдиною у контексті тотожності принципів семіозису та онтології розуміння.

Адекватною формою ментального охоплення багатомірності проявів буття визначається інтерпретативне мислення [14, 214, 466], сутність якого полягає у виявленні багатства смислів дійсності, що проявляються за участю людини. Інтерпретувати – означає конструювати і реконструювати семантичний простір смислів та надавати останнім нарративні, текстові і дискурсивні форми [206, 208, 320, 477]. Інтерпретувати – це віднаходити знак своєї турботи у координатах віртуальної свободи [326, 329, 491] в її пов'язанні з досвідом мовної спільноти.

Субстантною особливістю процесу та механізму інтерпретації ідентифікується також її здатність проявляти інформацію чи пропонувати повідомлення поза прямим семантичним його виразом, у деякому «досемантичному» стані існування іконічних знаків [193, 302]. Інтерпретація є, власне, знаходження нових семантичних можливостей донесення знаків і символів.

У лінгвофеноменологічному ракурсі, інтерпретативний підхід до дійсності долає сучасний розрив між природничими і соціальними а також гуманітарними науками – всі вони виникають з потреб інтерпретації однієї й тієї ж реальності яка стає дійсністю і взаємодіють за принципами субсидіарності, або ж доповнювальності.

Звідси, зміст дійсності, визначений існуючими об'єктами, системними відношеннями між ними та їх лінгвальними феноменологізаціями, виступає конструктивною передумовою розуміння і пізнання фізичної реальності [300, 299, 512]. Тобто «розбудова» різноаспектних сфер дійсності, процес якої долучає феноменологічну «активність» мовних знаків (зокрема – новоутворених мовних знаків) виступає підґрунтям пізнання фізичних процесів реальності і, навпаки, формулювання формально-логічних процедур та схем щодо фізичної реальності є основою фальсифікації і верифікації усіх наявних на даний момент конструктів і шаблонів пізнання.

Тим самим (слідом за концепцією Р. Інгардена [134]), феноменологічний ракурс усвідомлення лінгвосеміотичної природи процесів пізнання позиціонується як своєрідне інтелектуальне змагання з дійсністю, яке засобами інтерпретативної активності людини на основі уже готових схем і значень, покликане прирощувати смисли наявних образів, уявлень, слів, понять, концептів та висновків і трансцендувати нові семантичні схеми розуміння.

Отже, лінгвістична феноменологія представляє собою поступовий шлях від ідеї реальності, як впорядкованого «космосу», що існує незалежно від суб'єкта-спостерігача, до ідеї семіотично обумовленого сприйняття і дійсності, яка залучає спостерігача до своєї субстантної структури.

Це також методологічний епістемічний вектор у напрямі від класичного і модерного образу реальності до постмодерної ідеї дійсності [145, 212, 427], взятої як вербальне розгортання специфічно людського досвіду і видосвіту, засобами інтелектуально-інтерпретативного змагання з дійсністю.

Крім того, феноменологічна природа лінгвального знака може бути інтерпретованою як міф. Так, Р. Барт розглядає міф як вторинну семіотичну систему, яка базується на вже існуючій системі знаків [23]. Таким чином, структура міфу, за Р. Бартом, має амбівалентний характер: з одного боку

система мови, що складає, власне, основу міфу, та міф, який, в свою чергу, являє собою метамову.

Людська мова – це мова слів, крім того, що вона є мовою знаків. Слово перебиває всі лінгвістичні знаки за об'ємом та параметрами своїх функцій. Слово є основою розумових процесів [168, 478, 560], а лексична ієрархія являє собою закріплення та збереження результатів когнітивної діяльності людства.

Тим самим, трансформативний ланцюжок методологічної еволюції семіотичної площини синтезу буття, мислення та відповідних засібів лінгвальної феноменологізації можна представити, на основі термінів класичного та постнекласичного епістемічного кореляту «в'язня печери» - суб'єкта пізнання (індивідуальної та колективної мовної свідомості) та «тіней істиного буття» (Платон [562]) – феноменологічних втілень та проявів субстантних характеристик дійсності, наступним чином:

- до-онтологічна площина;
- квазі-онтологічна (теологічний) площина;
- антропоцентрична площина;
- логоцентрична площина.

Тим самим, слово, і в першу чергу мовне новоутворення – неологізм (як емпірично, зокрема – референційно, етимологічно, мотиваційно - досяжний та гностичний результат феноменологічного виявлення субстантних ознак елементів світобудови) – являє собою “наріжний камінь” дослідження, опису та, більш за все, ключ до розуміння комплексної сутності дійсності.

Знаковий субстрат вербальних інновацій англійської мови є пріоритетним емпіричним матеріалом для визначення, конфігурації та кодифікації горизонту онтологічного, когнітивного, суспільного, психологічного, екзистенційного (колективного та індивідуального) досвіду англійської спільноти у царині комп'ютерного буття

Подібна пріоритетність дозволяє, на нашу думку, розглядати інноваційну лінгвосферу як особливий тип семіотичної системи у феноменологічному розумінні останньої – як цілісного, мовного за природою, середовища розгортання процесу синтезу різнотипних субстантних ознак такого типу буття (матеріальних, ідеальних, епістемічних, антропологічних) та результаті в означеного синтезу.

1.3.2. Теоретичні засади інтегрованості мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Основу інтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття складають, як засвідчує емпіричний матеріал нашого дослідження, дискретні мовні одиниці, що мають потенціал до змістово асимптотично (гранично наближеного) вичерпного втілення ідеальних змістових елементів новітнього комп'ютерного буття.

Вихдячі з ознак системності, як засади макроінтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, структура системи ідентифікується як сукупність необхідних і достатніх для досягнення цілей відношень (зв'язків) між її компонентами. Структура, тим самим, виступає як сукупність внутрішніх зв'язків між її елементами, а також принципів даних зв'язків [356]. Структурність невід'ємний конфігуративний та субстратний параметр всіх систем.

При цьому, варто зауважити, що, як зазначається, в системах високого ступеня складності структура може відобразити не всі елементи та зв'язки між ними, а лише найістотніші, що мало змінюються при поточному функціонуванні системи й забезпечують існування системи та її основних властивостей [392, 51, 156]. Структура характеризує організованість системи, стійку упорядкованість її елементів і зв'язків. Структурні зв'язки є відносно незалежними від елементів [402, 126, 168] і можуть виступати як інваріант при переході від однієї системи до іншої, переносячи закономірності, виявлені й відбиті у структурі однієї з них, на інші.

В якості елемента системи ідентифікується найпростіша складова частину системи, яку умовно розглядають як неподільну на конкретній ділянці системи [405, 333]. Зазначимо, що, поняття системи та елемента відносні. Будь-яка система може бути елементом ще більшого консолідованого утворення, до якого вона входить. Так само і елемент

виступає в якості системи [115, 46], якщо враховувати його структурність, наявність більш дискретних структурних рівнів субстанції.

Тим самим, **мікроструктуру** англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття визначаємо як загал дискретних елементів - мовних одиниць відповідної референтної віднесеності (комп'ютерне буття) у сукупності їх формотворчих та змістових ознак.

Субстантну основу **мікроструктури** англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття складає лінгвальний субстрат (елементі змістової та формотворчої організації) загалу новоутворених одиниць англійської мови, що, як засвідчує вибірка емпіричного матеріалу нашого дослідження, виступають хронологічно *первинними кодифікаторами* та *феноменологічними корелятами* суцільної кількості інноваційних елементів (дискретних об'єктів, абстрактних явищ) новітнього комп'ютерного буття.

Такі інноваційні мовні одиниці ідентифікуємо як **«англомовний інноваційний комп'ютерний термінос»** (буквально – *«термінологос»*) – далі **АКТс**.

Визначення специфічних субстантних характеристик АКТс як конститuentів *мікроструктури* англомовної інноваційної логосфери КБ детерміновано своєрідністю її *макроструктури* і відрізняється від традиційного тлумачення поняття «термін» як *мовного* феномену. Останнє характеризується значною ізольованістю, або вилученістю із структури плану змісту якісних ознак первинних етимонів – *субстантна визначеність, граничність, конечність* [38, 75, 351].

У цьому зв'язку, субстантність АКТс усвідомлюється як істотність речовинність, сутнісна основа реальності комп'ютерного буття та його елементів в аспекті внутрішньої єдності всіх форм її прояву та саморозвитку.

Відповідно, лінгвальний субстрат АКТс розуміється як сукупність відносно простих, якісно елементарних структур або утворень плану змісту та вираження англомовних новоутворень сфери комп'ютерного буття, які

залишаються стійкими, незмінними за будь-яких перетворень об'єкта і зумовлюють його конкретні властивості.

Мотивацію мовної оболонки поняття складає поєднання, з одного боку, етимологічно зумовленого первинного значення латинського «**terminus**» межа, кордон, вимір, згодом – термін [186]. Необхідно наголосити, що джерело-аналог зазначеного поняття – **όρος** [337] - згідно з концепцією Аристотеля інтерпретується як спосіб та одиниця актуалізації *сталих і неминуючих* аспектів дійсності [13,].

А з іншого боку, змістового наповнення грецького **λόγος** (**logos**) може бути ідентифіковане як *своєрідний мовний знак, що набуває субстанціальних, онтологічних якостей і виступає конструктивним елементом буття і, тим самим, знаходиться відносно поза межами опосередкування людським досвідом та волевиявленням* [573, 537, 38, 21, 74]).

У цьому зв'язку слід зазначити, що термінологія є найчутливішою до зовнішніх впливів частиною лексичного складу певної мови, оскільки науково-технічний прогрес, охопивши всі сфери знання, сприяє подальшому розвитку вже існуючих галузей науки і техніки та веде до появи нових науково-технічних термінів і цілих термінологічних систем [46, с. 12].

Перш за все, слід зауважити, що витoki спеціальної лексики сягають у глибини історії. У процесі цілеспрямованої професійної діяльності людини створюються нові ідеї та речі, яких не було раніше, і, як наслідок, не було і лексичних одиниць для їх позначення. Оскільки досить складно оперувати невизначеними поняттями, професійна діяльність постійно супроводжується виникненням нових лексичних засобів, тобто, *термінів*. У ході розвитку людської цивілізації, в рамках різноманітних наук склалися девіантні уявлення про семантичне наповнення безпосередньо самого поняття “термін”.

Почати, на нашу думку, доцільно з етимології слова. Сучасне поняття “термін” походить від латинського *terminus*. Спершу, значення цього слова мало суто міфологічну забарвленість, тому що Термін був давньоримським

божеством меж та кордонів, яке уособлювалось у вигляді межового каменя між територіями різних племен [52, 160, с. 193; 199]. Пізніше значення трансформувалось і перейшло на позначення безпосередньо межі, кордону, а також кінцевої мети [337, с. 819].

Необхідно додати, що суттєвими у формуванні сучасного уявлення про “термін” є значення дериватів латинського *terminus*. Так, наприклад, похідний іменник *terminatio* мав значення “визначення”, “судження” або “вказівка”, а дієслово *terminare*, окрім значення “розмежувати”, вживалося в значенні “звужити рамки” [186, с. 767].

Однак, для того, щоб мати змогу сягнути глибинну сутність цього поняття, необхідно звернутись також до його аристотелівського розуміння. Справа в тому, що у своїх працях давньогрецький мислитель інтерпретує термін як поняття, яке фіксує *сталі* та *неминущі* аспекти реальності, на противагу різноманітним та мінливим її чуттєвим образам [13, с. 1157]. Таким чином, за Аристотелем, поняття “термін” набуває субстантного, детермінуючого змісту.

Як бачимо, етимологічно в понятті “термін” закладено семантику чіткості, визначеності, граничності, конечності. В наслідок цього, визначення даного поняття в рамках сучасних наук (мовознавства, логіки, філософії навіть психології) спираються першим чином саме на таке, історично зумовлене, значення.

Отже, загалом у сучасній лінгвістиці *термін* визначається як “слово, або словосполучення, що виражає *чітко окреслене* поняття певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно-політичного життя, тощо” [72, с. 306]. До того ж, необхідно звернути увагу, що в рамках даної дефініції специфіка термінів полягає в тому, що вони є однозначними в межах своєї терміносистеми, не зв’язаними з контекстом, а також – стилістично нейтральними. У свою чергу, окрім наданого вище значення, термін може бути витлумаченим як “слово чи вислів, що вживається в тому чи іншому середовищі, на певній території, або людьми певного фаху” [336 с. 512].

Необхідно звернути увагу, що вже з наведених двох визначень постає певне протиріччя, яке засвідчує, вочевидь, амбівалентну природу терміну. З одного боку термін, як лексична одиниця, постає нейтральним та позаконтекстним, а з іншого, розглядається в рамках жаргонізму та діалектизму, які за своїми властивостями завжди є стилістично забарвленими. Маємо підкреслити, що така неоднозначність тлумачення є здебільшого детермінуючою в ході розвитку лінгвістичної науки про терміни.

Оскільки, в даній роботі дослідженню підлягає терміносистема сфери новітніх комп'ютерних технологій, заснована на базі англійської мови, доречним буде звернутись до англомовного визначення поняття “термін”. Комплексне визначення поняття “термін” в англомовній науковій традиції набуває тристоронньої актуалізації. „Термін” розуміється по-перше, як *слово*, що виражає певну сутність (дослівно „концепт”); по-друге, як ім'я, деномінація, назва, або ярлик; і по-третє – як мова, слово чи фраза [671, с. 1611].

Маємо наголосити, що в англійській мові поняття “термін” набуває найбільш генералізованого значення, майже позбавленого нальоту науковості. До того ж, в англомовному визначенні підкреслюється саме номінативна функція терміну, що частково ототожнює його з будь-якою іншою лексичною одиницею, в той час, як у вітчизняному мовознавстві застосовуються відокремлюючі дефініції.

Як було зазначено вище, поняття “термін” не може розглядатися лише в межах лінгвістики. Такі фундаментальні науки як філософія, логіка та психологія, окрім застосування “терміну” в межах своїх понятійних систем. Так, з точки зору психології термін являє собою неподільну одиницю мислення, що постає найменшим відрізком конкретного розумового акту [293, 295, с. 264]. Необхідно зауважити, що, на нашу думку, в психологічному тлумаченні “термін” зберігає ознаки свого первісного,

“міфологізованого” значення, що, в свою чергу, підкреслює його синкретичний характер.

Зі свого боку, “ в термінах” логіки, термін визначається як точна назва суворо означеного поняття, спеціальне слово або вислів, прийняте для означення в тому чи іншому середовищі або професії [164, с. 594]. При цьому, зауважимо, що “*постійна однозначність*” виділяється як найпровідніша характеристика терміну. Слід підкреслити, що в рамках логіки означення “терміну” найбільш повно корелює з лінгвістичним визначенням даного поняття.

З точки зору сучасної філософії, “термін” вбачається як ім’я з *відтінком* наукового значення, яке уточнюється в контексті будь-якої теорії або галузі знання [152, 151, 114, 132, 360]. Таким чином, з огляду на вищезазначене, ми можемо зробити висновок, що філософське визначення терміну є узагальненим та найменш радикальним, ніж дефініції, інкорпоровані поняттєвими інструментаріями інших гуманітарних наук.

Зауважимо, що традиційне поняття «термін» в рамках мережі сучасних *гуманітарних наук* (філософії, логіки, психології) визначається з урахуванням історичної ретроспективи грецького та латинського етимонів, відповідно, частково інкорпоруючи значення *субстанціональної визначеності, граничності, кінечності* (що також є атрибутами субстанції як онтологічної категорії).

У свою чергу, в результаті оформлення лінгвістичної методологічної традиції, підходи до визначення поняття «термін» як *мовного* феномену характеризуються значною ізольованістю, або вилученістю із структури плану змісту якісних ознак первинних етимонів. Про що свідчить, зокрема, усталена в термінознавстві система типологічних ознак, або «вимог» до так званого “ідеального терміну» (номінація за Е.К. Дрезденом [151]): короткість, легкість, мала кількість складових елементів, загальна доступність значення, точність значення, ясність поняття, дистинктивність, доцільність, моносемічність, простота, єдність, економічність [351].

Слід зауважити, що певні характеристики субстанціальності долучаються до ідентифікації плану змісту термінологічної мовної одиниці. Зокрема, відзначається, що термін відрізняється від інших лінгвістичних знаків тим, що його *семантичне наповнення визначається по відношенню до денотата раніше, ніж по відношенню до сигніфікату* [91, 92, 112]. Однак, наголосимо, статус цих субстанціальних характеристик у структурі традиційного лінгвістичного визначення поняття «термін» є *периферійним*.

Однак, зауважимо, що периферійна представленість безпосередньо онтологічної дефініції навіть у традиційному розумінні «терміна» в науковому апараті мовознавства свідчить про наявність загальної тенденції до рекурентної інтеграції наук на сучасному етапі, при чому, зі зміщенням синтезуючого центру в бік саме лінгвістичної наукової методології як новітнього модусу філософської метаметодології наукового пізнання складних та складених об'єктів дійсності (в якості одного з подібних об'єктів, безперечно, має кваліфікуватись природна мова в цілому, англomовна інноваційна логосфера - зокрема).

1.3.3. Феноменологічні характеристики англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса

Вивчення термінології як системи, визначення її місця у структурі мови є одним з актуальних завдань сучасної лінгвістики [152, 377, 335 с. 10]. Крім того, необхідно зауважити, що для того, щоб зрозуміти становлення наукової мови, необхідно вивчити поведінку взаємодіючих мовних мікросистем, розшифрувати код наявного у мові наукового стилю. І починати треба з того, що він – відкрита система. Внаслідок цього відбувається впорядкування наукової мови.

Цей феномен, в свою чергу, знаходить найкраще відображення в уніфікації термінологічних компонентів мови [258, с. 49]. Розв'язання теоретичних завдань визначення природи термінів як знаків спеціальних

понять, виявлення дериваційного потенціалу термінологічної лексики, дослідження загальних тенденцій розвитку терміносистем - перебуває у центрі уваги цілого ряду дослідників [98, с. 17]. Аналізу підлягають різні галузі знань.

На сучасному етапі розвитку лінгвістичної науки фахівці особливо зацікавлені у відстеженні причин розвитку термінів та їх сукупностей, серед яких виділяють 2 основні:

1. глибинне пізнання (відкриття) фактів об'єктивної реальності,
2. власний розвиток цієї реальності, поява нових фактів та явищ.

Отже, як бачимо, йдеться про так званий “термінологічний вибух”, який вимагає поглибленого вивчення різноманітних проблем загальнолінгвістичного характеру, як то: виникнення та формування термінологій, створення терміносистем та стандартизація термінів.

Однак, в ході розв'язання таких “глобальних” (в рамках лінгвістичної науки) питань, необхідно мати на увазі, яким саме чином “термін” відокремлюється від усього загалу словникового складу мови. Тобто, маємо визначити, якими саме є критерії / ознаки приналежності того чи іншого слова до шару спеціальної лексики.

На світанку становлення науки про терміни Дрезден Е.К., який вважається одним з фундаторів російського термінознавства, висунув 12 загальних вимог до “ідеального” терміну [351, с. 117]: короткість, легкість, мала кількість складових елементів, загальна доступність значення, точність значення, ясність поняття, дистинктивність, доцільність, моносемічність, простота, єдність, економічність.

У цьому зв'язку необхідно зауважити, що процес ідентифікації терміна за наведеними параметрами, вочевидь, ускладнюється значним ступенем їх деталізації. До того ж, з погляду сучасного термінознавства, деякі критерії, параметризовані в такий спосіб (напр. *короткість, мала кількість складових елементів, загальна доступність значення*) не розцінюються як рестриктивні щодо відношення того чи іншого слова до розряду термінів.

До того ж, останнім часом, все частіше науково-технічна термінологія поповнюється складними термінами, термінами-словосполученнями (про це детальніше мова піде у наступних розділах нашої роботи). Більше того, хоча масштаби науково-технічної революції призводять до залучення широких верств носіїв мови до використання та розуміння спеціальної лексики, все ж таки, повна семантизація такої лексики залишається прерогативою фахівців у відповідних галузях, тому, на нашу думку, ще досить рано вести мову про загальну доступність значення терміну.

Беручи до уваги наведені зауваження, необхідно відзначити, що в процесі своєї еволюції термінознавча наука виробила дещо інший підхід (хоча і заснований, безперечно, на ідеях Е.К. Дрездена) до визначення критеріїв “термінологічності” лексичної одиниці. Наведені нижче параметри терміну були розроблені науковою школою академіка Лотте Д.С [47, 92] і за нашими спостереженнями сучасними термінологами сприймаються, здебільшого, як вихідні при характеристиці термінів [114, 151, 137]: тенденція до однозначності, точність семантики, стилістична нейтральність та відсутність експресивності, номінативність, наявність дефініції, системність.

До того ж, один з провідних термінологів сучасності, Суперанська А.В., в свою чергу виділяє ще таку додаткову ознаку терміна, як *лінгвістична правильність* [345, с. 48]. Суть даного параметру полягає в коректному використанні лексичних засобів з метою досягнення якнайбільшої точності.

Отже, з огляду на вищесказане, можемо дійти висновку, що в процесі розвитку термінознавчої теорії було викристалізовано такі основоположні параметри терміну, як *тенденція до однозначності* та *точність значення*. До того ж, маємо звернути увагу, що в вимогах, висунутих Е.К. Дрезденом не зазначався критерій, що його, на наш погляд, необхідно розглядати як провідну ознаку терміна – *системність*.

Як інтегральний компонент наукової мови термінологія формується під впливом тих закономірних еволюційних змін, яких зазнає мова в ході свого

поступу. Спрацьовує той апріорний факт, що мова довговічніша за будь-яку форму суспільної організації, і термін, як мовне надбання, - це не окремі слова, а лексеми й лексикалізовані словосполучення, семантика яких детермінується місцем позначуваних понять у кожній з окремо взятих термінологічних систем.

Слід звернути увагу на той факт, що на думку дослідників, розбудова термінологічних систем є визначальним фактором у розвитку наукового стилю в усьому його професійно зумовленому розмаїтті [355, с. 51]. З одного боку, зазначений процес (розбудова) відбувається за об'єктивними законами розвитку лексики, а з іншого боку – корегується безпосередньо діями відповідних галузей науки та техніки.

У цьому зв'язку маємо зауважити, що до системи термінів необхідно підходити як до витвору вищої форми людської свідомості з урахуванням того, що одні й ті самі явища індивід може трактувати по-різному, отже, і неоднозначно класифікувати їх. Істина ніколи не належить одній людині. Вона народжується у зіткненні думок, у їх кристалізації, що відбувається і в термінологічних системах у процесі їх перманентної уніфікації. Однак, перш ніж вести мову про системність як параметричну ознаку термінолексики, необхідно визначити безпосередньо поняття “системи”.

Система (від грец. “ціле, складене з частин” [186]) являє собою сукупність елементів, що знаходяться у зв'язку та взаємодії один з одним, яка складає певну цілісність [92, с. 187]. З огляду на наведену дефініцію, зазначимо, що у лінгвістичній методологічній традиції усталеним є розуміння мови як “системи систем” [268, с. 274]. Такий підхід передбачає стратифікацію мови за ярусами та рівнями, що тісно корелюють між собою. Таким чином, системність загальної лексики проявляється в тематичних угрупованнях окремих слів, в їх структурній аналогії, в перебудові та перетворенні окремих менш актуальних слів за моделями більш актуальних та частотних.

У такому разі, можемо відмітити, що, вочевидь, семантичне ядро кожної термінологічної системи становить невелику групу поняттєво об'єднаних лексем, які, з одного боку традиційно використовуються на різних етапах розвитку суспільства, а з іншого, зазнають певного переосмислення.

На думку Т.І. Панько, основною змістовою, а водночас і концептуальною проблемою при дослідженні термінологічних систем є виявлення детермінантів, що призводять до організації термінів безпосередньо у *систему* [286, с. 179]. Під такими маємо розуміти сукупність специфічних засад, зв'язків і відношень у кожній конкретній системі, її особливі якості, встановлення закономірностей функціонування і розвитку цієї системи.

Щодо терміна як такого, то *система* для нього – це в першу чергу лінгвістична упорядкованість спеціальних слів, що обслуговують певне термінологічне поле [113, с. 117]. Єдність семантичної організації термінолексики у межах семантичного поля ґрунтується на специфічних кореляціях – синонімічних, гіпонімічних, антонімічних, конверсивних і деяких інших, як то: додатковості, агентивності, несумісності, тощо [280, с. 6]. Отже, можна дійти висновку, що окремі термінології являють собою окреслені, цілком самодостатні лексичні підсистеми в загальній лексичній системі даної мови.

Подібно до того, як поле може ділитись на мікрополя, термінологічні системи підрозділяються на підсистеми, а ті, в свою чергу, - на термінологічні ряди, орієнтовані на екстралінгвістичну співвіднесеність та словотворчу однотиповість. Слід оговорити, що в силу своєї особливої специфіки, терміни не можуть входити до системи слів загальної лексики, а створюють ряд підсистем, не входячи ані до складу літературної, ані до розмовної мови [46, с. 154]. А оскільки поняття та їх зв'язки у кожній термінології свої, особливі, це не може не позначитися на тих лексичних засобах, які обслуговують відповідні терміносистеми.

А ще в науковому доробку А.А Реформатського було підкреслено, що під час поміркувань про системність необхідно наголосити, що термін має бути двічі системним [316, с. 52]. Як “лексичне визначення поняття” він (термін) має відповідати системі понять даної галузі науки або технології, а як слово – термін має співвідноситись з системою мови. Таким чином, як бачимо, системність термінів детермінується не лише тим порядком, який їм може дозволити система даної мови, а ще і системністю тієї науки, науково-технічної сфери, яку вони (терміни) обслуговують.

Необхідно звернути увагу, що з поняттям *системності* терміну нерозривно (можна, навіть, сказати “генетично”) зв’язана концепція його *структурності*. По-перше, такий зв’язок коріниться в самому змісті поняття “система”. Як пам’ятаємо, воно (поняття системи) завжди має на увазі наявність складових частин, тобто, певної *структури* її компонентів. Система термінів кожної науки становить певну множинність взаємопов’язаних елементів, які створюють стійку єдність і цілісність, наділену інтегральними властивостями і закономірностями.

Крім того, на індивідуальному рівні особлива структурність окремого терміна являє собою специфічну рису, що відокремлює його від слів загальної лексики. В цьому зв’язку основоположне визначення “структури” приймає наступну форму: “*Структура* (від лат. “будова, розташування, лад” [186]) – сукупність стійких зв’язків об’єкта, забезпечуючих його цілісність та тотожність самому собі [356, с. 657], тобто збереження основних якостей при різноманітних внутрішніх та зовнішніх змінах”.

Необхідно обумовити, що корелятивність фундаментальних понять „система” та „структура” на поточному момент не має чітко визначеного характеру. Доказом наведеного твердження може слугувати розмаїття підходів до визначення наведених понять у сучасній науковій парадигмі. Так, наприклад, структура як одна з базових онтологічних сутностей деякими дослідниками визначається як:

- ціле, частини цілого та співвідношення частин (М. Крьобер) [166];

- як автономна цілісність внутрішніх залежностей (У. Еко) [392];
- як гіпотетична побудова, сітка внутрішніх залежностей що характеризують суть буття (Л. Єльмслев) [126].

Як бачимо, до наведених визначень феномена структури частково залучено параметри, що конвенційно є притаманними феномену системи (зокрема, цілісність, інтегрованість).

Більше того, не до кінця визначеним виявляється гіперо-гіпонімічний статус співвідношення понять „система” та „структура”. Іншими словами, не детерміновано статус їх діалектичної кореляції в межах діади „частини” та „цілого”. Особливо це стосується визначення згаданих понять у межах лінгвістичної науки.

Зокрема, В.І. Кодухов у цілому вважає поняття „система” та „структура” синонімами, у визначенні та значеннєвому навантаженні яких немає концептуальних розбіжностей [157, 64]. У свою чергу, В.А. Звєгінцев позиціонує структуру як сутність, за значенням ширшу за систему [127], оскільки система становить собою статичний стан елементів, у той час як структура репрезентує стан форми розвитку елементів.

Для того, щоб у межах нашої роботи уникнути амбівалентності в тлумаченні онтологічних понять „система” та „структура”, яку зумовлено репрезентованими вище розбіжностями, нам здається за доцільне звернутись до визначення наведених феноменів у термінах дихотомії інших діалектичних понять.

Зокрема, ми пропонуємо скористатись так би мовити „генеричним” підходом, що його було запроваджено Арістотелем, щодо параметризації будови субстанції. За теорією Аристотеля [3], субстанцію конституують два основоположні рівнозначні параметри, відповідно – „морф” („схема”) та „ейдос” („ідея”), які не існують окремо, а, навпаки, взаємодетермінують існування одне одного.

Якщо застосувати наведену схему до понять „структура” та „система”, стає очевидним, що їх статусна діалектична взаємодія актуалізується більш

повною мірою в межах діяди понять «явище» та «сутність», модифікацією яких у лінгвальному континуумі є дихотомія форми та змісту. Більше того, подібне діалектичне репозиціонування дозволяє, на нашу думку, певним чином нівелювати питання щодо визначення первинності одного поняття по відношенню до іншої.

Відмітимо також, що структурність термінів найбільшою мірою виявляється в так званих “молодих” терміносистемах. За результатами статистичних досліджень, в такому типі систем найчастіше зустрічаються двоскладові терміни та терміни-словосполучення [75, с. 74]. Наданий феномен, на нашу думку, може бути зумовлений тим, що на ранніх стадіях формування (терміно)системи, терміни саме такої структури дозволяють найнаочніше відобразити кореляцію окремих понять. До того ж, така структурна організація складних слів допомагає більш точно визначити їх місце в системі, що, в свою чергу, сприяє спрощенню механізму знаходження адекватного значення.

Особливої уваги, на наш погляд, потребує той факт, що з поняттями системності та структурності термінолексики безпосередньо пов'язане поняття *парадигматики*. Саме слово “парадигма” походить від грецького “paradeigma” і має значення “взірець, приклад” [337, с. 473]. В ході історичного розвитку науки даний термін почав функціонувати в античній та середньовічній філософії для характеристики взаємовідносин *духовного* та *реального* світів [203, с. 211]. В німецькій класичній філософії поняття “парадигми” постає як аналіз базових засад зовнішньої та внутрішньої єдності різноманітних формоутворень, вчення про *першообраз системної організації* всіх об'єктів дійсності [374, с.57]. Зокрема, К. Шеллінг та Г. Гегель у своїх наукових працях зазначали [77, 78, 305], що принципи упорядкування та інтегральної організації природних тіл зумовлено духовним (“ідеальним”) першообразом.

Звернімо увагу, що якісно нового переосмислення значення даного поняття зазнало в теперішній час. Так, американським істориком Т. Куном

було запропоновано вживати термін “парадигма” для позначення системи нових наукових досягнень, за прикладом яких організується дослідницька практика вчених у відповідній галузі знань [570, р. 234].

Щодо мовознавства, то необхідно відмітити, що в межах цієї науки поняття парадигми набуває здебільшого звуженого значення. Так, “парадигма” в лінгвістиці постає з одного боку як система флективних змін, що являють собою взірць подальшого формотворення певної частини мови, а з іншого боку, як сукупність форм словозмінення одного й того ж слова [341, 323, 284]. Вочевидь, суто лінгвістичного визначення наданого поняття недостатньо для усвідомлення глибинного значення парадигматичної системності такого унікального та самобутнього мовного явища, як термінологіка, тому маємо звернутись більш загального тлумачення поняття “парадигми”.

У свою чергу, таке історично-зумовлене трактування “парадигми” змушує нас звернутись до визначення так званого “ідеального терміну” [321, с. 15], який в плані виразу являє собою мовний знак, що входить в одну термінологічну систему, а в плані змісту співвідноситься з одним спеціальним поняттям – компонентом системи понять в даній галузі науки / техніки. Отже, можемо зробити висновок, що парадигма, як своєрідна “ідеальна” єдність системних та структурних параметрів має складатись з “ідеальних термінів” (у глибинному розумінні цього поняття).

Останнє положення, на нашу думку, може бути пояснене тим, що спеціальна лексика, в силу своєї феноменологічної специфіки, підлягає особливому нормуванню, в основі якого полягає не виключно літературна, а і так звана “техногенна” відповідність, яка диктується не лише нормами слововикористання чи словотворення даної мови, а й вимогами відповідної системи науки/техніки.

Термінологічні системи загалом знаходяться у стані безперервної динаміки у зв’язку зі зміною рівня наукових знань, виникнення нових галузей науки та техніки, заміни менш вдалих та точних термінів на більш

адекватні, і так далі. До того ж, в процесі формування науково-технічних галузей відбувається подальша спеціалізація обслуговуючих їх лексичних засобів.

1.3.4. Параметрична ідентифікація англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса

Відповідно до визначених вище субстантних та феноменологічних характеристик логосфери в цілому, та англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, зокрема, запропонований нами у поняттєвій та сигніфікативній фіксації знаковий феномен “*термінос*” набуває статуса, ізоморфного статусу елементу буття на субстантному рівні, та статуса, ізоморфного статусу елементу мови на феноменологічному рівні на противагу феномену «термін», що у лінгвістичній сигніфікативній традиції позбавлен субстантних ознак у синхронії.

Відповідним чином, *англомовний інноваційний комп'ютерний термінос* має здатність набуття статуса, ізоморфного статусу елементу комп'ютерного буття на субстантному рівні, та статуса, ізоморфного статусу елементу англійської мови на феноменологічному рівні.

Для більш детальної ідентифікації субстанціальних особливостей англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса, необхідно розглянути наступний комплекс понять, що визначають параметричні ознаки зазначеної одиниці як, по-перше – мовного знака термінологічної природи, по-друге – специфічної варіації логосу, як типу мовного знака: *буттєвий вимір, поняття, концепт, мовна одиниця*.

Буттєвий (онтологічний) *вимір* виявляється фундаментальним онтологічним параметром (тобто, таким, що існує поза межами людського розуму та є залученим до перцепційного поля незалежно від волевиявлення

людини). Іншими словами, онтологічний вимір є „елементарною одиницею” буття.

Поняття представляє собою одиницю мисленнєвого простору. Формування поняття являє собою процес перевтілення та певним чином перетворення реальності розумом, створення мисленнєвого уявлення про онтологічні (у найбільш загальному розумінні) виміри. Наголосимо також, що таке уявлення має здебільшого синтетичний характер.

Семантика будь-якого слова зазвичай розподіляється на лексичне *поняття* та лексичний *фон*. Отже, можна сказати, що кожна одиниця лексичного рівня певної мови узагальнює цілий клас предметів/понять. Таким чином: *поняття* – це сукупність семантичних часток, за допомогою яких можна визначити приналежність даного об’єкта до того класу, з яким співвідноситься певне найменування [72, с. 147].

Зауважимо, що поняття як виокремлений феномен представляє собою результат складного процесу ментальної діяльності. Згідно з існуючою концепцією виділяють декілька основних ступеней формування понять [68, с. 97]. Першочинними є:

- *аналіз* предметів / явищ, наданих в уявлення , який являє собою процес розкладання їх на окремі ознаки, виявлення їх зв’язків та відношень з іншими предметами,
- *синтез* – відтворення предметів / явищ, що їх було розчленовано в ході процесу аналізу на окремі ознаки, які представляють їх як систему виділених властивостей та відношень,
- *порівняння* – виявлення подібностей та розбіжностей між предметами/явищами,
- *узагальнення* полягає в поєднанні в межах однієї думки, однієї знакової форми множини предметів / явищ за принципом подібності їх рис.

У цьому зв’язку необхідно зазначити, що процес узагальнення корелює з процесом *абстрагування*, яке поділяється на три види. Перший з них полягає в тому, що в предметі, або явищі, виділяють певну низку ознак, а всі

інші залишаються поза увагою. Оскільки саме цей прийом нерозривно зв'язаний з узагальненням предметів/явищ певного класу, його ще називають *узагальнююче розрізняюче абстрагування*. Другий вид – *ототожнююче абстрагування*. Суть даного прийому полягає в тому, що виділяючи деякі ознаки предмету, ми розглядаємо всі інші як несуттєві з того чи іншого боку. Це призводить до ототожнення предметів та явищ, що мають виділені ознаки. І, нарешті, існує так зване *ізолююче абстрагування* [37, с. 126], сенс якого складається з мисленнєвого відокремлення певних ознак або характеристик предметів від самих предметів та перетворення їх на самостійні предмети думки.

У свою чергу, дослідниками диференціюються процеси абстрагування та *ідеалізації* [91, с. 145], яка, у свою чергу, теж являє собою своєрідний спосіб формування поняття. Суть ідеалізації полягає в тому, що, маючи на увазі певні граничні випадки, ми або подумки наділяємо предмети / явища тими ознаками, яких вони в дійсності не мають, або, навпаки, позбавляємо їх властивостей, притаманних їм насправді.

Отже, маємо зауважити, що формування поняття є, безумовно, процесом когнітивним, зумовленим природною необхідністю людського розуму до пізнання оточуючої дійсності, і представляє собою результат аналізу предметів та явищ, що сприймаються розумом. З іншого боку, безпосередній результат акту створення певного поняття актуалізується в формі лексичної одиниці.

Більше того, за визначенням дослідників прагнення залишити об'єкт дійсності таким, яким він є, і зрозуміти його, не перетворюючи на думку, є не просто іллогізмом, а й нісенітницею, тому що окремий предмет, явище, залишається “недоторканим”, якщо людина дивиться на нього, не розмірковуючи, коли вона (людина) байдужа. А якщо людина *назве* предмет, це означає, що його не залишено у сфері аксидентального, а піднято до загального [112, с. 21]. Як бачимо, необхідність такої “номінативної

діяльності” є своєрідною маніфестацією глибинного зв’язку між мовою та мисленням.

З огляду на все вищесказане, маємо зазначити існування генетичного (можемо, навіть сказати, “онтологічного”) зв’язку між терміном, як специфічною мовною формою, та поняттям, яке даний термін сигніфікує. Однак, у процесі такої кореляції слід мати на увазі, що звичайне (під таким ми розуміємо загальноживане) слово (“НЕтермін”) співвідноситься з об’єктом чи явищем дійсності за допомогою так званого “формального поняття” [291, с. 92], що, в якості “інваріантного” ядра входить до значення слова, а *термін* співвідноситься з дійсністю через *наукове* (чи то *науково - технічне*) *поняття*, яке і складає, власне, значення терміну.

Отже, кожна термінологічна система виявляється знаковою моделлю певної теорії спеціалізованої галузі знань чи діяльності, а її структура ізоморфна системі понять відповідної галузі [49, с. 17]. Таким чином, маємо зауважити, що перед нами яскравий приклад детермінуючої ролі феноменологічної специфіки терміну щодо його взаємозв’язку з поняттям.

Крім того, маємо зазначити, що взаємозв’язок терміна та поняття має цілком специфічний вплив на інтерпретацію характеристик терміну. Так, одна з найпровідніших його ознак – системність, в цьому зв’язку сприймається як обумовлена системним характером наукових понять. В свою чергу, системність понять має знайти свою актуалізацію в лінгвістичній структурі терміну. З цього приводу напрошується висновок, що “поняття” являє собою зв’язуючу ланку, фактичний доказ інтеріорізованої кореляції між параметрами системності та структурності спеціального слова.

До того ж, підкреслимо, що такий взаємозв’язок знаходить відображення в запровадженні (за даними досліджень [136, с. 71]) додаткового критерію термінологічності – *понятійній орієнтації терміну*. Суть даного критерію полягає в тому, що за ступенем співвіднесеності характеризуючої ознаки терміна з його поняттям, спеціальні слова

поділяються на правильно орієнтуючі, нейтральні та неправильно орієнтуючі.

Додамо, також, що спираючись на провідну роль кореляції терміна і поняття в ідентифікації спеціального слова деякими дослідниками [92, 112, 115, 610] було навіть виведено специфічну характеристику терміна, домінанти якої можна звести до таких положень:

1. Термін відрізняється від інших лінгвістичних знаків тим, що його семантичне наповнення визначається по відношенню до денотата раніше, ніж по відношенню до сигніфікату. Можна не знати, що означає та чи інша мовна форма, але, маючи чітку уяву про певне поняття, вирішити, якою мовною формою воно має бути репрезентоване.

2. Для одного поняття існує лише одна назва (термін). Це твердження базується на положенні, що між денотатом та сигніфікатом діють взаємини однозначності.

3. Термін як слово є спеціалізованою мовною формою, репрезентуючою певне поняття в межах певної галузі.

Як бачимо, перед нами згадувані вище ознаки терміна: первинність плану змісту щодо плану вираження, моносемічність та номінативність. Однак, така можливість специфічного переосмислення критеріїв термінологічності крізь призму “поняття” свідчить про те, що задля якнайповнішого осмислення феноменологічної природи терміну та виявлення місця спеціального слова в системі лексичного складу мови необхідно усвідомити глибинний, онтологічний характер зв'язку терміну з відповідним поняттям.

Надалі, нам вбачається можливим розглядати *концепт* як специфічну одиницю освоєння лінгвальним середовищем відповідного ментального середовища (в цьому зв'язку необхідно зауважити, що одним з можливих визначень концепту як когнітивної сутності є „лінгвально-закріплений ментальний факт” [137, с. 7]).

Субстантні параметри концепту визначаються, зокрема, як втілення ментальних і психологічних ресурсів людської свідомості, оперативна змістова одиницю пам'яті, ментального лексикону, концептуальної системи мови та мовної картини світу, що відображена в людській психіці [217].

У свою чергу антропологічні (ціннісно-сміслові) параметри ідентифікації принципів внутрішньої організації концепту визначають розуміння останнього як це складний конгломерат певним чином організованих «вербалізованих смислів» [6, 261, 266] що налічують образно-перцептивний, понятійний і ціннісний виміри.

У межах методологічної традиції сучасної когнітивістики [303, 314, 338, 380] онтологічні параметри у змістовому обсязі поняття «концепт» визначаються як ментальне утворення, що є базовою одиницею розумового коду людини, має відносно впорядковану внутрішньою структуру, представляє собою результат пізнавальної (когнітивної) діяльності особистості і суспільства і несе комплексну, енциклопедичну інформацію про предмет або явище, що відображається, про інтерпретацію даної інформації суспільною свідомістю і відносно суспільної свідомості до даного явища або предмету.

Феноменологічне розуміння сутруктурної організації концепту долучає, також ідентифікацію у його будові системи (або груп) ознак, як феноменологічних виявів синтетичного уявлення про фрагмент світу або частини такого фрагмента, що має складну структуру, виражену різними групами ознак. Субстратною основою реалізації подібних ознак виступають різноманітні мовні способи і засоби.

Відповідним чином, концептуальна ознака [60] об'єктивується в закріпленій і вільній формах поєднань відповідних мовних одиниць - репрезентантів концепту. Концепт відображає параметричні і ціннісні характеристики знань про деякі фрагменти світу

Повний опис того чи іншого концепту , значущого для певної лінгвальної спільноти або культури , можливий тільки при дослідженні

найбільш повного набору засобів його вираження. Зокрема, нормативним параметром експлікації концепту [266, 338] визначається надання якомога повного знання про поняття, що існує у свідомості носіїв культури, - знання, виражене в певних мовних формах, якими можуть бути як слова, так і словосполучення-фразеологізми.

Іншими словами, феноменологічна специфіка концепту виявляється в тому, що як ментальний об'єкт та середовище лінгвальної актуалізації він представляє собою результат конструювання лінгвального образу /схеми/ мисленнєвого уявлення. Зазначимо, що концепт є більш дискретною сутністю, порівняно з поняттям. Причому, подібну дискретизацію обумовлено, на нашу думку, саме загальною спрямованістю концепту на те, щоб бути актуалізованим неоднорідними мовними (зокрема, лексико-семантичними) засобами.

Формування (і одночасне формулювання) концепту, таким чином, представляє собою передостанню стадію градієнтного процесу взаємної інкорпорації мовної та мисленнєвої сфер. Варто звернути увагу, що останньою стадією зазначеного процесу можна вважати формування лексичних одиниць та позиціонування їх у концептосфері даної мови.

Як зазначають дослідники сфери спеціальної лексики, термінологія – це якісно особлива та кількісно важлива частина лексичного складу кожної мови [335, 119]. На наш погляд, паралельно з розглядом місця терміна в системі мови, необхідно визначити межі та критерії виділення спеціальної лексики (термінології) у феноменологічно особливий тип лексичного складу мови.

Так, наприклад, Суперанська А.В. стверджує, що до спеціальної лексики відносяться всі лексичні засоби, які пов'язані з професійною діяльністю людини [345, с. 26]. Однак, з іншої точки зору, некоректним вважається відносити до шару термінології все те, що не є загальноновживаною лексикою [50, с. 15], як то: діалектна лексика, арготизми, молодіжні жаргонізми, архаїзми, неологізми.

З цього приводу доцільним, на нашу думку, є зазначити: якщо архаїзми та неологізми опиняються в межах певної підмови, вони, вочевидь, мають розглядатися як приналежні до спеціальної лексики цієї підмови. До того ж, спеціальна лексика, в силу своєї феноменологічної специфіки, підлягає особливому нормуванню, в основі якого полягає не літературна, а виробнича правильність [96, с. 14], яка диктується не нормами слововикористання чи словотворення даної мови, а вимогами відповідної підсистеми.

Важливо, що в кількісному відношенні термінологія в багато разів перебільшує обсяги загальноновживаної лексики. На думку дослідників [151, 152, 321, 193], даний феномен можна пояснити тим фактом, що кожна національна мова обслуговує багато професійно-предметних полів з відмінною організацією лексичних засобів у порівнянні з загальноновживаними [98, с. 129]. Таким чином, в наслідок свого периферійного положення в словниковому складі мови по відношенню до ядра (тобто, загальної лексики), де характерні властивості мови проявляються найвищою мірою, в рамках спеціальної лексики ці властивості здебільшого наявні не повною мірою.

Водночас, термінологія розвиває свої власні особливості, не завжди корелюючи з параметрами загальноновживаної лексики, але допустимі в межах окремих підмов [163, с. 18]. Таке явище, як ми вважаємо, може бути зумовлене особливою соціо-сферичною спрямованістю спеціальної лексики, а також, відсутністю стримуючого впливу норм літературної мови, що надає їй можливості реалізувати деякі потенціати зворотно-ї системи, що в домені загальноновживаної лексики не набувають актуалізації. До таких потенцій, зокрема, ми пропонуємо відносити генеративну та зворотно-генеративну онтологічну спломозність терміна як одиниці семіозису буття.

Однією з найважливіших специфічних ознак терміна, за Й. Трієром є наявна належність до так званого “лінгвістичного поля” [345, 343, 340]. При цьому, поле – це така специфічна царина існування терміна, в межах якої він володіє всіма характерними для нього ознаками, царина, окреслена спеціально, яка пильно охороняється від сторонніх втручань [268, с. 272]. Це

така сукупність інших термінів, з якими даний термін корелює в рамках певної науки чи науково-технічної галузі, на базі яких формується сам та на які впливає своєю лінгвістичною формою.

Поза своїм полем спеціальна лексика залишається або взагалі незрозумілою, або вживається в іншому значенні, має іншу валентність та інші системні зв'язки. При чому, ідентифікація відповідного поля актуалізується як у екстралінгвістичний (шляхом залученості до комунікативної ситуації), так і в лінгвістичний (контекст, сполучуваність) спосіб [205, с. 31]. Як бачимо, для того, щоб бути зрозумілою, спеціальна лексика має бути співвіднесеною зі своїм полем, де структурно-системні зв'язки організуються особливим чином.

Один з найпровідніших теоретиків термінознавства А.А. Реформатський зазначав, що термін завжди в межах певної термінології є моносемічним [316, с. 103]. термінологічне поле заміняє йому контекст. Тим самим в своєму термінологічному полі термін набуває точності та однозначності, а за його межами – втрачає характеристику терміна. З огляду на вищезазначене, маємо наголосити, що приналежність до певного предметного поля є однією з провідних ознак, які відрізняють терміни від звичайних слів.

Слід відмітити, що спеціальна лексика в цілому протиставляється лексиці загальноновживаній на основі деяких показників:

- По-перше, зауважимо, що терміни виникають в момент *спеціального* акту “ім'ятворення” (або термінотворення), і не являють собою продовження вживання звичних слів.
- По-друге, по відношенню до загальної, спеціальна лексика носить вторинний характер.

Найнаявніше це простежується в тих випадках, коли терміни створені із лексичних одиниць даної мови, а не запозичені. Крім того, ознака вторинності надає спеціальній лексиці більш просунутого характеру щодо лексики загальної.

- Третім показником є штучний характер спеціальної лексики, який маніфестується у дефініції – скороченому вербальному визначенню даного поняття [Котов 1985, с. 112].

До того ж, штучний характер термінів створює умови для таких трансформацій, яким не підлягають одиниці загальної лексики.

Завдяки умовності зв'язку денотатів спеціальної лексики з їх сигніфікатами, в рамках термінології стає можливим дистинкція (відокремлення) плану змісту та плану вираження. Так, в процесі вивчення явищ та конституювання рукотворних об'єктів вчений часто створює нову ідею або знаходить необхідну конструкцію, ще не маючи для неї назви [163, с. 34]. Тобто, як бачимо, відбувається її (ідеї) опис при наявності плану змісту, але без встановлення плану вираження термінологічної одиниці. Більше того, слід зауважити, що план змісту загальноновживаної лексики розташовано в межах загального бачення людиною світу, в той час, як план змісту термінології – в створених розумом людини галузях науки та техніки, проникнення в які потребує професійної підготовки.

Таким чином, необхідно зазначити, що в самому факті опозиції до лексики загальної, міститься чи не найпровідніша специфічна риса спеціальної лексики, її феноменологічна сутність. Однак, не слід забувати, що кореляція між науково-технічною термінологією та загальноновживаною лексикою завжди носить двосторонній характер, про що свідчить, наприклад, перехід термінів зі спеціальної мови у загальноновживану.

Однією з провідних ознак специфіки терміна є його опозиція (протиставлення) загальноновживаній лексиці. Більше того, терміну притаманні такі ознаки, які мають за мету майже ізолювати його від загального лексичного складу певної мови. Таким чином, перед нами постає питання, чи правомірним є вважати “термін” лексичною одиницею, а, якщо так, то на яких підставах. В цьому зв'язку доречним було б згадати той факт, що досить часто протягом даної роботи, термін “термін” поставав перед нами у вигляді

“спеціального слова”. Отже, цей лінгвістичний факт має надати нам певної підказки щодо розв’язання проблеми взаємин “терміна” та “слова”.

Слід зазначити, що такий видатний фахівець в галузі термінознавства як А.А. Реформатський вирішував це питання досить категорично, навіть однозначно: “Нехай термін – не просто слово, нехай це – незвичайне слово, нехай його можна раціоналізувати, але він – слово, і як такий має бути нормальним членом лексичного складу мови.” [316, с. 121].

Показовим є той факт, що правомірність функціонування терміну в рамках загальної лексики А.А. Реформатський визначав через ознаку системності лексичного складу мови (як пам’ятаємо, системність є однією з найважливіших властивостей терміну). Так, ним було ідентифіковано наступні складові лексичної системи: опозиція слів в лексичному полі, диференційні ознаки, на які спираються опозиції, можливість сполучуваності слів, поява рядів, груп та конфігурацій слів у формуючому їх полі. Причому, підкреслюється, що *все*, що стосується лексичної системи взагалі, є обов’язковим і для терміна.

Як бачимо, вже на початку формування термінознавчої науки була висунута теза про повну тотожність терміна та слова. На сучасному етапі розвитку термінознавства (так само, як і лексикології в цілому) перед фахівцями постає наступний парадокс: якщо кожний термін – слово, то чому не кожне слово – термін? На нашу думку, шлях до розв’язання даного протиріччя коріниться в згадуваних вище розбіжностях між терміном та загальноновживаним словом. В той самий час, саме через таку опозицію може бути простежено їх єдність.

Таким чином, найпровіднішою ознакою слова, що є притаманною терміну вважають наявність у останнього *значення*. Однак, саме за цим параметром виявляються і основні розбіжності між цими двома феноменами. Так, значення звичайного слова – є узагальненням типових контекстів його вживання, а значення терміну являє собою ні що інше, як номінацію означуваного ним поняття.

Крім того, необхідно звернути увагу, що термін не має “природного” лексичного значення, воно йому більш-менш довільно приписується, в той час як значення загальноживаного слова є результатом культурно-історичних процесів та дії внутрішніх законів розвитку лексичної системи певної мови. Отже, в такий спосіб маніфестується онтологічно вторинний характер терміну щодо загальних слів. Хоча, це ще не є доказом того, що термін не може вважатись словом. Скоріше, навпаки, саме через такий відверто абстрагований характер термінологічного значення кристалізується знакова (символьна) природа слова як такого.

Кореляція між спеціальним та загальноживаним словом проявляється також на рівні структурованості їх значень. У семантичній структурі як терміна так і слова деякі вчені виділяють такі елементи як поняття та фон, з тією тільки різницею, що слово співвідноситься з *лексичним* поняттям та лексичним фоном, а термін, відповідно – з науковим поняттям та науковим фоном [285, 166, 168, 162]. До того ж, семантична структура терміну має набагато більш деталізований характер, що співвідноситься зі специфічними властивостями терміну.

За визначенням сучасних лінгвістів, семантика спеціального слова детермінується наступними ознаками: наявність інформації про логічні узагальнення ознак однорідних предметів; співвіднесеність терміна не з окремим предметом, а з окремим класом, рядом, видом; вираження за допомогою дефініції; логічна співвіднесеність зі значеннями інших термінів у межах певної системи; зв'язок з певною професійною діяльністю.

Із диференційними ознаками семантики слова та терміна пов'язана також теорія про те, що одна і та ж сама лексична одиниця може бути уживана як в *термінологічному*, так і в *нетермінологічному* значенні [340, с. 302]; термін може розглядатися не як особливе слово, а слово в особливому вживанні. Інакше кажучи, термінологічне значення представляється так би мовити специфічною потенційною “*функцією*” будь-якої лексичної одиниці.

Проте, на нашу думку, такий підхід є правомірним лише для так званої “термінованої” лексики, тобто такої, що перейшла до терміносистеми певної мови із загальноживаної лексики. Дійсно, такі лексичні одиниці не позбавляються образності та не поривають з культурно-історичними асоціаціями, притаманними вихідному слову.

Однак, не слід забувати, що певна кількість термінологічних одиниць формується безпосередньо в рамках певної науково-технічної галузі, і, як наслідок, не має універсальних еквівалентів в системі загальноживаної лексики. Отже, за результатами наших спостережень, “термін” не може сприйматись як універсальна функція слова, а наявність прямих відповідностей між загальними та спеціальними одиницями свідчить, на наш погляд, не тільки про полісемію загального слова, а й про можливість полісемії терміна за межами терміносистеми, в якій він функціонує.

Таким чином, ми підійшли до проблеми асиметрії терміна як мовного знака, що маніфестується в явищах полісемії, омонімії, синонімії та антонімії. Нагадаємо, що конвенційним, в межах лінгвістичної науки, є визначення полісемії як наявності у однієї одиниці мовної системи декількох пов’язаних між собою значень. У цьому зв’язку необхідно зауважити, що зазначений феномен має глибоко поняттєву природу, і стосується лише тих слів, які мають чіткі зв’язки з поняттями (як ми знаємо, даній вимозі цілком задовольняють терміни).

Однак, будучи явищем широко представленим в загальній лексиці, в рамках термінології полісемія реалізується дещо інакше. У загальноживаній лексиці у одного слова формуються близькі, але різні значення, або, розвиваються додаткові, і контекст допомагає їх розмежуванню. Завдяки цьому відбувається збагачення лексичного складу мови.

Щодо спеціальної лексики, то протягом значного часу явище полісемії в межах терміносистеми мови заперечувалось, як порушуюче основоположний критерій термінологічності – однозначність [90, с. 21].

Зокрема, на практиці спостерігалось, що навіть в рамках одного поля термін може вказувати багатозначність.

Слід зауважити, що полісемія термінів пов'язана, вочевидь, як з екстралінгвістичними причинами, до яких відносяться умови формування нового поняття, необхідність його позначення мовними засобами, так і з лінгвістичними факторами. Суть останніх міститься в тому, що кореневий лексичний матеріал є значно обмеженим в порівнянні з кількістю понять, існуючих в науці та техніці, і, як наслідок, терміну, вже закріпленому за певним поняттям, привласнюється нове значення.

У тому разі, якщо термін входить до *різних* полів, вважається, що мова йде про явище *омонімії* терміну [340, 137]. Даний висновок також робиться з огляду на апріорну моносемічність терміну в межах одного поля. Як зазначають, з приводу того, що певна “терміноформа” в різних терміносистемах сигніфікує різні поняття, доцільно вести мову про *різні* терміни, які мають однакову мовну форму (тобто, терміни-омоніми).

Однак, слід зауважити, що А.А. Реформатський визнавав можливість багатозначності терміну поза межами термінології, називаючи такі терміни “спільними термінами суміжних наук” [316, 383, 377]. У такому випадку термін-слово наче тотожній самому собі, а термін-поняття – розбіжний. З огляду на вищезазначене, маємо дістати висновку, що на глибинному, понятійному рівні явище полісемії терміну певною мірою “знімає” явище його омонімії.

Щодо *синонімії* термінів, то, за визначенням учених, в межах спеціальної лексики синоніми – це знаки, максимально апроксимовані один до одного як результат схожості зв'язаних з ними понять [119, с. 133]. Слід підкреслити, що явище синонімії здебільшого притаманне “молодим” терміносистемам, як результат пошуку найбільш раціональної номінації відповідного поняття, а також, як прояв системності в термінах різних науково-технічних галузей.

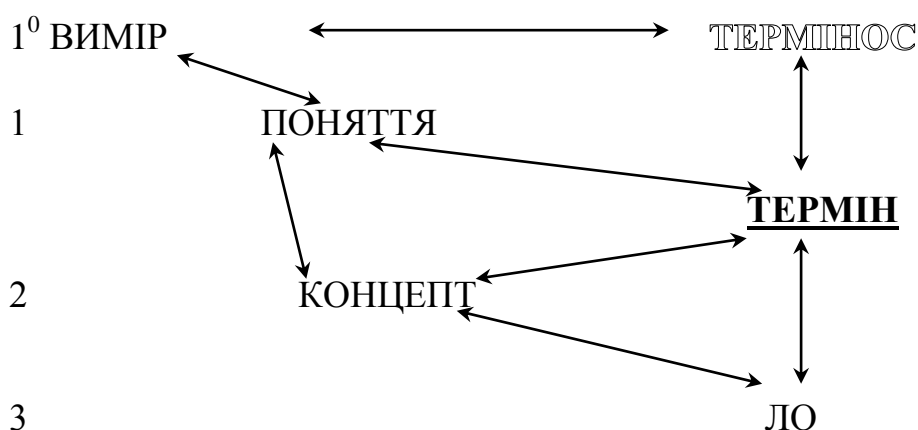
Асиметричність семантичних відношень в лексикосистемі мови доповнюються *антонімією*. Власне антонімами називають мовні одиниці, які у плані змістового субстрату виявляють антагоністичні субстантні ознаки, мають протилежні значення [72, 330, 336, 337], тобто такі, що співвідносяться з поняттями, які мають протилежні якості. Отже, необхідно наголосити, що в межах термінології провідна можливість для маніфестації явища антонімії проявляється в сигніфікації “контрадиктивних” (протилежних) позицій термінологічного поля.

Англомовний інноваційний комп'ютерний термінос, у свою чергу, згідно запропонованого нами визначення, в силу своєї специфічної феноменологічної природи не може вважатись повною мірою ані безпосередньо одиницею комп'ютерного буття, ані суто *одиницею мови*.

Навпаки, *англомовний інноваційний комп'ютерний термінос* має сигніфікативну потенцію до поєднання (яке, в свою чергу, виявляється як у кореляції в собі всіх зазначених вище параметрів (відповідним чином: буттєвий вимір, поняття, концепт, слово – Рис. 1.3.3.1):

Рис. 1.3.3.1

Корелятивність параметричних ознак АІКТс

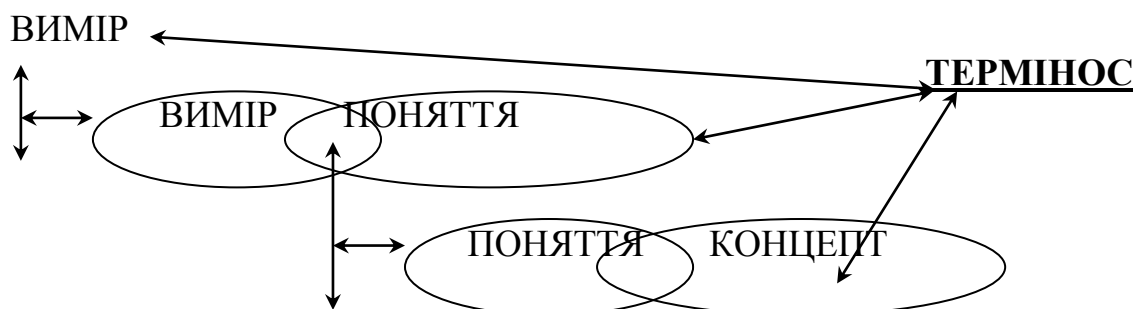

так і у пошаровій конвергенції у царині власного формально-змістового субстрату ієрархічно підпорядкованих щабелів абстракції всіх зазначених

вище параметрів – Рис. 1.3.3.2 (відповідним чином: буттєвий вимір, поняття, концепт, слово):

Рис. 1.3.3.2

Кумулятивність параметричних ознак АКТс

Методологічна унікальність лінгво-онтологічного феномену „англомовний інноваційний комп'ютерний термінос”, зогляду на характеристики «логосу», як його феноменологічного підґрунття (спроможність до зворотно-пропорційного синтезу на рівні власної субстанції ознак, параметрів та властивостей онтологічних об'єктів і феноменів та вербальних одиниць):

БУТТЯ/МИСЛЕННЯ

вимір : поняття : концепт

МОВА

термінос :термін : лексична одиниця

Означана феноменологічна спроможність детермінована дуальною природою АКТс у межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття – як вербальної одиниці та як особливої варіації логосу. Отже, АКТс:

- як вербальна одиниця термінологічної природи – являє собою продукт синтезу зазначених вище буттєвих, когнітивних та мовних ознак;
- як особлива варіація логосу (конституант англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття) - являє собою джерело пріоритетної

параметризації субстантивних характеристик онтологічних, феноменологічних та, частково, епістемічних елементів комп'ютерного буття.

До прикладу, наступні англomовні інноваційні комп'ютерні терміноси – феноменологічні кореляти *онтологічних вимірів* англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття: *cyberspace*, *virtual world* – параметризація субстантно типу, *Deep Web*, *Internet 2* – просторова параметризація комп'ютерного буття:

This is just the beginning, the beginning of understanding that cyberspace has no limits, no boundaries.

(Newsweek, 2010)

In the deep web, Freenet software allows users complete anonymity as they share viruses, criminal contacts

(The Guardian, Nov, 20, 2009)

Abilene is a key component of Internet2 ... to develop new network services and applications not possible over today's congested, public Internet.

(Computing, 2007)

Так звана «акратичність» (*нейтральність* по відношенню до так званого субектиного пафосу – системи антропометричних ознак та характеристик консолідованої мовної системи [22, 23, 25, 260] - англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, що реалізується через типологічні характеристики англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса, *зорієнтованість на істину* в онтологічному (Платон [562]) розумінні останньої – як одвічного, позачасового, незмінного та безумовного

атрибуту ідеальних об'єктів [561, 562, 581, 367, 366]) виявляє онтологічний статус зазначеної інноваційної логосфери.

Зазначимо окремо, до прикладу, що інформаційна та цифрова революція такою мірою впливає на трансформацію оточуючої дійсності, що на жаргоні так званих “хакерів” (*hackerspeak*) даний процес було актуалізовано в новоутворенні *TEOTWAWKI – The End Of The World As We Know It* (непрогнозовані зміни дійсності під впливом комп'ютерних технологій).

There is, however, a class of people who not only believe TEOTWAWKI is upon us, but are positively looking forward to it: the hi-tech incarnation of the survivalist movement.

(The Daily Telegraph, September 21, 2005)

Розташований у межах запропонованого нами методологічного шаблону феноменологізації структурних елементів англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття ($S = \sqrt[3]{\text{essere}}$, відповідно $\text{essere} = S^3$) зазначений англосмовний інноваційний комп'ютерний термінос ($S = \text{TEOTWAWKI}$) втілює наступні субстантивні (онтологічні) змістові параметри англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Де:

Essere = |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ|, |ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ|, |СИНГУЛЯРНІСТЬ|.

Отже, з огляду на вищезазначене, дослідження процесів динаміки англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття з огляду на методологічний ракурс філософської лінгвістики в цілому, та, зокрема – феноменологічної неоанглістики, дозволяє адекватною мірою вивчити природу англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як комплексного, динамічного, неоднорідного, лінгво-онтологічного об'єкта.

Зазначений підхід дозволяє розглянути субстантивні аспекти комп'ютерної дійсності в їх інноваційному лінгвальному втіленні, проаналізувати засади лінгвальної актуалізації та статусної детермінації субстантивних та феноменологічних елементів сучасного комп'ютерного

буття з огляду на процеси динаміки конструктів плану змісту інноваційних англомовних знаків.

Підсумовуючи, зазначимо, що польова множинність англомовних вербальних новотворів, що необмежено наближено вичерпно втілюють субстантивні та фактуальні елементи новітнього комп'ютерного буття в синхронії конститує **англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття**. Феноменологічні ознаки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття ідентифікуються з огляду на

- *по-перше* екстралінгвальні передумови розвитку комп'ютерного буття, що визначають: а) синхронізованість процесів розбудови об'єктної, феноменологічної та антропної сфери комп'ютерного буття та процесів розвитку словникового складу сучасної англійської мови; б) об'єктну, феноменологічну та поняттєву щільність параметризації онтологічної та антропної структур комп'ютерного буття та відповідних структур англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття;
- *по-друге* – інтралінгвальні передумови розвитку англійської мови в синхронії, що визначають граничну інформоемності, тенденцію до семіотичної гібридизації, тенденцію до еволюції базових типологічних ознак дискретних одиниць англомовної інновацій логосфери комп'ютерного буття.

Відповідно, *субстантні характеристики* англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття детерміновано типологічною співвіднесеністю із ознаками «логосфери» як лінгво-онтологічним та семіотичним об'єктом специфічної синтетичної природи і маніфестовано у:

1) здатності до *синтезу* на рівні власної субстанції ознак, параметрів та властивостей онтологічних об'єктів і феноменів та інноваційних мовних одиниць;

2) здатності до *гранично наближеного до вичерпного втілення* субстантивних та фактуальних елементів новітнього комп'ютерного буття на

рівні власної субстанції в цілому, та на рівні субстанційних характеристик дискретних вербальних одиниць;

3) змістовій, формальній та конструктивній щільності *втілення* субстантивних та фактуальних елементів новітнього комп'ютерного буття у онтологічній, феноменологічній, гносеологічній та антропологічній площині.

Субстантні характеристики англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття визначають методологічні засади дослідження англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, які, у свою чергу детерміновано методологічним контекстом постмодерністської парадигми наукового мислення другої половини ХХ - початку ХХІ ст. в цілому та лінгвістичної науки зокрема.

Мозаїчний, симуляційний та мультимірний підходи до осмислення складних динамічних мовних феноменів та сутностей, пріори тезованій означеним методологічним контекстом дозволив ідентифікувати онтологічну природу комп'ютерних лексичних інновацій англійської мови (а саме, здатність втілювати та структурувати елементи відповідної буттєвої сфери, відносно незалежно від опосередкування людським досвідом), яка уможлиблює та забезпечує комплексну детермінаційну взаємодію різносубстратних (мовних, буттєвих та антропологічних) параметрів англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Методологія пізнання представляє собою інгерентно амбівалентну сутність, що, з одного боку, конститується фундаментальним аспектом (комплексом есенціальних та епістеміологічних засад), а з іншого боку – оперативним аспектом, який складає інструментарій методів.

Для полівимірної транспарадигмальної наукової розвідки комплексних мовних явищ провідної значущості набуває „*метаметодологічний*” методологічний щабель, оскільки він комплексно поєднує в собі провідні параметри загальнонаукової та індивідуальної методології, та, врешті, виявляється вирішальним для остаточного формування теоретичного та категорійного апарату дослідження.

Сучасний стан розвитку лінгвістичної парадигматики зумовлює необхідність інтродукції такої методологічної галузі неологічних досліджень англійської мови як «філософська лінгвістика» (на противагу «лінгво-філософії»), як усталеному компоненту парадигми філософських наук). Семіотична та, як наслідок, концептуальна диференціація наведених понять виправдана, на наш погляд, урахуванням каузативних залежностей, що полягають в основі корелятивної взаємодії об'єкта та методологічного апарату дослідження будь-якої наукової галузі.

У межах лінгвофілософського ракурсу, *феноменологічна неоанглістика* як *науковий напрям* є узагальненим оперативним метаметодологічним шаблоном дослідження контенту англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття, з огляду на диференційні характеристики означеної англійської інноваційної логосфери як об'єкта та предмета лінгвістичного аналізу.

Диференціація часткових галузей феноменологічної неоанглістики детермінована пріоритетними предметними специфікаціями окремих елементів та структур англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття (онтологічні специфікації - *простір, час, субстанція, явище, сутність; гносеологічні специфікації - інформація, епістема, поняття, концепт та антропологічні специфікації - ідентифікація, ідентичність, індивідуальність, відповідно*) і реалізується за наступними напрямками: 1) *онтологічна англістика*; 2) *гносеологічна англістика*; 3) *антропологічна англістика*.

Комплексне дослідження процесів поповнення словникового складу англійської мови з огляду як на параметри феноменологічного підходу дозволяє більш повною мірою вивчити природу лінгвосфери як комплексного ідеального мовного конструкту.

Під визначенням «феноменологічний» розуміємо «*такий, що поєднує в собі онтологічні (зокрема – часо-просторові), гносеологічні та антропологічні параметри*». Зазначений підхід дозволяє нам розглянути

буттєві аспекти дійсності в їх лінгво-семіотичному висвітленні, дослідити її екзистенційність (тобто визначити параметри буття людини), проаналізувати засади лінгвальної актуалізації та еволюції антропоцентричності та антропосферичності сучасного буття.

В межах галузевих напрямків феноменологічної неоанглістики *англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття* сприймається як синкретичний, недискретний на макрорівні, емпірично гностичний (такий, що піддається пізнанню через наявний емпіричний матеріал) на макрорівні, динамічний, лінгвосубстантивний конструкт, що представляє собою синтез онто-змістових, антропо-змістових та лінгво-змістових параметрів буття та функціонування англомовної спільноти в цілому, та комп'ютерного буття зокрема.

Мікроструктуру англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття конституює особливий тип дискретних одиниць, що мають потенціал до гранично наближеного до вичерпного втілення субстантивних та феноменологічних елементів новітнього комп'ютерного буття.

Такий тип емпіричних одиниць ідентифікуємо як **«англомовний інноваційний комп'ютерний термінос»** - *інноваційний мовний знак, що у відповідному середовищі актуалізації (яким слугує англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття) набуває статуса, ізоморфного статусу елементу та /або конструкту комп'ютерного буття на субстантивному рівні, та статуса, ізоморфного статусу елементу та /або конструкту англійської мови на феноменологічному рівні відповідно.*

Основою верифікації логоцентризму та феноменологічності інноваційного англомовного континууму комп'ютерного буття в межах нашого дослідження є презумпція інгерентної термінологічності лінгвальних інновацій наданій сфері. Термін як особливий лінгвальний знак характеризується іманентною аемотивністю, аекспресивністю та сінтаксіологічністю (в цілому - аконотативністю), а отже, в плані змісту терміну є апіорно виключеним антропний параметр.

Визначення “терміну” в різноманітних галузях сучасного наукового знання є багатостороннім та майже вичерпним. первинно в понятті “термін” закладено семантику чіткості, визначеності, граничності, кінченості. Внаслідок цього, визначення даного поняття в рамках сучасних наук (мовознавства, логіки, філософії навіть психології) спираються першим чином саме на таке, історично зумовлене, значення.

В межах запропонованої нами корелятивної схеми ментальної та лінгвальної площин англомовний інноваційний комп’ютерний термінос *термін* (як інваріантна мовна одиниця) набуває характеристик *феноменологічної універсалії англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття*.

Дослідження принципів та засад макро-структурної та мікроструктурної інтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття з огляду на параметри феноменологічної неанглістики дозволяє більш адекватною мірою вивчити природу англомовної лінгвосфери як комплексного, консолідованого, динамічного ідеального мовного об’єкта що є лінгвальним конститентом актуального для англомовної спільноти, цілісного та надлишково семіотизованого фрагмента світобудови – комп’ютерного буття.

РОЗДІЛ 2

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІКИ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ

2.1. Змістові засади динаміки англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Методологічні підвалини дослідження англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття як макро-інтегрованого та мікро-інтегрованого мовного об'єкта детерміновані

- по-перше: субстантними ознаками означеної логосфери як макроструктури (зокрема, еквіфінальність - здатність досягати станів, що не залежать від вихідних умов і визначаються тільки специфічними параметрами англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття; телеологічність – гностична здатність англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття досягати прогнозованого стану);
- по-друге – феноменологічними ознаками та властивостями мовного субстрату одиниць мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

У цьому зв'язку, мова визначається як комплексна система знаків, кожний з яких денотує певний екстралінгвальний об'єкт, у той час як разом вони формують гранично вичерпне, схематичне зображення того оточення, в якому існують носії даної мови [154, 302, 466]. З іншої точки зору лінгвістичний знак може біти витлумаченим як міф. Зокрема, як вторинна семіотичну систему, яка базується на вже існуючій системі знаків.

Людська мова – це мова слів, крім того, що вона є мовою знаків. Слово перебиває всі лінгвістичні знаки за об'ємом та параметрами своїх функцій.

Лексична одиниця виявляється основою розумових процесів, а лексична ієрархія являє собою закріплення та збереження результатів когнітивної діяльності людства [Косовський 1974; Guttenplan 1989].

Як уже було зазначено в ході даного дослідження, слово, і в першу чергу лексичне новоутворення – неологізм у іпостасі англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса – являє собою “наріжний камінь” дослідження, опису та, більш за все, ключ до розуміння комплексної консолідованої лінгвальної сутності англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Отже, дослідження конфігурації та взаємоінтегрованості макро- та мікроструктур англомовної інноваційної логосфери КБ базується на таких пресупозиціях:

I. Презумпція існування *концептуального ядра* у плані змісту англомовної логосфери буття в цілому

Частковими термінологічними корелятами поняття «концептуальне ядро англомовної логосфери» слугують номени «картина світу», «концептуальна картина світу» «концептуальна модель світу», (О.С. Кубрякова [177], М.В. Никитін [267], А.Г. Максапетян [207], В.А.Маслова [217], Р.І. Павільоніс [284], Г.В. Колшанський [162]).

Генералізованим та, певною мірою, генеративним типом картин світу в поняттєвій системі сучасної лінгво-когнітивістики визначається концептуальна картина світу [303, 149, 271, 274], в утворенні якої задіяні різноманітні типи мислення та спроби зрозуміти світ і своє місце в ньому.

Різносубстратними варіантами концептуальної картини світу, у свою чергу, виявляються наївна, наукова, культурна, релігійна, та ряд інших спеціальних / аспектуальних картин світу [304, 274, 314]. Всі вони не є абсолютними моделювальними конструктами світобудови, і не існують ізольовано, але у поняттєвому просторі їх функціонального розмежування виявляються параметричні ознаки антропних засад існування людини у різних буттєвих вимірах.

Наївна картина світу визначається як результат практичного пізнання дійсності, який має етнічну специфіку, і знаходить своє вираження в мовному матеріалі, традиціях, культурі [148, 149, 304, 338, 144, 194]. У колективній свідомості носіїв мови наївна картина світу виконує наступні нормативні функції:

- систематизація явищ дійсності;
- створення умов для адаптації та соціалізації особи.

У свою чергу, наукова картина світу характеризується інтернаціональністю і являє собою результат теоретичного пізнання суттєвих якостей об'єкта [538, 51, 342, 361]. Функціонування наукової картини світу у межах лінгвокультури характеризується історичністю [372, 432, 444], тобто її відповідності рівню розвитку науки в кожен історичну епоху і сприйманню її сучасною людиною як еталонної, загальнозначимої, навіть превілейованої.

Інтегруючись у картину світу, наукові відкриття впливають на світоглядні позиції, отримують статус орієнтирів [195, 390, 393, 402]. Особливостями наукової картини світу є абстрактність концептів, наявність уніфікованої термінологічної мови [96, 383, 92].

У колективній свідомості носіїв мови наукова картина світу виконує наступні нормативні функції:

- систематизація наукового знання [162, 50],
- епістемічний шаблон дослідницьких програм [175, 193, 268],
- об'єктивація наукових знань і їх включення в антропний контур культури [451, 446, 480].

Нормативні функції релігійної картини світу [81, 207], у колективній свідомості носіїв мови, у свою чергу, залучають:

- світоглядну,
- експлікативну,

- аугментивну [499, 563] (що базується, зокрема, не на емпіричному / науковому досвіді суб'єктів, а на визнанні іншої дійсності поза межами чуттєвого сприйняття).

Нормативний функціональний спектр культурної картини світу [8, 397, 390] залучає, зокрема:

- формування раціональних знань та уявлень про цінності, норми, менталітет власної та інших спільнот [69, 62, 522,],
- формування поглядів суб'єкта на зовнішній світ з позицій духовної та матеріальної культури [53, 137, 362].

Тим самим, на основі родо-видових параметричних характеристик поняття «концептуальна картина світу» та його різноаспектних похідних, концептуальне ядро англомовної логосфери розуміємо як *універсальний змістовий конструкт, концентрат змістових елементів, опосередкованих індивідуальним та колективним когнітивним досвідом носіїв мови.*

Змістові елементи концептуального ядра логосфери (виходячі з методологічних ракурсів визначення концептів та концептуальних структур, що є конвенційними у сучасній когнітивній лінгвістиці) есплікуються через встановлення концептуальних ознак (термін за М.В. Піменовою [60]) – що амбівалентно усвідомлюються як:

- а) конструктивні елементи концептуальних структур;
- б) субстрат концептуальних структур.

Диференційною ознакою поняття «концептуальне ядро логосфери» є конфігуративна *кумулятивність* його компонентів, що є параметризованими у площинах різних типів картинування дійсності, у відповідній змістовій області.

II. Презумпція *спроєктованості* концептуального ядра **англомовної логосфери** на змістовий шар галузевих інноваційних логосфер сучасного буття в цілому (зокрема, на змістовий шар інноваційної логосфери комп'ютерного буття).

Відповідно, під проекцією концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття розуміємо концентрат змістових елементів, опосередкованих індивідуальним та колективним когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями, що становить пропорційний та адекватний «відбиток» концентрату змістових елементів, опосередкованих когнітивним досвідом носіїв англійської мови в цілому (див. Рис.)

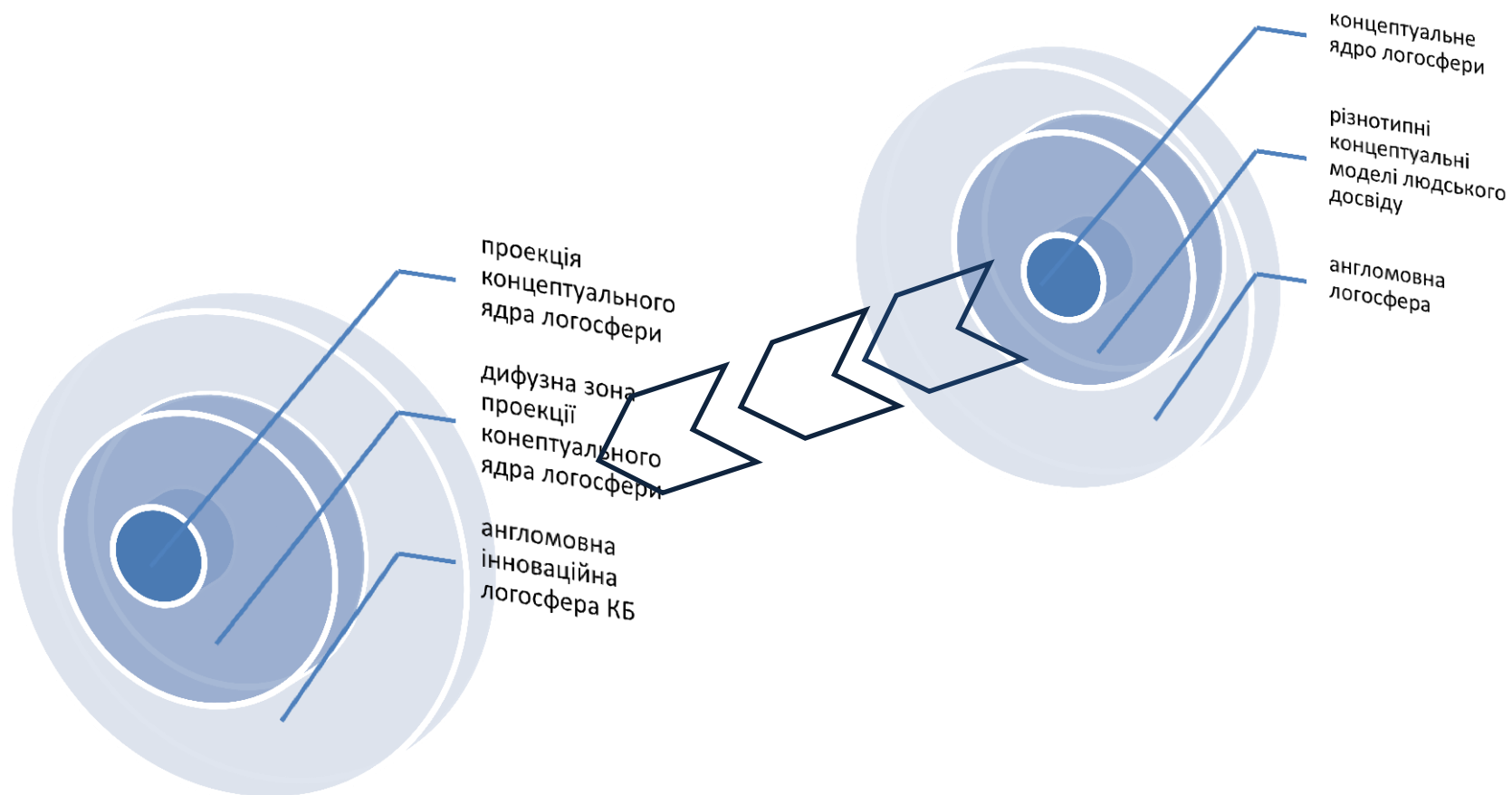
III. Поточний процес дифузії проекції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття, в результаті якої у структурі внутрішньої форми одиниці мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття прерогативного статусу набуває субстантний елемент.

Тим самим під динамікою англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття розуміємо шляхи, напрямки та відповідні мовні механізми реалізації якісних змістових змін у зоні проекції концептуального ядра логосфери на інноваційну логосферу комп'ютерного.

Емпірична ідентифікація окреслених динамічних процесів уможлиблюється з огляду на диференційні феноменологічні характеристики дискретної одиниці мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття – англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса.

А саме, англomовний інноваційний комп'ютерний термінос, що залучає ознаки «логоса» як лінгво-семіотичного феномену специфічної, онтологічної природи і статусу, характеризується іманентною спроможністю до *синтезу* на рівні власної субстанції ознак, параметрів та властивостей онтологічних об'єктів і феноменів комп'ютерного буття та ознак, параметрів та властивостей внутрішньої та зовнішньої форми інноваційних англomовних одиниць.

**Схема проєкції концептуального ядра логосфери
на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття**

Тим самим, відповідно до зазначених диференційних ознак, структуру плану змісту англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса пропонуємо розподілити за наступними шабелями, послідовне та наскрізне співвідношення яких задовольняє діалектичній діаді єдності у протиставленні понять «сутність» :: «явище»:

1) – **онтологічний денотат** (ОД) – сукупність змістових елементів граничного ступеня субстантної та епістемічної абстракції (феноменалізація ознак, параметрів та властивостей різноsubstrатних елементів комп'ютерного буття: матеріальних та ідеальних об'єктів, явищ, процесів) в структурі значення англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса →

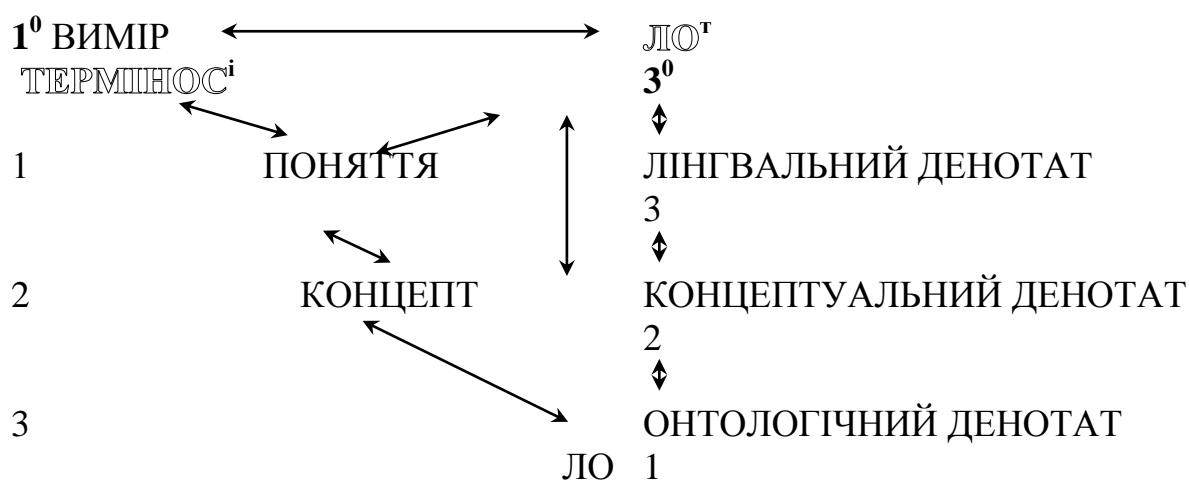
2) – **концептуальний денотат** (КД) сукупність змістових елементів середнього ступеня абстракції, опосередкованих антропогенним (індивідуальним та колективним) когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями, область проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу КБ →

3) – **лінгвальний денотат** (ЛД) – семантика (екстенціонал) АІКТс.

З огляду на синхронні темпи та значний ступінь щільності англomовної лінгвофеноменологічної репрезентації різноsubstrатних елементів комп'ютерного буття, усі рівневі структури плану змісту (та частково – плану вираження) АІКТс зберігають ознаки екстенціонала (Р. Карнап), а отже, можуть вважатися денотативними за феноменологічною природою.

Ступінь абстракції зазначених шабелів структури плану змісту англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса співвідноситься із ступенем абстракції параметричних ознак АІКТс (Рис. 2.1.1.):

Мікроструктура плану змісту АКТс

Відповідно, щабелю ($1^0 / 1$) «*онтологічний денотат*» відповідає параметрична ознака «*буттєвий вимір*», щабелю (2) «*концептуальний денотат*» – параметричні ознаки «*поняття*» та «*концепт*», щабелю ($3^0 / 3$) «*лінгвальний денотат*» – параметрична ознака «*мовна одиниця*» (*термін/логос*); :

До прикладу, АКТс *born digital, digital immigrants*:

What's more, half to three-quarters of the data produced each day will be born digital — that is, it will never have existed on paper.

(*Business Week, April 20, 1998*)

Digital immigrants tend to throw their hands up in the air and proclaim the internet a sort of 21st-century Wild West, while digital natives blast the hubris of those trying to exert influence over the internet's uncontrollable force.

(*The Guardian, March 31, 2008*)

де:

- (1) ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ → (2) СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ → (3) об'єкт комп'ютерного буття, що є іманентним елементом субстанції комп'ютерного буття.

- (1) ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ → (2) СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ → (3) *суб'єкт комп'ютерного буття, що народився і виріс поза субстантними (хронологічними) межами комп'ютерного буття.*

Як видно з наведеної схеми, відповідність корелятивних рівнів

1⁰ – 3⁰

у структурі плану змісту АІКТс демонструє верифікацію феноменологічного статусу інноваційної лінгвальної одиниці.

Зауважимо, що в межах запропонованої корелятивної схеми субстантної та лінгвальної площин АІКТс (як інваріант мікроструктури англomовної інноваційної логосфери КБ) набуває статусу своерідної феноменологічної константи.

2.2. Структурні засади динаміки англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

2.2.1. Статичні параметри взаємодії мікроструктури плану змісту дискретних одиниць англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Інструментальний апарат концептуального аналізу (що залучає процедурні алгоритми компонентного аналізу плану змісту мовної одиниці [330, 343, 380, 387]) дозволяє виявити актуалізовані та імпліковані елементи лінгвального значення, що слугують «точками доступу» (термін Р. Ленекера [514]) до концептуальних структур змісту.

Означені структури у методологічній мережі сучасної когнітивістики побіжно можуть позиціонуватися як своерідний «змістовий ген» [5, с. 62] семантики мовної одиниці, який виступає медіатором між свідомістю суб'єкта пізнання та власне мовним знаком.

Однак, поза межами компонентного та, ширше, концептуального аналізу, зазвичай, залишається онтологічний рівень абстракції екстенціоналу мовних новотворів, що відповідає сутнісним (субстантним) елементам, які параметризують структуру плану змісту АІКТс як інноваційного та синхронно гностичного феноменологічного кореляту різносубстратних компонентів комп'ютерного буття. Такі субстантні елементи, власне, складають феноменологічну основу онтологічного денотата АІКТс.

З огляду на специфічні характеристики англomовної інноваційної логосфери КБ ідентифікація в структурі плану змісту АІКТс онтологічного денотата виявляє феноменологічну своєрідність АІКТс як мовного знака.

З огляду на специфічні типологічні характеристики англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття (що каліфікується *по-перше* – граничним ступенем синхронізованості процесів розвитку та розгалуження структур комп'ютерного буття та процесів розвитку словникового складу англійської мови; *по-друге* – граничною змістовою, формальною та конструктивною щільністю *втілення* субстантивних елементів новітнього комп'ютерного буття у онтологічній, феноменологічній, гносеологічній та антропологічній площині; *по-третьє* – гранично наближеним до вичерпного втіленням субстантних елементів новітнього комп'ютерного буття на рівні власної субстанції в цілому, та на рівні субстантних характеристик новоутворених вербальних одиниць) ідентифікація в структурі плану змісту АІКТс онтологічного денотата виявляє *типологічну своєрідність* АІКТс як інноваційного мовного знака специфічної генези.

«Субстантний геном» англomовного інноваційного комп'ютерного терміноса представляє собою систему субстантних елементів в структурі значення останнього, феноменологічно проявлених у площині лінгвального субстрату АІКТс.

Сигніфікативну дискретну одиницю онтологічного денотата АІКТс витлумачуємо як *субстантему* – *глибинний сутнісний та субстантний*

елемент плану змісту англомовної комп'ютерної інновації, що ідентифікується як дедуктивно, так і індуктивно.

Дедуктивна ідентифікація відбувається шляхом поширеної феноменологічної діагностики (Г. Шпет, Р. Інгарден, М. Мерло-Понті) [388, 255, 134] плану змісту елементів мікроструктури англомовної інноваційної логосфери КБ та паралельної феноменологічної редукції змістового наповнення елементів КБ до визначення «точок феноменологічного перетину» – ізоморфних за змістом субстантних компонентів. Процедура

Для визначення обсягу, якісних характеристик та вектору динаміки змісту дискретних одиниць англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття застосовуються відповідним чином переосмислені, зогляду на мовну специфіку матеріалу аналізу, оперативні елементи методу феноменологічної редукції [93, 94].

Процедура феноменологічної редукції [399, 625,] залучає наскрізну епістемічну деконструкцію об'єкта аналізу (англомовної інноваційної одиниці) від емпіричного знакового субстрату, що відповідає діалектичному поняттю «феномен», через щабелі інтенсіоналу та екстенсіоналу плану змісту до субстантних характеристик референта, що відповідають діалектичному поняттю «сутність».

Зокрема, процедура ейдетичної редукції застосовується для визначення типології елементів плану змісту англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса; процедура трансцендентальної редукції, для визначення напрямку якісної динаміки структурних елементів плану змісту та вираження дискретних одиниць англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Індуктивно субстантема ідентифікується через процедурний механізм компонентного аналізу та концептуальної кореляції різнорівневих структур плану змісту АКТс.

Субстантема є ступеневим показником дистрибуції елементів функції плану змісту англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса, який залучає актуальні/імпліцитні/потенційні елементи до паттерну значення

АКТс. «Субстантний геном» представляє собою феноменологічно виявлений сутнісний «модуль» значення АКТс – зону абсолютної конвергованості якісних характеристик елементу плану змісту АКТс та відповідних якісних можливостей їх актуалізації.

Відповідно до характеру діалектичної послідовної співвіднесеності щабелів структури плану змісту АКТс у межах опозиції «сутність / явище», де щабелю (1) «онтологічний денотат» відповідає діалектичне поняття «сутність», щабелю (3) «лінгвальний денотат» – діалектичне поняття «явище», дискретні елементи щабелю (3) плану змісту АКТс (семи) та дискретні елементи щабелю (1) плану змісту АКТс (субстантеми) є ізоморфними.

Принци залежності актуальних, імпліцитних / потенційних, концептуальних та субстантних компонентів плану змісту *англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса* можна представити у вигляді наступної умовної формули:

$$f(S) = (a^x b^y c^z n^n)^{e_{1..n}} (\alpha^\omega \omega^\alpha)^{e_n} = \sqrt[e_{1..n}]{(abcn)^{xyzn}} \times \sqrt[e_n]{(\omega^\alpha \times \alpha^\omega)}$$

Де:

- $f()$ – функція плану змісту АКТс, категоризатор дистрибуції різнорівневих елементів структури плану змісту АКТс та типів зв'язків і якісних залежностей між ними;
- n^n – категоризатор каузативного типу дистрибуції різнорівневих елементів структури плану змісту АКТс (зв'язків і якісних залежностей між ними в межах діалектичної діади категорій причина / наслідок);
- $\sqrt[n]{n}$ – категоризатор феноменологічного типу дистрибуції різнорівневих елементів структури плану змісту АКТс (зв'язків і якісних залежностей між ними в межах діалектичної діади сутність / явище);

- $| |$ - субстанціальний модуль плану змісту АІКТс, категоризатор абсолютної конвертованості якісних характеристик елементу плану змісту АІКТс та відповідних якісних можливостей їх актуалізації;
- S – аргумент функції плану змісту АІКТс, діалектична єдність трьох параметрів – 1) *sapiencia* – знання; 2) *semantica* – значення; 3) *signia* – знак (див. 137ос. 11 даного автореферату);
- n – дискретний цілий елемент плану змісту АІКТс невизначеного порядкового позиціонування;
- $a + b + c + \dots n$ – сукупність *актуальних* елементів значення (відповідає щабелю (3) «лінгвальний денотат» структури плану змісту АІКТс);
- $x + y + z + \dots n$ – сукупність *концептуальних* елементів плану змісту АІКТс, опосередковані когнітивним досвідом носіїв англійської мови (відповідає щабелю [2] «концептуальний денотат» структури плану змісту АІКТс);
- α, ω – сукупність *імпліцитних* (наявні, але не зафіксовані на рівні дефініції) / *потенційних* (прогнозовані до актуалізації) елементів плану змісту АІКТс;
- $|e_{1\dots n}|$ - сукупність «субстантем», глибинних *онтологічних* елементів плану змісту АІКТс (відповідає щабелю (1) «онтологічний денотат» структури плану змісту АІКТс).

Інтегроване похідне ступеневих елементів формули –

$$F(S) = \{|e_1| \times |e_{1\dots n}| \times \alpha \omega\}$$

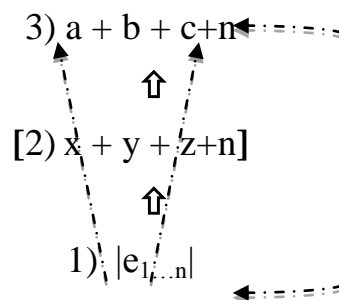
представляє собою кодифікацію феноменологічного втілення онтологічного денотата англійського інноваційного комп'ютерного терміноса.

2.2.2 Динамічні параметри взаємодії мікроструктури плану змісту дискретних одиниць англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Динамічна взаємодія структурних щабелів плану змісту АІКТс у межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття характеризується поступовою експансією онтологічного денотата, в результаті чого спостерігається ізоляція / поглинання / заміна, або часткової ізоляції / поглинання / заміна антропогенних параметрів плану змісту, що становлять зону проєкції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття (Рис. 2.2.2.1):

Рис. 2.2.2.1

Динамічна взаємодія структурних щабелів плану змісту АІКТс

\Rightarrow - напрямок послідовної взаємодії шарів структури плану змісту АІКТс
 \dashrightarrow - вектор *динаміки* елементу структури плану змісту АІКТс

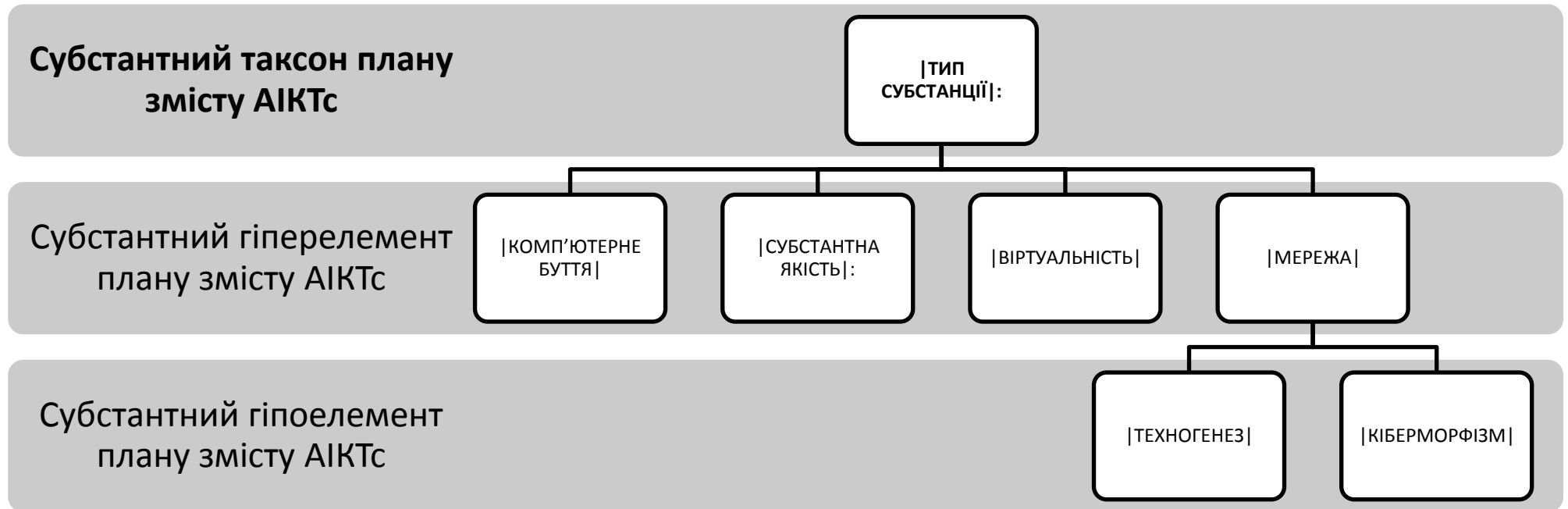
Інвентар репрезентативних складників конфігурації онтологічного денотата АІКТс складає ієрархічно негомогенна система субстантем, що залучає ієрархічні кваліфікатори (субстантні таксони плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття) та відповідні ним дискретні елементи, упорядковані за гіпо-гіперонімічним принципом (Таблиця 2.2.2.1, Рис.):

Таблиця 2.2.2.1

**Ієрархічна підпорядкованість субстантних елементів плану змісту
АІКТс**

Субстантний таксон плану змісту АІКТс	Субстантний елемент плану змісту АІКТс	
	Субстантний гіперелемент	Субстантний гіпоелемент
 ТИП СУБСТАНЦІ :	<ul style="list-style-type: none"> - КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ - СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ : - ВІРТУАЛЬНІСТЬ - МЕРЕЖА 	<ul style="list-style-type: none"> - ТЕХНОГЕНЕЗ - КІБЕРМОРФІЗМ
 СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ :	<ul style="list-style-type: none"> - ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ - СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ - СИМУЛЯКР КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ 	-
 СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ :	<ul style="list-style-type: none"> - ПРОСТІР : - ЧАС : 	<ul style="list-style-type: none"> - СИНГУЛЯРНІСТЬ
 СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ :	<ul style="list-style-type: none"> - ПРОСТІР - ЧАС : 	<ul style="list-style-type: none"> - ІЗОМОРФІЗМ - ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ

Ієрархічна підпорядкованість субстантних елементів плану змісту АІКТс

Субстантний
таксон плану
змісту АІКТс

|СУБСТАНТНА
НАЛЕЖНІСТЬ|:

Субстантний
гіперелемент
плану змісту АІКТс

|ОБ'ЄКТ КБ|

|СУБ'ЄКТ КБ|

|СИМУЛЯКР
КБ|

**Субстантний таксон
плану змісту АІКТс**

|СУБСТАНТНА
ПРОТЯЖНІСТЬ|:

Субстантний
гіперелемент плану
змісту АІКТс

|ЧАС|

|ПРОСТІР|

Субстантний
гіпоелемент плану
змісту АІКТс

|СИНГУЛЯРНІСТЬ|

Субстантний
таксон плану
змісту АІКТс

|СУБСТАНТНА
ДИСКРЕТНІСТЬ|:

Субстантний
гіперелемент
плану змісту АІКТс

|ЧАС|

|ПРОСТІР|

Субстантний
гіполемент плану
змісту АІКТс

|ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ|

|ІЗОМОРФІЗМ|

Дистрибуція зазначених субстантних елементів щабелю *онтологічного денотата* плану змісту АІКТс демонструє непропорційне кількісне варіювання у межах загальної вибірки одиниць англомовної інноваційної логосфери КБ (Таблиця 2.2.2.2):

Таблиця 2.2.2.2

Кількісна дистрибуція субстантних елементів плану змісту АІКТс

Субстантний елемент плану змісту АІКТс	Репрезентативність в глибинних структурах плану змісту (%)	Репрезентативність в поверхневих структурах плану змісту (%)	Типові АІКТс
ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ	100	88	<i>bitlegging, darknet, blogiverse</i>
СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ	61	47	<i>digital divide, in silico, dotbam</i>
СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР	54	37	<i>neogeography, Googleverse, a-geographic, blogosphere</i>
СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ	41,1	38	<i>smartifact, dotbomb, Easter egg</i>
СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ	39,3	38	<i>e-textile, hardlink, tradigital</i>
СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ	23,4	32	<i>script kiddie, technology butler</i>
СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР	12,4	9,2	<i>inline tweet, splinternet, bit bucket</i>
СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС	8,1	7,4	<i>Age of Bits, Digital Age, Evernet</i>

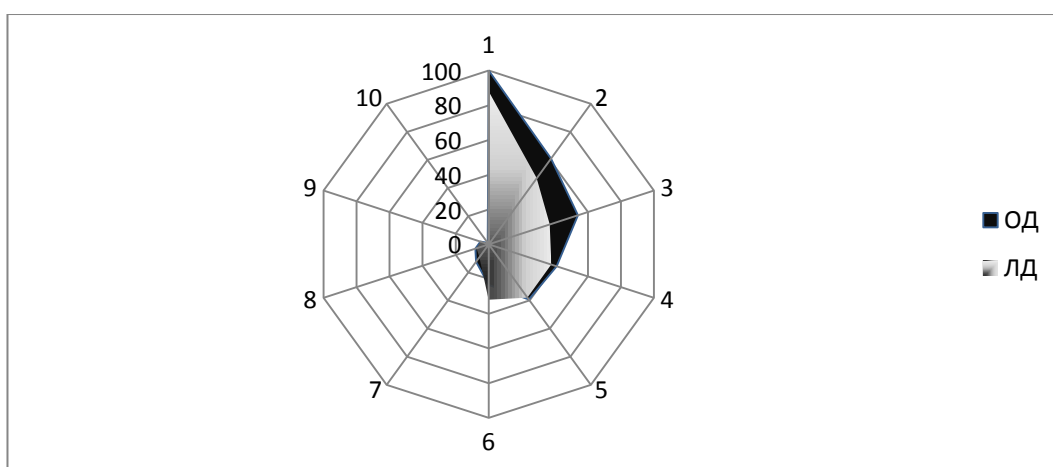
Найвищий показчик репрезентативності на всіх рівнях мікроструктури плану змісту (від глибинних до поверхневих – Рис. 2.2.2.2, Рис. 2.2.2.3, Додаток Г) у межах загалу вибірки АІКТс виявляють наступні дискретні субстантні елементи:

- |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ|;
- |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|;
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|.

Зауважимо, що такі зафіксовані субстантні елементи плану змісту проаналізованих АІКТс як |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС СИНГУЛЯРНІСТЬ| та |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ| мають тенденцію до виявлення спорадичної репрезентативності у межах вертикалі шарів плану змісту загальної вибірки АІКТс.

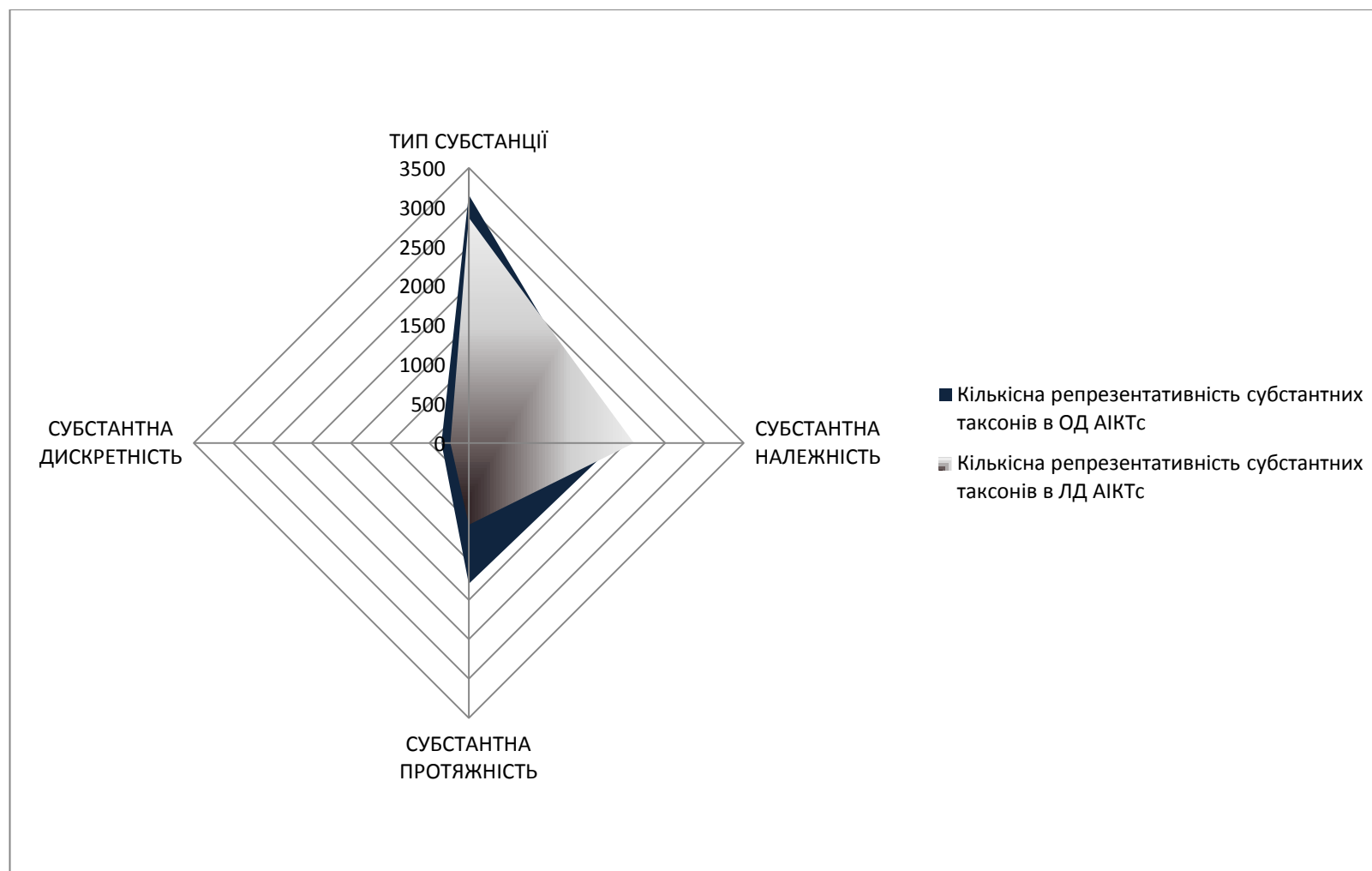
Рис. 2.2.2.2

Репрезентативна густина субстантних елементів плану змісту АІКТс (%)

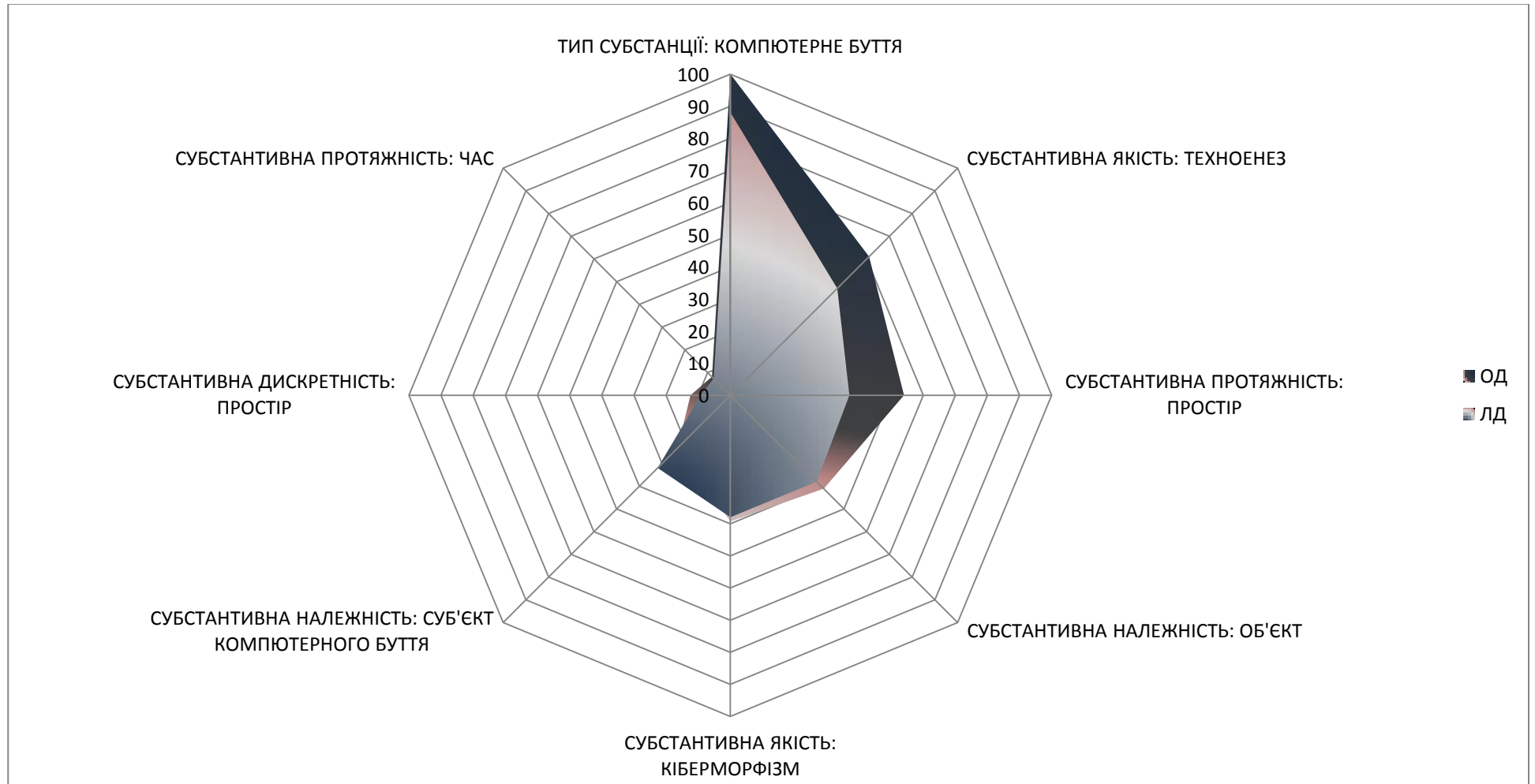

Зауважимо, що субстантні елементи, ізоморфні або близькі за змістовим обсягом до елементів зони концептуального ядра (зокрема, субстантний гіперелемент |СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|) характеризуються зворотнопропорційною, порівняно з іншими субстантними елементами, репрезентативністю у глибинних (онтологічний денотат) та поверхневих (лінгвальний денотат) шарах плану змісту АІКТс (23,4 % та 32 % відповідно, Рис).

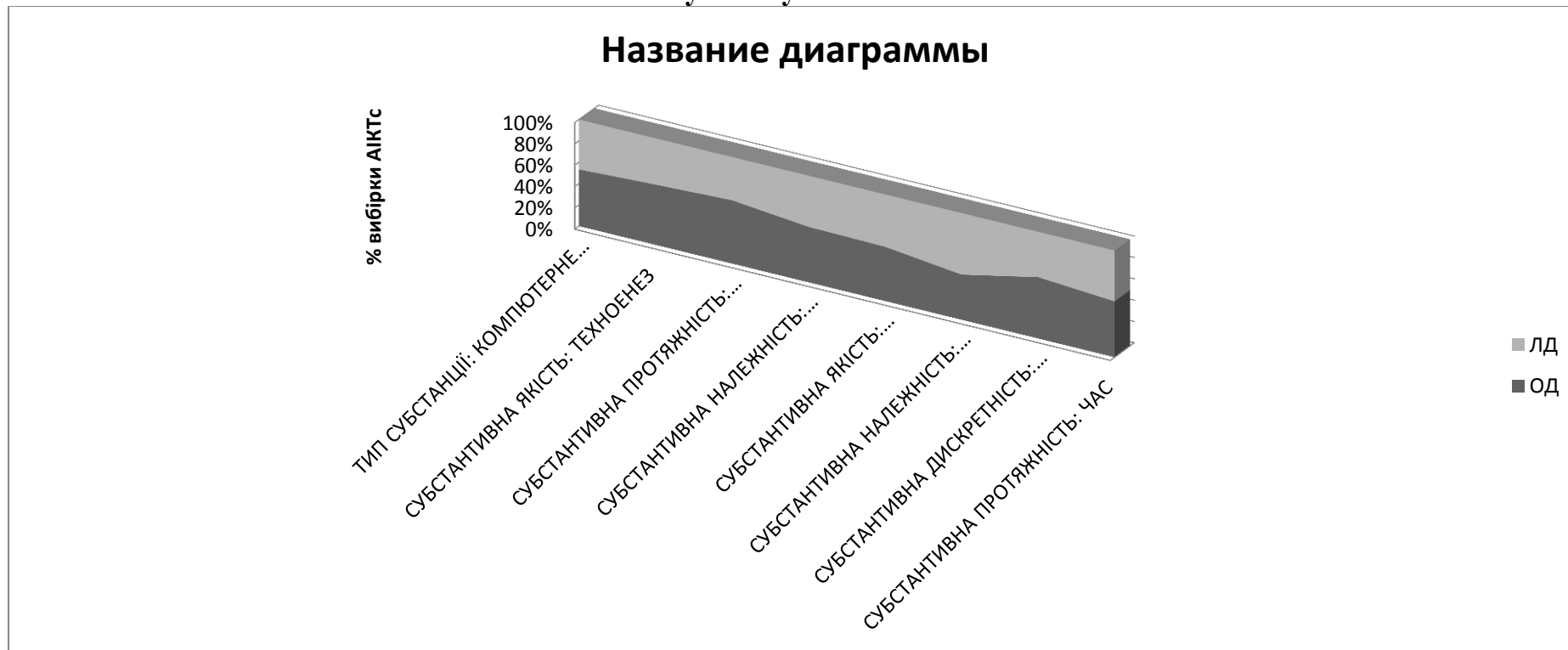
Кількісна репрезентативність субстантних таксонів у глибинних та поверхневих структурах плану змісту АІКТс

Густина репрезентативних субстантивних елементів АІКТс

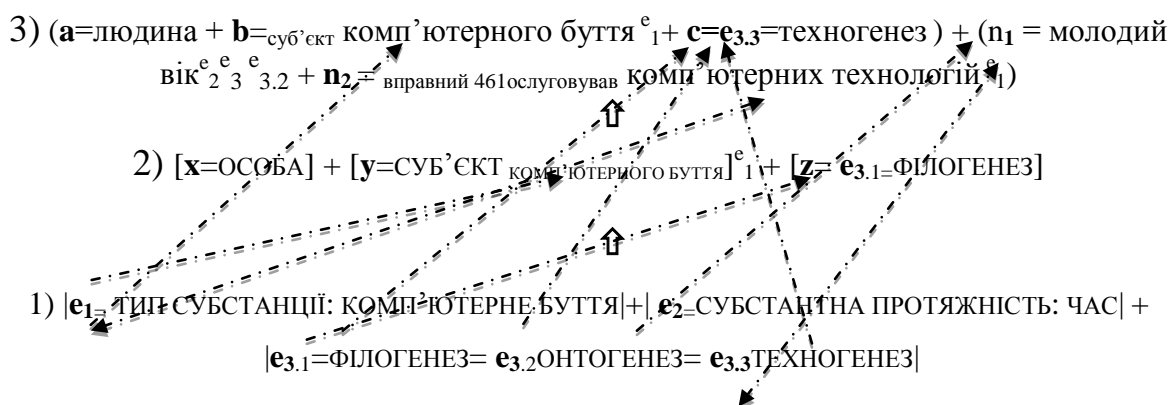
Густина репрезентативних субстантних елементів у глибинних та поверхневих площинах
плану змісту АІКТс

Динамічна взаємодія структурних щабелів плану змісту АІКТс в межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття характеризується поступовою експансією онтологічного денотата. На прикладі терміносу *digital native* – суб'єкт комп'ютерного буття, що народився і виріс у світі, сповненому цифрових технологій напрямки динамічної взаємодії різнорівневих елементів плану змісту АІКТс можна визначити наступним чином (Рис. 2.2.2.4):

Рис. 2.2.2.4

Динамічна взаємодія структурних щабелів плану змісту АІКТс

Де:

$a + b + c + \dots + n$ – сукупність актуальних елементів плану змісту АІКТс (відповідає щабелю (3) «лінгвальний денотат» структури плану змісту АІКТс);

$[x + y + z]$ – сукупність концептуальних елементів плану змісту АІКТс, опосередкованих когнітивним досвідом носіїв англійської мови (відповідає щабелю (2) «концептуальний денотат» структури плану змісту АІКТс); n – дискретний цілий елемент плану змісту АІКТс невизначеного порядкового позиціонування;

$|e_{1.1}+e_{2.1}+\dots+n|$ - сукупність «субстантем», глибинних субстантних елементів плану змісту АІКТс (відповідає щабелю (1) «онтологічний денотат» структури плану змісту АІКТс);

⇒- напрямок послідовної взаємодії шарів структури плану змісту АІКТс;

-·-▶ - вектор динаміки елементу структури плану змісту АІКТс.

Одиниця *digital native* входить до синонімічного ряду АІКТс, що виявляють ізоморфні статичні ознаки та динамічні характеристики на всіх щабелях структури внутрішньої форми: *Net-genner, script-kiddie, etc.:*

While some tech-savvy adherents use Twitter to 'micro-blog' from cellphones and BlackBerrys, as well as from computers, other digital natives like my teenage daughters and their friends have remained oblivious to its charms.

(The New York Times, February 14, 2008)

N-Genners have arrived ... He's talking about the 88 million North American kids—from babies to those just turning 20—who will have grown up surrounded by computers and digital media."

(The Globe and Mail, 2006)

В умовному вигляді результати динамічної взаємодії різнорівневих елементів плану змісту АІКТс *digital native* та його синонімів представляють собою наступне (Рис. 2.2.2.5):

Рис. 2.2.2.5

Результати динамічної взаємодії різнорівневих елементів плану змісту АІКТс

$$\begin{array}{c} 1) (a + b_{1+e_{3,3}}^e) \times (\alpha_{1+e_{2+e_{3,2}}^e}^e + \alpha_{2+e_1}^e) \\ \quad \quad \quad \uparrow \\ 2) x + y_{1+e_3}^e \\ \quad \quad \quad \uparrow \\ 3) e_1 + e_2 + e_3 \Rightarrow e_{3,1} = e_{3,2} = e_{3,3} \end{array}$$

Як бачимо, вертикальна експансія елементів онтологічного денотата (1) наведеного АІКТс (субстантем $|e_1 + e_2 + e_3 \Rightarrow e_{3,1} = e_{3,2} = e_{3,3}|$) на щабелі структури плану змісту меншого рівня абстракції приводить до якісних трансформацій структури плану змісту АІКТс на щабелі концептуального денотата (2) $[y_{1+e_3}^e]$, що співвідноситься із зоною проєкції концептуального ядра логосфери на англословну інноваційну логосферу КБ.

Означені *трансформації* структури плану змісту АІКТс *digital native* реалізуються: за рахунок:

- *дисипації* [x=ОСОБА];
- *статусної адаптації* [y=СУБ'ЄКТ₁^ε=ТИП СУБСТАНЦІ];
- *заміни* [z=АНТРОПОГЕНЕЗ=e_{3,1}=ФІЛОГЕНЕЗ=e_{3,3}=ТЕХНОГЕНЕЗ];
- *часткової заміни*

елементів концептуального денотата елементами онтологічного денотата – сукупністю субстантем АІКТс: |e_{3,1}=ФІЛОГЕНЕЗ= e_{3,2}ОНТОГЕНЕЗ= e_{3,3}ТЕХНОГЕНЕЗ|). Ці трансформації маніфестовано на щабелі *лінгвального денотата* АІКТс *digital native* (як послідовно, так і ізольовано) наявною *кумуляцією питомої ваги елементів онтологічного денотата* АІКТс (див. виділені зони на схемі вище).

Як результат окреслених динамічних процесів онтологічного та змістовного плану, англomовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття, являє собою особливу модифікацію „ризомі” (У. Еко). Тобто, в цьому сенсі проекція концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття перетворюється на децентралізовану структуру, дифузну периферією без центру.

Можна зазначити, що на субстантному рівні відтворюється 3-ступеневий процес, який у межах лексико-семантичного рівня втілення англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття ми пропонуємо ідентифікувати як „реверсивну семантичну трансформацію”. Даний процес можна представити у вигляді триступеневого циклу динаміки:

На *першому* (вихідному) етапі формується та функціонує лінгвальне визначення єдності предметів / продуктів об'єктивної дійсності (до прикладу: *hardware, silverware*);

На *другому* етапі існуюча одиниця контенту англomовної інноваційної логосфери залучається для позначення імманентних об'єктів комп'ютерного буття (зокрема, програмного забезпечення, як у наведених випадках - *software, fritterware, careware, malware, cuddleware, etc.*);

*a novelist and co-author (with Paul Andrews) of a recent biography of Microsoft mogul Bill Gates, named this kind of program **fritterware**.*

(The Los Angeles Times, September 12, 2003)

*One of several online self-help groups that have sprung up to deal with the fallout from electronic entertainment they call **heroinware**. Its forums are swollen with refugees of various online worlds, all with harrowing stories of runaway gaming habits.*

(The Guardian, April 3, 2003)

*Третій (завершальний) етап реверсивної лінгво-онтологічної динаміки полягає в застосуванні кібер-трансформованого інноваційного змістовного елемента для позначення “симулякру” референта другого рівня в межах некомп’ютерного буття (до прикладу: **treeware**, **retroware**).*

*The only way to compete with **treeware** is with an electronic counterpart that provides many of paper's attributes.*

(Electronic Publishing, January 1, 2007)

З огляду на вищезазначене маємо зауважити, що становлення специфічної логосферичності підсистеми інновацій англійської мови на позначення комп’ютерного буття можна умовно розподілити на два етапи (стадії). Протягом *першої* стадії (назвемо її „**ініціальною**”) стадії спостерігається наявна антропоцентрична зумовленість та орієнтованість модусів лінгвальної актуалізації комп’ютерного буття.

На *другій* стадії відбувається зсув рівноваги між периферією (яку донедавна являла собою інноваційна логосфера) та онтологічним центром лінгвокультури в цілому, центрострімка динаміка системи *поступово* замінюється на центробіжну. Саме тому ми пропонуємо ідентифікувати дану

стадію як „**еволюційну**”. Як наслідок, спостерігаються дифузні процеси у зоні концептуального ядра логосфери не лише в буттєвому, а й у екзистенційному [58, 59, 324,] аспектах.

Репрезентативні конфігурації щабелю *концептуального денотата*, маніфестовано за рахунок наявності у структурах плану змісту АІКТс низки елементів області проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття: [СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] – 96% статичної репрезентативності у структурі плану змісту АІКТс *антропологічної референтної співвіднесеності* (до прикладу – *übernerd, cyberati* – фахівець у сфері комп'ютерних технологій, Додаток Є) – та його змістових дериватів:

- [АНТРОПОМОРФІЗМ]: до прикладу: *thumb culture* – етап розвитку суспільства, що спирається на використання мануально оперованих цифрових технологій, *knee-mail* – молитва, букв. «повідомлення», відправлене на колінах):

*I-mode is phenomenally popular, engendering a **thumb culture** of 30 million subscribers — an estimated 80 percent of people worldwide who currently use wireless devices to connect to the Net.*

(Technology Review, July 1, 2002)

*Sign spotted outside the Church of Christ in Mountlake Terrace: "God Answers **Knee-mail**."*

(The Seattle Times, May 29, 2002)

- [АНТРОПОГЕНЕЗ] (напр. *socialbot*):

*Now come **socialbots**. These automated charlatans are programmed to tweet and retweet. They have quirks, life histories and the gift of gab.*

(The New York Times, August 10, 2013)

- [АГЕНТИВНІСТЬ] (напр. *three-finger-salute*, *Vulcan nerve pinch* – енергійний перезапуск комп'ютерної системи, *demigod* – фахівець із налагодження програмного забезпечення

*...to suddenly find that your keyboard is frozen or to watching the screen fill up with garbage. You may not even be aware of the two different types of crashes, the soft crash (recoverable by **the three-finger salute**, Ctrl-Alt-Del) or the hard crash (big red switch and count to 5 slowly).*

(PC Magazine, 2006)

Найбільш продуктивними функціональними механізмами трансформації дифузного характеру області проєкції концептуального ядра на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття є:

а) нівелювання змістового елемента області проєкції концептуального ядра (напр. [АГЕНТИВНІСТЬ]=>0-[АГЕНТИВНІСТЬ]: **Easter egging** – 1) узуальне значення: *участь у грі «пошук великодніх крашанок» → мет. отримання бажаного результату; 2) значення АІКТс: виконання неусвідомлюваних, нерезультативних дій для відновлення роботи комп'ютерної системи):*

б) статусна адаптація або статусна девальвація елемента області проєкції концептуального ядра за рахунок питомої ваги статусу субстантного елемента плану змісту відповідного АІКТс, що реалізується, зазвичай шляхом екстеріоризації змістових характеристик субстантного елемента плану змісту на рівні зовнішньої форми АІКТс. До прикладу: [СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] => |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ| – **digital nomad** – особа, що послуговується виключно безпроводними технологіями, **dot-spot** – зарозумілий користувач комп'ютерних технологій, **cyberarian** – **cyber(libr)arian** – букв. «кібербібліотекар», фахівець з систем архівування в мережі Інтернет):

Silicon Valley has become obsessed with dot-com operations that focus on business models instead of technology. The results of that obsession are a lot of interesting ideas and a lot of excessively rich kids — referred to locally as 'dot snots' —

(PC Magazine, May 9, 2009)

Cybrarians have the same research and data gathering skills of traditional librarians, but they apply that knowledge to online technology.

(CNN.Bouletin, September 6, 2010)

в) акомодация, інкорпорація або заміна змістового елемента області проєкції концептуального ядра субстантним елементом плану змісту відповідного АІКТс. До прикладу:

- [АНТРОПОГЕНЕЗ]=>|СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ФІЛОГЕНЕЗ|=|СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ|: *Generation D(igital), Generation N(et)* – покоління суб'єктів КБ, *screenager* – особа молодого віку, що є суб'єктом КБ; -

- [АНТРОПОМОРФІЗМ]=> |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|: *word-of-mouth*=> АІКТс *word-of-post, word-of-blog* – розповсюдження інформації через Інтернет-щоденники, *couch potato* => АІКТс *mouse potato* – суб'єкт КБ, фізична активність якого є мінімальною.

Кількісні та якісні результати аналізу емпіричного мареалу дослідження дозволяють постулювати, що дифузія проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття (виходячі з амбівалентної природи мовних одиниць, що слугують конститутантами її мікроструктури) детермінована взаємозумовленими білатеральними трансформаціями у площині лінгвального субстрату АІКТс:

- 1) зрушеннями на рівні плану змісту (“ейдос” [95, 561]);
- 2) змінами у плані вираження (“морф” [13, 421]) (наприклад, виникнення біафіксальних одиниць, гібридних морфологічних побудов, хибних морфем, і т.д.)

Типологічні характеристики англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса детермінують підхід до структури плану змісту зазначеного елемента англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Тип *статичної структури* плану змісту англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса представляє собою шабельну взаємодію рівні неоднорідного ступеня абстракції, послідовне та наскрізне співвідношення яких задовольняє діалектичній діаді «сутність» → «явище»:

1) – *онтологічний денотат* – сукупність субстантивних елементів граничного ступеня феноменологічної та епістемічної абстракції (маніфестація ознак, параметрів та властивостей онтологічних об'єктів і феноменів комп'ютерного буття) в структурі значення англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса;

2) – *концептуальний денотат* – сукупність змістових елементів середнього ступеня абстракції, опосередкованих антропогенним (суб'єктивним та колективним) когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями;

3) – *лінгвальний денотат* – внутрішня та зовнішня форма англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса.

Ідентифікація онтологічного денотата в структурі плану змісту англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса зумовлює *типологічну своєрідність* АІКТс як мовного знака специфічної генези.

Основу мікроструктури онтологічного денотата в структурі плану змісту англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса складає «*субстантний геном*» – система онтологічних маркерів в структурі значення АІКТс.

Дискретна одиниця субстантивного геному *англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса* – **субстантема** – представляє собою *глибинний онтологічний елемент* плану змісту англомовної комп'ютерної інновації. Тим самим, субстантема – ступеневий показник дистрибуції елементів

функції плану змісту *англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса*, який залучає актуальні/імпліцитні/потенційні елементи до паттернів плану змісту АІКТС. «Субстантний геном» представляє собою субстанціальний (онтологічний) «модуль» значення АІКТС – зону абсолютної конвергованості якісних характеристик елементу плану змісту АІКТС та відповідних якісних можливостей їх актуалізації.

Інструментарій найбільш репрезентативних субстантивних елементів плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття складають наступні субстантеми:

- |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ| - абсолютна репрезентативність (100%) в глибинних структурах плану змісту вибірки АІКТС; 88% репрезентативності в поверхневих структурах плану змісту вибірки АІКТС;
- |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: ТЕХНОГЕНЕЗ| - 61% репрезентативності в глибинних структурах плану змісту вибірки АІКТС; 47% репрезентативності в поверхневих структурах плану змісту вибірки АІКТС;
- |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР| - 54% репрезентативності в глибинних структурах плану змісту вибірки АІКТС; 37% репрезентативності в поверхневих структурах плану змісту вибірки АІКТС;
- |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КІБЕРМОРФІЗМ| - 43% репрезентативності в глибинних структурах плану змісту вибірки АІКТС; 38% репрезентативності в поверхневих структурах плану змісту вибірки АІКТС.

Динамічна взаємодія структурних щабелів плану змісту АІКТС в межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття характеризується експансією онтологічного денотата, в результаті чого спостерігається ізоляція / поглинання / заміна, або часткової ізоляції / поглинання / заміни антропогенних параметрів плану змісту, що становлять зону кумуляції

змістових елементів, опосередкованих суб'єктивним та колективним когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями (зону проекції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття).

Динаміка експансії елементів онтологічного денотата АІКТс на щабелі структури плану змісту нижчого рівня абстракції приводить до *трансформативних змін дифузного характеру* в межах щабелю концептуального денотата структури плану змісту АІКТс.

РОЗДІЛ 4

ДИНАМІКА МАКРОСТРУКТУРИ АНГЛОМОВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛОГОСФЕРИ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ

4.1 Динаміка лінгвособстантного виміру макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного буття

4.1.1. Засади інтегрованості лінгвособстантного виміру макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного буття

Лінгво-онтологічні характеристики сутнісних та феноменологічних параметрів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття (див. розділи один та два даної роботи), та, відповідно, системи дискретних одиниць означеної логосфери – англомовних інноваційних комп'ютерних терміносів обумовлюють необхідність визначення онтологічного статусу та лінгво-онтологічних характеристик змістових елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Презумпція спроектованості концептуального ядра англомовної логосфери на її динамічний «зовнішній контур» – англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття, аранжована запропонованими процедурами феноменологічної реконструкції онтологічних, епістемічних та антропологічних екстенціоналів дискретних елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття – відповідної системи та структурних будови АІКТс.

У свою чергу, це дозволяє вести мову про імпліцитну взаємодетермінованість лінгво-онтологічних характеристик змістових

(комплексних та дискретних) елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття і процесів та тенденцій динаміки проєкції концептуального ядра на означену англомовну інноваційну логосферу.

Комп'ютерній реальності притаманні деякі параметри об'єктивно-ідеального буття [33, 44, 58, 130, 485], оскільки вважається, що її (віртуальної дійсності) актуальне існування можливе лише завдяки комп'ютерним системам, в яких закони логіки відіграють першочинну роль [102, 621]. Разом з тим, віртуальній реальності притаманні певні властивості суб'єктивно-ідеального [57, 394, 423, 479], оскільки окремі її параметри можуть видозмінюватись за волінням суб'єкта.

Наприклад:

- конфігурація локусу безпосереднього перебування суб'єкта комп'ютерного буття (до прикладу: *inline tweet*):

*Any news organization can, like the Times, embed **inline Tweets**. This widget from Save Publishing, for example, makes it easy for readers to tweet lines from any webpage.*

(The New York Times, August 27, 2013)

- досяжність локусу безпосереднього перебування суб'єкта (*deep link, ubiquilink, link rot*):

*Especially controversial is the use of so-called '**deep**' links, which point directly to Web pages or other content within another site, possibly bypassing advertising-rich home pages or other identifying pages."*

(The New York Times, May, 2007)

Поряд з властивостями ідеального буття у віртуальній реальності відтворюються і субстантні властивості буття матеріального, зокрема здатність впливу на органи почуття [59, 440] (до прикладу: *digital hangover, Netlag*):

*His lousy, liquor-induced headache only pounded harder as he suffered what might be called a **digital hangover**.*

(The New York Post, April 21, 2005)

*We suggest treating **netlag** like many treat jet lag: avoid alcohol during your 'flight' and drink plenty of water.*

(The Phoenix Gazette, July 18, 2004)

Характеристики субстантних та феноменологічних параметрів макроструктури англомовної інноваційної логосфери КБ та, відповідно, системи дискретних одиниць означеної логосфери – АІКТс, обумовлюють необхідність визначення характеристик змістових елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття що є феноменологічними корелятами різносубстратних онтологічних вимірів.

Простір виявляється найважливішим аспектом моделі світу [17, 444, 462], характеристикою протяжності, структурності, взаємодії, координації окремих елементів буття [74, 175]. У свою чергу, сучасна гуманітарна та, зокрема, лінгво-когнітивна наукова парадигма тлумачить простір як розумовий конструкту, утворений під впливом людських відчуттів [307, 162, 196] Поряд з простором, Час є субстантною характеристикою тривалості існування, ритму, темпу, послідовності, координації, зміни станів та їх смислової наповненості для людини [264, 313, 327].

Феноменологічна ідентифікація субстантних елементів структури плану змісту дискретних АІКТс відповідної референціальної співвіднесеності та інтегрованих конструктивних елементів англомовної інноваційної

логосфери комп'ютерного буття детермінована системою ознак наведених буттєвих вимірів, що конституують феноменологічні інтеграли макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття в цілому:

- |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС|,
- |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|.

Простір і час виявляються фундаментальними формами існування матерії. Як і матерія, вони дані людській свідомості у безпосередньому сприйманні, хоч уявлення простору й часу як таких стало можливим лише на основі певного соціально-історичного досвіду [83, 490, 447, 459]. Простір — це загальна форма протяжності й співіснування матеріальних об'єктів, порядок розміщення одного тіла відносно іншого. Час — це загальна форма тривалості й зміни явищ чи стадій проходження матеріальних процесів [24, 128, 142]. Змістовий обсяг понять "протяжність", "співіснування", "тривалість", "зміна" передбачає просторову та часову параметризацію.

Загальність простору і часу означає, що вони існують, пронизують всі структури універсуму. У зв'язку з цим слід відзначити специфічні прояви простору і часу не тільки в макросвіті, мікро і мегасвіті, але і в живій і соціально організованій матерії. Розгляду підляє [7, 3, 79, 82], зокрема, біологічне час, психологічний час, культурний та соціальний простір-час і інші аспекти часу і простору.

В історії гуманітарних парадигм знання виокремлено дві базові концепції або дві точки зору щодо простору і часу, з огляду на відношенні простору і часу до матерії - субстанційна та реляційна.

Субстанційна концепція склалася в руслі класичної механіки Ісаака Ньютона [83]. Простір розглядався як нескінченна порожня протяжність, що вміщає в себе всі тіла. Абсолютний час розглядався як рівномірний потік тривалості, що не залежить від будь-яких процесів. Матерія існує сама по собі, вона як би «занурена» в простір і час. Відповідно відношення між простором, часом і матерією представлялося як відношення між двома самостійними субстанціями [101, 130].

Реляційна концепція зародилася в надрах діалектичної традиції - Аристотель, Р. Лейбніц, Г. Гегель; була ясно сформульована в діалектичному матеріалізмі і остаточно підтверджена теорією відносності А. Ейнштейна [444, 55], який розкрив безпосередній зв'язок простору і часу з рухомою матерією і один з одним.

Тим самим, до характеристик простору зараховують його тривимірність, рівноправність напрямів та симетричність. До характеристик часу — одномірність, одно-спрямованість та незворотність.

У свою чергу, *екзистенція*, іншими словами – “буття людини” (в якості однієї з її особливих форм пропонуємо оперувати поняттям “комп’ютерне буття”) не може мати випадкових вимірів, вона не може бути просторовою, часовою, не вбираючи і не поглинаючи своїх атрибутів і не перетворюючи їх на виміри свого буття [255, 59, 58].

Наголосимо також, що в процесі дослідження ми не ставили завдання визначити статусне співвідношення базових субстантних вимірів простору та часу у межах англійської інноваційної логосфери комп’ютерного буття. Навпаки, ми виходили з пресупозиції про їх рівнозначність у межах комп’ютерної дійсності та феноменологічного контуру її лінгвального втілення інноваційними зачабами сучасної англійської мови.

Лінгво-феноменологічна ідентифікація субстантних вимірів комп’ютерного буття як корелятивів макроструктури англійської інноваційної

логосфери комп'ютерного буття базується, зокрема, на позиціонуванні простіру і часу як таких апріорних вимірів, що знаходяться „за дужками” свідомості суб'єкта пізнання [140]. У свою чергу, в науковій концепції М. Гайдеггера запроваджено специфічний екзистенційний феномен «Dasein», що інкорпорує в собі параметри „тут-буття” та „зараз-буття” [367], а отже, рівною мірою залучає як просторові, так і часові показники.

Нарешті, теорія відносності А. Ейнштейна розглядає розташування дійсності в чотирьох координатах єдиного онтологічного континууму (три просторові координати – x , y , z ; часова координата – t [444, 127]). Причому такі координати корелюються відношеннями сурядності.

З огляду на вищезазначене, нам здається некоректним вести мову про примат чи домінування того чи іншого буттєвого виміру в рамках комп'ютерної дійсності саме тому, що ця лінгво-онтологічна сутність ще й досі знаходиться в стані розвитку, становлення.

Сигніфікативні ознаки наведених буттєвих вимірів уможливають емпірично гранично *безпосередню* ідентифікацію субстантивних елементів структури онтологічного денотата плану змісту дискретних АІКТс та парадигмальних конструктів АІКТс відповідної референціальної співвіднесеності (|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС|, |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|, та їх чинних похідних).

В останні десятиріччя ХХ-го століття, завдяки розвитку новітніх технологій спостерігається становлення специфічної буттєвої сутності – так званої „віртуальної реальності”. Наголосимо, що однією з основних проблем щодо рефлексії відносно зазначеного „видобуття” виявляється питання онтологічного статусу віртуальної дійсності [128, с. 14].

У мережі сучасних міжпарадигмальних гуманітарних розвідок Віртуальна реальність (virtual reality) визначається як комп'ютерні системи, які забезпечують візуальні і звукові ефекти, що занурюють глядача в уявний світ за екраном. Користувач оточується породженими комп'ютером образами і

звуками, що дають відчуття реальності. Користувач взаємодіє зі штучним світом за допомогою різноманітних сенсорів [36, 172]. Майбутні дослідження в галузі віртуальної реальності скеровані на збільшення враження реальності спостережуваного.

Також віртуальна реальність параметризується як нова технологія безконтактної інформаційної взаємодії, що реалізує за допомогою комплексних мультимедіа-операційних середовищ ілюзію безпосереднього входження і присутності в реальному часі в стереоскопічно представленому «екранному світі». Більш абстрактно — це позірний світ, створений в уяві користувача [276].

Штучний простір, створений комп'ютерами, який має всі ознаки реальності як такої, що піддається проникненню і трансформації ззовні, також ідентифікується в якості віртуальної реальності — високо розвинутої форми комп'ютерного моделювання [278, 326, 445], яка дозволяє користувачеві зануритись у штучний світ і безпосередньо діяти в ньому за допомогою спеціальних сенсорних пристроїв, які пов'язують його рухи з аудіовізуальними ефектами.

При цьому зорові, слухові, дотикові і моторні відчуття користувача замінюються їх імітацією [451, 474, 486]. Зауважимо, що характерними субстантними ознаками віртуальної реальності визначаються:

- моделювання в реальному масштабі часу;
- імітація оточення з високим ступенем реалізму;
- можливість діяти на оточення і мати при цьому зворотний зв'язок.

Термін «віртуальність» уперше з'явився в XVII сторіччі, в розробках класичної механіки, як позначення математичного експерименту, обмеженого об'єктивною реальністю, зокрема, накладеними зовнішніми обмеженнями і зв'язками [179].

Етимон англomовної узувальної одиниці “*virtual*”, за даними сучасних досліджень, сягає Санскриту. Припускається, що в межах цієї мовної системи корінь “*vrt*” набував значення “події, породжуваної в даний момент

часу чиєюсь активністю” [315]. Як бачимо, часо-просторові параметри імпліцитно закладено до лінгвального щабеля плану змісту АКТс, що втілює даний тип дійсності.

З іншого боку, в сучасному англомовному узусі одиниця “*virtual*” в провідному (першому) значенні використовується як “правдивий” або “реальний” [627, 671, с. 2556]. З метафізичної точки зору “реальність” є оточуючою дійсністю, наданою нам у спостереження та сприйняття. Отже, здавалося б, додання їй визначення “*virtual*” є своєрідною “семантичною тавтологією”.

Однак, необхідно мати на увазі, що простір, до якого Всесвітня Комп’ютерна Мережа (*World Wide Web*) відкрила доступ, являє собою певний “четвертий вимір”, що не підлягає чуттєвому сприйняттю в традиційному розумінні, і, в наслідок цього, логічно не може бути визначеним як “реальність”. Але ж він існує. Не виникає сумнівів, що “кіберпростір” є наявним у теперішньому [339, 353], і, до того ж, багато в чому імітує функції “природної дійсності”.

Поняття “*virtual*” у результаті акту енантіосемії змінило своє значення на діаметрально протилежне, означаючи тепер дещо *неіснуюче* [669, 670].

... Another mixed reality work on display will be New York artist Camille Utterback's Text Rain, where viewers catch falling virtual letters that appear in a mirror image of themselves."

(The Boston Globe, April 12, 2011)

...countries can best help themselves by importing cheap food grown with cheap water: instead of using their scarce and costly water to grow their own food, they can get virtual water through world trade. It costs them less, and their water resources can be better used.

(The Economist, December 23, 2001)

Зауважимо, що в межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття це лінгвальне значення також детермінується субстантемою [СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ]:

4.1.2 Параметризація дискретності лінгвосубстантного виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Субстантний вимір у структурах плану змісту АІКТс маніфестовано також у діалектичній єдності «некомп'ютерного» та «комп'ютерного» параметрів. Причому, останній (ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ), за наявними емпіричними даними являє собою як домінантний субстантивний компонент актуалізації суцільної вибірки загалу дискретних одиниць англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, так і необхідний субстантний компонент мовної актуалізації ознак буття поза межами англомовної інноваційної логосфери КБ.

Домінантним лінгвальним засобом подібної субстантивізації структур плану змісту АІКТс є механізм ретронімії [580] чи то «диференціюючої реномінації» [124] Результатом зазначеного процесу є виникнення таких одиниць, як, наприклад, *meatspace* – «матеріальний простір», на противагу *cyberspace* – кіберпростір, *real reality* – «реальна дійсність» (тавтологія на рівні зовнішньої форми в даному випадку зумовлена безпосередньо протиставленням двох реальностей, чи двох світів – реального та віртуального, комп'ютерного) на противагу *virtual reality* – «віртуальна реальність» для втілення поняття «некомп'ютерне буття»; *Outernet* – «зовнішня мережа», на противагу *Internet*, що буквально означає «внутрішня мережа».

“Writers, who can go for three or four days at a time without talking to people in meatspace, are particularly attracted to this form of friendship.”

(New Statesman, Dec. 4, 2011)

*"Dyson ignores the sinister temptations of **virtual reality**, ..., temptations bound to grow as **real reality** gets ever scarier and more complex."*

(Star Tribune, February 9, 2009)

*"As the world is increasingly coming to appreciate, **physical space** and **cyberspace** operate according to different rules."*

(The New York Times, May 27, 2008)

Звичайний, "невіртуальний" світ сприймається останнім часом як *Outernet* – "зовнішня мережа" (на противагу *Internet*).

*Via E-mail users can exchange messages with any of the several million people directly connected to the Internet as well as an estimated two to four times that many on **the Outernet**, an informal name for networks and E-mail systems that can exchange messages with the Internet.*

(InfoWorld, September 21, 2002)

Зауважимо, що форматворча та змістотворча модель АІКТс Attr+Net кваліфікується:

- відкритою динамічністю (за кількісними даними – більше 25 узуалізованих одиниць сьогоднішній момент),
- форматворчою регулярністю (як інтегративний шаблон мікроструктурованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття)
- змістовою нормативністю.

Зокрема, елемент *Net* у неосемантизованому значенні мандативно екстеріорує у структурі плану змісту АІКТс субстантний таксон |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, змінний компонент моделі – експлікує два типи ієрархічно підпорядкованих ознак:

- домінантні субстантні ознаки (просторова / часова орієнтація, обсяг, ціле-частка) – *Evernet, innernet*:

...according to Nishi, these connections will soon be moving from the Internet...to what he calls the *innernet*."

(Wired, April 2006)

"Evernet" — the technology that will soon allow people to get on line from their watches, their cars, their toasters or their Walkmans — so that everyone will be able to be connected all the time, everywhere."

(*The New York Times*, Aug., 2009)

- латенті – кваліфікативні (оцінка, атрибуція) ознаки – *darknet, sneakernet*:

Examples of darknets are peer-to-peer file sharing, CD and DVD copying, and key or password sharing on email and newsgroups. The last few years have seen vast increases in the darknet's aggregate bandwidth, reliability, usability, size of shared library, and availability of search engines.

(*InfoWorld*, September 26, 2012)

...sneakernet is a common means of communication between computers in US hospitals. This involves a person in sneakers...running data from one department to another because there is no electronic link.

(*Financial Times*, Dec. 2008)

Отже, можемо зробити висновок, що з широким розповсюдженням комп'ютерного "павутиння", поняття "мережі" в сучасній англійській мові набуло універсального змісту, і сприймається відтепер у якості одного з константних параметрів буття (що дозволяє спрогнозувати експансивну

динаміку субстантеми |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ| до структур плану змісту лінгвальних новотворів англійської мови поза межами англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття).

Паралелізація та опозиція двох світів (реального та віртуального) – як феноменологічна та змістова засада макроінтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття не завжди відбувається на рівних. Так чи інакше, терміни такої конфронтації мають відбивати феноменоогічну “перевагу” в той чи інший бік.

Наприклад, для десигнації подібного субстантного протиріччя у структурі англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття функціонує фразеологічне утворення *electric-can-opener question* – “концепція сприйняття старіших, менш ‘просунутих’ технологій, як таких що перевершують технології нового покоління, які прийшли їм на зміну”:

*“Ultimately, the question for potential Iridium buyers was what has sometimes been called the **electric-can-opener question.**”*

(The Globe and Mail, August 23, 2003)

Специфічне переосмислення в межах загалу мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття лінгвального механізму „аналогії” [122, 567, 511, 509] як продуктивного методу збагачення словникового складу сучасної англійської мови може також слугувати верифікацією твердження про взаємозв'язок та взаємовплив реального буття та техносфери.

У такому випадку мова йде про виникнення та функціонування певних лінгвальних інновацій сфери новітніх технологій (як безпосередньо лексичних, так і фразеологізованих), створених за формально-змістовою аналогією з існуючими одиницями корпусу загальноновживаної лексики. В якості прикладів можуть бути наведені такі одиниці як *get-rich-click* (Cf.: *get-rich-quick*), *clicks-*

and-mortar (Cf.: *bricks-and-mortar*), *leadite* (Cf.: *ludite*) *cybotage* (Cf.: *sabotage*),
ТОЩО:

*"The site is run by Adam Hildebeitel, Hossein Noshirvani, and Mare Jacobson, friends who — like most twentysomethings — yearned to join the **get-rich-click** set."*

(Star Tribune, February 8, 2009)

*"That was one day after BarnesandNoble.com chief executive Jonathan Bulkeley championed the **clicks-and-mortar** philosophy that has become the mantra of electronic retailing."*

(Washington Post, August, 2012)

*"...I see it somewhere between a digital sit-in and **cybotage**..."*

(The New York Times, May 31, 2006)

Необхідно звернути увагу, що специфіка створення наданих новоутворень полягає, на нашу думку, у застосуванні механізму аналогії на фонетичному рівні. Лінгвальні інноваційні одиниці такого типу ми пропонуємо визначати як „*гомофонічні (гомофонні) / частково гомофонні аналоги*”.

Слід наголосити окремо, що спираючись на тенденцію до надання переваги візуальному вираженню елементів англomовної логосфери комп'ютерного буття (та такої форми буття – в цілому), як її феноменологічної ознаки, можна зробити висновок, що застосування гомофонії уможлиблює встановлення двосторонньої діалектичної кореляції між мовними сферами двох якісно різних онтологічних сутностей (штучної комп'ютерної реальності та природної дійсності). Крім того, підкреслимо, що остаточне розрізнення наведених елементів дихотомії можливе лише на графічному рівні.

Кожне із зазначених новоутворень як на рівні змісту, так і на рівні вираження, за рахунок дії механізму фразотворчої аналогії, фіксує провідні

субстантні ознаки комп'ютерного буття, як субстантні та сигніфікативні атрибути некомп'ютерного – |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|→|ТИП СУБСТАНЦІЇ: МЕРЕЖА|→| ТИП СУБСТАНЦІЇ: ВІРТУАЛЬНІСТЬ|, |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|).

4.1.3 Динаміка лінгвособстантного виміру макроструктури англомоноїїноваційної логосфери комп'ютерного буття

Динамічні зрушення у мікроструктурі плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття у межах окресленого субстантного виміру визначаються, також, трансформаціями у площині послідовної і нелінійної взаємодії та взаємовіднесеності субстантних елементів плану змісту.

Зокрема, мікроструктури плану змісту англомовної інноваційної логосфери *некомп'ютерного буття* зазнають *субстантної кіберморфізації* (і, як наслідок, відповідної лінгво-феноменологічній рекреації) за рахунок кумуляції в глибинних структурах плану змісту та посупової *взаємопроникної* екстеоризації у поверхневих структурах плану змісту та вираження АКТс субстантних таксонів:

- |ТИП СУБСТАНЦІЇ|,
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ|,
- |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ|

та субстантних елементів відповідної ієрархічної підпорядкованості:

- |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СИМУЛЯКР КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|.

Як і у випадку зі алгоритмом аналізу формотворчої динаміки лінгвального субстрату відповідних АІКТс, процес субстантної динаміки їх змістового субстрату можна представити у вигляді поетапного циклу:

1-й етап. Формування та функціонування в узусі визначення (1) єдності предметів/продуктів об'єктивної дійсності (напр.: *hardware* – побутові металеві вироби, *silverware* – столове приладдя зі срібла).

2-й етап. Існуюча одиниця контенту англомовного узусу (*-ware*) залучається для інноваційного позначення феноменів / об'єктів комп'ютерного буття (зокрема, (2) різних за кваліфікативними ознаками типів носіїв інформації/програмного забезпечення, як у наведених випадках – *hardware* – «комп'ютерне залізо»: *процесор, материнська плата, software* («нематеріальне» програмне забезпечення) та його метонімічні та метафтонімічні деривати (змістове наповнення яких аспектуалізує атрибутивні ознаки в структурі лінгвального денотата АІКТс):

fritterware (принадливе програмне забезпечення):

Stephen Manes, a novelist and co-author (with Paul Andrews) of a recent biography of Microsoft mogul Bill Gates, named this kind of program "fritterware."

(The Los Angeles Times, September 12, 2003)

coasterware (незручне, недоладне у використанні програмне забезпечення):

a SoftKey fan calls its products "coasterware," because if you don't like the actual software you can use the CD-ROMs as drink coasters since they're so cheap."

(The San Francisco Chronicle, October 25, 2005)

herdware (програмне забезпечення, спеціального сільськогосподарчого призначення), etc.):

And with mad cow disease still in the international news, 'herdware'—software for tracing cattle—has entered parlance.

(Chicago Sun-Times, May, 2006)

Зазначений етап характеризується щільною конвертованістю процесу кумуляції репрезентативних субстантних елементів новоутворених АІКТс:

- |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|,
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|

та їх експансії до поверхневих структур плану змісту АІКТс шляхом збільшення питомої ваги продуктивності відповідного елементу словоформи (-ware) у неологічному значенні (2) - різниця за кваліфікативними ознаками тип носія інформації/програмного забезпечення.

3-й етап. Залучення кібер-трансформованого інноваційного змістового елемента для феноменалізації (3.1) «симулякру» (Ж. Бодрійяр) референта другого рівня (*об'єкт комп'ютерного буття* → *носій інформації*) в межах некомп'ютерного буття.

До прикладу, наступні ретроніми:

- *treeware*, *shovelware*, *retroware* – будь-який «традиційний», некомп'ютерний (tree→paper), або до-комп'ютерний (**retro-**) носій інформації / спосіб організації і збереження інформації: газети, книги, папір тощо:

They are being gobbled up by millions, and that has been an incentive of software companies to put together something as quickly as possible — shovelware — just to get something on the market. Cookbooks still beat them.

(The New York Times, February 2, 2004)

- *meatware, wetware(I)* – нервова система **людини**, як «біофізіологічна» (створена із «плоті та крові») система збереження та передавання даних,

The hardware and software are both fine, the problem must be with the meatware.

(PC World, 2007)

«Future generations will know there's nothing mystical about wetware because by 2100, Moore's law will have given us tiny quantum computers powerful enough to upload a human soul.»

(The Observer, Oct. 2009)

Гіперонімом до останнього синонімічного ряду АІКТс є одиниця *liveware, wetware(II)* – будь-який **живий організм** [як (3.2) «біофізіологічна» система збереження та передавання даних]).

На даному етапі, у площині наскрізної вертикальної взаємодії структур плану змісту АІКТс спостерігається:

а) *ущільнення* питомої ваги субстантних елементів глибинних шарів мікроструктури плану змісту за рахунок *конвергенції* та поступової *взаємозаміни* субстантем різної таксономічної підпорядкованості:

- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|→|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СИМУЛЯКР КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|
(*cuddleware(2)*→*paperware(3)*) → |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|
(*retroware(3.1)*→*liveware(3.2)*):

б) *вертикальна експансія* відповідних субстантних елементів до щабелю зони проєкції концептуального ядра логосфери на англосовну інноваційну логосферу КБ, що має за результат *девальвацію* та *часткову асиміляцію* змістового елемента [СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] за рахунок феноменологічної (зокрема, метонімічної) інтенсифікації змістопороджуючої

функції субстантного елемента |СУБСТАНТИВНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| (*meatware, liveware, wetware*).

4.2. Динаміка просторового виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

4.2.1. Засади інтегрованості просторового виміру макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Субстантні ознаки поняття простір визначаються як, зокрема протяжність, вмістилище, в якому розташовані предмети і відбуваються події [307]. У філософії тривають дискусії щодо того, чи є простір окремою сутністю чи лише формою існування матерії. Простір характеризує співіснування об'єктів, їх протяжність і структурність, взаємне розташування [4, 216]. Доступний нашим відчуттям простір є тривимірним. Взаємне розташування предметів у ньому характеризується віддаллю і напрямком. У фізичній науковій картині світу простір об'єднується з часом у єдиний континуум [24, 194].

Дебати щодо природи й параметризації простору почалися ще в античності. В діахронії, простір визначається через наступні ознаки [19]:

- вмістилище,
- інтервал / проміжок,
- місце
- розширення;
- абсолютність (незалежність від того, чи є в ньому фізичні тіла)
- відношення між тілами (віддаль та напрямок).

У 18 ст. аналіз сутності простору здійснив І. Кант, якого цікавило передусім питання про те, чи можна пізнати простір тільки емпірично, через досвід. І. Кант [140] прийшов до висновку, що простір є чисто апіорним поняттям, що означає, що людина не може сприймати світ по-іншому, як через простір.

Отже, у різноманітних форматах картинування дійсності, Простір та Час ідентифіковано як загальні форми буття субстанції та найважливішими її атрибутами, бо існують об'єктивно та *незалежно* від людської свідомості [216, 264].

Підкреслюється, що “цей великий світ, існуючий незалежно від нас, людей, постає перед нами як величезна загадка, доступна, однак, хіба що частково, нашому сприйняттю та нашому розуму...” [127, с. 37]. Проте, комп'ютерне буття та модельована в його межах англійська інноваційна логосфера є сама по собі продукт людського розуму, отже, Простір і Час у ній теж певною мірою “рукотворні”, і, внаслідок цього, не можуть сприйматись як основоположні виміри комп'ютерного буття.

Однак, необхідно звернути увагу на те, що віртуальна реальність існує в системі координат, відмінній від звичної нам, і її параметри мають сприйматись інакше [329]. Справа в тому, що провідним засобом феноменологізації (а отже і перцепції) Простору та Часу в межах віртуальної реальності є мова (зокрема, дискретні одиниці АІЛКБ).

За визначенням сучасних лінгвістів, мовна свідомість являє собою сукупність уявлень про явища та процеси, закріплених в лексичних значеннях [31, 181, 317, 332, 427]. У даному випадку мова може виступати саме тим об'єктивізуючим фактором, що дозволяє визначення субстантного статусу вимірів «простір та час» статусу у межах англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Водночас, мова постає когнітивним оператором та субстратом переосмислення цих фундаментальних понять. У просторовому плані комп'ютерна дійсність, вочевидь, безкінечна, таким чином, її просторова

характеристика не може бути визначена чисельно, а лише описово (тобто, за допомогою мови).

Слід зазначити, що саме з просторової точки зору віртуальна реальність найчастіше визначається через свій зв'язок з реальним світом (“*real reality*”). Так, наприклад, віртуальна реальність отримала означення “*augment*” (*augment reality*) та “*annotated*” (*annotated reality*):

*"In a conceptual leap that goes even beyond the idea of **virtual worlds**, the Human Interface Technology Laboratory of the University of Washington will be showing Technology in Bloom. This is an example of **augment reality**."*

(The Boston Globe, April 12, 20011)

*"...such information overlays are called **annotated reality**."*

(Wired News, October 19, 2008)

В цілому, *топографію просторового виміру* у структурах плану змісту АІКТс феноменологізовано за рахунок статичної та динамічної репрезентованості у наскрізній вертикалі структур плану змісту АІКТс наступних субстантивних елементів:

- |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР| (*cyberspace, data haven*),
- |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| (*back door, forking, cyberbalkanization*),
- |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|,
- |СУБСТАНТНИЙ ІЗОМОРФІЗМ: ПРОСТІР|.

4.2.2. Параметризація дискретності просторового виміру макроструктури англомоноїїноваційної логосфери комп'ютерного буття

Феноменологічно одним з найрепрезентативніших механізмів лінгвальної актуалізації динамічної мобільності субстантного компонента

АІКТс |СУБСТАНТНИЙ ІЗОМОРФІЗМ: ПРОСТІР| є продуктивна фразотворча модель АІКТс, або **протоформа:**

Silicon+No

«географічний макрооб'єкт, центр виробництва цифрових технологій»

До прикладу:

- *Silicon Valley* (прецедентна одиниця, центр комп'ютерних технологій в Пало Альто, США):

*Today's most rapidly expanding economic regions remain those that reflect the values and cultural preferences of the nerdish culture — as epitomized by the technology-dominated, culturally undernourished environs of **Silicon Valley**.*

(The Washington Post, Sept. 14, 2001)

- *Silicon Wadi, Silicon Glen, Silicon Gorge, Silicon Mallee* тощо:

У складі такого типу АІКТс:

- **silicon** узуальна одиниця (хімічний елемент «кремній») функціонує у трансорієнтованому значенні: (1) семантичний неологізм→ (2) афіксалізований формант - *«такий, що має відношення до виробництва цифрових технологій»* (вихідна мотивуюча ознака – матеріал виробництва (кремнієві структури);

- *No* – тип топоніма (оронім), що залучено для сигніфікативно *ізоморфної* у площині внутрішньої форми, та сигніфікативного *неоднорідної* у площині зовнішньої форми номінації географічного об'єкта у різних географічних регіонах, що субстантно – просторово, топографічно – є аналогічним, ізоморфним, або відповідним прецедентному - на лінгвофеноменологічному, сигніфікативному та субстантному рівні - об'єкту *«долина, полонина» (valley):*

|VALLEY| ≈ *Wadi* (Ізраїль) ≈ *Gorge* (Англія) ≈ *Glen* (Шотландія) ≈ *Mallee*
(Австралія), тощо.

До прикладу:

*For real innovation, it's not Silicon Valley but **Silicon Wadi**...*

(Forbes, Jan. 2013)

*A pall has descended over Scotland's once-vibrant **Silicon Glen**.*

(Businessweek, Sept., 2001)

Ця модель зазнає подальшої сигніфікативної та субстантної деривації і може набувати **алоформ**, при збереженні репрезентативних субстантних характеристик плану змісту відповідних АІКТс:

- |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|,
- |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|,
- |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|.

Надалі, розглянемо динамічні зрушення у плані змісту конститuentів алоформ зазначеної змістотворчої та формотворчої моделі просторових АІКТс окремо.

а) гіпоформа:

Silicon+N_{мТ}

Де:

- **silicon** – «такий, що має відношення до виробництва цифрових технологій»,
- **N_{мТ}** – мікротопонім (парцельована, порівняно з прецедентною вертикаллю елементів мікроструктури плану змісту відповідних АІКТс топографічна сигніфікація просторових *мікрооб'єктів* різних гатунків та сигніфікативної національно-культурно (концептуальної) специфіки.

До прикладу: *Silicon Cape, Silicon Alley, Silicon Mill, Silicon Shipyard, Silicon Vineyard*, etc).

*The Western Cape region, which includes Stellenbosch and Cape Town is colloquially referred to as “**Silicon Cape**”, a nod to the legendary Silicon Valley in the United States.*

(BurnMedia, Apr., 2013)

Cornwall's 'Silicon Vineyards' aim to triple solar capacity in UK

(The Guardian, May, 2010)

б) гіперформа:

Silicon+N_{CH}

Де:

- **silicon** – «такий, що має відношення до виробництва цифрових технологій»,
- **N_{CH}** - хоронім, топографічна сигніфікація будь-яких просторових об'єктів, що є географічними осередками комп'ютерного буття (ОКБ) поза субстантними межами останнього».

До прикладу: *Silicon Taiga* – ОКБ в Росії, *Silicon Forest*, *Silicon Beach* – поліреферентно, та, відповідно, полісемічно феноменологізує ОКБ у щонайменше шести різних географічних районах, *Silicon Peninsula*, *Silicon Corridor Silicon Border*, тощо:

A lot of virtual ink has been spilled over the years discussing the differences between Silicon Valley and Silicon Beach.

(VentureBit, Jul., 2012)

Why Silicon Border - where innovation meets manufacturing...

(Business, Jan., 2011)

в) субстантно-структурна ізоформа гіперформи (б):

E+N_O(N_{CH}),

Де:

- **E** – репрезентативний елемент онтологічного денотата АІКТс – субстантний таксон |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|);

- $N_0(N_{CH})$ – оронім / хоронім, топографічна сигніфікація просторових об'єктів, що є географічними осередками комп'ютерного буття (ОКБ) поза субстантними межами останнього.

До прикладу, *Bit Valley*, *Cybervalley*, *Cyber District*:

For the budding entrepreneurs in the Bit Valley Association, one of the more popular events is the association's hosting of periodic "non-virtual" gatherings in the Shibuya area to allow members to swap startup opinions and offer mutual encouragement.

(Newsweek, Dec. 2010)

... between Summer and Congress Streets, near Fort Point Channel, has organized itself as the Cyber District.

(Wired Magazine, Feb., 2004)

Означена субстантно-структурна **ізоформа** структурно поєднує формально-змістові елементи протоформи та алоформ даної парадигми АІКТс.

Таким чином, дослідження системної динаміки плану змісту та вираження інтегрованої парадигми АІКТс специфічної субстантно-просторової віднесеності (об'єкт некомп'ютерного простору→ осередок КБ) засвідчують взаємозворотній напрям взаємодії глибинних та поверхневих щабелів мікроструктури плану змісту відповідних АІКТс.

Зокрема, субстантні змістові характеристики елементу структури онтологічного денотата |СУБСТАНТНИЙ ІЗОМОРФІЗМ: ПРОСТІР| у межах мікроструктури плану змісту парадигми АІКТс гіпоморфної моделі (а) **Silicon+N_{мт}** частково акомодуються у мікроструктурі щабелю концептуального денотата за рахунок функціональної, змістопороджувальної та сигніфікативної репрезентативних диференційних концептуальних ознак [локус], [тип], [розмір], [географічна специфіка]→[національна своєрідність]

та їх відповідних лінгводенотативних корелятивів у поверхневих структурах змісту АІКТс.

Відповідним чином, субстантні характеристики мікроструктури плану змісту парадигми АІКТс гіперморфної моделі (б) **Silicon+N_{CH}** та ізомоделі (в) **E+N_O(N_{CH})** феноменологізовано у поверхневих щабелях мікроструктур плану змісту АІКТс за рахунок наскрізної вертикальної конвергенції репрезентативних субстантних елементів (|СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|←|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|, що призводить до наступних синхронних трансформацій на всіх щабелях мікроструктур плану змісту парадигми відповідних АІКТс:

1) *асиміляція* субстантного елемента АІКТс |СУБСТАНТНИЙ ІЗОМОРФІЗМ: ПРОСТІР| у змістовому обсязі *аналогічних* за субстратним статусом та ступенем абстракції змістових елементів (|СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| та |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|;

2) статусна *дестабілізація*, гранично – *ізоляція* та *елімінація* у мікроструктурі зони концептуального ядра АІКТс функціональних диференційних концептуальних ознак [розмір], [тип] та [національна своєрідність] за рахунок *кумулятивної щільності та спроможності до акомодативної, інкорпуючої* горизонтальної та вертикальної мобільності репрезентативних, змістово стабільних елементів онтологічного денотата (субстантні таксони |ТИП СУБСТАНЦІЇ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ| та відповідні субстантні елементи |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|);

3) *наскрізна* феноменологізація на щабелях структури плану змісту АІКТс всіх рівнів абстракції (онтологічний денотат, концептуальний денотат та лінгвальний денотат, відповідно) репрезентативного субстантного елемента |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| (за рахунок, зокрема ізоморфної денотативної екстеріоризації зазначеного елемента у структурі зовнішньої форми відповідних АІКТс – *silicon, bit, cyber*).

4.2.3 Динаміка просторового виміру макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного буття

Механізми *динамічної взаємодії* змістових елементів мікроструктури АІКТс різних рівнів абстракції (онтологічний денотат, концептуальний денотат, лінгвальний денотат) функціонально реалізовано шляхом неоднорідних за якісними характеристиками *акомодативних трансформацій* змістових мікроелементів у зоні проекції концептуального ядра на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття.

Зокрема, просторову *концептуальну ознаку* (термін за М.В. Піменовою [60]) [**вертикальна орієнтація**] акомодовано за рахунок лінійної експансії субстантного елементу |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|. На щабелі поверхневих мікроструктур плану змісту та вираження відповідних АІКТс означений процес феноменологізовано за рахунок різноsubstrатної (вербальної – метонімічної, метафоричної; невербальної – цифрової, ідеографічної) семіотичної актуалізації наступних компонентів лінгвального значення:

1) «глибина» (*deep Web, Internet 2, invisible Web, I2P (Invisible Internet Project => I*2 Project)*– *важкодоступні інформаційні пласти мережі Інтернет*):

a computer network layer that allows applications to send messages to each other pseudonymously and securely. Uses include anonymous web surfing, chatting, blogging and file transfers. The software that implements this layer is called an I2P router and a computer running I2P is called an I2P node.

(Wired News, Aug., 2007)

This 'hidden' information is often called the 'Invisible Web.' To see what I mean have a look at my Direct Search compilation ...

(Searcher, January 1, 2003)

2) «сингулярність», «когнітивна непрогнозованість перспектив розвитку структури» (*evernet, extranet* – макроагломерати різних типів комп'ютерних мереж):

An extranet is similar to a DMZ in that it provides access to needed services for channel partners, without granting access to an organization's entire network.

(PC News, Dec. 2007)

3) «значний обсяг» - *blogosphere, Netscape, Googleverse, Twitterverse* – різносубстратні типи макроінтегрованості Інтернет-простору:

Alexa's offering may help "create an ecosystem (in search) where something can occur outside the Googleverse" - he said.

(Wired News, December 13, 2005)

Big companies such as Dell are active in the Twitterverse addressing customer service issues, he said.

(The Washington Post, March 9, 2009)

Ектеріорізація зазначеного змістового елемента в площині зовнішньої форми АІКТс досягається за рахунок формантів відповідної референтної співвіднесеності: *-sphere* – сфера, *-scape*, *-verse* – афери від *[land]scape* – ландшафт, *[uni]verse* – всесвіт, залучених до складу відповідних телескопних АІКТс у значенні вихідної узуальної одиниці).

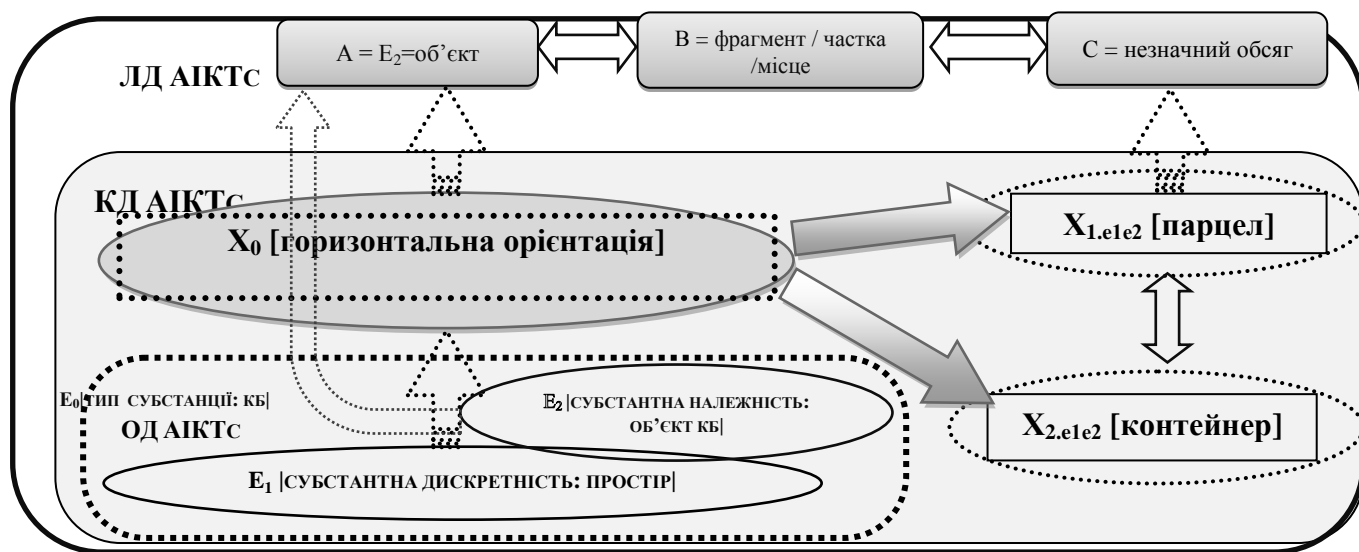
У свою чергу, просторова *концептуальна ознака [горизонтальна орієнтація]* акомодується та частково контамінується у зоні проєкції концептуального ядра логосфери мікроструктури АІКТс (концептуальний денотат АІКТс) за рахунок нелінійної, полівекторної вертикальної

мобільності до поверхневого шару плану змісту – лінгвального денотата АІКТс – субстантних елементів, зокрема (Рис. 4.2.3.1.):

- $E_{1=}$ |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|
- $E_{2=}$ |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|:

- Рис. 4.2.3.1.

Субстантна контамінація зони проєкції концептуального ядра АІКТс у горизонтальній площині просторового виміру

На поверхневому щабелі мікроструктури плану змісту та вираження АІКТс відповідної референтної віднесеності феноменологізацію означеного контамінативного процесу реалізовано за рахунок первинних та вторинних компонентів лінгвального значення:

1) «об'єкт» (напр. вторинні номінації *back door* – додатковий фрагмент коду програмного забезпечення; *firewall* – антівірусне програмне забезпечення):

*Software developers on Wednesday detected and thwarted a hacker's scheme to submerge a slick **backdoor** in the next version of the Linux kernel (Security Report, 2012)*

*First of all, what is a software **firewall**? At its core, it is nothing more than a filter -- one that sits between your normal applications and the networking components of the operating system.*

(Symantec, Nov. 2012)

2) «фрагмент / частка / місце» (

До прикладу:

***splinternet** – множинність фрагментованих локальних мереж, де **splinter-** – метонімічний корелят «скалка, уламок»:*

*Today's internet is actually a **splinternet**. The day of an e-commerce team being able to focus on building just a website are over...*

(Computer Weekly, December 8, 2010)

***walled garden** – безпечний для доступу сегмент інформаційного контенту в мережі Інтернет:*

*The Amazon Kindle line of eReaders uses a **walled garden**.*

(Business Inside, Oct., 2011)

***blogistan, nerdistan** – об'єкт внутрішньої площини КБ: обмежена (тематично, за ступенем інформаційної доступності тощо) сукупність онлайн щоденників; об'єкт зовнішньої площини КБ: передмістя, місце локального проживання фахівців з комп'ютерних технологій:*

*Things are heating up in **blogistan**.*

(Wired News, Feb., 2011)

*...mountains of them rumbled off the shelves not just of **nerdistans** like the Sharper Image and Brookstone, but of mainstream players like Costco, Sears and Target.*

(Concord Monitor, 30 December 2006)

Зауважимо окремо, що формант **-stan** (що в якості автосемантичної одиниці є хоронімом тюркського походження на позначення **макрогеографічної** єдності об'єктів, країни) у новому функціональному статусі продуктивного структурного компонента зовнішньої форми елементів інноваційної логосфери КБ зазнає енантіосемічної трансформації та набуває значення «**мікропросторовий об'єкт комп'ютерного буття**»):

3) «*незначний обсяг*». До прикладу:

***microblog**, **nanoblog** – різновид електронних «мікро»щоденників із обмеженим припустимим інформаційним обсягом текстового контенту; **microchannel** – Інтернет-ресурс, розрахований на обмежену цільову аудиторію, де **micro-** та **nano-** гіпонімічно підпорядковані епонімічні продуктивні форманти у значенні «*дуже малий, мікроскопічний*»,*

***Microblogging** is therefore expected to improve the social and emotional welfare of the workforce, as well as streamline the information flow within an organization.[*

(Government Computer News, March 25, 2010.)

***bitbucket** – віртуальний локус збереження непотрібних даних, де **bucket** метонімічний корелят «*відро, цеберка*»):*

*A big advantage for **bitbucket** users is the ability to have unlimited private repositories for free*

(The Wire, 30 September 2010)

Як бачимо, трансформативна динаміка на щабелі концептуального денотата відповідної сукупності просторових АІКТс (рис. 3) реалізується за рахунок по-перше наскрізної безпосередньої вертикальної експансії до поверхневих шарів плану змісту АІКТс базових репрезентативних субстантем (|ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|), що знаходить феноменологічну реалізацію шляхом залучення різносубстратних сигніфікативних елементів внутрішньої форми, зокрема:

- пряма номінація – *bit, blog, Net, Web*;
- вторинна, метафорична та метонімічна, номінація як механізм «компютерної» неологічної семантизації, до прикладу:
 - *firewall (1) протипожежна загорожа* → *firewall (2) антивірусна «загорожа»*; *garden*,
 - *back door: локальний приватний мікроелемент некомп'ютерного буття* → *локальний, приватний мікроелемент комп'ютерного буття* та механізмів конфігурації зовнішньої форми;
 - словоскладання - *bitbucket, Web-site*;
 - афіксація – *microblog, nanoblog*
 - семантична трансорієнтація та афіксалізація (*nerdistan*) відповідних АІКТс.

Наскрізну вертикальну мобільність виокремленої в глибинних структурах плану змісту досліджуваних АІКТс репрезентативної субстантеми |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| феноменологічно маніфестовано за рахунок залучення *ізоморфного компонента лінгвального значення («об'єкт»)* до поверхневих, первинних та вторинних структур плану змісту всіх АІКТс відповідної референтної співвіднесеності.

До прикладу:

nerd-bird – літак для завзятих користувачів цифровими технологіями:

*American Airlines will put a third **nerd bird** in the air on Nov. 3, providing another link between Austin and Silicon Valley.*

(Austin American-Statesman, September 16, 2005)

tweetseat – місце, устатковане швидким оступом до соціальних комунікацій у мережі Інтернет:

*That's one of the reasons why the Palm Beach Opera began offering **tweet seats** in December for a performance of "Madama Butterfly" at the Kravis Center for the Performing Arts in West Palm Beach.*

(Florida Sun Sentinel, February 20, 2012)

Стрижнева вертикальна мобільність репрезентативних субстантних елементів змісту приводить до часткової функціональної девальвації у межах інтегрованої мікроструктури плану змісту АІКТс репрезентативного концептуального елемента – диференційної концептуальної ознаки [горизонтальна протяжність].

По-друге, субстантна контамінація зони концептуального денотата відповідної сукупності просторових АІКТс реалізується шляхом *нелінійної опосередкованої субстантної акомодатії та дисипації* концептуальних елементів. Зокрема, у межах структур концептуального щабелю плану змісту сукупності АІКТс «горизонтальної» просторової віднесеності визначено концептуальні гіпоознаки [парцел] (*micro-, nano, splinter-, wall, etc.*) та [контейнер] (*bucket, walled, door, etc.*), що фенооменологізовані неоднорідними - за типом, обсягом та функціональним навантаженням - мовними засобами.

За морфологічними характеристиками, як додаткові змістові кваліфікатори відповідних елементів лінгвосемантичної конфігурації АІКТс концептуальні ознаки ([парцел], [контейнер]) є ізоморфними, чи то гіпоморфними базовій репрезентативній субстантемі |СУБСТАНТНА

ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| за сутнісними змістовими специфікаціями (зокрема, парметричне підпорядкування фундаментальним надсубстантним опозиціям ЧАСТКА↔ЦІЛЕ, ЧАСТКОВЕ↔ОДИНИЧНЕ↔ЗАГАЛЬНЕ).

Такий ізоморфізм визначає принцип нелінійної функціональної взаємодії глибинного (онтологічний денотат) та поверхневого (лінгвальний денотат) шабелів мікроструктури плану змісту відповідних АІКТс. Ці концептуальні ознаки слугують *змістовими каналами опосередкування* мобільності субстантеми |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| у напрямку поверхневого денотативного шабелю АІКТс.

Означений механізм опосередкування феноменологізовано за рахунок конфігурації у мікроструктурі поверхневого шабелю внутрішньої форми АІКТс змістових елементів «*фрагмент / частка / місце*», концептуальними корелятами яких виступають означені концептуальні ознаки ([парцел], [контейнер]):

- у функціональному статусі концептуального класифікатора (як змістова основа утворення первинних конфігурацій лінгвального денотата – [парцел]←*microblog, portal site*):
- у функціональному статусі концептуального кваліфікатора (як змістова, зокрема – метафорична, основа утворення вторинних конфігурацій лінгвального денотата – [парцел]←*inline tweet*, [контейнер]←*filter bubble*):

a filter bubble is the figurative sphere surrounding you as you search the Internet."

(Huffington Post, August 15, 2011)

Кумулятивна щільність феноменологізації у конвертованих поверхневих конфігураціях внутрішньої та зовнішньої форми АІКТс репрезентативних субстантних елементів |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ| та |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| дозволяє вести мову про

процес змістової редуції відповідних елементів щабелю концептуального денотата АІКТс до статусу функціональних (корелятивних) операторів наскрізної логосубстантної динаміки фрагментів інтегрованої мікро- та макро-структури англомовної інноваційної логосфери КБ.

Показовим в цьому зв'язку стало виникнення таких семантичних неологізмів як *dirt road* та *local bus* для позначення відповідно “дратуєче повільного підключення до всесвітньої комп'ютерної мережі” та “надшвидкісної передачі інформації”, та новоутворення *back door* – “лазівка в системі захисту комп'ютерної програми”. Як бачимо, перед нами яскравий приклад метафтонімічного [471, 256] конвертування побутових явищ в АІКТс, які означають абстрактні “віртуальні” процеси та явища, і, як наслідок, їх “дуалістичне” переосмислення та феноменологічну субстантивізацію останніх.

В результаті чого, з одного боку відбувається лінгвально феноменологізована адаптація комп'ютеризованого континууму до структури реальної дійсності, а з іншого – неминуче залучення до логосфери позакомп'ютерного буття технократичних показників. Важливим у даному випадку є те, що словосполучення *dirt road*, *back door* та *local bus* в “реальному” житті відносяться до “просторового” контексту, таким чином, залучення їх змістових субстратів у межах мікроструктури АІЛКБ є феноменологічною кореляцією її змістової макроструктури до атрибутів Простору.

Необхідно звернути увагу, що з лінгвістичної точки зору Простір в “межах” цифрової дійсності набуває дуалістичного характеру. З одного боку, просторовий параметр актуалізується лексико-семантичними засобами, в “площинному” зрізі. У якості ілюстрації можуть бути наведені такі АІКТс як *clickstreams* – “шляхи дослідження віртуальної дійсності”, *local resource* – “периферійний файл, напряму пов'язаний з даним програмним забезпеченням”, та антонімічне йому поняття *remote resource* – “файл, що немає прямого з'єднання з даним програмним забезпеченням”.

*licenses **clickstream** data from ISPs to find out what more than 8 million active Internet users visiting 200,000-plus sites worldwide are up to.*

(Smart Business, November, 2001)

***Remote resources** are resources that reside on a remote system but which need to be accessed by the local CICS® system.*

(Security Systems, Sept., 2008)

Як бачимо, надана поняттєво-концептуальна опозиція являє собою приклад актуалізації лінійності зв'язків, які єднують віртуальний простір.

З іншого боку, параметр Простору у межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття характеризується (на лінгвофеноменологічному рівні) показниками об'ємності. Так, наприклад, розглянемо дихотомію таких АІКТс як *deep Web* та *surface Web*:

*“The FAA database is part of the invisible Web, sometimes called the "**deep Web**" - a vast repository of information hidden in databases that general-purpose search engines don't reach.”*

(The Industry Standard, Sept. 2010)

*“BrightPlanet estimates that this **deep Web** could be 500 times larger than the **surface Web** that most search engines try to cover.”*

(NewsScan Daily, Jan. 19, 2011)

Звернімо увагу, що АІКТс *deep Web* (який використовується для денотації існування в комп'ютерній мережі глибинного шару інформації та даних, доступ до яких є складним або майже неможливим) було утворено за узуальним фрзотворчим шаблоном існуючим з середини минулого століття визначенням “*deep space*” – глибини космосу.

Відповідно, інновація *surface Web* використовується для позначення загальнодоступних, “поверхневих” пластів інформації в мережі Інтернет.

Схожого типу “просторової” семантики набуває і новоутворення *deep link* - “інформаційна ланка, що поєднує поверхневі файли з внутрішніми даними в документі”:

*„Especially controversial is the use of **deep links**, which point directly to Web pages or other content within another site.”*

(The New York Times, Aug. 10, 2012)

Як стає очевидним, субстантний вимір віртуального простору єднає в собі ознаки лінійності та об’єму. Отже, в цьому зв’язку маємо вести мову про лексично закріплену “тривимірність” віртуальної дійсності.

Особливої уваги з огляду на вищезазначене потребує виникнення дериваційної міні-парадигми на основі лексеми *blog (Weblog)* – специфічна за ознаками особиста Інтернет-сторінка, яка працює в режимі щоденника. Сукупність таких сторінок-сповідей постає як своєрідна „блогосфера” (*blogosphere*) [Levy 2002, с. 44], і являє собою своєрідну альтернативу “матеріалізованому” (умовно) кіберпросторові.

Тобто, в онтологічній дихотомії *blogosphere vs. cyberspase* компонент „*blogosphere*” набуває показників, аналогічних тим, що притаманні компоненту „*cyberspase*” в межах первинної дихотомії *cyberspase vs. meatspase*, а саме: „віртуальність” (у найповнішому розумінні), ідеальність, абстрактність.

*what I once loved about journalism went missing some time ago and seems to have resurfaced as the driving force of the **blogosphere**: a high-spirited, irreverent, swashbuckling, lances-to-the-ready assault on the status quo.*

(Orlando Sentinel, July 13, 2003)

Необхідно звернути увагу, що дане поняттєве новоутворення останнім часом являє собою центр розгалуження синонімічної парадигми, результатом

якого стало виникнення таких одиниць як *blogland*, *blogistan*, або *blogiverse*. Зауважимо, що в наведених прикладах лінгвальному варіюванню підлягають саме ті структурні компоненти, які в плані змісту безпосередньо співвідносяться з концепцією простору.

*I'm famous through the known **blogiverse**.*

(Wired News, Jul., 2007)

*Alone in the **blogiverse**: where are all the space-art bloggers?*

(Scientific American, Dec. 2012)

З іншого боку, такий АІКТс, як *forking* позначає “процес, під час якого комп’ютерна програма підлягає фрагментуванню на більш прості елементи”:

*"The kind of fragmentation that crippled Unix also haunts Linux. Minor examples of **forking** already exist."*

(Washington Internet Daily, Nov. 25, 2012)

Вочевидь, маємо вести мову про ускладнення та аугментацію просторових параметрів віртуальної реальності, про створення своєрідного “простору в просторі”. Таким чином, відбувається лінгво-феноменологічна фрагментація комп’ютерної дійсності.

Однак, Простір комп’ютерного буття може бути охарактеризовано та параметризовано не лише за допомогою ремінісценцій з реального світу, а й через підкреслену абстрагованість від нього. Так, наприклад, нерідко стан комп’ютерної дійсності визначається АІКТс „*Graybar land*”. Зазначимо, що ризика сірого кольору зазвичай сигналізує ступінь завантаження комп’ютерної програми або її елементів, тобто, таким чином позначається умовний процес переходу певного об’єкту техногенної дійсності від одного віртуально-буттєвого модусу до іншого.

У свою чергу, новоутворення *black hole* (буквально – “чорна діра”) являє собою умовне позначення того “місця” (тобто відрізка Простору [32]), куди потрапляє інформація, яка була відправлена із деякої вихідної точки комп’ютерного простору але не дісталась місця призначення.

Отже, маємо зазначити, що в такий спосіб відбувається феноменологічна лінгвальна маніфестація (шляхом утворення вторинної поверхневої структури плану змісту АІКТ – за рахунок метафоричної кореляції) наявності простору поза межами ментальної перцепції – ідеального / ментального топосу [450]:

*When examining the topology of the network, the **black holes** themselves are invisible, and can only be detected by monitoring the lost traffic.*

(Wired News, May, 2006)

Як уже було зазначено раніше, деякі фундаментальні екзистенційні [33, 328] параметри підлягають екстраполяції не лише у напрямку реальний світ – віртуальне буття. За даними наших спостережень, цілком можлива їх зворотня взаємодія на лінгво-онтологічному рівні. Розглянемо, наприклад, таке новоутворення, як *technopolis* – “тотальна технологічна інфраструктура суспільства”.

Варто уваги, що конституюєтна частина терміну – *polis* (яка першочинно походить від давньогрецького поняття “місто-держава” [581, 43, с. 143] і є носієм певної “просторової” семантики) в даному випадку набуває, так би мовити, “надпросторового” значення.

Техноорієнтоване структурування позамережевого простору також знаходить відповідне відображення в парадигмі АІКТс. Так, наприклад, міста, що є провідним чином оснащеними новітніми засобами телекомунікацій [504, с. 31], отримали визначення “*cybercity*”.

Крім того, розглянемо таке новоутворення, як *nerdistan* – “елітне, самодостатнє передмістя / невеличке містечко, населення якого складається переважно з працівників підприємств та компаній комп’ютерно-

індустріального комплексу, або ж з професійних програмістів”. Зазначимо, що в даному випадку аналогічне поняття (поселення, “позамережева” географічно-ідейна єдність) актуалізовано шляхом залучення форманта тюркського походження *-stan*.

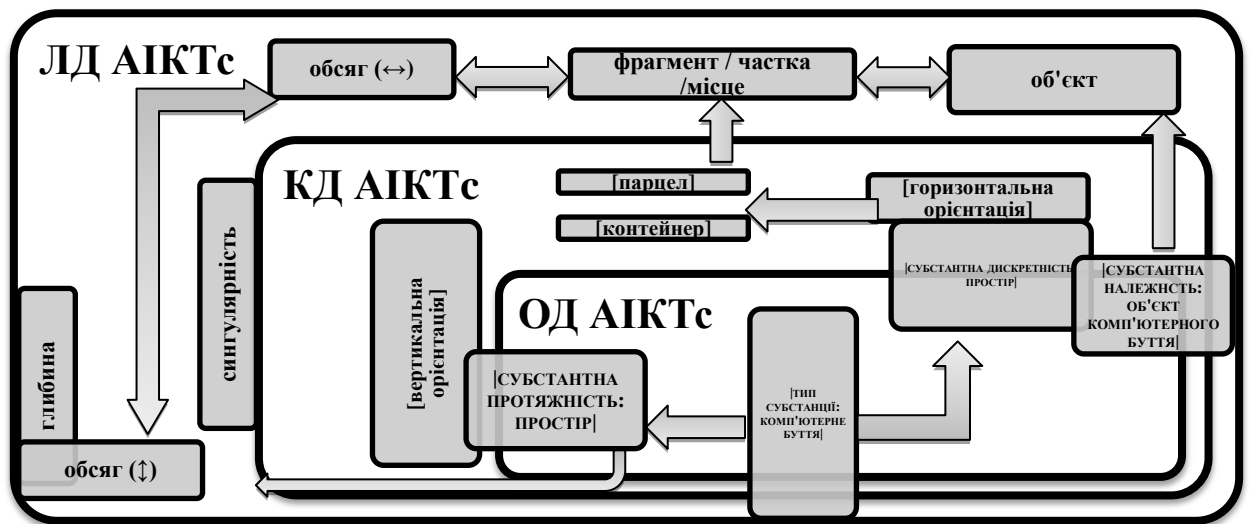
З одного боку, наданий факт можна віднести до розглянутого у попередньому підрозділі явища “транслінгвальної” словотвірної синонімії. Однак, у результаті більш ретельного розміркування, маємо дійти висновку, що в даному випадку формант грецького походження є носієм “нематеріалізованого” (певною мірою “віртуального” – в загальному розумінні) значення.

У той час як другий формант співвідноситься з поняттєвою сферою “реального”, буденного світу. Отже, в такий спосіб відбувається лексично – закріплене, “античне” (чи то “платонічне” [561, 585, 581]) розгалуження техногенного простору на сфери “ідеального” та “матеріального”. При чому, віртуальна комп’ютерна дійсність набуває властивостей матерії і, навпаки, матеріальному світові певною мірою передаються характерні показники віртуальності.

У цілому, модуляція параметру *макроінтегрованості структури інноваційної логосфери комп’ютерного буття* у лінгво-субстантній феноменологічній площині просторового виміру комп’ютерного буття (Рис. 4.2.3.2) характеризується, *нелінійним* (зокрема, **стереоскопічним** за об’ємною ознакою) типом взаємодії щабелів мікроструктури АІКТс просторової орієнтативної віднесеності.

Рис. 4.2.3.2

Динамічна взаємодія щабелів мікроструктури плану змісту АІКТс у макроплощині просторового виміру англомовної інноваційної логосфери КБ

Стереоскопічна (тривимірна) мобільність різносубстартних мікроструктур плану змісту АІКТс реалізується за рахунок *наскрізної* експансії інтегративних субстантних структур онтологічного денотата (зокрема, субстантних елементів |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ / ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|).

В результаті дії механізмів послідовних *лінійних* перетворень якісних характеристик елементів мікроструктури концептуального денотата АІКТс, означена стереоскопічна мобільність феноменологізована шляхом циклічної (за площинною ознакою) взаємодії – «замикання» *статичного* контуру – елементів поверхневої мікроструктури АІКТс у зоні феноменологічного перетину ізоморфних субстантних та денотативних одиниць плану змісту АІКТс (відповідно, інтегральних архісем лінгвального денотата – *обсяг (субстанції)*, *об'єкт (субстанції)* та інтегрувальних субстантних таксонів онтологічного денотата |ТИП СУБСТАНЦІЇ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ|).

4.3. Динаміка темпорального виміру макроструктури англомоноїїноваційної логосфери комп'ютерного буття

На думку учених, одним з основних завдань науки є спроба показати своєрідну *двоплановість* часу: його взаємозв'язок з реальною категорією часу

та його своєрідність, його неповторність в наданій галузі, сфері знань, в межах наданого суспільного явища [41, 267, 389]. Час, за І.Кантом, є апріорною формальною умовою всіх явищ загалом [141, с. 217]. Отже, уявлення про час існують в якості однієї з вихідних моделей сприйняття світу людиною.

Донедавна час у “кіберпросторі” існував “віртуально” (в найновішій дефініції). Це означало, що кожний член “віртуального суспільства” використовував Час в залежності від свого географічного місцезнаходження на Землі (а не в Мережі). Іншими словами, Час у *World Wide Web* був “фрагментарним”. Однак, було висказано пропозицію ввести особливий Інтернет-час (*Internet-time*):

*"So it was that at @786, or about one hour after the sun was overhead in New York City, or 1752 Greenwich Mean Time, Mr. Carreno, 29, a computer consultant, explained his enthusiasm for the **Internet time**."*

(The New York Times, March 16, 2001)

Субстантні ознаки комп'ютерного буття, феноменологізовані у відповідних лінгвальних корелятах АІЛКБ, визначають параметричну специфіку цього онтологічного виміру - такий своєрідний „час” має вимірюватись не секундами та хвилинами, як конвенційний, а одиницями інформації (1000 біт в день) [9, 406,443]. У цьому, зокрема, і полягає основна відмінність субстантного виміру “віртуального (техногенного) Часу” від “віртуального (техногенного) Простору”, який, як пам'ятаємо, не підлягає чисельній фіксації.

Необхідно зазначити, що, попри все, людському сприйняттю онтологічний вимір “віртуального Часу” постає крізь призму лексико-семантичного шару англійської мови. Так, за визначенням дослідників, в сучасних мовних системах (до специфічного різновиду яких ми залучаємо англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття) Час підлягає

вираженню не стільки граматичними, скільки лексичними (зокрема - номінативними) засобами [34, 45].

Часовий вимір на рівні мікроструктури англomовної інноваційної логосфери КБ феноменологізовано шляхом утворення шарових структур плану змісту “темпоральних” АІКТс, що здійснюється за рахунок мовної феноменологізації пропозиційної та субстантної опозиції |Минуле↔Сучасне/Майбутнє| (протиставлення періодів “до” та “після” комп’ютеризації).

Подібним чином визначаються здебільш різноманітні типи цифрових технологій: *yestertech* / *retroware* – *техніка «вчорашнього дня»*, та *new chip* – *нова техніка, яка ще не отримала широкого застосування*, *future-proof* – *технології, «застраховані» від застарівання*:

Blue chips vs. new chips; Bedrock investors used to sneer at tech stocks, decrying the neophytes who eagerly snatched them up. Now, they've been transformed, loading up on these hot new shares.

(The Wall Street Journal, March 12, 2000)

these 'future-proof' fiber-optic networks are already becoming exhausted.

(Electronic Engineering Times, December 1, 2007)

Феноменологічна маніфестація субстантної опозиції на щабелі лінгвального денотата актуалізується за допомогою лінійної опозиції елементів темпоральної семантики: *yester-* та *retro* – для минулого та *new* – для сучасності, *future*– для майбутнього.

Низка АІКТс темпоральної референтної співвіднесеності була утворена навколо «есхатологічної» точки комп’ютерного буття, моменту в Часі, коли техногенна цивілізація припинить своє існування. Узагальнюючою лінгвальною феноменологізацією цього субстантного елемента є вторинно мотивована одиниця *Doomsdate* (буквально – “судний день”).

Зазначимо, що першочинно надане поняття походить з християнської міфології і зазвичай застосовується для хронологічного та телеологічного визначення останнього дня існування людської цивілізації – початку Апокаліпсису [363, 202, с. 149]. Тим самим, вторинно мотивована одиниця *Doomsdate* є метонімічним корелятом християнської есхатологеми [Апокаліпсис].

Необхідно зазначити, що в середині ХХ-го століття, в розпал “холодної війни” дане поняття стало функціонувати для метафоричного позначення початку ядерного конфлікту [671, 511, 524]. На зламі тисячоліть, з широкомасштабним упровадженням нових цифрових технологій зазначене поняття було залучено до мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття, а його екстенціональні параметри зазнали еволюції, відповідно з вимогами новітнього часу до мовної системи.

Отже, відтепер даний АІКТс застосовується для визначення моменту в майбутньому, коли всесвітні комп’ютерні системи одночасно дадуть збій, що призведе до техногенної катастрофи:

*„By now, you've heard that many of the world's computers will roll the date clock forward from '99' to '00' with potentially disastrous consequences.... But that isn't the only computer **doomsdate** looming.”*

(Star Tribune, September 18, 1999)

Згаданий АІКТс утворено шляхом наскрізної змістової трансформації узуальної мовної одиниці (шляхом екстенціональної експансії до різнорівневих структур плану змісту *субстантних елементів* |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП’ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС: ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ|; *маргіналізації* культурно-маркованих концептуальних елементів [оцінка], [страх], [спокута]).

Тож, в структурі англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття даний мовний знак функціонує як двічі вторинно мотивований (за рахунок метафтонімічного нашарування узуального та новітнього лексико-семантичних варіантів) АІКТс на позначення гіпотетичного моменту в майбутньому, коли всесвітні комп'ютерні системи одночасно дадуть збій.

Субстантним, феноменологічним та екстенціональним аналогом (частково – синонімом на рівні лінгвального денотата) означеної одиниці є наступні АІКТс аббревіатурне новоутворення, як **TEOTWAWKI** (*The End Of The World As We Know It*) та гетеромоврний паронімічний новотвір **AI-pocalypse** (в основі формотворчого субстрату якого – телескопічне поєднання аббревіатурного утворення *A(rtificial) I(ntelligence)* та афези епонімічного номену есхатологеми «Апокаліпсис» (*A*)*pocalypse*):

...a 5% chance of a superhuman General AI being developed in the next 10 years and ushering in the singularity. Let's say 4/5 of those scenarios would lead to a Bad End which could reasonably be called an apocalypse (or an AI-pocalypse, perhaps).

(WiredNews, Dec. 10, 2012)

Наприкінці 90-х років минулого століття найбільш імовірним есхатологічним горизонтом вважалася ніч з 31 грудня 1999 року на 1 січня 2000 року [436, 425, 442]. Виникла достатньою мірою розгалужена відкрита синонімічна парадигма, що співвідноситься з даним поняттям. Сюди відносимо такі новоутворення, як: *2000-compliant*, *Y2K problem* (де *Y* – year, *K* – thousand від грец. *kilo* - тисяча) – проблема 2000 року, *Y2K leap year bug* (де *Y* – year, *K*- thousand) – вірус, що за прогнозами мав спричинити комп'ютерний колапс у **високосному 2000 році**.

З огляду на об'єктивну нерелевантність прогнозів на 2000 рік, парадигму хронологічних новоутворень було розширено, за рахунок мовних одиниць, що феноменолізують «зсув» та розмиття прогнозованих

есхатологічних меж комп'ютерного буття: *Y2.038K (leap year) bug (de Y – year, K- thousand) – вірус, що за прогнозами спричинить комп'ютерний колапс у високосному 2038 році, leap year bug - вірус, що може спричинити комп'ютерний колапс у будь-якому високосному році.*

*...alerting him (reminding him, actually) of a similar problem that will face C and C++ programmers in coming years: we can call it the **Y2.038K bug**...*

(MSDN Online Buzz, 2002)

Об'єкти та суб'єкти КБ (компанії, підприємства, організації), які потенційно можуть більшою мірою постраждати від колапсу комп'ютерних систем [483, 564], входять до так званого *leper list*:

*Some firms worry that Y2K glitches might force unprepared clients, customers, and suppliers out of business, and to guard against such unpleasant surprises many are now creating **leper lists** to protect themselves from potential plague victims”.*

(WiredNews, Jan. 11, 1999)

В англійській мові поняття «*leper*», окрім основного смислового навантаження – «хворий на проказу» – є також і носієм додаткового значення – «проклятий; приречений, фатально нещасливий», що на даному етапі розвитку мови є сталим і може, на нашу думку, вважатись укоріненим у базовій семі., яке залучено до змістової структури АІКТс *leper list*.

Як бачимо, в елементи даної поняттєвої парадигми, першочинно, окрім суто “хронотопних” параметрів, закладено семантику приреченості, континуативного очікування кінця. Наявність такого лінгво-онтологічного феномену, на нашу думку, найбільш вірогідно можна пояснити з огляду саме на специфічну, “екзистенційну” (у найповнішому розумінні даного поняття [328, 367]) субстантну ознаку комп'ютерного буття, що відповідним чином

феноменологізона наскрізній взаємодії структур плану змісту АІКТс. Якщо згадаємо твердження одного з провідних “теоретиків” екзистенційного напрямку в філософії – М. Гайдеггера: “Буття в світі – є буття у напрямку до смерті” [367 с. 114].

Тим самим, субстантема |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС: |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС: ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ| феноменологізована у поверхневих структурах плану змісту АІКТс:

а) за рахунок елементів та операторів конфігурації внутрішньої форми відповідних мовних знаків: метафора – *Doomsday*, метафтонімія – *leper*, метонімія – *leap year*;

б) за рахунок екстеріоризованих елементів та операторів конфігурації зовнішньої форми відповідних АІКТс: гібридні семіотичні форми – 2000, 2.038, 9999, Y20K («щасливий фінал» прогнозів на 2000 рік, де Y2 – *year two*, K – 1) *thousand (тисяча)*; 2) частина акронімізованого вигуку «o'kay = OK»; OK – транскрипція зазначено вигуку); аббревіація – Y2K, Q2K, Y2.038K.

*The worry is that computers still working with old COBOL or FORTRAN software will misread all those nines as permission to stop everything in its tracks. Most technology experts agree that the **9999 bug** will not bite."*

(The Globe and Mail, September 9, 1999)

Крім того, особливої уваги, як феноменологічний кодифікатор темпорального виміру – Часу - на різносубстратних рівнях плану змісту, заслуговує новоутворення *webisode* (“віртуальна” подія”), який було утворено шляхом телескопічного злиття форманта *web-* з узуальною лексемою “*episode*”:

*„You come back next week, you partake in the next **webisode**.”*

(Wired News, Oct. 12, 2012)

У наданому зв'язку необхідно зазначити, що з ейнштейнкової точки зору в оточуючому нас звичайному тривимірному просторі розташування кожної точки детермінується трьома числами. Якщо додати до них четверте число – *час*, то ми отримаємо геометричну репрезентацію Події – перебування частки в даній точці в даний момент [179, с. 174].

Тим самим, *часовий вимір* у структурах плану змісту макро- та мікро-структури англомовної інноваційної логосфери КБ маніфестовано за рахунок виявлення у різносустантних структурах плану змісту АІКТс та вертикальної експансії репрезентативних субстантних елементів:

- |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС| (*Digital Age, Age of Bits, Cyber Age, Internet time*, etc.);
- |СИНГУЛЯРНІСТЬ| (*TEOTWAWKI – The End of the World As We Know It*);
- |ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ| (*Doomsday, Y2.038K, leap year bug*, etc.),

що є частковими випадками актуалізації субстантних елементів |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС| та |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС|, відповідно.

Отже, як бачимо, хронотоп, тобто, в даному випадку лексично закріплена часо-просторова динаміка комп'ютерної дійсності цілком задовольняє конвенційним параметрам буття як субстантної (зокрема, ідеальної та матеріальної) сутності. Більше того, новітнє “комп'ютерне ” буття безпосередньо корелює з основоположними вимірами буття реального .

Однак, в рамках “комп'ютерізованої” дійсності ці виміри набувають нових якісних субстантних ознак та, як наслідок, якісного переосмислення у колективній свідомості носіїв англійської мови, при чому провідним засобом феноменологізації результатів якісних субстантних трансформацій комп'ютерного буття на рівні знакового субстрату англійської мови є розбудова мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Лінгвальні механізми динаміки макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття актуалізуються трансформативними зрушеннями на рівні змістових структур внутрішньої форми АІКТс як екстенціональних корелятивів макроконструктів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Останні, відповідно, детерміновані *лінгво-онтологічною* та *лінгво-антропологічною* параметризацією комп'ютерного буття в цілому та англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття зокрема.

Лінгво-онтологічні засади формування проєкції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття детерміновані типологічними характеристиками сутнісних та феноменологічних параметрів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, та, відповідно, системи дискретних одиниць означеної логосфери – англомовних інноваційних комп'ютерних терміносів – що уможливають визначення *онтологічного* статусу змістових елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Англомовній інноваційній логосфері комп'ютерного буття притаманні параметри об'єктивно-ідеального буття, оскільки її актуальне існування можливе лише завдяки комп'ютерним системам, в яких закони логіки відіграють першочинну роль. Разом з тим, віртуальній реальності притаманні властивості суб'єктивно-ідеального, оскільки її параметри можуть змінюватись за власним бажанням суб'єкта.

Поряд з властивостями ідеального буття у межах АІЛКБ феноменологічно відтворюються і певні властивості буття матеріального, зокрема здатність впливу на органи почуття.

Простір постає як найважливіший аспект моделювання макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, характеристика протяжності, структурності, взаємодії, координації окремих елементів комп'ютерного буття. Поряд з простором, час є характеристикою

тривалості існування, ритму, темпу, послідовності, координації, зміни станів та їх смислової наповненості для людини.

У свою чергу, *екзистенція*, іншими словами – “буття людини” (в якості її особливої форми ми пропонуємо розглядати “комп’ютерну дійсність” – техносферу) не може мати випадкових вимірів, вона не може бути просторовою, часовою, не вбираючи і не поглинаючи своїх атрибутів і не перетворюючи їх на виміри свого буття.

Субстантивний вимір у структурах плану змісту АІКТс феноменологізовано через діалектичну єдність у протиставленні “реального” та “комп’ютерного” параметрів екстенціоналу мовних одиниць.

Причому, останній (|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП’ЮТЕРНЕ БУТТЯ|), за наявними емпіричними даними являє собою як домінуючий субстантивний компонент актуалізації суцільної вибірки загалу дискретних одиниць англійської інноваційної логосфери комп’ютерного буття, так і необхідний субстантивний компонент мовної актуалізації субстантивних ознак буття поза межами англійської інноваційної логосфери комп’ютерного буття.

Домінуючим лінгвальним засобом подібної субстантивної структур плану змісту АІКТс є механізм ретронімії (*Outernet* – «зовнішня мережа», на противагу Internet, що буквально означає «внутрішня мережа», *meatspace* – «матеріальний простір», на противагу *cyberspace* – кіберпростір, *real reality* – «реальна дійсність» на противагу *virtual reality* – «віртуальна реальність» для втілення поняття «некомп’ютерне буття».

На рівні плану змісту та на рівні плану вираження АІКТс, за рахунок дії механізму фразотворчої аналогії, фіксуються провідні **субстантивні ознаки комп’ютерного буття, як атрибути некомп’ютерного:**

|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП’ЮТЕРНЕ БУТТЯ|→|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: МЕРЕЖА|→|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: ВІРТУАЛЬНІСТЬ|, |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|.

Просторовий вимір у структурах плану змісту АІКТс маніфестовано за рахунок наявності у структурах плану змісту АІКТс наступних репрезентативних субстантивних елементів:

- |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР| (*cyberspace, data haven*),
- |СУБСТАНТИВНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР| (*back door, forking, cyberbalkanization*),
- |СУБСТАНТИВНИЙ ІЗОМОРФІЗМ: ПРОСТІР| (*Silicon Valley, Silicon Wadi, Silicon Glen*, etc.).

Деякі фундаментальні екзистенційні параметри підлягають екстраполяції не лише у напрямку реальний світ – віртуальне буття. За даними наших спостережень, цілком можлива їх зворотня взаємодія на лінгво-онтологічному рівні. Техноорієнтоване структурування простору некомп'ютерного буття знаходить відповідне відображення в парадигмі мікроструктурованості АІКТс відповідної референтної належності.

В такий спосіб відбувається лексично – закріплене, “античне” (чи то “платонічне”) розгалуження техногенного простору на сфери “ідеального” та “матеріального”. При чому, екстенсіонали конститuentів мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття залучають властивості матерії і, навпаки, до змістової оболонки англomовної логосфери некомп'ютерного буття феноменологічно експортовані субстантні показники віртуальності.

Динамічні процеси експансії означених субстантивних елементів у структурах плану змісту АІКТс визначаються, зокрема, субстантивним розгалуженням загалу дискретних елементів АІЛКБ на сфери “ідеального” та “матеріального” (зокрема, за рахунок формальної (етимологічної, морфологічної), змістової (лінгвальної, концептуально-асоціативної) та субстантної опозиції продуктивних елементів зовнішньої форми АІКТс, що слугують засобом екстеріоризації субстантивного елементу |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР| - до прикладу: *technopolis, nerdistan*).

Часовий вимір у структурах плану змісту АІКТс маніфестовано *по-перше*, за рахунок наявності у структурах плану змісту АІКТс репрезентативних субстантивних елементів:

- |СУБСТАНТИВНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС| (*Digital Age, Age of Bits, Cyber Age, Internet time*, etc.);

- |СИНГУЛЯРНІСТЬ| (*TEOTWAWKI – The End of the World As We Know It*) та |ЕСХАТОЛОГІЧНІСТЬ| (*Doomsday, Y2.038K, leap year bug*, etc.), що є частковими випадками актуалізації субстантивного елементу |СУБСТАНТИВНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС|.

По-друге, шляхом динамічної субстантивної опозиції |Минуле↔Майбутнє| у структурах плану змісту АІКТс, тобто за рахунок опозиції часових проміжків “до” та “після” комп’ютеризації. Реалізовано подібну опозицію шляхом екстеріоризації субстантивних елементів плану змісту АІКТс на рівні зовнішньої форми відповідного мовного знака: *yestertech / retroware* – техніка “вчорашнього дня”, та *new chip* – нова техніка, яка ще не отримала широкого застосування.

РОЗДІЛ 5
ДИНАМІКА ПРОЕКЦІЇ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ЯДРА ЛОГОСФЕРИ
НА АНГЛОМОВНУ ІННОВАЦІЙНУ ЛОГОСФЕРУ
КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ

5.1. Засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру
макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного
буття

5.1.1. Феноменологічні засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Широкомасштабне впровадження новітніх технологій, становлення та розгалуження сфер “віртуальної реальності” призводить до виникнення якісно нових модусів людського існування. Комп'ютерна реальність являє собою штучний антропний простір, який складається з поєднання необмеженої кількості індивідуальних самостей, мовна свідомість яких є саме тою ферментуючою засадою, на якій безпосередньо базується актуалізація комп'ютерного буття.

Об'єктивні закони антропного буття можуть бути застосовані та адекватним чином виконуються не лише в межах “реального” світу, а й у площині комп'ютерного буття [3, 4, 54, 129], яке, в свою чергу, першочинно вибудовується та відтворюється на антропних засадах, які поступово трансформуються.

Феноменологічною маніфестацією означених трансформативних змін слугують динамічні зрушення у мікроструктурах плану зміту елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, та відповідних

таксонах її макроструктури (зокрема, у лінгвоантропосфері комп'ютерного буття).

Цілком логічним, на нашу думку, є припущення, що в комп'ютерній реальності, так само, як і за її межами, людина представляє собою фундаментальний субстантний та епістемічний параметр антропних засад існування [59, 80, 78]. Тим більше таке твердження є справедливим для віртуального простору, оскільки він є продуктом людського розуму [172, 175, 182].

Тим самим, комп'ютерне буття являє собою штучний антропний простір, який складається з поєднання необмеженої кількості індивідуальних самостей [215, 218, 295], мовна свідомість [295, 211] яких є саме тою ферментуючою засадою, на якій безпосередньо базується актуалізація віртуального буття. Отже, людина в межах комп'ютерного буття є не просто “користувачем”, вона є центром нового, лінгво-екзистенційного континууму – як часткового виміру ноосфери [65] сучасного буття.

Ноосферологія — сучасна комплексна наукова дисципліна, яка формується в міждисциплінарному просторі природознавства, гуманітарного знання (зокрема, філософії і соціальних наук). Предмет ноосферології — ноосфера — взаємопов'язана комплексна конструктивна діяльність людей у планетарному масштабі [65, 82]. Основоположна тема ноосферних досліджень — механізми прискорення трансформації біосфери в ноосферу.

Характерні риси ноосферології — міждисциплінарність й енциклопедичне охоплення найрізноманітніших галузей природнонаукового, соціального й гуманітарного знання. Ноосферологія сприяє формуванню сучасного антропоцентричного світогляду [24, 147, 175, 155], забезпечує розуміння основних принципів розвитку суспільства.

Екзистенційний параметр “перевтілення” (своєрідним проявом якого ми вважаємо розташування людської особистості в координатах штучної комп'ютерної дійсності), за твердженням дослідників [301], має принципову

значущість для людського світовідношення. Ця категорія задає якісно своєрідну “позиціональність” способу існування.

Так, Х. Плеснер небезпідставно пов’язує розколотість людського існування з “розривом природи” людини [300, с. 126], який спричинено різким переходом від буття всередині власної плоті – до буття поза останньою (порівняймо: “комп’ютерне буття, техногенез, буття в віртуальному просторі”). Окреслена розколотість дістає вияв і в способах, за допомогою яких людина прагне її компенсувати. Такі амбівалентні способи людського самоствердження кваліфікуються як “основні антропологічні закони” [10, 362, 138, 601, 147] :

“Закон природної штучності” (або природної неприродності) [37, 76,]. Завдячуючи такій особливості людське буття набуває вигляду “квазісамостійної сфери”. Людина опиняється в ситуації антиномії: вона має ще зробити себе тим, чим вже є.

Ця «ексцентрична істота» [281], позбавлена рівноваги – поза простором і часом, вона перебуває у Ніщо [373]. І людина самоврівноважується, витворюючи “поза природні речі”, які набувають власної ваги, самостійності. У окресленій обставині, а також у тім, що сутнісною властивістю людини є непрозорість її стосунків з іншими людьми, вбачається один із основних мотивів соціальної організації. Якщо прозорих стосунків немає, їх намагаються надолужити, довільно витворюючи певний лад.

“Закон опосередкованої безпосередності” [601, 617, 433] впливає з того, що суб’єкт життя має “скісно-прямі” стосунки з оточуючим середовищем. Скісно-прямим відношенням є та форма зв’язку, де опосередковуюча проміжна ланка потрібна, щоб забезпечити необхідність поєднання. Опосередкована безпосередність, властива людині, означає, що ця істота стає “точкою опосередкування” між нею та довкіллям.

Опосередкованою безпосередністю пройняте свідоме ставлення людини до світу та до самої себе [418, 33]: людина знає про себе як про душу

та тіло, про інших осіб, живих істот і про речі безпосередньо тільки як про явища та зміст свідомості, але через них – про явленість реальності.

“Закон утопічного місцезнаходження” [131, 148]. Усвідомлюючи власну “безгрунтовність”, людина тим самим усвідомлює “ніщійність” світу. Віч-на-віч з таким ніщо людина починає відчувати свою однократність та єдність, а тому – індивідуальність цього світу. Отже, абсолютна випадковість існування живить ідею абсолютної світооснови.

Антропний принцип (від грец. *άνθρωπος* — людина [337]), принцип антропності або принцип Зельманова-Картера — один з принципів сучасної методології пізнання, який стверджує, що світові фізичні константи оптимально доцільні для виникнення біосфери і початку соціогенезу [138, 262, 264]. Принцип встановлює залежність існування людини як складної системи від онтологічних параметрів Всесвіту [147]. Існують різні підходи до формулювання антропного принципу, але найчастіше він використовується у формі двох тверджень (слабкого і сильного).

Зокрема, так званий «слабкий» антропний принцип [147, 1, 3] стверджує що те, що ми очікуємо спостерігати, має бути обмежене умовами, необхідними для нашого існування як спостерігачів.

«Сильний» антропний принцип детермінує, що Всесвіт (і, отже, фундаментальні параметри, від яких він залежить) повинен бути таким, щоб у ньому на деякому етапі еволюції припускалося існування спостерігачів [147, 601, 465]. Іншими словами, основою когнітивного та феноменологічного моделювання світоустрою є параметризація умов за яких можливим є антропогенез.

Очевидно, що у світоглядному плані антропний принцип втілює у собі філософську ідею взаємозв'язку людини й Всесвіту, висунуту ще в античності і розвинуту плеядою філософів і натуралістів [138].

Проблема людини в міжпарадигмальних розвідках є однією з найактуальніших. У мережі сучасних гуманітарних наук виник окремий напрям — філософська антропологія [601, 11, 78]. Філософська антропологія

— у широкому сенсі — філософське вчення про природу (сутність) людини [71]; у вузькому — напрям в західноєвропейській, переважно німецькій, філософії першої половини ХХ століття, що виходив із ідей філософії життя [110], феноменології Е. Гусерля [93] та інших, у рамках якого робилася спроба відтворити цілісність поняття про людину шляхом використання і тлумачення даних різних наук — біології, психології, етнології, соціології, лінгвістики і так далі.

Напрямом, завданням якого є системне вивчення й обґрунтування сутності людського буття та людської індивідуальності. Нерідко термін «філософська антропологія» тлумачать у ширшому значенні — як філософське вчення про людину, або філософію людини [112, 282]. Кристалізація філософського розуміння людини, особливо на початкових етапах розвитку філософії, відбувалася на основі міфів, легенд, переказів [199, 202, 363] і закладених у них ідей, образів, понять, а також своєрідного діалогу між міфологією та філософією.

У методологічних підвалинах сучасної філософської думки з її яскраво вираженим прагненням наблизитися до окремо взятої живої людини, з відкриттям глибинної людської ірраціональності внутрішній світ людини, її духовність набувають необхідної оцінки.

Двоїстість, суперечливість людської природи формує її цілісність через єдність внутрішнього душевного життя. Цей складний синтезуючий процес у поєднанні з активною зовнішньою свідомою діяльністю і формує людину [173, 194] . Внаслідок цього творчого акту долається тваринна природа людини, реально зростає її свідомість, формується її невід'ємний атрибут — духовність [195].

У свою чергу духовність усвідомлюється як міра людяності [293], як данність, що закорінена у глибини внутрішнього життя людини і завдяки якій природна людська індивідуальність може реалізувати себе як особу.

У новітній філософії з'являється ще одна важлива риса у тлумаченні специфічних особливостей людської природи — її здатність до

трансцендентування [94, 3, 33]. Людину можна визначити як живу істоту, яка може сказати «Я», усвідомлювати сама себе як самостійну величину, — зауважував Е. Фромм [363]. Цю думку підтримує і М. Шелер [385], стверджуючи, що тільки людина — оскільки вона особистість — спроможна піднятися над собою як живою істотою і, виходячи з одного центру ніби потойбік просторово-часового світу, зробити предметом свого пізнання все, зокрема й саму себе.

Тому тільки людина має здатність піднятися над собою, ідеально відмовитись від своєї емпіричної природи і піднявшись над нею, аналізувати, оцінювати її [67, 70, 54, 618]. Тільки духовне начало в ній, принципово відмінне від усіх емпіричних якостей (зокрема, й інтелектуальних), що виходить за межі її емпіричної природи взагалі, є те, що властиве самій лише людині і що визначає її справжню своєрідність.

Водночас зміст, розуміння цього сутнісного чинника інтерпретувалися по-різному, що цілком закономірно з огляду на різні епохи, і на надзвичайно складний та суперечливий об'єкт вивчення — людину. Тому доцільними є виокремлення кількох невід'ємних ознак “людського” [58, 591], зокрема:

- наявність розуму (ця концепція найпоширеніша і досить стійка. Від Арістотеля до І. Канта, від Г. Гегеля і К. Поппера вона майже не зазнала суттєвих змін);
- соціальність (людина є істотою, буття якої через необхідність (потреба добування їжі, захисту і відтворення собі подібних, набуття власне людських якостей) пов'язане з соціальною організацією);
- цілеспрямована діяльність із створення необхідних умов для задоволення її біологічних, соціальних і духовних потреб передусім створенням знарядь праці);
- здатність творити символи, насамперед слово (завдяки слову людина спілкується, полегшує і поліпшує процес суспільної діяльності — трудової, соціальної, політичної, духовної);

- духовність як міра якості особи, її людськості (те, що надає людині неповторної унікальності з-поміж усього живого на планеті; те, що властиве тільки їй. Ця визначальна якість є не зовнішньо сформованим феноменом, а надбанням активності самої людини, самоспрямованої на задоволення своїх внутрішніх природних потреб).

Наведені ознаки взаємопов'язані й характеризують людину як складну діяльну цілісність, що своєрідно поєднує свої складові в руслі концепції неklasичної парадигми «холізму» [24, 212, 216]. Аналізувати таку цілісність можна тільки через осмислення всієї повноти її сутнісних форм та умов існування.

Об'єктивні закони антропного буття, вочевидь, можуть бути застосовані та адекватним чином виконуються не лише в межах “реального” світу, а й у домені “комп'ютерної реальності”, яка, в свою чергу, першочинно вибудовується та відтворюється на засадах антропоцентричності, які поступово трансформуються у принципи так званої „антропосферичності”.

Тим самим, **антропосферу англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття** усвідомлюємо як сукупність суб'єктів КБ, їх діяльності та соціокультурних надбань, що методологічно виступають субстантним корелятом області проєкцій концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття.

Одним з лінгво-субстантних індикаторів *дифузних процесів проєкції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття* ми пропонуємо позиціонувати наявний процес первинної трансформації антропоцентричних засад розбудови англомовної інноваційної логосфери комп'ютерної дійсності на аналогічні за статусом *«антропосферичні» засади*.

Під останніми ми пропонуємо розуміти узагальнені паттерни „філогенетичного” освоєння штучного екзистенційного середовища і чинного розвитку останнього згідно зі структурами „первинної” (докомп’ютерної) екзистенції.

Отже, в цьому зв’язку, маємо зауважити, що лінгво-онтологічне поєднання двох світів, та, відповідно – англомовних логосфер різного діяхронного статусу - (*meatspace* – *реальний світ*, та *cyberspace* - *кіберпростір*) породжує унікальну двосторонню лінгво-онтологічну модель, яка конституюється сукупністю іманентно присутніх інтровертивних “самостей”, існуючих у єдиному соціосемантичному полі.

Так, наприклад, сукупність специфічних Інтернет-щоденників – „блогосфера” (*blogosphere*) – являє собою ні що інше, як множину індивідуалізованих екстравертивних полів [518, 589], виникнення яких маніфестує зростання фрагментарного характеру “комп’ютерної” антропосфери (та, відповідно, англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття).

*„An extension of **blogging** is to collect, display and store all types of digital information about one’s life in a single place for one’s family and friends to access. Such a collection has been called a **lifelog**. ”*

(Computers, Jan., 2011)

*Video bloggers, also known as **vloggers**, are people who regularly post videos on the Internet, creating primitive shows for anyone who cares to watch. Some **vlogs** are cooking shows, some are minidocumentaries, some are mock news programs and some are almost art films.*

(*The New York Times*, July 25, 2005)

Зазначений процес, у свою чергу, може бути розподілено на дві основні фази:

- а) на початку (десигнуємо його умовно “блог-бумом” (*blog-boom*)) спостерігається виконання принципу субстантного та лінгвального ізоморфізму комп’ютерного буття (та віртуальної реальності, як її основної екзистенційної маніфестації [58]) та реальної дійсності (який, у свою чергу, полягає в виконанні засад індивідуалізму та свободи самовираження в межах комп’ютерного середовища);
- б) надалі, одночасно із зростанням критичної blog-маси відбувається процес поступової дезінтеграції антропного центру комп’ютерного буття, що гіпотетично може призвести до прогнозованого нівелювання вихідних засад антропоцентризму англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття як засади консолідованого моделювання світобудови.

На рівні лінгво-онтологічного втілення в структурі англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття подібна тенденція маніфестується розгалуженням парадигми англомовних інноваційних комп’ютерних терміносів відповідної референтної співвіднесеності (до прикладу: *social networking fatigue*, *born-digital*, etc.):

*This is why there's been a growing online grumble about "social network fatigue." It's more than a frustration with signing up for umpteen useless accounts; it's the exhaustion that comes from being asked to build an **online identity** over and over again. Yes, young people have an inexhaustible desire to try on and discard alternative personas like clothing. But the point comes where you say, can't I just be me?*

(The Globe and Mail, February 16, 2007)

Як наслідок, проявляється тенденція до своєрідної “дегуманізації” комп’ютерної дійсності: лінгво-онтологічними засобами англомовної

інноваційної логосфери комп'ютерного буття вибудовується сигніфікативна “смуга відчуження” буттєвих конструктів:

До прикладу низка телескопічних АІКТс:

- *twitterverse (Twitter+ universe)* – «універсум» мікроблогів системи «*Twimмер*»,
- *googleverse (Google+universe)* – інформаційний «універсум» пошукової системи Гугл,
- *wikiality (wiki+encyclopeadia+reality)* – інформаційна «реальність» енциклопедичного ресурсу *Вікіпедія* та його галузевих і тематичних аналогів, etc.

Усі зазначені одиниці утворені за єдиними шаблонами:

а) формотворчим:

O+ap(E)

Де **O** – онім (атрибуція типу площини комп'ютерного буття – *Twitter, Google, Wiki*), **ap(E)** – апокопа узувальної одиниці, що у структурі АІКТс екстеріоризує макросубстантну референтну належність (*universe, reality*, відповідно).

б) змістотворчим:

|СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ПРОСТІР|↔|ТИП СУБСТАНЦІЇ|⇒|ТИП СУБСТАНЦІЇ:
КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|.

Зазначений процес, згідно даних розробленого нами алгоритму онтологічного, епістемічного, та феноменологічного аналізу змістових елементів англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття супроводжується реверсією субстантних домінант плану змісту в межах загалу англomовних інноваційних комп'ютерних термінісів.

Зафіксоване зменшення кількісних та якісних показників питомої ваги елементів першого та другого рівня динаміки проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття (пропорція 2 : 1 від загального обсягу вибірки англomовного емпіричного матеріалу) з концептуального елемента [СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] на

ізоморфний субстантний елемент |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| та репрезентативний таксон АІЛКБ |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|.

Осанній, у свою чергу, і дорівнює надалі аргументу функції динаміки плану змісту елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття: *techgnosis, technopropism, serial-killer app, word-of-blog, word-of-post, word-of-mouse, etc.*

*Malapropism is a great word but doesn't quite work to describe what can happen when language and the tools of technology collide when using, for instance, spelling checkers. For that, there's a new word: **technopropism**.*

(InfoWorld, February 12, 2006)

*According to Maxwell, email is not just today's killer app; it's today's **serial-killer app**—one that kills and keeps on killing.*

(The Wired, Oct., 2008)

Як наслідок, проявляється тенденція до своєїрідної “дегуманізації” комп'ютерної дійсності. Лінгвальними засобами вибудовується своєїрідна “смуга відчуження” особистості, за межами якої відбувається переорієнтація комп'ютерної антропосфери. Даний процес, у свою чергу, супроводжується реверсією смислових та поняттєвих домінант в межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття, зсув фокусу з антропоцентричності даної лексико-семантичної парадигми на *кіберцентричність*.

Тим самим, означена заміна антропологічного змістового покажчика елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття на «комп'ютерний» супроводжується вивільненням онтологічного денотата у плані змісту відповідних елементів англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття і являє собою індикатор дифузних процесів динаміки

проекції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття.

У той час як у процесі становлення техносфери спостерігалась своєрідна мода на „фаміліарізацію” віртуального простору, адаптацію його (в тому числі і мовну) під „паттерни” реального світу у царині мовної феноменологізації, на даному етапі розвитку комп'ютерного буття простежується тенденція до підкресленого абстрагування комп'ютерної дійсності від її „близнюка”, надання комп'ютерному буттю та відповідно модельованій логосфері атрибутів „умозорності”.

Парадоксальним, на нашу думку, виявляється той факт, що саме на зазначеному етапі в галузі мовних репрезентацій відбувається пенетрація техносферичних параметрів до засобів перцепції реального світу. Саме тоді, коли „віртуальність” майже проголошується невід'ємним атрибутом реальності, коли техно-компонент уже залучено до субстантної формули буття, інтенсифікуються динамічне обособлення АІЛКБ, змістова (феноменологічна) маніфестація її „самості” як лінгвального середовища та консолідованої лінгвальної моделі світобудови.

5.1.2 Структурні засади інтегрованості лінгвоантропологічного виміру англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Дослідження процесів, механізмів та результатів динаміки макро- та мікроструктури англomовної інноваційної логосфери КБ в аспекті феноменологічної корелятивності із різносубстратними елементами антропологічних вимірів буття та КБ, зокрема, визначається:

а) вихідним ізоморфізмом моделювання системи антропологічних універсалій та засад їх мовного втілення в контурі некомп'ютерного та комп'ютерного буття, відповідно;

б) послідовною модифікацією моделі антропологічних універсалій та засад їх мовного втілення в контурі англосмовної інноваційної логосфери КБ з урахуванням субстантних та феноменологічних особливостей останньої.

У якості базової моделі аналізу динаміки антропних параметрів англосмовної інноваційної логосфери КБ пропонуємо спиратись на так звану «антропну піраміду» (Рис. 5.1.2.1) – систему антропологічних (культурних) універсалій (термін за Дж. Мердоком [362]) та засад їх мовного втілення (А.М. Лобок, В.А. Маслова, С. Пінкер) [199, 217, 297, 507, 560].

Рисунок 5.1.2.1

Піраміда антропних універсалій буття

Де:

I-й рівень універсалій складають *хтонічні сили* (вогонь / вода / земля / повітря) та елементів Космосу (Сонце / Місяць / зорі, тощо);

II-й рівень універсалій містить *елементи «ближнього» до людини світу предметів, що підлягають чуттєвому, або емпіричному сприйняттю* (крізь зір, слух, нюх) – камінь, звук, запах, тощо;

III-й рівень універсалій – це *природна органіка* (флора / фауна);

IV-й рівень універсалій *людина у буттєвому розмаїтті* - терміни спорідненості; екзистенційні модуси (народження / життя / смерть), прояви емоційних станів (радість / туга / гнів).

З огляду на специфіку об'єкту дослідження та емпіричного матеріалу дослідження, ізоморфна пірамідальна модель системи антропних універсалій

та засад їх втілення засобами дискретних одиниць англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття – АІКТс – набуває наступного змістового наповнення (Рис. 5.1.2.2).

Рисунок 5.1.2.2

Піраміда антропних універсалій комп'ютерного буття

Де

I-й рівень універсалій залучає «хтонічні» елементи та структури «космогонії» КБ (інформація, інформаційні процеси, інформаційні одиниці, програмні алгоритми, тощо) – 15 % вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

II-й рівень універсалій складають елементи КБ, що підлягають чуттєвому сприйняттю (крізь зір, слух) – 2,4 % вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

На III-му рівні універсалій розташовані симулякри (термін за А. Бодрійяром, Ф. Гваттарі [76]) елементів біосфери некомп'ютерного буття – 1,3% вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

IV-й рівень універсалій посідає людина як суб'єкт КБ – 81,3% вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності).

5.2. Динаміка лінгвоантропологічного виміру макроструктури англомоноїнноваційної логосфери комп'ютерного буття

5.2.1. Динаміка рівня «Космогонічні елементи КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Динаміку інноваційної логосфери КБ на **I рівні** моделі лінгвоантропосфери визначають змістові перетворення АІКТс, що є феноменологічними корелятами космогонічних елементів КБ.

У підвалині антропосферичної піраміди знаходяться міфологеми хтонічних сил (вогонь / вода / земля / повітря) та елементів Космосу (Сонце / Місяць / зорі, тощо). Надалі слідує “ближній” світ предметів, що підлягають чуттєвому, або емпіричному сприйняттю (крізь зір, слух, нюх) – камінь, дерево, тощо. Наступний рівень – природна органіка (комахи риби / птахи).

Увінчує піраміду лінгво-антропних параметрів мовне відображення Людини у буттєвому розмаїтті (інакше кажучи, йдеться про безпосередню лінгвальну репрезентацію антропосфери). Сюди відносяться як терміни спорідненості, так і найдавніші десигнати антропосферичних артефактів (дім / дзеркало), екзистенційні модуси (народження / життя / смерть), а також прояви емоційних станів (радість / туга / гнів).

Однак, в контексті “віртуальної дійсності” подібна дескритизація антропосфери за об'єктивних причин не є можливою. З цього приводу, можна припустити, що “віртуальна” свідомість звертається до універсалізації іншого роду. Основоположною, життєдайною (своєрідно “хтонічною”) силою, якою для людей минулого була Земля [204, с. 136], для суб'єктів антропосфери комп'ютерного буття може вважатись *інформація* [408, 559, 548]. У якості лінгвофеноменологічних елементів “Космосу” комп'ютерного буття можуть виступати одиниці *інформації* (*bits, data* – як продуктивні парадигмогенерувальні форманти АІКТс) та одиниці “матеріалізації” комп'ютерної дійсності (*pixels*).

Інформація — абстрактне поняття, що має різні значення залежно від контексту. Походить від латинського слова «informatio» [337], яке має декілька дефініцій:

- роз'яснення; виклад фактів, подій; витлумачення;
- представлення, поняття;
- ознайомлення, просвіта.

Загальне поняття інформації подано у філософії, де під нею розуміють відображення реального світу.

Як філософське поняття інформація розглядається як один з атрибутів матерії, що відбиває її структуру [382, 547]. Погляд на інформацію з точки зору її споживачів окреслює таке визначення: інформація — це нові відомості, які прийняті, зрозумілі і оцінені її користувачем як корисні. Іншими словами, інформація — це нові знання, які отримує споживач (суб'єкт) у результаті сприйняття і переробки певних відомостей [542].

У залежності від галузі використання термін «інформація» одержав кілька епідемічних, субстантних та функціональних ідентифікацій [139, 382, 541, 551, 588], зокрема:

- це відображення заміни дискретного значення енергетичного процесу в контурі керування пристроєм керування іншим дискретним значенням;
- розпізнаний кібернетичною системою сигнал або комплекс сигналів (образ), який зменшує кількість варіантів вибору нею чергової дії (команди);
- відомості або повідомлення про щось;
- роз'яснення, виклад;
- оригінальність, новизна;
- комунікація та зв'язок, в процесі якого усувається невизначеність (інформаційна ентропія) [382];
- міра неоднорідності розподілу матерії та енергії у просторі та у часі, міра змін, якими супроводжуються всі процеси, що протікають у світі;
- позначення змісту, отриманого з зовнішнього світу в процесі нашого пристосування до нього і пристосування до нього наших почуттів ;
- заперечення ентропії, міра хаосу в системі [46, 156];

-передача різноманітності [401];

-міра складності структур [115];

-ймовірність вибору;

-відображена різноманітність

-властивості матеріальних об'єктів породжувати та зберігати певний стан, який в різних матеріально-енергетичних формах може передаватись між об'єктами;

-фундаментальний генералізаційно-єдиний безпочатково-нескінченний законопроцес взаємодії, взаємоперетворення та взаємозбереження (у просторі та часі) енергії, руху, маси та антимаси на основі матеріалізації та дематеріалізації в мікро- та макроструктурах Всесвіту[175];

-результат інтелектуальної (аналітико-синтетичної чи евристичної) діяльності певної людини щодо подання відомостей, повідомлень, сигналів, кодів, образів тощо;

-універсальна субстанція, що пронизує усі сфери людської діяльності, слугує провідником знань та думок, інструментом спілкування, взаєморозуміння та співробітництва, утвердження стереотипів мислення та поведінки [198]

Практично всі чисельні погляди на сутність інформації групуються у методологічних межах двох концепцій — атрибутивної та функціональної [542, 586, 597].

Найважливішими, з практичної точки зору, властивостями інформації є цінність, достовірність та актуальність [586, 624]:

Цінність інформації — визначається корисністю та здатністю її забезпечити суб'єкта необхідними умовами для досягнення ним поставленої мети.

Достовірність — здатність інформації об'єктивно відображати процеси та явища, що відбуваються в навколишньому світу. Як правило достовірною вважається насамперед інформація яка несе у собі безпомилкові та істинні дані. Під безпомилковістю слід розуміти дані які не мають, прихованих або випадкових помилок. Випадкові помилки в даних обумовлені, як правило,

неумисними спотвореннями змісту людиною чи збоями технічних засобів при переробці даних в інформаційній системі. Тоді як під істинними слід розуміти дані зміст яких неможливо оскаржити або заперечити.

Актуальність — здатність інформації відповідати вимогам сьогодення (поточного часу або певного часового періоду).

Часові властивості визначають здатність даних передавати динаміку зміни ситуації (динамічність). При цьому можна розглядати або час запізнення появи в даних відповідних ознак об'єктів, або розходження реальних ознак об'єкта і тих же ознак, що передаються даними. Відповідно можна виділити:

Оперативність — властивість даних, яка полягає в тому, що час їхнього збору та переробки відповідає динаміці зміни ситуації;

Ідентичність — властивість даних відповідати стану об'єкта.

Суспільна природа інформації [624] детермінована тим, що її джерелом є пізнавальна діяльність людей, суспільства. Мовна природа інформації [546] визначається каналом вираження: за допомогою мови — знакової системи будь-якої генези, яка слугує засобом спілкування, мислення, висловлювання думки. Мова як канал інформації може бути природною, що використовується у повсякденному житті та служить формою висловлення думок і засобом спілкування між людьми а також штучною, створеною людьми з певною метою (наприклад, мова математичної символіки, інформаційно-пошукова, алгоритмічна та ін. мови).

Дискретність інформації визначається тим, що її одиницями, як засобами транспозиції є слова, речення, уривки тексту, а у плані змісту — поняття, висловлювання, описання фактів, гіпотези, теорії, закони тощо.

Головною причиною старіння інформації є не сам час, а поява нової інформації, з надходженням якої попередня інформація виявляється невірною, перестає адекватно передавати явища та закономірності матеріального світу, людського спілкування та мислення.

Інформацію можна поділити на види за кількома ознаками [550, 542, 420, 457]. Зокрема, за способом сприйняття.

З точки зору сприймаючого суб'єкта у межах комп'ютерного буття субстантні ознаки інформації поділяються на види залежно від типу рецепторів, що сприймають її.

Візуальна інформація— сприймається органами зору (у межах мікроструктур англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття феноменологізовано за рахунок гібридних семіотичних форм):

"It's rather silly that teen flicks are racking up huge box office numbers and Hollywood's acting like it's some earth-shattering phenomenon. Studio execs, you're so 404."

(The Buffalo News, March 5, 2009)

Аудіальна інформація — сприймається органами слуху.

Зауважимо, що, здебільш, у межах мікроструктур англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття сенсорні типи інформації можуть бути феноменологізованими за рахунок змістових механізмів вторинної номінації та різнотипних феноменологічно «кумулятивних» формотворчих механізмів (акронімія, аббревіація, афіксація) – в цілому, для «лінійної», «дескриптивної» кодифікації у площині знакового субстрату АІКТс сенсорних та сенсомоторних параметрів.

*"Rather than attacking Microsoft where it's strongest—its lawyers—**NOISE** should focus its efforts where Microsoft is weakest: the complexity of Microsoft's products and the relatively low payoff they provide in productivity."*

(PC Week, Jul., 2004)

Тактильна інформація — сприймається тактильними рецепторами:

*Our **data shadows** — a term coined by Columbia professor Alan Westin — 'force us to live up to a new standard of accountability,' Garfinkel writes."*

(The Industry Standard, February 21, 2006)

*Pister is the inventor of **smart dust**, or networked airborne motes of silicon that are designed to sense, measure and transmit data like temperature, humidity and light intensity.*

(The New York Times, January 10, 2002)

Нюхова інформація — сприймається нюховими рецепторами:

Electronic aroma-analyzers have also been used to test the quality of seafood, cheese, meat, coffee, beer, and wine, as well as a 'nose on a chip' that sniffs out gas leaks and pollutants."

(Wired, September 29, 2003)

*In Brin's way of thinking, each of our lives is a potential contribution to scientific insight. We all go about our days, making choices, eating things, taking medications, doing things—generating what is inelegantly called **data exhaust**.*

(Wired, June 22, 2010)

Смакова інформація — сприймається смаковими рецепторами..

*Cleanse your system with **data fasts**. Every now and then, turn everything off. It will help you to evaluate its real value.*

(The San Francisco Examiner, May 19, 2008)

За формою подання інформація поділяється на такі види:

Текстова — що передається у вигляді символів, призначених позначати лексеми мови;

Числова — у вигляді цифр і знаків, що позначають математичні дії;

Графічна — у вигляді зображень, подій, предметів, графіків;

Звукова — усна або у вигляді запису передачі лексем мови аудіальним шляхом.

За призначенням:

Масова — містить тривіальні відомості і оперує набором понять, зрозумілим більшій частині соціуму

Спеціальна — містить специфічний набір понять, при використанні відбувається передача відомостей, які можуть бути не зрозумілі основній масі соціуму, але необхідні і зрозумілі в рамках вузької соціальної групи, де використовується дана інформація

Особиста — набір відомостей про яку-небудь особистість, що визначає соціальний стан і типи соціальних взаємодій всередині популяції.

Сучасна кібернетика формулює принцип нерозривного зв'язку інформації з управлінням, з функціонуванням самокерованих та самоорганізовуваних систем (технічних, біологічних та соціальних) [156, 155, 447]. Така концепція припускає, що процес управління в згаданих системах є процесом переробки (перетворення) певним центральним пристроєм інформації, одержуваної від джерел первинної інформації (сенсорних рецепторів) і передачі її в ті ділянки системи, де вона сприймається її елементами як наказ для виконання тієї або іншої дії.

Після здійснення самої дії сенсорні рецептори готові до передачі інформації про ситуацію, що змінилася, для виконання нового циклу управління. Так організується циклічний алгоритм (послідовність дій) управління та циркуляції інформації в системі [624]. При цьому важливо, що головну роль тут відіграє зміст інформації, переданої рецепторами і центральним пристроєм.

Інформаційні процеси, також, вважають органічними якостями живих систем [451, 458], які відрізняють їх від неживої природи, неодмінною субстанцією живої матерії, психіки, свідомості.

Інформація виступає в якості універсальної «життєвої сили», яка управляє метаболічними процесами в живих істотах [458, 440], організовує відображення середовища і адаптацію до нього, забезпечує збереження і передачу спадкоємних ознак, які формують популяцію, біоценози та біосферу в цілому, визначає біологічну еволюцію.

Функціональна концепція інформації [402] представлена двома течіями:

- кібернетичною,

- антропоцентрична.

Прихильники кібернетичної течії [406, 452, 473] стверджують, що інформація (інформаційні процеси) присутні у всіх складних технічних, біологічних, соціальних та, відповідно, мовних системах.

Антропоцентристська течія [483, 503, 502] обмежує сферу існування інформації та інформаційних взаємодій винятково людським суспільством та свідомістю. Існування інформації в живий, а тим більше у неживій природі заперечується; вважається, що інформація з'явилась в ході антропосоціогенезу і оперувати нею можуть винятково соціалізовані особистості, які володіють мовою, свідомістю та самосвідомістю. Фактично антропоцентристська течія ототожнює поняття «інформація» і «соціальна інформація», тому що ніякої іншої інформації, крім соціальної, не визнає.

Згідно з атрибутивним підходом до усвідомлення інформації [619, 624], остання розуміється як об'єктивна внутрішня властивість всіх матеріальних об'єктів, вона міститься у всіх без винятку елементах та системах буття. А отже, зауважимо, відповідний елемент, маніфестований на будь-якому щабелі плану змісту АКТс відповідної референтної співвіднесеності набуває ознак базової субстантеми [ТИП СУБСТАНЦІ], що детермінує напрямок динаміки області проекції концептуального ядралогосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття.

Інформація, згідно з цією концепцією, міститься у формі властивих матеріальним об'єктам структур (така інформація одержала назви структурна, потенційна, апіорна, внутрішня інформація, інформація «у собі» [19, 546]). З цим підходом пов'язане визначення інформації як відображення різноманітності.

Інформація у самому загальному її розумінні являє собою міру неоднорідності розподілу матерії та енергії у просторі та у часі, міру змін, якими супроводжуються всі процеси, що протікають у світі". Тобто інформація створює уявлення про природу та структуру матерії, її впорядкованість та різноманіття. Вона не може існувати поза матерією, а

значить, її можна накопичувати, зберігати та переробляти. Відповідно до цього, процес пізнання розглядається як декодування інформації [382], яка міститься у предметах реального світу.

На даному етапі розвитку англійської мови феномен інформації (*information, data*) являє собою змістовий вузол значної щільності парадигматичної співвіднесеності структур плану змісту та вираження АІКТс, які синхронно феноменологізують широкий та щільний спектр новітніх інформаційних реалій антропоного виміру інтегративної макроструктури АІЛКБ.

До прикладу: *infostructure* — «інформаційна структура», *мережа Інтернет* в основі мотивації зовнішньої форми АІКТс – механізм аналогії та патронімічної кореляції *infrastructure; information warfare* - «інформаційний конфлікт», *information pollution* – забруднення життєвого середовища людини зайвими елементами інформації).

Всесвітня Мережа (WWW) має метафтонімічне [471] визначення відповідної субстантної належності у формі АІКТс *infostructure* – “інформаційна структура” (за формальною аналогією з узуальною одиницею *infrastructure*):

the loss of security of our financial and medical records through theft; and information pollution that Americans are unable to sort through in order make better decisions about all aspects of their lives.

(Accounting Today, June 2, 2003)

"Building the infostructure: Monumental investments are being made to develop and enhance the information superhighways."

(The Futurist, Aug. 19, 2011)

Боротьба, яка розгортається за право володіти Інформацією, і, як наслідок, - “інформаційна перевага” (*information superiority*) незмінно призводить до так званих “інформаційних конфліктів” в Мережі - *information warfare*:

*"Col. Charles J. Dunlap, staff judge advocate at the U.S. Strategic Command, doubts whether **information superiority** is possible, given the proliferation of sources for all sides."*

(Milwaukee Journal, June 5, 2012)

*"The **information rich** have good access to information—especially online, but also through more traditional media such as newspapers, radio, television, and books—and can plan their lives and react to changes in circumstances on the basis of what they know or can find out. The **information poor** don't have such access and are vulnerable to all kinds of pressures."*

(PC and Home, 2011)

*"Although information has been a key component of waging war since humanity's earliest days, the modern military concept of **information warfare** is so new that it was classified until about five years ago."*

(Milwaukee Journal, June 5, 2006)

Більше того, постійне знаходження індивідів у інформаційному середовищі може мати такі наслідки, як "синдром інформаційного перенавантаження" *information fatigue syndrome*, однак, дане поняття відноситься до феноменологічно іншого субстантного рівня:

*...**information fatigue syndrome**, had emerged as a direct result of the information revolution.*

(Press Association Newsfile, October 14, 2001)

Необхідність постійно оперувати неосяжними масивами інформації перетворює представників "інтернет-покоління" на справжніх «інформоїдних» (*informavores*) – тобто специфічний «біологічний» вид, який існує за рахунок споживання інформації [607].

Це новоутворення виникло за прямою аналогією зі словотвірнопоняттєвим паттерном існуючих термінів «*herbivore*», «*carnivore*» («*травоїдний*»/ «*м'ясоїдний*» відповідно від *лат.* «*vorare*» – «*перетравлювати*»). У межах парадигмальних конструктів англомовної інноваційної логосфери КБ цей формант сигніфікує «*акцентування, перцепцію, переробку та транспозицію*» інформації.

*We're all **informavores** now, hunting down and consuming data as our ancestors once sought woolly mammoths and witchetty grubs. You may even buy your groceries online.*

(New Scientist, November 11, 2000)

Однак, у площині синтезу феноменологічного та субстантного щабелів плану змісту відповідного АІКТс маніфестується субстантна ознака інформації (інформаційного середовища), як об'єктивного, біологічно [402] та когнітивно [409, 416, 593] зумовленого модусу людського існування (що феноменологічно реалізується експансією до поверхневих щабелів плану змісту відповідних АІКТс наступних субстантивних елементів: |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, | СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ|, | СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|).

Зауважимо, надалі, що як міфологізовані [494, 492, 547] в межах структур змісту англомовної інноваційної логосфери КБ феноменологізуються також процеси, що відбуваються в КБ незалежно від волевиявлення суб'єкта (що, у свою чергу, співвідноситься із елементом «буттєвий вимір» у системі параметричних характеристик АІКТс).

Мовної актуалізації ці явища набувають у формі таких новоутворень, як, напр. *ABEND* (*ABnormal END* – спонтанний збій в роботі програмного забезпечення); або *JOOT* (*Just One of Those Things* – збій в роботі мережі, який не можна пояснити).

*I came in yesterday morning and the computer booted up fine, JOOTT.
(Orange County Register, October 20, 2009)*

Особливість способу утворення подібних АІКТс – аббревіація – забезпечує «подвійну кодифікацію» цих елементів хтонічного рівня антропосфери КБ на рівні їх внутрішньої та зовнішньої форм.

Специфічному переосмисленню підлягають елементи змістової парадигми, які співвідносяться з референційним полем “надреальне”, “чарівне”, тобто таке, що знаходиться поза межами логічної інтерпретації [363].

В цьому зв’язку елемент “*magic*”, його парадигматичні (*magically*) та епідигматичні деривати (*wizard* – семантичний неологізм, одна з асиметричних маніфестацій змістового елементу інноваційної логосфери КБ «вправний фахівець у галузі комп’ютерних технологій») перетворився на продуктивний смислопороджуючий та формопороджуючий феноменологічний елемент макро-структури англомовної інноваційної логосфери КБ.

Див., напр.:

- «*automagically*»(АІКТс утворено за формальною аналогією із адвербативом *automatically*), – процеси, які відбуваються в надрах комп’ютерної мережі автоматично, з певною долею таємничості, та можуть здаватись магічними,
- *heavy wizardry* (АІКТс утворено за формальною аналогією із терміном *heavy lifting* – важка атлетика),

A quick ping out to the router and our Internet connection will be restored automagically”

(The National Journal, June 23, 2011)

У свою чергу, *black magic* – «комп'ютерна технологія, яка працює, хоча ніхто до кінця не знає, як саме». Вона ще більш загадкова, ніж процес *voodoo programming*, який можна відтворити за алгоритмом. Синонімічними останньому АІКТс є такі одиниці, як *black art* та *deep magic* – утворені шляхом змістового комбінування субстантно значущих у межах макроструктури антропосфери АІЛКБ елементів словоформи – *art, magic* – феноменологічних репрезентант концептуальної ознаки [0-АГЕНТИВНІСТЬ]).

Подібні феномени набули гіперонімічного позначення *cyburban myths* (зазначимо, що дане словосполучення було утворено шляхом телескопічного поєднання вже існуючого поняття *urban myth* – “міська легенда” [32, 455, 459] та продуктивного комп'ютерного афіксоїда *cyber*, що, у свою чергу має сигніфікувати кореляцію комп'ютерного буття та урбаністичної цивілізації зламу тисячоліть).

Indecency on the Internet is a case of what Mike Godwin of the Electronic Frontier Foundation calls a "Cyburban Myth"—there is no real problem."

(The Observer, June, 2007)

Як свідчать попередні розділи даної роботи, з позиції мови “віртуальна свідомість” досі балансує між системою невербальних знаків, та системою гранично екстенціональних, так званих, “розгалужених знаків”, що можуть вважатись міфами.

За зазначенням деяких вчених, “знак” є центральною ланкою лінгвальної концепції світобудови. Субстантний об'єкт стає знаком, а “ідеальна” сутність – значенням [153, 285]. Крім того, мова визначається як комплексна система символів, кожний з яких денотує певний екстралінгвістичний об'єкт, у той час як разом вони формують схематичне зображення того оточення, в якому існують носії даної мови .

З іншої точки зору лінгвальний знак інтерпретується як міф. Міф ідентифікується як вторинна семіотична система, яка базується на вже існуючій системі знаків [22, 46]. Таким чином, структура міфу має

амбівалентний характер [202, 203]: з одного боку конститується системою мови, що складає субстратну основу міфу, та міф, який, в свою чергу, являє собою субстрат метамови світоуялення.

Тут ми спіткаємося з певним протиріччям. З одного боку, знак має бути “ідеальним” субститутом об’єкту або поняття. Однак, комп’ютерне буття, зокрема, віртуальна дійсність, за визначенням не може містити органолептично гностичних об’єктів. А більшість понять у межах комп’ютерного буття набуває умовно-абстрактного характеру і підлягає сприйняттю лише в термінах мови. В цьому зв’язку віртуальна реальність постає “ідеальним” (у платонічному розумінні [585]) середовищем, в якому поняття відчужено від об’єктів та явищ дійсності та втілено шляхом сутнісно-символічної репрезентації.

Беручи до уваги, що онтологічно віртуальна дійсність має чітко структуровану, цифрову природу, цікавим постає той факт, що в термінах ментальної перцепції дане онтологічне ціле набуває досить еkleктичного характеру. Колективна “віртуальна” свідомість синтезує різні (іноді, навіть, взаємовиключні) світоглядні парадигми в межах загально-міфологічного світосприйняття.

У цілому, колективна свідомість суб’єктів комп’ютерного буття синтезує на рівні лінгвофеноменологічного контуру англосмовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття різні (іноді, навіть, взаємовиключні) світоглядні парадигми в межах загально-міфологічного світосприйняття.

Так, «хтонічна» інтерпретація КБ, яка є властивою здебільш для політеїстичного світогляду, “доповнена” концептами Раю, Пургаторію та Пекла, які притаманні системі Християнської космогонії.

До прикладу: концептуальна ідентифікація відповідних АІКТс:

- *data heaven* 1) «локус» поза цифровою мережею, де інформація та дані знаходяться у безпеці (на неелектронних носіях), 2) «локус» (електронний сайт), на якому дані надійно захищено від втручання;

- *gray-bar land* – стан невизначеності статусу операційної системи в процесі завантаження.

Лінгво-феноменологічними засобами явище світоглядної «мозаїчності» - як елемент зони проекції концептуального ядра логосфери на англословну інноваційну логосферу комп'ютерного буття було актуалізовано та закріплено у вигляді двох антонімічних АІКТс: *data heaven and grey-bar land*.

Що стосується фразеологічного утворення *data heaven*, останнім часом воно функціонує в двох основних значеннях:

- 1) для позначення спеціального “місця” поза цифровою мережею, де інформація та дані знаходяться у безпеці (на неелектронних носіях),
- 2) для позначення “локусу” (електронного сайту), на якому дані надійно захищено від втручання:

*“The government last night poured cold water on a plan by a group of entrepreneurs to establish a **data heaven** on a rusting iron fortress in the North Sea in an attempt to circumvent new anti-cryptography laws.”*

(Guardian, June 2000)

Як бачимо, в запропонованій інтерпретації поняття “раю” наближається до відповідних понять Парадизу або Едемського Саду, де істота має спіткати щастя ще за життя.

У свою чергу, на іншому боці “міфологізованої” опозиції знаходиться згадуване вище словосполучення *Grey-bar Land*, що слугує для метафоричного позначення особливого стану, в якому перебуває комп'ютер, який, залучаючи термінологію новітнього часу, “завис”.

*That CAD rendering put me in **graybar** land for an hour.*

(Security Systems, June, 2006)

Більше того, сама концепція смерті в межах техногенної дійсності набуває специфічної лінгвістичної актуалізації. Так, наприклад АІКТс, який залучається для позначення “режиму відмови операційної системи *Microsoft Windows* при спробі запуску *DOS box* репрезентовано словосполученням *Black Screen of Death*. Операційна система вимикає дисплей (він стає чорним) та блокує ПК так щільно, що той потребує механічного перезавантаження (*cold boot*)”:

*Microsoft switches to **Black Screen Of Death** (BSoD) for Windows 8*
(*PC World, Nov., 2011*)

Генертично спорідненим із зазначеним вище АІКТс (як на субстантному, так і на словотвірному рівні) є новоутворення *Blue Screen of Death* “визначення спонтанного колапсу додаткової операційної системи MS DOS, завдяки тому, що основна операційна система (зазвичай це Microsoft Windows) має цілий ряд недоліків та помилок”. Генезис АІКТс, вочевидь, полягає в тому, що домінуючий колір інтерфейсу даної системи / MS DOS / - блакитний.

Зазначимо, у даному зв'язку семіотичну значущість застосування другорядної кольорової міні-парадигми: *grey – black – blue*. Слід зазначити, що всі три наведені лексеми, які позначають певний колір, в англійській картині світу так чи інакше співвідносяться з уявленнями про смерть та своєрідні емоційні “складові” подібного когнітивно-екзистенційного сценарію: смуток, траур.

Отже, як бачимо, наведені елементи змістових макро- та мікро-структур англійської інноваційної логосфери комп'ютерного буття знаходяться у тісній кореляції з притаманними Християнській міфології та відповідному типу картинування дійсності - ознаками “забуття” та “загробного існування”.

АКТс line 666 – прикінцевий ланцюжок запису програми, що може призвести до втрати всіх даних. Зауважимо, що цифрове позначення 666 слугує семіотичним та феноменологічним корелятом «числа Звіра» - міфологеми Диявола у християнській світоглядній традиції, що, у свою чергу, виступає метонімічним відповідником концепту [Пекло]):

*“It works when I trace through it, but seems to crash on **line 666** when I run it.*

(Security Systems, Apr., 2007)

У структурі плану змісту всіх наведених АКТс спостерігається експансія субстантного елемента |СУБСТАНТНИЙ ТИП: ПРОСТІР| як на феноменологічний щабель (лінгвальний денотат), так і на концептуальний щабель, в результаті чого низка репрезентативних ознак зазначених концептів ([праведність], [гріх], [відплата], [спокута], [очищення]) маргіналізується.

Також, як свідок правомірності екстенціональної паралелі з реальною міфологією можна розглядати своєрідні “обряди” та ритуали, пов’язані зі згаданими вище процесами. “Обряди”, які або безпосередньо запозичені з культур “природної” дійсності, або дуже їх нагадують (те ж саме стосується і їх лексичної репрезентації – це або калькування, або адаптація елементів однієї дійсності / міфології до іншої).

Наприклад: *rain dance* – “церемоніальна послідовність дій під час підключення до Мережі”:

*“Tim had no idea why the computer wouldn't boot, so he decided a **rain dance** would be in order.”*

(The Washington Post, April 22, 2002)

Більше того, необхідно зазначити, що термінологія та атрибутика Гаїтянського культу Вуду (по сей час одна з найзагадковіших релігій світу) являє собою досить продуктивне джерело поповнення системного обсягу мікро- та макроструктури АІЛКБ в зазначеній галузі.

Так, наприклад, фразеологічне новоутворення *to wave a dead chicken* (запозичене, шляхом семантичної транспозиції, безпосередньо з культово-обрядового лексикону Вуду) – у структурі англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття означає “виконання певної послідовності дій (ритуалу) з метою вивести комп'ютер до нормального режиму роботи”.

I'll wave a dead chicken over the source code, but I really think we've run into an OS bug.

(PC World, Oct., 2009)

У свою чергу, виникло поняття *voodoo programming* – “використання програмного коду, який було створено іншою персоною, без глибинного розуміння принципів роботи такої програми”. АІКТс *voodoo programming* утворено на основі метонімічної кореляції, де формант *voodoo* залучено до структури внутрішньої форми АІКТс у генералізованому значенні – *магічна практика, чаклунство*.

"Many Web designers aren't coders, so they enhance their pages with voodoo programming..."

(The San Francisco Chronicle, Jan. 24, 2010)

Зазначимо, що надане словосполучення, вочевидь, було створено за аналогією до пре-існуючого поняття “*voodoo economics*”, яке застосовується для визначення привабливої, але не життєздатної моделі економічного розвитку [671, с. 1601]. Отже, маємо зробити висновок, що формант *voodoo-*, окрім зазначеного “магічного” значення, є носієм додаткового – так би

мовити, “темпорального” – смислового імпульсу. Таким чином, перед нами наявне свідoctво актуалізації глибинної “хронотопної” (тобто, часо-просторової) інтегративності загалу макроструктури англomовної інноваційної логосфери компютерного буття.

Зауважимо, що полівекторна дія механізмів мовної гри у мікороінтегрованому кластері наведених АІКТс має за результат вилучення концептуального параметра [АГЕНТИВНІСТЬ] із структури як внутрішньої, так і зовнішньої форми відповідних АІКТс.

5.2.2. Динаміка рівня «Органолептична зона КБ» макроструктури англomовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття

Динаміка англomовної інноваційної логосфери КБ на **II рівні** моделі лінгвоантропосфери КБ ідентифікується крізь призму аналізу лінгвальної феноменологізації елементів комп’ютерного буття, що підлягають чуттєвому сприйняттю.

Найдавніші десигнати “артефактів” антропосфери [362, 302] (провідним з яких може вважатись концепція “дому”) в домені техногенної дійсності також було актуалізовано у вигляді “комп’ютерних” лексичних еквівалентів. Так, безпосередньо з поняттям “віртуального дому” співвідносяться такі АІКТс як *home site*, *home page*.

Вочевидь, основоположною інтенцією людської свідомості є створення зрозумілого та комфортного середовища для існування, незалежно від об’єктивних буттєвих параметрів та модусів (“віртуальному”, чи то “реальному”) заданої дійсності.

У свою чергу, в прямій асоціативній взаємодії з концепцією “дома” знаходиться процес оздоблення свого віртуального житла, з чим пов’язане виникнення низки таких новоутворень, як *chip graffiti* – “нефункціональний дизайн веб-сторінки”, або ж *dancing baloney* та *cornea jumbo* – „занадто

яскраво, безглуздо прикрашена сторінка, обтяжена великою кількістю зайвих гіперпосилань”:

*Put Photoshop in the hands of a design-ignorant graphic artist and the result is a messy, noisy, **cornea jumbo**.*

(The Sun, Oct, 2004)

*„But there's plenty of motion out there already in the form of animated GIFs — or **dancing baloney**, as its detractors call it.”*

(The Houston Chronicle, May 25, 2000).

Показовим у даному зв'язку виявляється часткова *семантична транспорієнтація* таких одиниць системи загальноживаної лексики, як “*chrome*” та “*baroque*”. Так, у змістовій мікроструктурі відповідної парадигми АІКТс, *chrome* репрезентує “визначення вигадливого оздоблення програмного забезпечення яке привертає увагу, але ніяк не впливає на ефективність даної програми”.

У свою чергу, ад'єктив *baroque* характеризує, “надмірно принадливе, ускладнене програмне забезпечення, “архітектура” (тобто, структурованість) якого в середовищі комп'ютерних знавців співвідноситься з поняттям “безсмаку”.

Узагальнюючим АІКТс для зазначеного феномену (“потяг до покращання, оздоблення віртуального простору”) може вважатись таке новоутворення як *credential embellishment* – “свідоме гіпероздоблення віртуального локусу з метою виявити всі вміння та навички володіння спеціальним програмним інструментарієм”.

З огляду на розглянуті приклади можна вести мову про формування та розгалуження не лише тематичного поля, а, в повному розумінні, міні-парадигми АІКТс, зв'язки між елементами якої феноменологічно укорінено не лише в їх лінгвальній (семантичній, дериваційній), а й в позалінгвальній (есенціальній) сутності.

З огляду на характеристики суб'єктного та інтерсуб'єктного антропоного середовища комп'ютерного буття, зорове сприйняття виступає

домінантним антропним каналом органолептичної перцепції та когніції об'єктів комп'ютерного буття [449, 474]. Із цим пов'язане виникнення парадигматичного кластеру АІКТс, що експлікують у площині феноменологічного щабеля змісту процес візуального оздоблення персонального віртуального локусу.

Як бачимо, буттєвий референт |сприйняття| феноменологічно маніфестовано на різних щабелях структури змісту відповідних АІКТс (до прикладу: метафоричні АІКТс *chip graffiti* – «нефункціональний дизайн веб-сторінки», або ж *dancing balooney* та *cornea jumbo* – «занадто яскраво, безглуздо прикрашена сторінка, обтяжена великою кількістю зайвих гіперпосилань») за рахунок динамічної вертикальної кореляції наступних змістових елементів:

(1) онтологічний денотат - |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| →

→(2) концептуальний денотат – [канал сприйняття], [візуальний об'єкт], [естетичний об'єкт], додаткові концептуальні ознаки [колір], [інтенсивність], [розмір], [обсяг], [оцінка] →

→(3) лінгвальний денотат – веб сторінка; гіпосеми – оздоблення; несмак.

Залучення якомога більшої кількості людей у користування міжнародною комп'ютерною мережею зумовило виникнення якісно нових (цифрових) засобів масової інформації (відповідно – *New media / Digital media*), які функціонують виключно через всесвітню комп'ютерну мережу *Internet*.

Цей процес спричиняє необхідність відображення у мові таких новоутворених реалій, як електронні журнали (*e-zine, cyberzine*), процес їх розповсюдження у “віртуальному” просторі (*cybercast, datacast, Webcast*).

Datacasting often provides news, weather, traffic, stock market, and other information which may or may not relate to the program[s] it is carried with.

(Multimedia home platform, Sept. 14, 2007)

Webcasting a funeral is also a service provided by some funeral homes.
(*Wired News, Dec., 20110*)

АІКТс утворено шляхом телескопії – зрощення сталих комп'ютерних морфем (*e-, cyber, Web-*) з елементами, що їх було виділено зі слів *magazine* – журнал, та *broadcast* – трансляція. Цей приклад наочно ілюструє досить розповсюджений у сучасній англійській мові процес словотворення шляхом вилучення з цілого слова морфем (або “хибної морфем, як у випадку з елементом *-zine*) і надання їй значення “батьківської” лексеми.

Більше того, звернімо увагу на те, що безпосередньо поняття “артефакту” в віртуальному контексті зазнало переосмислення та набуло нового змістовного навантаження у формі „*smartifact*” (зауважимо, що наведену лінгвальну одиницю утворено шляхом телескопічного злиття лексем *smart* та *artifact*), що, в свою чергу, має сигніфікувати непорушний зв'язок всіх аспектів віртуального буття з інтелектуальною продуктивною діяльністю людини.

... to 'smartifacts—smart materials and intelligent artifacts—materials that change shape or physical characteristics depending on the situation.
(*Marketing Management, 1998*)

Крім того, необхідно підкреслити, що на думку сучасних дослідників основоположним динамічним механізмом розвитку буття є “опозитивна” взаємодія параметрів “простору” та “місця” [454]. Зауважимо, що віртуальна дійсність знаходиться, так би мовити, на “перехресті” цих буттєвих вимірів [459, 442, 500], і, можливо, має потенцію до їх синтезу.

З огляду на це, маємо зауважити, що на поняттєвому рівні актуалізацією даної дихотомії може вважатись лексико-семантична опозиція просторової (*cyberspace*) та “локусової” (*Web-page*) парадигм

макроінтегрованості англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Причому ядерним поняттям останньої є саме лексикалізоване антропне уявлення про дім. Отже, маємо вести мову про специфічну, лінгвально зумовлену, діалектичну інтеграцію елементів антропосфери та англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Питома вага елементів цього щабелю моделі структурування антропосфери англомовної інноваційної логосфери КБ є незначною (2,4% вибірки). Однак, заслуговує на окрему увагу абсолютна (100% у межах сегменту вибірки) репрезентативність у *феоменологічній* структурі (лінгвальному денотаті) відповідних АКТс субстантних елементів плану змісту |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|→|СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ|.

5.2.3. Динаміка рівня «Симулякри КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Динаміка англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття на **III рівні** моделі лінгвоантропосфери визначається крізь призму аналізу лінгвальної феноменологізації елементів комп'ютерного буття, що є симулякрами елементів біосфери некомп'ютерного буття.

До загалу симулякрів об'єктів біосфери у межах мікроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття залучено такі одиниці як семантичний дериват *mouse* («миша») – *прилад для керування курсором на моніторі комп'ютера*. На основі зазначеного семантичного АКТс виникла метонімічна міні-парадигма: *word-of-mouse*, *mouse potato*, *mouse trap*, *drunk mouse syndrome*, *mouse wrist*.

*The history of the Internet so far has shown that cyberspace is a bottom-up phenomenon. Trends are passed along by **word of mouse** — not passed down from summits.*

(*Newsweek*, May 12, 2002)

*It's enough to turn a diehard football fan into a **mouse potato**, planted in front of a PC, beer in lap.*

(*The San Francisco Chronicle*, Jan. 24, 2006)

Елементи наведеної парадигми утворено за допомогою лінгвального механізму аналогії/ Так, порівняймо *word-of-mouth* (пліткування) – *word-of-mouse* (розповсюджувати плітки засобами комп'ютерного спілкування), *couch potato* (ледак, особа, що майже не підводиться з канапи) – *mouse potato* (особа, що майже не підводиться з-за комп'ютера), що, є показовим з огляду саме на явище ізоморфізму двох буттєвих конструктивів– некомп'ютерного та комп'ютерного буття.

Спостерігаються, також, певні зрушення безпосередньо в оновленій семантичній структурі зазначеної лексеми (*mouse*). Зокрема, до плану змісту залучено субстантні елементи |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ |→|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ |.

Особливої уваги потребують і такі синонімічні утворення як *virus* («комп'ютерний вірус», *bug* («комаха») та *worm* («хробак»), *pathogen* («вірус, патоген»), які у своєму неологізованому значенні десигнують поняття «особлива комп'ютерна програма руйнівної дії».

Компонент *bug* («комаха») наведеної синонімічної пари АІКТс представляє собою основу для подальшого змістового розгалуження міні-парадигми:

a) *millenium bug*, *Y2K leap year bug*, *9999 bug* (для номінації комп'ютерних програм з гіпотетично визначеним *строком* дисфункції – 2000 рік, 2038, 1999 рік, відповідно);

b) *heisenbug*, *schroedinbug*, *mandelbug*, *bohrbug* (для атрибутивної номінації помилок комп'ютерних програм з певними функціональними

(фізичними) особливостями: *прогнозованість/непрогнозованість, нелокалізованість, хаотичність*).

Отже, в цілому мікроструктуру цього рівня моделі консолідовано шляхом розгалуження:

– метонімічних парадигм: *word-of-mouse, mouse potato, mouse wrist* – на основі лінгвального механізму аналогії (*word-of-mouth* (пліткування) – *word-of-mouse* (розповсюджувати плітки засобами комп'ютерного спілкування), *couch potato* (ледак, особа, що майже не підводиться з канани) – *mouse potato* (особа, що майже не підводиться з-за комп'ютера), що сигніфікує явище субстантного ізоморфізму некомп'ютерного та комп'ютерного буття.;

– синонімічних парадигм: *virus, bug, worm*, інтегровані неосемою «комп'ютерна програма руйнівної дії».

АІКТс *bug* синонімічного ряду пари є основою, також для змістово-формального гілкування парадигми:

а) **T+bug** (де **T** – темпоральна феноменологізація): *millenium bug, Y2K leap year bug, 9999 bug* (на позначення комп'ютерних програм з визначеним строком дисфункції – 2000 рік, 2038, 1999 рік, відповідно);

б) **O+bug** (де **O** – ономастична феноменологізація): *heisenbug, schroedinbug, bohrbug, тощо* (для метафтонімічної номінації помилок комп'ютерних програм за фізичними особливостями: *прогнозованість/непрогнозованість, нелокалізованість, хаотичність*).

У складі означених АІКТс, ономастичний компонент (*heisen-, schroedin-, bohr-, тощо*) виступає сигніфікативним (алюзивним) корелятом імен видатних фізиків (В. Гайзенгера, Е. Шр'юдінгера, Н. Бора, тощо [550]), що, у свою чергу є метонімічними корелятами фундаментальних субстантних властивостей руху матерії (*прогнозованість/непрогнозованість, нелокалізованість, хаотичність*), що були досліджені та/або постульовані означеними дослідниками.

*The following article investigates the various definitions of **bohrbug**, **mandelbug** and **heisenbug** proposed in the literature, as well as the statements made about the relationships between these fault types.*

(Journal of the Reliability Engineering Association, Nov. 7, 2005)

Однак, зауважимо, що процедура компонентного та феноменологічного аналізу означених новотворів, не вияляє у поверхневих структурах плану змісту АІКТс (лінгвальний денотат), семантичного елемента «суб'єкт комп'ютерного буття». Непредставленою у структурі плану змісту означених одиниць, у зоні проекції концептуального ядрадра логосфери, є і концептуальні ознаки [суб'єкт] та / або [агентивність]. Репрезентативним типом змістових елементів у мікроструктурі наведеної парадигми АІКТс є субстантний елемент [СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ].

Від початку ядерні одиниці наданої парадигми (*virus, bug, worm*) не є синонімами, оскільки мають недотичні екстенціонали (об'єкти різних біологічних рівнів). Однак, у результаті дії механізмів вторинної номінації та семантичної деривації екстенціональну диференціацію було нівельовано, і до оновленої структури плану змісту відповідних АІКТс експортовано інтегральний компонент – субстантний елемент [СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ], [СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: СИМУЛЯКР КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ].

5.2.4. Динаміка рівня «Суб'єкт КБ» макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

5.2.4.1. Лінгвофеноменологічна актуалізація особистісних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Динаміка англомовної інноваційної логосфери КБ на **IV рівні** моделі лінгвоантропосфери параметризується шляхом аналізу засад лінгвальної феноменологізації людини як суб'єкта та елемента структури комп'ютерного буття.

Комп'ютерне буття представляє собою продукт людського розуму. Разом з тим, антропосфера комп'ютерного буття, як корелят макроструктури відповідно англомовної інноваційної логосфери здебільшого відтворює відповідні елементи структури реального (некомп'ютерного) буття. Саме тому, в межах комп'ютерного континууму людина представляє собою центральний конститuent техносфери сучасного буття. Однак, цілком логічно припустити, що параметричні ознаки буття людини (гендер, вік, спорідненість, зовнішність [3, 84]) у межах комп'ютерного буття є відмінної від її антропних ознак та статусів в реальному світі.

Так, наприклад, до таких відноситься ціла низка АІКТс, на позначення нової “Інтернет-генерації”: *N-Gen* або *Gen N (Net Generation)*, *Generation I (information / Internet)*, *Generation D (digital)* – “перше покоління дітлахів, що вирости в Мережі”:

"The Net Generation or N-Gen has arrived."

(The Globe and Mail, Oct. 30, 2001)

*"... if Baltimore is serious about attracting **Generation D** — the **digital generation** of young computer wizards — it should use its ... front property to create places that would draw them."*

(The Baltimore Sun, Sept. 24, 2010)

Gen WWW, dot-com generation, MillGen – “покоління американців, які народилися після 1981 року” (тобто ті, кому в 2001 році виповнилось 20 років, і від яких залежатиме доля техногенного суспільства в новому тисячолітті).

У свою чергу, антропну (та, відповідно змістову) ознаку спорідненості певною мірою нівельовано в межах Інтернет – суспільства. Тому, поняття, пов’язані з цим антропологічним параметром, можуть бути протиставлені термінам віку користувачів Мережі. Вартими уваги, в цьому зв’язку, на нашу думку, є такі новоутворення, як: *screenager* (телескопічне злиття лексем “screen” та “teenager”) – “підліток, який народився та виріс в комп’ютерну епоху”, *disk dancers* – “діти, які надмірно захоплюються мережевими іграми”, *script kiddies* – “неосвічені та невмілі “хакери” які намагаються дістатися до ядра комп’ютерних програм, залучаючи програмне забезпечення, що ці програми руйнує”:

They're referred to as generation wired, cyber tots, digital kids and screenagers, but what they really are is business. Big business.

(Maclean's Dec. 23, 2002)

*...He estimates 99% are launched by what security experts call **script kiddies**. With no technical knowledge, these would-be 'crackers' (the Net term for malicious hackers) don't write their own code.*

(USA Today, May 6, 2011),

kiddiot (телескопічне поєднання лексем “kid” та “idiot”) – “молодий, лютий “хакер”, який є недостатньо досвідченим або вправним для того, щоб створювати “зламні” програми, і, тому, має користуватись доробком інших”:

*"Rarely found in IT-related jobs, **kiddiots** download hacking tools and run basic attacks to gain credence among their peers."*

(Network News, Sept. 19, 2012)

Потребує уваги той факт, що майже з усіх наведених одиниць чітко простежуються дві смислові домінанти:

- 1) молодий вік “референтів” (до складу всіх зазначених одиниць в певній формі залучено сему “дитина, підліток”);

2) брак професійного / життєвого (в даному випадку – “комп’ютерного”) досвіду (наданий параметр може вважатись логічним наслідком першої поняттєвої домінанти).

З огляду на вищесказане, маємо зауважити, що наданий фрагмент макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття є феноменологічним корелятом “футуристичної” (тобто “майбутнісної”) динаміки у субстантних структур плану змісту відповідних АІКТс (від молодого – до дорослого, від неосвіченості – до досвіду).

5.2.4.2. Лінгвофеноменологічна актуалізація емотивних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття

Комп’ютерну дійсність, як на субстантному, так і на лінгвофеноменологічному (як макроструктуру англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття) рівні вибудовано на раціональних засадах [174, 398, 503, 493]. Однак, за результатами наших спостережень репрезентативна кількість АІКТс співвідноситься безпосередньо з вимірами емоційних станів людини (як позитивних так і негативних) – є їх лінійною (дескриптивною або номінативною) кодифікацією.

Пояснити даний парадокс можна з одного боку тим, що АІЛКБ належить до відносною “молодих” мовних підсистем та терміносистем [122, 258], а отже, не завжди розвивається за законами, які функціонують в мові для такого типу систем. І, навпаки, за деякими показниками, терміносистема у стадії формування тяжіє до динамічних еволюційних моделей систем і підсистем загальноповживаної лексики [205, 286].

З іншого боку, наявний емпіричний матеріал дозволяє нам вести мову не стільки про упровадження конотаційних (емотивних) нюансів [171], скільки про екстенціональну феноменологізацію емотивних станів лексико-фразеологічними засобами. Отже, зазначений параметр даного елемента

антропонепарадигми АІКТс загалом, не вступає в протиріччя з основоположними характеристиками лексичної одиниці термінологічної природи як елементу мовної системи.

Ціла низка синонімічних лексичних новоутворень виникла для позначення поняття про “спеціалізовану комп’ютерну символіку”: *emotags* – “емоційно “забарвлена” комп’ютерна символіка, *emoticon* (телескопічне злиття словосполучення “*emotional icon*”) – сигніфікат формату HTML, який застосовують у Інтернет-повідомленнях для індикації емоційних станів (посмішка, здивування, радість, роздум тощо).

Констатуванням наявності позитивного емотивного фактору в межах комп’ютерної сфери можуть вважатись такі новоутворення, як, наприклад *affective computing* – „програмне забезпечення, яке “відповідає” за позитивні емоції та настрої користувача”, *cuddletech* – “технології, що їх було першочинно розроблено з огляду на зовнішній приємний вигляд, загальну приналежність для використання”:

*„...Her study is part of a larger area of computer science called **affective computing**, which examines how computers affect and can influence human emotion.”*

(Computer Weekly, June 24, 2012)

*„Snuggle up. It's time to get cozy. Curl up to your new computer, car and kitchen gadgets and feel the happiness wrap around you like a warm, fuzzy blanket. **Cuddletech** is here. ”*

(Metro Times, Oct. 14, 2008)

Звернімо увагу, що в останньому з наведених прикладів конститuent словоформи *-tech* виступає не в якості словотвірного елемента формування, а сприймає параметри кореневої морфеми і саме в такій функції залучається до формування складеної одиниці. Як бачимо, з одного боку ми маємо справу з

реверсивною тенденцією процесу семантично-функціональної трансорієнтації, тобто до повернення словотвірному форманту первинної функції. А з іншого боку, можемо вести мову про існування так званої „функціональної полісемії” лінгвальних інновацій у сфері новітніх технологій.

До того ж, на протипагу різноманітним номінаціям “позитивного” програмного забезпечення, виник так би мовити „антонім-гіперонім” для відповідного позначення вкрай “незгідливого” програмного забезпечення – *malware* (від лат. *malus* – “поганий” [186, с. 17]):

„Although malware infections are relatively infrequent, they can seriously damage your network.”

(PC Magazine, May 8, 2011).

Семантизацію негативного емоційного імпульсу залучено також до таких утворень як *fritterware* – “елабороване програмне забезпечення, метою виробництва якого є зваблення користувачів проводити безліч часу в Мережі, обираючи різноманітні опції без будь-якого наявного результату”, *annoyware* – “інтерактивне програмне забезпечення, яке періодично втручається в роботу операційної системи з метою повідомити користувача про можливість надання певних послуг” (синонімічне визначення - *nagware*).

Наведені новоутворення, вочевидь, інкорпоровано до дослідженої в попередніх розділах нашої роботи парадигми, інтегрованої формантом – *ware*. Причому, наголосимо, за рахунок репрезентованих одиниць подальшому розгалуженню підлягає не первинний структурний паттерн (*Attr + ware*), а саме вторинний, у межах якого ядерним компонентом виступає атрибутив у метафоризованому значенні. Наведене явище, на наш погляд можна пояснити саме з огляду на субстантну, антропосферну домінанту систематизації розглянутих новоутворень.

Крім того, поряд з позитивними, виникають і визначення негативних емоційних проявів з боку людини в мережі Інтернет. Так, наприклад,

розглянемо лексичну міні-парадигму, яка співвідноситься з визначенням грубого, недобррозичливого електронного послання – *flame*:

*„An on-line forum for **flames**, bellyaches and the surrealistic Naked Mole-Rats of Marketing Award, it's fun to browse even if you don't have a gripe.”*

(USA Today, September 15, 2009),

а також *flame sandwich* – “послання, яке містить негативну інформацію, замасковану між двома приємними повідомленнями”, *dictionary flame* – „послання, яке містить зауваження щодо правопису, або доцільності використання лінгвальних одиниць”.

*I have just given you an example of a **flame sandwich**. You first provide a positive comment. Then you get whatever it is off your mind, thinking the recipient has your attention.*

(*Scientific American*, Nov. 2005)

Як бачимо, елемент *flame* перетворився на продуктивний центр словотвірної парадигми.

Синонімічна вищезазначеною одиниця, *burble* – “електронне послання, спрямоване на те, щоб образити або спровокувати, за тим лише виключенням, що відправник такого послання є не досить вправним, і загроза залишається неефективною” (зауважимо, що згадане новоутворення було запозичено з поезії-нонсенс “*Jabberwocky*” Л’юїса Керола [671]). Отже, маємо зробити висновок, що в такий спосіб (шляхом залучення даного семантичного неологізму) всій поняттєвій парадигмі імпліцитно задається параметр “нереальності”, а отже, “віртуальності” (у найширшому розумінні).

Феноменологічній термінологічній десигнації підлягають емотивні прояви, що мають місце не лише в безпосередніх межах віртуальної дійсності, а й такі, що екстраполуються “назовні”. Так, наприклад: *percussive*

maintenance – “спроба вирішити проблему у функціонуванні електричного чи то електронного приладу шляхом штурхання його ногою”:

„There was a time when all that was required to use the office copier, printer or fax machine was the ability to fish out paper jams and a knack for percussive maintenance — known in layman's terms as a good hard thump.”

(InfoWorld, July 30, 2012)

vulcan nerve pinch – “описове позначення акту екстреного перезавантаження комп’ютера, що не реагує на системні запити, яке відбувається одночасним натисканням комбінації з трьох клавіш (Ctrl+Alt+Delete)” (зазвичай зазначена “акція” проводиться спересердя):

"Doh! Looks like Netscape is sucking mud again. Time for the old vulcan nerve pinch."

(Denver Westword, June 19, 2011)

Отже, перед нами постає мовна інкорпорація не лише емотивних мотивів, онтологічно співвіднесених з суто комп’ютерними феноменами, а й застосування їх в якості своєрідних стимулів для генерації та актуалізації дій у координатах реального простору.

Як бачимо, комп’ютерне буття в лексико-семантичному плані репрезентована досить розгалуженою системою екстенціоналів плану змісту АІКТс, які, хоча в генералізованому плані і співвідносяться з лінгвальною макроструктурою антропосфери “реального” буття, є специфічним чином перекодованими – за рахунок інтенсифікації екстенціональних параметрів у поверхневій (та відповідно, глибинній) структурі плану змісту, що виступає дієвим механізмом девальвації змітових одиниць зони проекції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосфери комп’ютерного буття.

5.2.4.3. Лінгвофеноменологічна актуалізація соціальних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Як було зазначено у попередніх розділах даної роботи, парадигматична макроінтегрованість та системність англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття визначається не лише формотворчими (внутрішніми) зв'язками між її елементами, а, в значній мірі, системністю тієї галузі техносфери та соціосфери до якої вона є феноменологічно корельованою.

Соціальне (лат. *socialis* — товариський, громадський [186]) — одне з основних понять соціології та соціальної філософії, характеристика однієї із сторін суспільного життя. Соціальне — це сукупність певних рис та особливостей суспільних відносин, інтегрована індивідами чи спільнотами у процесі спільної діяльності в конкретних умовах, яка виявляється в їхніх стосунках, ставленні до свого місця в суспільстві, соціальних явищ і процесів. Соціальне проявляється скрізь, де дія однієї людини зіставляється з дією іншої [129, 264, 409].

За своїм змістом соціальне є відображенням організації і життєдіяльності суспільства як суб'єкта історичного процесу [334, 88]. Це інтегративне утворення, що акумулює знання, досвід, традиції та творчі здібності й реальну оцінку стану розвитку суспільства та його елементів. Воно виражає характер використання потенціалу і соціальних резервів суспільства, колективу, групи і особи для вироблення критеріїв оптимального розвитку всього соціального організму.

Специфіку соціального характеризують такі основні риси [509, 500, 591, 129]:

- загальна якість, притаманна різним групам індивідів, яка є результатом інтеграції груп індивідів, соціальних верств, спільнот із суспільними відносинами;
- вираження спричиненого суспільними відносинами (економічними, політичними та ін.) певного стану індивідів;
- з'ясування стосунків різних індивідів і груп між собою, ставлення до свого становища в суспільстві, до явищ і процесів суспільного життя;
- соціальне є наслідком спільної діяльності різних індивідів, який виявляється в їх спілкуванні та взаємодії й може бути вираженим у культурі, оцінках, орієнтаціях, поведінці, духовній діяльності, способі життя людей тощо;
- соціальне відбиває зміст і характер взаємодій між суб'єктами (індивідами, групами, спільнотами) як результат виконуваних людиною визначених соціальних ролей, які вона бере на себе, стаючи членом певної соціальної спільноти.

Соціальне може мати і позаособистісну форму буття [520]. Наприклад, духовні і матеріальні цінності суспільства, груп, особистості; твори мистецтва і літератури й багато чого іншого, у яких втілено соціальну ідею людини як їхнього духовного творця.

Поняття «соціальне» слугує, перш за все, для виявлення і відображення сутності суспільного життя людей (теоретичні і прикладні проблеми взаємодії природи і суспільства); специфіки соціальної форми руху матерії, тобто відмінності суспільства від об'єднань тварин; суперечливої єдності людини як суспільної істоти і, разом з тим, біологічного організму; структури суспільних систем з погляду оптимізації їх функціонування і розвитку [262, 264, 348]. Отже, поняття «соціальне» відображає і виражає специфіку буття суспільства як суб'єкта життєвого процесу в цілому, а відповідно — специфіку всіх соціальних процесів і соціальних суб'єктів.

У широкому значенні «соціальне» тотожне поняттю «суспільне» й означає все те, що належить до суспільства й відмінне від природи [348, 186]. У вузькому значенні слова [509], «соціальне» означає тільки ті аспекти «суспільного», які визначаються місцем людей у соціальній структурі, відносинами між соціальними групами та представниками різних класів, націй, трудових колективів тощо.

Таким чином, поняття «соціальне» та «суспільне» є синонімами, коли йдеться про суспільство в цілому як надприродну частину буття, як соціальну форму руху матерії, тобто власне у філософському розумінні. З іншого боку, «соціальне» є одним з аспектів «суспільного» з точки зору сферного підходу. В суспільстві як цілісній системі виокремлюються такі сфери: економічна, політична, соціальна, духовна, екологічна. Отже, «суспільне» є більш широким поняттям порівняно із «соціальним».

Це поняття використовується для характеристики суспільства в цілому, всієї системи суспільних відносин (економічних, соціальних, політичних тощо). Таким чином, пропонується розуміти «суспільне» як «соціетальне».

Поняття «соціетальне» [131] є предметом емпіричної соціології й синонімом «соціального» у вузькому значенні. З іншого боку, пропонується осмислення понять «суспільного», «соціального» та «соціетального» через співвідношення ідеального та реального: сутність «соціального» є ідеальною, в тому числі, й у розумінні прагнення до вищої досконалості [522, 155, 198]. Поняття ж «соціетальне» відображає те суспільство, яке є насправді, з усіма притаманними йому фактами розколу, відчуження тощо.

З огляду на субстантні параметри антропологічного виміру макроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття та напрямків динаміки відповідних мікроструктур досліджуваної логосфери вбачається релевантним екстенціональна систематизація АІКТс відповідно до галузевої структури суспільної сфери комп'ютерного буття.

Як зазначають сучасні соціолінгвісти, для розкриття механізмів, які детермінують вплив соціуму на мову, надзвичайно важливим є врахування всіх факторів, які мають впливати на соціальну диференціацію мови [378, 409, 593]. Причому, до аналізу залучаються як елементи горизонтальної диференціації – різноманітні сфери соціального життя, так і елементи вертикальної диференціації з її ієрархією рівнів соціального підпорядкування та керування.

Однак, під час такої систематизації не слід забувати про подальший розгляд суто лінгвальних особливостей лексичних новоутворень, оскільки на даному етапі консолідації та динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття неможливо чітко відокремити “внутрішні” (субстратні) та “зовнішні” (субстантні) системоформуючі фактори.

Ніщо на зламі століть так не сприяло розвиткові економіки, як новий етап науково-технічного прогресу [464, 504, 288]. Так, різні фінансові можливості різних класів Західного суспільства призвели до соціально-економічної нерівності особливого плану – між тими, хто застосовує комп'ютерну техніку, і тими, хто нею не користується – *computer gap* або *cyber-inequality*.

Бурхливе впровадження найсучасніших технологій у сферу ділових відносин стало поштовхом до створення синонімічних рядів, пов'язаних з таким поняттям, як “електронна комерція” (економічні операції, здійснювані через комп'ютерну мережу): *e-commerce*, *e-business*, *cyberbusiness*:

" 'E-commerce,' as it's known among those in the know, involves completing transactions on the Web; displaying detailed information on products and services; processing orders and credit-card purchases; and delivering confirmation and follow-up service."

(The Denver Post, Nov. 18, 2012).

Схожий процес спостерігаємо і навколо поняття так званої “віртуальної валюти”: *cybercurrency, e-money, e-cash, e-wallet, digital cash, cyberdollars*:

„*The e-wallet is designed to make online shopping more convenient by allowing consumers to store all their credit card and shipping information in a single spot.*”

(The San Francisco Chronicle, Oct. 11, 2005)

З вищесказаного витікає можливість проведення різноманітних розрахункових банківських та брокерських операцій через Internet, що також знайшло своє відображення у цілій низці синонімічних та квазісинонімічних новоутворень, як то: *cyberpayment, cyberbanking, cyberbroking*. З’явився навіть особливий різновид цінних паперів – акції компаній, пов’язаних з виробництвом комп’ютерної техніки та програмного забезпечення – *cyberstock*. Саме такі підприємства отримали назву *dot.comies*.

Нагадаємо, що функціональний статус частин електронних адрес (*.com*), на думку вчених, не можна вважати визначеним. Ці елементи дійсно беруть участь в утворенні інновацій, однак, якщо вони виконують роль словотвірних елементів, тоді такі знаки, як *dot-commer, dot-commie* не мають належати до похідних (і взагалі до слів), оскільки складаються лише з двох афіксів [123 с. 177]. (Специфічні субстратні ознаки, семантичні особливості зазначеного словотвірного елемента більш детально розглянено у розділі 3 нашої роботи).

Повернемось тепер знов до “віртуальних” підприємств (*netco, dot-com, dot-commy*), які загалом складають новий так званий “комп’ютерно-індустріальний” комплекс (*computer-industrial complex*). Цілком природно, що зі створенням такого об’ємного “віртуального” ринку, вигідним стало займатися комп’ютерною торгівлею – *cybertrade*, це, в свою чергу, сприяло виникненню таких нульдеривативних новоутворень як *to cybersell* та *to*

cyberbuy, що репрезентують собою двосторонній характер економічної взаємодії продавець–покупець. Варто зауважити, що здебільшого префікс *cyber-* вживається при утворенні іменників, у даному ж випадку, тобто при утворенні дієслова, атрибутивний префікс набуває адвербіального характеру.

Ті ж самі “кібер-економічні” процеси сприяли виникненню парадигм неологізмів, пов’язаних з наданням, придбанням, рекламою товарів та послуг через *Internet*. Тобто з’явилися мережі віртуальних магазинів (*e-mall, cybermall, e-partment*). Клієнти таких магазинів позначаються поняттям *cybershoppers*, а сам процес придбання товарів та послуг через комп’ютер – *cybershopping*. Як наслідок, існування ринку збуту зумовлює необхідність реклами товарів та послуг, що здійснюється крізь комп’ютерну мережу та набула назви *data-base marketing*.

У свою чергу, соціосфера англомовної інноваційної логосфери комп’ютерного буття конституїрована ситемою віртуального угруповання суб’єктів КБ [500, 518]. Віртуальні спільноти (*virtual communities, e-communities, cybercommunities*) визначаються новий тип суспільних товариств, які виникають і функціонують в електронному просторі (перш за все за допомогою мережі Інтернет) з метою сприяння вирішенню своїх професійних, політичних завдань, задоволення своїх інтересів у мистецтві, дозвілля тощо [263, 394, 426]. Також - це об’єднання користувачів мережі в групи зі спільними інтересами для роботи в електронному просторі з метою подальшого вдосконалення [419, 493, 536] мережі.

Інформатизація всіх сфер діяльності сучасної людини і бурхливий розвиток нових інформаційно-комунікаційних технологій створюють всі умови для реалізації програм оперативного доступу до віддалених матеріальних і інтелектуальних ресурсів, розподіленим по всій земній кулі.

Мета таких програм — створення універсального механізму вирішення особливо складних питань у науці, економіці, державному управлінні й інших сферах діяльності суспільства, що потребують для

вирішення цих завдань залучення груп, колективів, співтовариств висококваліфікованих фахівців у різних сфер діяльності і широкого спектра матеріальних ресурсів і технологій [505, 519, 593, 548], тобто мета таких програм полягає у створенні необхідних умов для об'єднання зусиль великої кількості творчих і продуктивних сил суспільства, діяльність яких безупинно забезпечується надходженням необхідних матеріальних ресурсів з будь-якої точки світу.

У докомп'ютерний період розвитку індустріального суспільства, як зазначається [509, 75, 324, 155], таке об'єднання в єдину працюючу структуру різнорідних елементів, розділених географічними відстанями, кордонами, розходженнями в національному законодавстві, мовними бар'єрами, розходженнями в культурі, звичаях, традиціях, а також у напрямках політики національних урядів, зажадало б значних витрат часу і зусиль, що обмежувало ефективність спільної участі різних сил суспільства в рішенні складних задач.

Характерні риси віртуальних спільнот залучають наступні параметри [503, 491, 492, 453, 438]:

1. Віртуальні соціальні співтовариства мають ті ж якості, що і наднаціональні інформаційні надкорпорації, що робить їх суб'єктом конкурентної боротьби і природним супротивником за сфери впливу.

Різниця, що відрізняє два цих типи соціальних структур інформаційного суспільства, полягає в тому, що в конкурентній боротьбі надкорпорації в основному використовують власний інформаційний потенціал і інтелектуальні ресурси, а віртуальні співтовариства включають у свою структуру, поєднують ідеологією і залучають до власної конкурентної боротьби чужі, не приналежні їм матеріальні й інтелектуальні ресурси, цілком запозичаючи структурні елементи інших соціальних систем [455, 495, 572].

2. Найбільші, глобальні за масштабами своєї діяльності і впливові на суспільні процеси віртуальні соціальні співтовариства мають ознаки

суверенної держави — суверенітет [568]; екстериторіальність; участь і міжнародні організації, що передбачають членство тільки для суверенних суб'єктів, що зближає їхні стратегічні інтереси є національними інтересами традиційних держав, втягуючи в геополітичну конкуренцію за сфери інформаційного та культурного впливу [583].

3. Як традиційні держави і транснаціональні інформаційні надкорпорації, віртуальні соціальні співтовариства є геополітичними суб'єктами і беруть участь у геополітичній конкуренції.

4. Здатність віртуальних соціальних співтовариств витягати зі структур соціального суспільства і концентрувати розподілені інтелектуальні і матеріальні ресурси в будь-якій точці простору, у тому числі — поблизу або усередині локальних інформаційно-психологічних конфліктів, визначає [604, 596, 621, 413, 620, 394]:

- високу мобілізаційну здатність сил і засобів таких соціальних систем до ведення і відображення інформаційно-психологічної агресії;

- високу здатність заповнювати недолік сил і засобів і втрати в інтелектуальних і матеріальних ресурсах, черпаючи їх прямо із суспільства.

5. Віртуальні соціальні співтовариства, завдяки закладеним у їхній діяльності принципам об'єднання просторово розподілених інтелектуальних і матеріальних ресурсів для досягнення власних цілей, в інформаційному суспільстві володіють винятковою проникаючою здатністю в будь-які соціальні структури [621, 409].

6. Віртуальні соціальні співтовариства в результаті будь-яких змін об'єднуючи їхні структурні елементи цілей (тому що віртуальні соціальні співтовариства створюється для діяльності у визначеному напрямку, а для досягнення визначеної, конкретної мети) здатні в найкоротший термін цілком змінити свій вид, форму існування в інформаційно-психологічному просторі [472, 118].

7. Ідеологія поєднує віртуальні соціальні співтовариства (певинно розрізнені соціальні елементи, що належать до різних соціальних

формацій), у єдиний організм (систему) [4, 45, 54] і створюють мотивацію участі кожного з цих елементів у спільній діяльності по досягненню задекларованих в ідеології віртуального співтовариства цілей.

Оскільки користувачі, що спілкуються через комп'ютерну мережу, об'єднуються, як і в "реальному" світі, за інтересами та професійними критеріями, виникла наявна необхідність феноменологізації цього явища в мові асиметричними засобами мовного субстрату АІКТс відповідної референтної належності. Так з'явилися "кібермістечка" – *cyberville*. Варто уваги, що цей АІКТс було створено за аналогією з існуючим словом *corporationville* (місто, повністю залежне від великого підприємства). З цього витікає, що в сучасній англійській мові елемент *-ville* функціонує в значенні "поселення, об'єднання будь-якого роду".

Звернімо увагу на протиставлення даного новоутворення, розглянутому вище неологізмові *cybercity* – "гіперкомп'ютеризоване місто". Перед нами наявна опозиція двох понять не лише на концептуальному (реальний світ vs. віртуальна дійсність), а на суто лінгвальному рівні.

Зазначимо, що формант *-ville*, вочевидь, частково співвідноситься з поняттям "невелике за розміром поселення" [556, с. 274], в той час як в значення поняття *city* першочинно закладено семантику "велике місто з розгалуженою інфраструктурою".

"Мешканець" такого "кіберпоселення" отримав феноменологічне втілення у формі аферестичних телескопічних АІКТс *cybercitizen (cyberian) / Netizen* (утворених за змістовоформотворчою моделлю E+(cit)izen, де E – феноменологічна маніфестація субтантного таксона /ТИП СУБСТАНЦІЇ КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|):

"...investors and Netizens alike were left wondering what went wrong". (Newsweek, Nov. 12, 2010).

З огляду на наведені вище приклади звернімо увагу, що, на противагу техносферичним елементам лінгвальної парадигми комп'ютерної дійсності, які здебільшого мають тенденцію до семантичного розмежування, антропоніми техносфери, що залучені до синонімічних рядів, тяжіють до семантичної синкретизації та поняттєвої уніфікації.

З установленням віртуальних спільнот виникла потреба в задоволенні їх духовних запитів, що в свою чергу зумовило виникнення “віртуальної” церкви (*cyberchurch*). Був також розроблений цілий звід правил та норм поведіння в “кібер-просторі” – *Netiquette*. Зауважимо, що наведене лексичне утворення можна вважати телескопічним зрощенням одиниць *Net* та *etiquette*.

Більше того, актуалізації спіритуальних зв'язків між членами Інтернет-спільноти сприяє виникнення та популяризація такого цифрового феномену як *blog* (*Weblog*) – особиста Інтернет-сторінка, що працює в режимі щоденника. Цікаво, що надану лексичну одиницю створено за використання словотвірної моделі типу *e-zine*, тобто шляхом виділення “хибної” морфеми (в даному випадку – елемента слова *Web*).

Отже, маємо зауважити, що такий словотвірний паттерн притаманний саме тій групі комп'ютерних неологізмів, що позначають певні носії інформації в Мережі.

5.2.4.4. Лінгвофеноменологічна актуалізація епістемічних параметрів як засада інтегрованості антропосфери англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття

Інноваційне англомовне втілення загалу суб'єктів комп'ютерного буття актуалізується, здебільш (81,3% АКТс відповідної референтної співвіднесеності) шляхом безпосередніх мовних репрезентацій, що феноменолізують субстантні ознаки:

1) |ЕПІСТЕМІЧНА СПРОМОЖНІСТЬ| (*наявність / відсутність необхідної у суб'єкта системи ЗНАНЬ про комп'ютерне буття*);

2) відповідна до (1) |ФУНКЦІОНАЛЬНА СПРОМОЖНІСТЬ| (*фахівець / нефахівець у комп'ютерній сфері*).

Оскільки всі процеси, що протікають по іншу сторону комп'ютерних дисплеїв, здійснюються та регулюються все-таки людьми, варто сказати декілька слів про покоління, що було виховане в епоху комп'ютеризації і десигнується тому *cybergeneration, e-generation*.

Необхідно зауважити, що система соціальних зв'язків “людина – техносфера” набуває, за результатами наших спостережень, лексико-семантичними засобами закріпленого дуалістичного характеру. З одного боку – активна інкорпорація новітніх технологій до соціального життя, лояльність до поступу науково-технічного прогресу. А з іншого боку, різко негативне, вороже та вкрай обачливе ставлення до комп'ютеризації та всього, що може бути пов'язане з цифровою мережею. Зауважимо, що суб'єкт такого відношення зазвичай визначається як *Internot*:

*"A psychologist has a new name for managers who see no reason to get internet access: **Internots**."*

(Financial Times, Feb. 7, 2001).

При чому, на нашу думку, діалектична природа комп'ютерної дійсності виявляється саме в тому, що заперечення зв'язків з техносферою власне і складає особливий тип такого зв'язку.

Як було зазначено у попередніх розділах даного дослідження, субстантні виміри Простору та Часу являють собою основоположні параметри реальності. З огляду на це маємо денотувати, що знання є виміром перцепції цих параметрів людським розумом [49, 56, 104, 12, с. 217], а отже, може сприйматись як один з параметрів позиціонування суб'єкта в межах

англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття. Таким чином, ретельне дослідження лексичної парадигми, яка виступає феноменологічною репрезентацією субстантного елементу плану змісту АІКГс |СУБСТАНТИВНА НАЛЕЖНІСТЬ: СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ| дозволяє нам відстежити так би мовити “статус” знання в соціо-системі віртуальної дійсності.

Основну масу осіб, що безпосередньо використовують комп'ютери у своїй діяльності, можна умовно поділити на два великі класи: ті, хто знає як впливати безпосередньо на “природу” віртуального буття і ті, хто не знає, як змінювати його об'єктивні показники, і тому, використовують мережу виключно з прикладною метою (інакше кажучи: спеціалісти-фахівці та ті, кого умовно можна позначити як “користувачі”). Параметри інтегративної корелятивності наведених лінгвогенних антропних понять та ознак у межах комплексних полівимірних координат онтологічного (реального буття та континууму комп'ютерного буття) можна представити у вигляді схеми (Додаток Б).

Наголосимо, що одним з наріжних понять, які визначають еволюцію концепції Знання в комп'ютеризованій дійсності, може вважатись так званий „інформаційний харчовий ланцюжок” (“*information food chain*”):

„Are we still central to the lives of readers, or have we slipped down in the information food chain?”

(USA Today, April 13, 2008)

Необхідно зауважити, що надане новоутворення має лише метафоричний асоціативний зв'язок із біологічною термінологічною парадигмою. Воно сигніфікує процес переродження Інформації з первинного стану (*raw data / bits*) до *assimilated data*, що власне, і складає у феноменологічних межах макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття знання як таке. Більше того, представлене фразеологічне новоутворення застосовується для позначення процесу

перетворення “комп’ютерного” новачка на експерта [480, 483, 485, с. 4]. У свою чергу, світ спеціалістів з виробництва комп’ютерної техніки отримав десигнацію *computerdom* (тут ми знову стикаємось з випадком телескопії, аналогічним тому, що був розглянутий вище).

Слід відзначити наявну тенденцію до концентрації лексичних одиниць, що позначають професіоналів галузі новітніх цифрових технологій навколо понять, смисловою домінантою яких є концепція Знання. Так, найбільш широкого розповсюдження, за даними наших спостережень набули такі словотвірні елементи як *-guru*, *-geek* та *-savvy*. Вони являються основою для таких новоутворень як *cyber-guru*, *cyber-geek (technogeek)* або *computer-savvy (net-savvy)*. Наприклад:

*„Those who study apes call the dominant member of the group the 'alpha male.' In the office or workplace, the most technically knowledgeable person often is called the **alpha geek**.”*

(Wired News, Nov. 14, 2006)

Видатні, визнані авторитети в галузі новітніх технологій, які складають так звану “кібереліту” (*cyberelite*), позначаються поняттями *cyber-guru* або *cyberati (digerati)*, тощо. Необхідно звернути увагу, що остання словотвірна модель набула надзвичайної популярності в сучасній англійській мові. Суть її полягає в зрощенні відповідного словотвірного елемента зі словом “*literati*”, що останнім часом функціонує в значенні “висококваліфікована людина, професіонал”.

*Last week's induction ceremony, at the Carnegie Science Center, was well attended by the **geekerati**.*

(*The Chronicle of Higher Education, November 21, 2003*)

Взагалі, особи, що володіють навичками роботи з комп’ютерною технікою, останнім часом феноменологізовано у площині знакового субстрату АКТс *cybersavvy*, *computersavvy*, *net-savvy*, які концентруються навколо нового словотвірного елемента *-savvy*, вживаного у значенні

“компетентний, володіючий необхідними знаннями”. Зауважимо, що лексична одиниця *savvy* потрапила до англійської мови як перекручення французького глаголу “*savoir*” – знати [671, с. 1267]. Як бачимо, одне й теж поняття комп’ютерного “профі” сприяє виникненню цілої низки синонімічних словотвірних елементів.

Подібний випадок синонімії споглядаємо при номінації комп’ютерного користувача (*cyberuser*), до нестями захопленого своїм персональним комп’ютером. З одного боку, для позначення особи, насправді завзятої, в англійській мові став функціонувати елемент *-junkie*. Таким чином, за аналогією з преіснуючими зразками, виникли неологізми *computer-junkie*, *cyber-junkie*, *data-junkie*:

...prefer the term "data junkies," spoken with the self-effacing self-awareness that comes from months of meticulous self-study.

(The Washington Post, September 9, 2008)

А з іншого боку, в середовищі “комп’ютерної” лексики виникають нові елементи, покликані репрезентувати явище “хворобливої адикції” до “розумної машини”. Прикладом може слугувати синонімічна міні-парадигма новоутворень, що містять високопродуктивний у сфері комп’ютерної лексики елемент *-head*: *wirehead*, *Nethead*, *digithead*, *chiphead*, *etc.* Виділяють також особливий тип “комп’ютерних зануд”, які не цікавляться нічим, окрім ПК: *cybergeek*, *techno-geek*, *computer nerd*.

Tark? An alpha geek? Hardly. "He doesn't even have a computer in his office," says son Danny, who takes care of the home page's content...

(The Sporting News, December 2, 2004)

Однак, різниця між новачком та професіоналом на певному етапі “комп’ютерного філогенезу” може бути репрезентована дещо амбівалентними лінгвальними засобами. Лексема *knewbie*, на наш погляд, може слугувати наочною ілюстрацією наведеної тези. Наданий неологізм

втілює загальне визначення техно-професіоналу, однак, у свою чергу є омофоном іншого новоутворення - *newbie*, – яке застосовується для позначення “комп’ютерного початківця”:

"The best method for learning your way around the Internet is to read as much as you can (especially the Frequently Asked Questions lists associated with some Web sites, mailing lists, and newsgroups), learn the ins and outs of Netiquette, and to ask questions. Thus does the 'newbie' turn into a 'knewbie'."

(Los Angeles Times, Sept. 18, 2007)

Варто наголосити, що перший з наведених АІКТс (*knewbie*) синтезує в собі (як на поняттєвому, так і на формальному рівні) дві діаметрально протилежні типи суб’єктів комп’ютерного буття (і, як наслідок, типів Знання). Отже, в такий спосіб актуалізовано передумову для переосмислення усталеної стратифікації.

З вищезазначеного стає очевидним, що в безпосередніх мовних репрезентаціях парадигми АІКТс, яка співвідноситься з поняттєвою дихотомією фахівець / нефахівець у комп’ютерній сфері, компонент наявності або відсутності знання актуалізується як на глибинному (поняттєвому), так і на експліцитному (словотвірному) рівнях.

Мовна актуалізація епістемі „ЗНАННЯ” в межах комп’ютерної антропосфери відбувається такими основними способами:

1) шляхом прямої (безпосередньої) вербалізації (тобто, залучення до складу відповідної одиниці лексем, або фрагментів лексем, що повністю співвідносяться з поняттям / концептом [знання] (через концептуальну ознаку [обызнаний]), є його номінацією, або залучені до приядерної зони його вербалізації.

До прикладу:

- *chief knowledge officer, knowledge engineer* – де формант *knowledge* = «знання» → особа, відповідальна за моніторинг комп’ютерних технологій на підприємстві,

But now dozens of technology start-ups are commercializing linguistics research... Suddenly, linguists have their pick of jobs as lexicographers, 'knowledge engineers' and 'vocabulary-resource managers.'

(The Wall Street Journal, May 30, 2000)

- *cyber-savvy, Net-savvy* – де формант–*savvy* (від *фр. savior* – знати) = обізнана особа, професіонал→фахівець у галузі Інтернет-технологій).

2) за рахунок «вторинної семантизації» (системного переосмислення та ре-узуалізації загальноновживаних мовних одиниць (*geek, nerd, avatar, freak etc.*) у межах інноваційної логосфери КБ, в результаті яких до феноменологічного щабелю змісту наданих одиниць залучається інтегральний компонент значення «фахівець сфери новітніх комп'ютерних технологій», що пріоритезується у структурі плану змісту новоутворених АІКТс, тим самим набуваючи субстантних ознак: *(cyber)geek, (techno)-nerd, (cyber)-guru*.

«Кібермарковані» форманти *cyber-, techno-* у структурі зовнішньої форми означених одиниць на синхронному зрізі майже не фіксуються в узусі, а отже, всі наведені АІКТс - *geek, nerd, avatar, freak* – кваліфікуємо як семантичні неологізми). Змістовий компонент наявності або відсутності знання актуалізується як на субстантному, так і на феноменологічному рівнях (відповідним чином – у площині конфігурації внутрішньої та зовнішньої форми АІКТс).

У той самий час, референти “Незнання” в межах комп'ютерної системи підлягають подальшій градації. Так, зокрема, їх може бути розподілено на наступні групи:

а) ті, хто використовує Мережу виключно з метою винайти інформацію (позначаються одиницею *read-only users*):

"Until recently, the Internet relied almost exclusively on individuals to create content, so non-contributors weren't appreciated and came to be known, pejoratively, as 'read-only users'."

(The Boston Globe, Dec. 27, 2006)

б) такі, хто не є знайомими із усім спектром можливостей Всесвітньої комп'ютерної мережі (так звані „*shiftless*”),

в) “комп'ютерні непрофі” – суб'єкти КБ, що використовують Мережу інтуїтивно, не маючи достатніх навичок, щоб маніпулювати комп'ютерною дійсністю (для позначення наданої групи використовується лексема „*luser*”, що її було утворено за аналогією з загальноживаною одиницею “*looser*”):

"Conceived and maintained by a contract programmer in Redmond, Wash., it is occasionally cutesy but saves itself with sardonic advice on topics such as the best way to handle what the programmer calls 'lusers.'"

(Computer world, Dec. 23, 2008).

Зауважимо, що на перший погляд представлену одиницю утворено шляхом нерівнозначного телескопічного зрощення двох лексем “*looser*” та „*user*”. Однак, на наш погляд, більш доцільно у наведеному випадку вести мову про застосування самобутнього формотворчого механізму „омофонічної” та частково „омографічної” аналогії, що є продуктивним з огляду на субстратні та субстанті ні ознаки загалу конститuentів мікроструктури англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Нерідкими в межах комп'ютерної дійсності трапляються зразки вдалої “мімікрії” відсутності досвіду під наявність знань. Таким чином, користувач, який постійно має звертатись до чужих HTML-ресурсів, для того, щоб виглядати більш компетентно сигніфікується одиницею „*paster-boy*”, а, в свою чергу, користувач, який претендує на глибокі знання в

комп'ютерній галузі, але не має навіть базових навичок, репрезентується як “позер” (*poser*).

Варто зауважити, що в обох наведених випадках до змістового плану репрезентованих АІКТс залучено (в модифікованій формі) фрагмент постмодерністської концепції „маски” [76, 107, 399, 489], який, у свою чергу виявляється одним з провідних чинників у процесі формування біхевіористичного паттерну представників віртуального суспільства [142 с.124].

А отже, маємо зазначити, що в такий спосіб відбувається інкорпорація додаткових вимірів, і, як наслідок, ускладнення “шарової ієрархії лінгво-субстантної ідентифікації індивіда” в межах АІЛКБ.

Маємо наголосити, що безпосередньо поняття „знання” в даному контексті набуває особливого змісту та відповідних параметрів неологічної феноменологізації. І його опозиція до поняття НЕЗнання носить специфічний характер. Говорячи про комп'ютерних непрофесіоналів як суб'єктів комп'ютерного буття, необхідно мати на увазі, що цих осіб не ізольовано від процесу технічної революції, а, навпаки, вони досить успішно застосовують її здобутки на повсякденному рівні.

Отже, умовно систему суб'єктних референтів АІЛКБ може бути віднесено до домену “знаючих”. Однак, рівень їх проникнення в сутність функціонування кіберпростору наближається до нуля. Зауважимо, що означений субстантний параметр макроконструкту антропосфери АІЛКБ у зоні концептуального денотата АІКТс відповідної референтної віднесеності є представленим інтегративною концептуальною ознакою [0-АГЕНТИВНІСТЬ].

Парадоксальність ситуації полягає в наступному: за ствердженням деяких сучасних соціологів, провідна функція феномену НЕЗнання в житті людства полягає у своєрідному захисті оточуючого середовища [108, 548, 543]. Таким чином, маємо дістати висновку, що “пересічні користувачі” комп'ютерним простором можуть внести набагато більший доробок у подальший розвиток комп'ютерного буття, ніж ті, хто на даному етапі

знаходяться на вищому стратифікаційному рівні (“фахівці”). У силу апріорної схильності людської натури до “вертикального” напрямку розвитку та саморозвитку. А також, з огляду на відсутність руйнівного компоненту в їх діяльності.

Як і в кожному суспільстві, в “віртуальному” світі найгостріше стоїть питання злочинів (звісно – “віртуальних”) – *cybercrime, Internet-crime*:

*"Identity theft, possibly the most perfect **Internet-crime** has reached epidemic proportions ..."*

(Time, Sept. 15, 2011)

Окрему групу суб’єктів КБ – технологічних злочинців – складає так званий “кібертероризм” – *cyberterrorism* або *cybotage* – підготування та проведення терактів за допомогою сучасних технологій:

*"I see it somewhere between a digital sit-in and **cybotage**, ' he said. They are trying to crash Web pages and servers. It's aggressive.' "*

(The New York Times, June 11, 2012)

Важливо звернути увагу на те, що лякаючої актуальності таке явище набуває після жахливих подій вересня 2001-го року у Нью-Йорку. Особа, що здійснює подібні теракти, позначається, відповідно *cyberterrorist* або *cybersaboteur*.

Але найбільше добропорядні користувачі страждають все-таки не від терористів, а від комп’ютерних шахраїв (*cybercrook*) та комп’ютерних злодіїв (*cyberthief*), викрадаючих програми. Визначну групу “кіберзлочинників”, які формують “маргінальний” шар комп’ютерного суспільства [436, 521, 611], складають “хакери” (*hackers*), які можуть проникати майже до будь-якої комп’ютерної системи з метою викрадення інформації.

Найбільш майстерні з них отримали назву *superhackers* або *überhackers*. Необхідно звернути увагу на те, що префікс *über-*, який було запозичено з німецької, де він має значення “над”, на даному етапі функціонує в англійській мові паралельно з префіксом *super-*, як тотожній йому.

Окрім того, одиниця “*hacker*” може бути врахована як продуктивний словотвірний елемент у системі різносубстратних формотворчих та фразотворчих зв’язків: *hackerazzi*, *hacktivist*, *hackathon* (телескопні АКТс, зрощення форманта *hacker* та узуальних одиниць *raparazzi* – *напараці*, *надокучлиивий репортер*, *activist* - *активіст*, *marathon* - *марафон*):

*So much for your anticipation, you aren't getting a single glimpse of Lindsay fully uncovered unless some **hackerazzi** goes and infiltrates her email account.*

(Anything Hollywood, November 13, 2011)

*Around 30 people came up and pitched their app ideas. Afterwards, the Developers and Designers vote for their favorites by giving the Idea Generator their poker chips. The top 5 ideas would be developed during the **hackathon**.*

(Forbes, February 27, 2012)

Так, на його основі, також виникла афіксальна номінація електронного приладу, створеного для захисту від стороннього втручання в комп’ютерну систему: *hacker-watch*. А комп’ютери, захищені від подібного втручання, відтепер одержали означення *hackerproof*.

*Can anyone create a **hacker-proof** cyberspace?*

(Wharton U, Jul., 2006)

На екстенціональному рівні мікроструктура англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття референтної клреляивності із середовищем суб'єктів комп'ютерного буття що відносяться до соціальної страти "техногенних злочинців" також підлягає своєрідному розгалуженню. Динамічне (за рахунок дії механізмів субтратної асиметрії АІКТс) лінгвофеноменологічне протиставлення відбувається за двома основними напрямками:

1) тяжіння до "позитивного" полюсу – діяльність, що має на меті не руйнування техносфери, а експериментальне дослідження її параметрів та ознак (*white-hat hacker, ethical hacker*):

*"Mell says the attack scripts are posted on hacker Web sites by other hackers, by disgruntled systems administrators trying to draw attention, and eventually patches, to holes in their systems, and by **white hat hackers** seeking to alert the computer security industry to vulnerabilities."*

(The Washington Post, March 10, 2011)

*"Also, IBM has stress-tested its architecture at other large sports events, such as the U.S. Open tennis tournament, and it employed an internal group of **ethical hackers** to test security."*

(InfoWorld, Nov. 17, 2008)

2) тяжіння до підкреслено девіантної, асоціальної поведінки в межах соціальної спільноти комп'ютерного буття (*malicious hacker, dark-side hacker*):

*"Some hackers succumb to the dark side of The Force and use their expert programming skills for nefarious deeds, thus becoming **dark-side hackers**."*

(The Industry Standard, Feb. 21, 2008)

Зауважимо, що з наведеною антропонімічною парадигмою також співвідноситься і онтологічне субутворення в межах технопростору – так звана „темна мережа” (“*darknet*”)

*“The last few years have seen vast increases in the **darknet's** aggregate bandwidth, reliability, usability, size of shared library, and availability of search engines”.*

(Washington Internet Daily, November 25, 2012)

Необхідно підкреслити наявну тенденцію до експлуатації „лицарської” метафоріки (*white-hat, dark-side*), при чому не лише первинної, а й належним чином метафорично переосмисленої крізь образно-алюзивну призму прецедентного тексту (культової фантастичної кіноепопеї „Зоряні Війни”) [670, 487, 470].

Звернімо увагу, також на специфічне застосування концептуальної опозиції “Світ – Темрява” [213, 69] (функціонування якої, вочевидь, відбувається в термінах етичної опозиції Добро – Зло [61, 143, 211]).

Тим самим, підведемо підсумок, що структура змісту АІКТС останнього, найбільшого за обсягом та щільністю лінгвального втілення елементу моделі лінгвоантросфери комп’ютерного буття характеризується репрезентативною конвергованістю субстантних та *епістемічних/когнітивних* ознак як на онтологічному, так і на феноменологічному рівнях (у площині конфігурації внутрішньої форми відповідних АІКТС та у площині конфігурації зовнішньої форми відповідних АІКТС – *knowledge engineer, newbie, cyber-savvy*).

В цілому у такий спосіб маніфестовано потенцію до *субстантивізації* елементів зони проекції концептуального ядра логосфери (трансформації характеристик зазначених елементів відповідно до щабелю плану змісту граничного, буттєвого, ступеня абстракції – онтологічного денотата), як

функціональний механізм динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Тим самим, засади динаміки англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття у межах лінгво-антропологічного сегменту інтегрованої макроструктури визначаються

а) вихідним ізоморфізмом підходів до моделювання системи антропологічних універсалій та засад їх мовного втілення в контурі некомп'ютерного та комп'ютерного буття, відповідно;

б) послідовною модифікацією моделі системи антропологічних універсалій та засад їх мовного втілення в контурі англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття з урахуванням субстантних та типологічних особливостей останньої :

I. Міфологеми хтонічних елементів та структур «космогонії» комп'ютерного буття (інформація, інформаційні процеси, програмні алгоритми, тощо) – 15 % вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

II. Елементи комп'ютерного буття, що підлягають чуттєвому сприйняттю (крізь зір, слух) – 2,4 % вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

III. Симулякри елементів біосфери некомп'ютерного буття – 1,3% вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності;

IV. Людина як суб'єкт комп'ютерного буття – 81,3% вибірки АІКТс антропної референтної віднесеності).

Структура плану змісту АІКТс елементу моделі лінгвоантропосфери комп'ютерного буття – «**Людина як суб'єкт комп'ютерного буття**» - характеризується репрезентативною конвергованістю субстантних та *епістемічних/когнітивних* ознак як на онтологічному, так і на феноменологічному рівнях (у площині конфігурації внутрішньої форми відповідних АІКТс та у площині конфігурації зовнішньої форми відповідних АІКТс - *knowledge engineer, newbie, cyber-savvy*), що, в цілому маніфестує потенцію до *субстантивізації* елементів зони проєкції концептуального

ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття (динамічного руху типологічних характеристик зазначених елементів до щабелю плану змісту граничного – буттєвого – ступеня абстракції, онтологічного денотата), як **функціональний механізм динаміки** англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.

Антропологічний вимір у макроструктурі плану змісту АІКТс маніфестовано за рахунок наявності у структурах плану змісту АІКТс низки репрезентативних елементів області проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття: [СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] – 100% статичної репрезентативності у структурі плану змісту АІКТс антропологічної референтної співвіднесеності (до прикладу – *übernerd, cyberati*) - та його змістових дериватів: [АНТРОПОМОРФІЗМ] (до прикладу – *annoyware, digital nose*); [АНТРОПОГЕНЕЗ] (напр. *C2B2C – consumer-to-business-to-consumer, leper list*), [АГЕНТИВНІСТЬ] (напр. *three-finger-salute, Vulcan nerve pinch*).

Кількісні та якісні показники емпіричної параметризації динамічних зрушень плану змісту загалом АІКТс англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття дозволяє ідентифікувати зазначену систему змістових елементів як **дифузну зону** проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття в силу відносної нестабільності статусу зазначених елементів у структурах плану змісту АІКТс.

Зазначена нестабільність маніфестується за рахунок *заміщення* елементів області проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття, субстантивними елементами *онтологічного щабелю* плану змісту відповідних АІКТс: [СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ], [СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: ТЕХНОГЕНЕЗ], [СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КІБЕРМОРФІЗМ].

Найбільш продуктивними функціональними *механізмами трансформативних змін дифузного характеру області проєкції*

концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття є:

а) *дисипація* змістового елементу області проєкції концептуального ядра логосфери ([АГЕНТИВНІСТЬ]=>0-[АГЕНТИВНІСТЬ] – *automagically, rain dance, JOOT=just one of those things*);

б) *статусна адаптація або статусна девальвація* елементу області проєкції концептуального ядра логосфери за рахунок питомої ваги статусу субстантивного елементу плану змісту відповідного АІКТс ([СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] => |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ| - *digital native, dot-snot*);

в) *заміна* змістового елементу області проєкції концептуального ядра логосфери субстантивним елементом плану змісту відповідного АІКТс ([АНТРОПОГЕНЕЗ]=>|СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: ТЕХНОГЕНЕЗ| - *born digital, screenager, script kiddie*; [АНТРОПОМОРФІЗМ] => |СУБСТАНТИВНИЙ ТИП: КІБЕРМОРФІЗМ| - *word-of-post, word-of-blog, mouse potato*).

ВИСНОВКИ

Логоцентричний ракурс феноменологічного підходу до розгляду комп'ютерних вербальних інновацій англійської мови, обраний теоретичною базою цієї роботи, дозволив виявити їх феноменологічну природу через ідентифікацію структурно-змістового субстрату цих мовних новотворів як емпіричного джерела та результату прояву субстантних характеристик їх референтів.

Встановлено, що **англомовна інноваційна логосфера КБ** як консолідований лінгвальний об'єкт, є макро- та мікроінтегрованою множинністю вербальних новотворів, *що є умовно вичерпними феноменологічними корелятами різносубстратних елементів комп'ютерного буття.*

З позицій феноменологічного підходу англомовна інноваційна логосфера КБ усвідомлюється як цілісний, синкретичний на макрорівні, емпірично пізнаваний на мікрорівні, динамічний мовний об'єкт – синтез лінгво-змістових, онто-змістових та антропо-змістових параметрів мовотворчої (аперцептивної, когнітивної, смислотворчої, формотворчої, кодифікативної та комунікативної) активності англомовної спільноти у вимірі комп'ютерного буття.

Макроструктуру англомовної інноваційної логосфери КБ становить загальний мовних новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантними (онтологічними, епістемічними, антропологічними) вимірами та елементами КБ.

Інтегрованість макрорівня англомовної інноваційної логосфери КБ координована спектром її специфічних характеристик і реалізується *по-перше* – за рахунок *сигніфікативної* координованості елементів внутрішньої та зовнішньої форми цієї логосфери комп'ютерного буття та *ознак*

субстантної і субстратної своєрідності КБ у цілому; *по-друге* – за рахунок *феноменологічної* співвіднесеності елементів внутрішньої та зовнішньої форми інноваційної логосфери КБ та різнотипних конструктивних елементів комп'ютерного буття (онтологічних, епістемічних та антропологічних, відповідно), вичерпна надщільна, інноваційна вербалізованість яких визначає диференційну специфіку досліджуваної логосфери.

Мікроструктуру інноваційної логосфери КБ утворює загал дискретних англословних одиниць відповідної референтної віднесеності у сукупності їх формотворчих та змістових ознак. Інтегрованість інноваційної логосфери КБ забезпечується конфігуративним ізоморфізмом таксонів (онтологічних, епістемічних, антропологічних) і оперативних механізмів інтегрованості макроструктури англословної інноваційної КБ та таксонів і оперативних механізмів інтегрованості її зовнішньої (формотворчої) та внутрішньої (змістової) мікроструктури.

Дискретну одиницю мікроструктури англословної інноваційної логосфери КБ ідентифікуємо як **англословний інноваційний комп'ютерний термінос (АІКТс)**. Феноменологічні властивості АІКТс детерміновані об'єктивними умовами породження його зовнішньої та внутрішньої форми в межах англословної лінгвокультури, що виступає середовищем *первинної, пріоритетної та вичерпної* кодифікації різносубстратних елементів комп'ютерного буття.

Тип *статичної структури* плану змісту АІКТс визначається ієрархічною взаємодією рівнів неоднорідного ступеня абстракції, послідовне та наскрізне співвідношення яких задовольняє діалектичним поняттям «сутність» → «явище»:

- 1) – *онтологічний денотат*;
- 2) – *концептуальний денотат*;
- 3) – *лінгвальний денотат*.

Основу мікроструктури онтологічного денотата АІКТс складає дискретна змістопороджувальна, змістореляційна та змістокорельована

одиниця – **субстантема** – глибинний сутнісний елемент плану змісту англомовної комп'ютерної інновації, що окреслює зону абсолютної згорнутості якісних характеристик елементів внутрішньої форми АІКТс та відповідних якісних потенцій їх сигніфікативної актуалізації. Онтологічний денотат у структурі плану змісту АІКТс зумовлює знакову специфіку терміноса як інтеграла структур макро- та мікро-рівня англомовної інноваційної логосфери КБ.

Якісні та кількісні характеристики, ознаки та властивості інтегративності структури англомовної інноваційної логосфери КБ зумовлено її динамікою на макро- та макрорівні. **Динаміка** англомовної інноваційної логосфери КБ визначається як кваліфікатор шляхів, напрямків та відповідних лінгвоструктурних механізмів реалізації якісних змістових змін в інтегрувальній зоні вертикального стягнення (кумуляції) або розбігу (дисипації) різнорівневих та різносубстратних елементів плану змісту дискретних одиниць мікроструктури англомовної інноваційної логосфери КБ (АІКТс).

Операторами поцесів феноменологічної мобільності екстенціональних елементів АІКТс є трансформації змістових елементів (дискретних концептуальних ознак та їх комбінацій), які становлять область скупчення інформації, опосередкованої індивідуальним та колективним когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями (зону *проекції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу КБ*).

Динамічні зрушення у макроструктурі англомовної інноваційної логосфери КБ реалізуються за рахунок якісних характеристик репрезентативних елементів глибинного рівня плану змісту (онтологічного денотата) АІКТс та парадигмальних конструктів логосфери КБ відповідної референціальної співвіднесеності (|ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС|, |СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР|, їх

чинних похідних). Субстантна параметризація означених елементів плану змісту забезпечується шляхом лінгвофеноменологічної ідентифікації змістових ознак вимірів КБ (фундаментальність, агностичність, відносна незалежність від волевиявлення суб'єкта пізнання).

Пріоритетні вектори динамічної взаємодії різносубстратних щабелів плану змісту АІКТс в межах інноваційної логосфери КБ залучають:

- *наскрізну безпосередню* вертикальну експансію до поверхневих шарів плану змісту АІКТс репрезентативних субстантем (|ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ / КІБЕРМОРФІЗМ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБЄКТ / СУБЄКТ / СИМУЛЯКР КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ / ПРОТЯЖНІСТЬ: ПРОСТІР / ЧАС|);

- *наскрізну опосередковану* вертикальну експансію до поверхневих шарів плану змісту АІКТс репрезентативних субстантем відповідної концептуальної корелятивності (|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБЄКТ / СУБЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ : ПРОСТІР / ЧАС|);

- *наскрізну вертикальну конвергенцію* репрезентативних субстантних елементів різної ієрархічної підпорядкованості (|ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|↔|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБЄКТ / СУБЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|; |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ : ПРОСТІР / ЧАС|↔|СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ: ОБЄКТ / СУБЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ|) у неоднорідних структурах плану змісту англомовної інноваційної логосфери КБ;

- *стереоскопічну мобільність* різносубстартних мікроструктур плану змісту АІКТс; *циклічну горизонтальну мобільність* різносубстартних мікроструктур плану змісту АІКТс за рахунок феноменологічного перетину інтегральних денотативних одиниць плану змісту АІКТс (відповідно, *обсяг (субстанції), об'єкт (субстанції), час(субстанції)* та інтегровальних субстантних таксонів онтологічного денотата (|ТИП СУБСТАНЦІЇ|, |СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ|, |СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ|).

Лінгвальні механізми, шляхи та способи екстеріорізації векторів мобільності мікроструктури англомовної інноваційної логосфери КБ маніфестуються взаємозумовленими трансформаціями:

По-перше, трансформації різних типів у змістових структурах *зовнішньої форми* елементів англомовної інноваційної логосфери КБ (семіотично різнорідна самоподібна відтворюваність, функціональна еволюція, функціональна деградація формотворчих елементів), що відповідають змістовому шабелю |ОНТОЛОГІЧНИЙ ДЕНОТАТ| її динаміки.

По-друге, лінгвальні механізми динаміки англомовної інноваційної логосфери КБ актуалізуються шляхом трансформацій на рівні змістових структур *внутрішньої форми* її елементів, детермінованих змістовими засадами *субстантної, часо-просторової та антропологічної* параметризації мікроструктури плану змісту англомовної інноваційної логосфери КБ.

Асиметричні зрушення у поверхневих мікроструктурах внутрішньої та зовнішньої форми АІКТс є індикатором потенції такого типу одиниць до якісної лінгво-субстантної (кумулятивної, інкорпоративної, інтегративної) та лінгво-концептуальної (дисипативної, дифузної) мобільності в площині вертикальної та горизонтальної інтегрованості мікроструктур англомовної інноваційної логосфери КБ та її макроструктури в цілому.

Систему змістових елементів області проєкції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу КБ ([СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ] та його змістові деривати: [АНТРОПОМОРФІЗМ], [АНТРОПОГЕНЕЗ], [АГЕНТИВНІСТЬ]) ідентифіковано як *дифузну зону* через відносну нестабільність статусу зазначених елементів у структурах плану змісту АІКТс.

Зазначена нестабільність маніфестується шляхом *акомодації, інкорпорації, ізоляції та заміщення* елементів області проєкції *концептуального ядра* логосфери на англомовну інноваційну логосферу КБ репрезентативними субстантемами *онтологічного шабелю* плану змісту відповідних АІКТс: |ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ|, |СУБСТАНТНА

НАЛЕЖНІСТЬ: ОБЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ], | СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ],
|СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: КІБЕРМОРФІЗМ].

Інвентар функціональних механізмів трансформацій дифузного характеру області проєкції концептуального ядра логосфери на англomовну інноваційну логосферу КБ складає:

- *дисипація* змістового елементу області проєкції концептуального ядра логосфери;

- *субстантна контамінація* змістового елементу шляхом морфологічного та змістового уподібнення проєкційно співвідносних елементів онтологічного та концептуального денотата, онтологічного та лінгвального денотата АІКТс, відповідно;

- *статусна адаптація / девальвація* елементу області проєкції концептуального ядра логосфери за рахунок питомої ваги статусу субстантного елементу плану змісту відповідного АІКТс; *заміна* змістового елементу області проєкції концептуального ядра логосфери субстантним елементом плану змісту відповідного АІКТс.

Результати проведеного дослідження відкривають широкі перспективи вивчення субстантних параметрів англomовної інноваційної логосфери КБ, подальших шляхів та перспективних напрямків її поповнення та динаміки. Вони також можуть слугувати підґрунтям розбудови **феноменологічного підходу** у дослідженні широкого спектру галузевих англomовних інноваційних підсистем високодинамічної природи.

ГЛОСАРІЙ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ ТА ТЕРМІНІВ

- 1. Англомовна інноваційна логосфера комп'ютерного буття (АІЛКБ):**
1) синкретично консолідована у межах свого змістового обсягу польова множинність англомовних вербальних новотворів, що є асимптотично (необмежено наближено) вичерпними втіленнями субстантивних та фактуальних елементів комп'ютерного буття; 2) вертикально інтегрована на макро- та мікро-рівні множинність англомовних лінгвальних інновацій, що за своєю типологічною специфікою є умовно вичерпними феноменологічними корелятами різносубстратних елементів комп'ютерного буття.
- 2. Англомовний інноваційний комп'ютерний термінос (АІКТс) -** новоутворена одиниця англійської мови, що, виступає хронологічно первинним кодифікатором та феноменологічним корелятом суцільної кількості інноваційних елементів (дискретних об'єктів, абстрактних явищ) новітнього комп'ютерного буття.
- 3. Антропна універсалія –** типовий аспект/параметр/елемент людського життя, що є наявним у всіх відомих культурах.
- 4. Антропогенез** походження і розвиток людини, розглянуті в біологічному, психологічному і соціокультурному плані.
- 5. Антропоморфізм** — уподібнення об'єкта та/або явища до людини або перенесення її фізичних та інтелектуальних властивостей на речі та явища навколишнього світу.
- 6. Антропосфера АІЛКБ –** сукупність суб'єктів КБ, їх діяльності та соціокультурних надбань (субстантний корелят області проєкцій концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття).

7. **Буттєвий (онтологічний) вимір (КБ)** фундаментальний онтологічний параметр (КБ), що існує поза межами людського розуму та є залученим до перцепційного поля незалежно від волевиявлення людини.
8. **Внутрішня форма АІКТс** – конфігуративні параметри змістової структури АІКТс.
9. **Динаміка** англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття – шляхи, напрямки та відповідні мовні механізми реалізації якісних змістових змін у зоні проєкції концептуального ядра логосфери на інноваційну логосферу комп'ютерного.
10. **Дифузія проєкції концептуального ядра логосфери** на англосмовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття – процес, в результаті якого у структурі внутрішньої форми одиниці мікроструктури англосмовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття прерогативного статусу набуває субстантний елемент.
11. **Екзистенція** – буття людини.
12. **Екстенціонал АІКТс** – поняттєвий обсяг плану змісту АІКТс
13. **Епістема** – 1) дискретна одиниця знання; 2) структура знання, що зумовлює формат світобачення та світосприйняття.
14. **Есхатологічність** – властивість / ознака відношення до сукупності уявлень про кінець світу, про кінцеву долю людства.
15. **Зовнішня форма АІКТс** – конфігуративні параметри морфологічної структури АІКТс.
16. **Ізоморфізм** — однаковість будови сукупностей елементів, незалежно від природи цих елементів; взаємна однозначність між системами або об'єктами.

17. **Інтегративність АІЛКБ**– внутрішня єдність її компонентів на макротамакrorівнях.
18. **Інтенціонал АІКТс** – поняттєвий зміст АІКТс.
19. **Кіберморфізм** — уподібнення об'єкта та/або явища некомп'ютерного середовища до елемента комп'ютерного буття за субстантними та субстратними ознаками.
20. **Кодифікація (англомовна інноваційна) КБ** – феноменологізація, фіксація різносубстратних елементів комп'ютерного буття у площині знакового субстрату лінгвальних інновацій англійської мови відповідної референтної належності.
21. **Комп'ютерне буття** складна, багатовимірна сфера синтезу дійсності, людського досвіду та діяльності, опосередкованих новітніми цифровими та інформаційними технологіями; техногенна дійсність, складова техносфери буття.
22. **Консолідованість АІЛКБ** – результат ідентифікації та виокремлення АІЛКБ як цілісного мовного об'єкта через зведення у єдиний системний конструкт різносубстратних (мовних, ментальних, та субстантних) елементів та підсистем елементів, що є результатами розвитку словникового складу англійської мови у сфері КБ.
23. **Концепт** - ментальне утворення, що є базовою одиницею розумового коду людини, має відносно впорядковану внутрішню структуру, представляє собою результат пізнавальної (когнітивної) діяльності особистості і суспільства і несе комплексну, енциклопедичну інформацію про предмет або явище, що відображається, про інтерпретацію даної інформації суспільною свідомістю і відносно суспільної свідомості до даного явища або предмету.
24. **Концептуальна ознака**: 1) конструктивний елемент концептуальних структур; 2) субстрат концептуальних структур.

25. **Концептуальне ядро англомовної логосфери** – універсальний змістовий конструкт, концентрат змістових елементів, опосередкованих індивідуальним та колективним когнітивним досвідом носіїв мови.
26. **Концептуальний денотат (КД)** – сукупність змістових елементів середнього ступеня абстракції, опосередкованих антропогенним (індивідуальним та колективним) когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями; область (зона) проєкції концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття.
27. **Конструктивний елемент буття (КБ)** – дискретний конститuent буттєвого виміру; субстантний корелят макроструктури англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.
28. **Лінгвальна інновація** (неологізм, мовний новотвір) – репрезентативна (рекурентно відтворювана поза межами первинного контексту) нова двостороння мовна одиниця, залучена до системи узуальних (парадигматичних, епідигматичних, синтагматичних) зв'язків.
29. **Лінгвальний денотат (ЛД)** – семантика (екстенціонал) АІКТс.
30. **Лінгвальний субстрат АІКТс** – сукупність відносно простих, якісно елементарних структур або утворень плану змісту та вираження англомовних новоутворень сфери комп'ютерного буття, які залишаються стійкими за будь-яких перетворень об'єкта і зумовлюють його конкретні властивості.
31. **Логос** – своєрідний мовний знак, що набуває субстанціальних, онтологічних якостей і виступає конструктивним елементом буття і, тим самим, знаходиться відносно поза межами опосередкування людським досвідом та волевиявленням.

32. **Логосфера:** 1) загал вербальних знаків, які є умовно вичерпними феноменологічними реалізаціями абстрактних та емпіричних елементів різних сфер буття; 2) зона інтеграції мисленнєво-мовленнєвих континуумів (лінгво)культур.
33. **Макроструктура АІКБ** - сукупний загал мовних новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантними (онтологічними, епістемічними, антропологічними) вимірами та елементами комп'ютерного буття, вичерпна, надщільна інноваційна вербалізованість яких визначає феноменологічну своєрідністю досліджуваної логосфери.
34. **Мікроструктура** англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття загал дискретних елементів - мовних одиниць відповідної референтної віднесеності (комп'ютерне буття) у сукупності їх формотворчих та змістових ознак.
35. **Модуль значення АІКтс** – зона абсолютної конвертованості якісних характеристик елементу плану змісту АІКтс та відповідних якісних можливостей їх актуалізації.
36. **Надщільна інноваційна вербалізація КБ** – різновид номінативної щільності, асимптотично (гранично наближена) вичерпна та / або надлишкова актуалізація різносубстратних елементів, об'єктів та явищ комп'ютерного буття, елементів когнітивного досвіду англomовної спільноти у царині комп'ютерного буття, інноваційними засобами англійської мови.
37. **Неоднорідні формотворчі еквіваленти** - два чи більше словотворчі елементи, різні за походженням та ступенем асимільованості в англomовному узусі, але тотожні, чи то, майже тотожні за денотативним обсягом та сигніфікативними ознаками.
38. **Онтогенез** - індивідуальний розвиток живого організму.

39. **Онтологічний** – такий, що має відношення, або належить до буття (субстанції); буттєвий; субстантний.
40. **Онтологічний денотат (ОД)**– сукупність змістових елементів граничного ступеня субстантної та епістемічної абстракції (феноменалізація ознак, параметрів та властивостей різносубстратних елементів комп'ютерного буття: матеріальних та ідеальних об'єктів, явищ, процесів) в структурі значення англомовного інноваційного комп'ютерного терміноса.
41. **Парадигма** – 1) засади зовнішньої та внутрішньої єдності різносубстратних мовних формоутворень; 2) першообраз системної організації всіх об'єктів дійсності.
42. **Проекція концептуального ядра логосфери на англомовну інноваційну логосферу комп'ютерного буття** концентрат змістових елементів, опосередкованих індивідуальним та колективним когнітивним досвідом носіїв англійської мови у галузі функціонування та користування комп'ютерними технологіями, що становить пропорційний та адекватний «відбиток» концентрату змістових елементів, опосередкованих когнітивним досвідом носіїв англійської мови в цілому.
43. **Симулякр** – мовне, ментальне, культурне, соціальне утворення, що копіює вихідний зразок («може не мати жодного відношення до зразка, бути зацикленим саме на собі» Ж. Бодріяр)
44. **Сингулярність** властивість / ознака відношення до сукупності уявлень про непрогнозованість розвитку цивілізації; непрогнозованість технологічного розвитку.
45. **Система** – неоднорідне, поняттєво відкрите утворення, що становить впорядковану множину взаємопов'язаних елементів, яка взаємодіє з ним, як ціле.

46. **Соціогенез** – походження та розвиток суспільної системи.
47. **Структура** – сукупність внутрішніх зв'язків між елементами системи та самототожність; конфігуративний та субстратний параметр системи.
48. **Субстантема** – сигніфікативна дискретна одиниця онтологічного денотата АІКТс, глибинний сутнісний та субстантний елемент плану змісту англомовної комп'ютерної інновації, що ідентифікується дедуктивно та індуктивно.
49. **Субстантний геном АІКТс** система субстантних елементів в структурі значення останнього, феноменологічно проявлених у площині лінгвального субстрату АІКТс.
50. **Субстантний таксон АІКТс** – одиниця номенклатури, ієрархічний кваліфікатор мікроструктури плану змісту англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття.
51. **Субстантність АІКТс** істотність речовинність, сутнісна основа реальності комп'ютерного буття та його елементів в аспекті внутрішньої єдності всіх форм її прояву та саморозвитку.
52. **Субстанція** (снн. есенція) дійсністьна основа (ідеальних та матеріальних) об'єктів, що у єдності всіх форм свого розвитку.
53. **Субстрат** -загальна матеріальна основа різноманітних явищ; сукупність відносно простих, якісно елементарних утворень.
54. **Сутність** головне, основне, визначальне в предметі, таке що зумовлене глибинними, необхідними, внутрішніми зв'язками й тенденціями розвитку.
55. **Техногенез** – походження та розвиток техносфери; походження та розвиток об'єктів / явищ техносфери.

56. **Техносфера** - сукупність штучних об'єктів (технологій), створених людиною, та природних об'єктів, змінених в результаті техногенної діяльності людства.
57. **Феноменологічна редукція АІКТс** - наскрізна епістемічна деконструкція об'єкта аналізу (англомовної інноваційної одиниці) від емпіричного знакового субстрату, що відповідає діалектичному поняттю «феномен», через щабелі інтенціоналу та екстенціоналу плану змісту до субстантних характеристик референта, що відповідають діалектичному поняттю «сутність».
58. **Феноменологічність АІКТс** кодифікативна спроможність до фіксації результатів пізнавального досвіду та прояву в ній субстантних характеристик пізнаваних об'єктів та явищ
59. **Феноменологічний корелят** – дискретний мовний засіб та результат кодифікативної фіксації результатів пізнавального досвіду та прояву в ній субстантних характеристик пізнаваних об'єктів та явищ
60. **Філогенез** - розвиток окремих видів і груп живих організмів, органічного світу в цілому.
61. **Формотворчий елемент АІКТс** – дискретна одиниця конфігурації зовнішньої форми АІКТс різнорідної субстратної природи.
62. **Хибна морфема** – частина вихідного мовного знака, що етимологічно не є самостійно значущою, яка була довільно виділена зі структури цілісної мовної одиниці і надалі функціонує в межах англомовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття у статусі морфеми, зберігаючи при цьому значення “батьківської лексеми”.
63. **Явище** – зовнішні властивості, процеси, зв'язки предмета, які даються пізнанню безпосередньо у формах споглядання.

**РЕПРЕЗЕНТАТИВНІ КОМБІНАЦІЇ СУБСТАНТНИХ ЕЛЕМЕНТІВ
ПЛАНУ ЗІСТУ АІКТС ДИФУЗНОЇ ЗОНИ ПРОЕКЦІЇ
КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ЯДРА ЛОГОСФЕРИ НА АНГЛОМОВНУ
ІННОВАЦІЙНУ ЛОГОСФЕРУ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ**

 ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ 	
 СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ 	 СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ
 ОБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ 	
 СУБ'ЄКТ КОМП'ЮТЕРНОГО БУТТЯ 	[СУБ'ЄКТ]
<p>address munging, n</p> <p>Altering your return email address in an effort to thwart companies and individuals who send out unsolicited commercial email (spam).</p> <p>affective computing, n</p> <p>Computer technology that uses biometric sensors to detect physical characteristics that relate to moods and emotions.</p> <p>Alice and Bob n.</p> <p>The archetypal individuals used as examples in discussions of cryptographic protocols.</p> <p>alpha geek, n</p> <p>The person with the most technological prowess in an office or department.</p> <p>antirube, n</p> <p>A sophisticated computer user, particularly a user willing to be among the first to adopt a new technology</p> <p>arachnerd, n</p> <p>A person that spends way too much time either surfing the Web or fussing with their home page.</p> <p>avatar n.</p>	

1. Among people working on virtual reality and cyberspace interfaces, an avatar is an icon or representation of a user in a shared virtual reality.

2. superuser.

back hacking, n

Attempting to catch a computer hacker by tracing the path that the intruder used to infiltrate a system.

bells and whistles n.

Features added to a program or system to make it more flavorful from a hacker's point of view, without necessarily adding to its utility for its primary function

BlackBerry thumb , n

A repetitive stress injury characterized by swelling and pain at the base of the thumb and caused by prolonged use of the thumb while operating a BlackBerry or other personal digital assistant.

brute force adj.

Describes a primitive programming style, one in which the programmer relies on the computer's processing power instead of using his or her own intelligence to simplify the problem, often ignoring problems of scale and applying naive methods suited to small problems directly to large ones. The term can also be used in reference to programming style: brute-force programs are written in a heavy-handed, tedious way, full of repetition and devoid of any elegance or useful abstraction

binary four n.

The finger, in the sense of 'digitus impudicus'. This comes from an analogy between binary and the hand, i.e. 1=00001=thumb, 2=00010=index finger, 3=00011=index and thumb, 4=00100.

baroque adj.

Feature-encrusted complex gaudy verging on excessive hardware or (esp.) software designs.

blammo v.

To forcibly remove someone from any interactive system, especially talker

systems.

bigot n.

A person who is religiously attached to a particular computer, language, operating system, editor, or other tool

burble, v

To post a message intended to insult and provoke, the "burbler" is totally clueless and ineffectual.

CGI Joe, n

A programmer who specializes in the Common Gateway Interface (CGI) scripts that accept and handle input from most Web page forms.

clicktivism, n

The use of social media and other online methods to promote a cause.

cyberhippy, n

A young person incorporating both the hippy-of –the-60-s and the modern technological outlook

cyber-inequality, n

Economic gap between the cyberspace users

cyberculture, n

The future computerized society

cyberlag, n

A constant inability to catch up wit computer technology dynamic progress

cyberpiracy, n

The purchase of an Internet domain name that includes a company's registered trademark name, with the intention of selling the domain name to the company.

cyberwar, n

The “warfare” / competition between different software systems

cyberbalkanization, n

the division of the Net into narrowly focused groups of like-minded individuals who dislike or have little patience for outsiders

cybervigilantism, n

The exposure or punishment of online lawbreakers by individuals not connected with the police or other legal authorities

cyberscriber, n

- 1) A person who writes about the Internet.
- 2) A person who publishes something in an Internet forum (a Web page, a Usenet newsgroup, etc.).

cybersquatting, n

The practice of obtaining and holding an Internet domain name that uses a company's registered trademark name.

cyberstyle, n

The writing style used in most online communications. This style is characterized by one or more of the following traits: frequent use of abbreviations, acronyms, and jargon; "street" slang, typos, misspelled words, and a general inattention to grammar and sentence structure.

A rambling, stream-of-consciousness style.

cybotage, n

The sabotage of computers, networks, and other electronic systems.

dark-side hacker, n

A hacker who uses his or her talents for malicious or criminal ends.

data shadow n

The trackable data that a person creates by using technologies such as credit cards, cell phones, and the Internet.

decorative, adj

Describes a specially designed typeface that is supposed to convey a particular effect.

diaper change, n

A visit by a computer technical support employee to a troublesome user.

dictionary flame, n

A negatively-charged message that complains about a person's spelling mistakes, word usage, or grammar.

digital dieting, n

Photographers' euphemism for the digital retouching techniques used to make subjects look younger and thinner.

digiteer, n

A person voting heartily for computer technologies provision

directronic, adj

Targeted e-mail ads sent by direct marketers to consumers who have indicated their willingness to receive those ads.

disk dancers, n

Kids who collect the ubiquitous America Online disks. They install the software, use up the free time, and then move on to another disk.

dog food, v

To use a product, particularly a software program, that was created by you or your company.

dot snot, n

A young person with an arrogant and self-important manner because he or

she has become rich by creating a dot com company.

dot-com generation, n

Gen N, Generation I

dot-comeback, n

The process of returning to the electronic market (of a product, enterprise)

dot-com rage, n

Anger caused by the perceived commercialization of the Internet.

digital divide, n

The gap developing between those who has access to the Internet and those who does not. The implication was that poorer groups were losing out through lack of access to the information available online (a deprivation also referred to as being information poor). It is now widely distributed and has become common in much of the English-speaking world.

digitelite, n

A person who points out information technologies priority

e-cruitment, n

Online employee recruitment, including the electronic submission of résumés and online interviews with job applicants.

e-mentor, n

A counselor who provides help and advice to a younger or less-experienced person via the Internet.

e-leet, n

an alternative alphabet for the English language that is used primarily on the Internet.

e-wallet, n

A computer database or online site that stores a person's name, address, and credit card data and then enables easy retrieval of that information for online

purchases.

egosurfing, v

Scanning the Internet's archives and search engines for mentions of your own name.

eigenface, n

A related set of facial characteristics that a computer uses to recognize a person's face.

emotag, n

Mock HTML tag used in writing to indicate emotional states.

emoticon, n

Computer screen icon designating a certain emotion / state / mood

ethical hacker, n

A computer hacker who attempts to infiltrate a secure computer system in an effort to learn the system's weaknesses so that they can be repaired.

e-volution, n

- 1) computer-assisted development of an individual
- 2) technosphere progress

False Authority Syndrome, n

The tendency to assume that a person who is an expert in one field is also an expert in a related field.

feature shock, n

A computer user's reaction when faced with a program that has a large set of features.

first-mover advantage, n

The advantage a company gains by being first to market with a new product

or service

first-person shooter, n

A type of computer game in which the player assumes the perspective of a gunman.

flame, n

An insulting, emotional, caustic email message or newsgroup posting.

flame sandwich, n

A note that consists of a negative comment surrounded by two positive comments.

forehead install, n

An extremely easy software installation. In particular, a software installation with intelligent default values set up at each step, so all you have to do is press the spacebar (with your finger or your forehead) a few times.

Friends and Family virus, n

A computer virus that replicates itself by using an infected machine to send out email messages either to people in the machine's address book or by replying to incoming messages.

geekerati , n.

The elite members of the technological class.

get-rich-click, adj

Describes people who want to get rich either through online investing or by creating an Internet-related business. (Cf. get-rich-quick.)

Generation D, n

Digital generation, the generation of kids to grow in the world of digital technology

Generation I, n

The 1st generation of kids to grow online

Gen N, n

Net (Internet) generation

Gen WWW, n

Syn. Gen N, Generation I

hacktivist, n

A computer hacker who breaks into systems in order to further an activist agenda.

information fatigue syndrome, n

The weariness and frustration that results from information overload.

information food chain, n

The progression of data from bits (raw data) to information (processed data) to knowledge (assimilated data). A spectrum that covers either technological prowess (neophyte to expert) or access to information (unwired to wired).

information superiority, n

The capability to collect, process and disseminate information while exploiting or denying an adversary's ability to do the same.

informavore, n

applied to human beings, to suggest that we are a species that lives by processing and communicating information.

Internet, n

A person who refuses to use the Internet.

keyboard plaque, n

The dirt, dust, and other grime that accumulates on computer keyboards.

kiddiot n

A young, malicious hacker who isn't smart enough or skilled enough to create custom hacking software, so must rely on programs created by other people.

knowbie, n

A knowledgeable and experienced Internet user.

lamer, n

1) A computer user who pretends to great knowledge, but who in fact lacks fundamental skills and can only parrot the ideas and techniques of other people.

2) In online chat circles, a person who makes stupid or inappropriately profane comments.

3) In cracker circles, a person who steals codes and hacks but offers nothing original.

leet ("1337"), n

an alternative alphabet for the English language that is used primarily on the Internet.

leetspeak, n

an alternative alphabet for the English language that is used primarily on the Internet.

list Nazi, n

A mailing list subscriber who makes it a point to flame other list members for even the slightest violations of Net, e-mail, or mailing list etiquette.

luser, n

A person who doesn't have the faintest idea what they're doing and who, more importantly, refuses to do anything about it.

meformer, n.

A social network user who posts updates that mostly deal with the user's

activities, thoughts, and feelings.

MillGen, n

Millenium generation. Syn.: N-Gen

millionerd, n

A wealthy person who made their money in computer software or some other high-tech industry.

narb, n.

An item of personal information posted online, particularly as it contributes, often unwittingly, to a personal narrative that individual is creating online.

P2P, adj

Person-to-person. Describes a payment service that enables one individual to pay another for an online transaction (such as an auction sale).

packet monkey, n

An unskilled computer prankster who can only ape skilled hackers by downloading and using their programs that are designed to infiltrate and compromise computer networks.

power newbie, n

A computer novice featuring extraordinary programming and software operating skills

paster boy, n

A person who copies other peoples' HTML source code and pastes it into their own Web page in an effort to look like they know what they're doing.

perfect programmer syndrome, n

An arrogant belief in one's own infallibility.

personal portal, n

A Web page that offers content and services customized for an individual.

Pierre Salinger syndrome, n

The tendency for online users, especially new users, to assume any information published on the Internet is automatically true.

random, adj, n

Adjective: Describes a person who is undirected, unproductive, and frivolous. Noun: A person who isn't a hacker.

read-only user, n

A person who uses the Internet exclusively for reading Web pages, e-mail, and newsgroups instead of creating their own content.

snert, n

A rude and obnoxious participant in an online conversation (usually a chat room). *snert* was originally an acronym for "sexually nerdish expressively recidivistic troll."

streamy, n

People who listen to Internet-based (i.e., streamed) radio or music broadcasts.

stupid, n

Derogatory term used by programmers to refer to the non-programmers ("suits") they deal with at work.

synthespian, n

A synthetic thespian. A simulated character who "acts" in 3-D animations.

screenager, n

A young person who has grown up with, and is therefore entirely comfortable with, a world of screens: television, computers, ATMs, etc.

screen sightedness , n

Myopia caused by too much time spent indoors staring at small screens.

script kiddies, n

Inexperienced and unskilled "hackers" who attempt to infiltrate or disrupt computer systems merely by running programs designed to crack those systems.

shiftless, n

A person who types entirely in lowercase letters.

super geek, n

Syn.: über nerd

smart mob, n

large, geographically dispersed groups connected only by thin threads of communications technology can be drawn together at a moment's notice to perform a collective action

troll, n.

A person who sends messages to a Usenet newsgroup to incite emotions and cause controversy.

technomania, n

An obsession with change based on technology.

technology butler , n.

A hotel staff member who performs computer-related tasks and helps guests with software and hardware problems.

technoplegic, n

A person who feels paralyzed mentally when faced with technology.

teleworkaholic syndrome, n

The tendency for some home-based employees to overwork.

Tetwrist, n

A form of repetitive stress injury caused by extended sessions playing computer games (such as Tetris).

typosquatter n.

A person who registers one or more Internet domain names based on the most common typographical errors that a user might commit when entering a company's registered trademark name

über nerd, n

Hi-profile, extra proficiency programmer

vanity plate, n

An annoyingly large Web page image that serves no useful purpose.

Webrarian, n

A person who is an expert at not only finding information on the World Wide Web, but also at prioritizing, organizing, and cataloguing that information.

white hat hacker, n

A hacker who, upon discovering a vulnerability in a computer system, alerts the system vendor to the problem.

Webucation, n

Education provided over the World Wide Web, a concept also sometimes called e-education.

word of mouse, n

Communication via computer-based means, such as e-mail, chat rooms, or newsgroups.

war dialing, n

A denial-of-service technique used by crackers that involves inundating a service provider with dial-in calls, thus immobilizing their modem pool and preventing regular users from connecting.

wave a dead chicken, v

To attempt to resolve a problem by taking steps that one believes to be futile but are nevertheless necessary so that others are satisfied that an appropriate degree of effort has been expended.

word of blog ,n.

Communication that occurs via blogs.

word of post , n.

Gossip and news spread by online posts, particularly via social media or blogs.

 ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ 	
 СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ 	
 ОБ'ЄКТ КБ 	 СИМУЛЯКР КБ
 СУБСТАНТНА ЯКІСТЬ: ТЕХНОГЕНЕЗ 	[СУБ'ЄКТ] [АНТРОПОГЕНЕЗ]
<p>AI-pocalypse, n. A disaster caused by an advanced artificial intelligence.</p> <p>basement area network, n A home-based local area network.</p> <p>body shopper, n A contractor in a Third World country who recruits local programmers and shops them around to software companies in North America.</p> <p>birds of a feather meeting, n. A meeting held at a computer-related trade show or conference in which people who work in the same technology area at different companies exchange information and experiences.</p> <p>blogiverse, n The world of blogs.</p> <p>cyberpark n. 1. A large area of land where computer and technology companies are concentrated, or that has been constructed with a high-tech communications infrastructure. 2. A theme park where the theme has some relation to computers or the Internet.</p> <p>chief content officer, n A corporate executive in charge of creating and obtaining content for a Web site.</p> <p>chief knowledge officer, n A corporate executive in charge of structuring a company's store of technical and business knowledge, and ensuring that employees have access to that knowledge.</p> <p>citizen-terminal, n [SPACE] A person who uses "wearable" technology (such as a watch that holds appointment data or a pair of shoes that can transmit an electronic business card).</p> <p>compcierge, n A hotel employee who assists guests with computer-related tasks and problems.</p> <p>cometised adj Used to describe Netscape when it freezes or jams. [based on the observation of a "shooting star" or a comet (cannot really tell) that appears on the Netscape button, in the upper right corner of a Netscape</p>	

browser.]

crash test dummy, n

A person who buys the initial release of a software package, which will almost certainly be riddled with bugs and other "features."

daemon, n.

A program that is not invoked explicitly, but lies dormant waiting for some condition(s) to occur.

Evernet, n

The always-on, high-speed, broadband, ubiquitous, multiformat Web.

fleshmeet n

A meeting in the flesh, especially one composed of people who usually or only converse online.

geek gap, n

The disparity between executives who approve or oversee technological projects that they don't understand and the information technology workers who implement and maintain those projects.

geeksploitation, n

To induce young computer programmers to work long hours by taking advantage of their enthusiasm and high energy levels.

hand salsa, n

The grimy substance that accumulates on a mouse or other input device after extended use.

info slave, n

A person in company's computer department that supports one or more other departments (such as Customer Service or Marketing) by keeping their software running.

knee-mail, n. .

A prayer (message delivered while kneeling).

LAN party, n

A gathering where people bring their own computers, connect them together into a local area network (LAN), and then play computer games (particularly first-person shooter games) against each other.

leadite, n

A person whose opposition to technology manifests itself in, among other things, a preference for pencils.

line 666, n

The notional line of source at which a program fails for obscure reasons

mixed reality n.

An environment that combines elements of both virtual reality and the real world.

Nerdistan, n

An upscale and largely self-contained suburb or town with a large population of high-tech workers employed in nearby office parks that are dominated by high-tech industries; any large collection of nerds.

snail mail, n.

The standard system of mail delivery in which letters, documents, and packages are physically transported from one location to another, in contrast to electronic mail [rhyming compound formed from roots snail and mail].

spam, n.

Multiple posts of the same message to the same or different Usenet newsgroups or to an e-mail account. The message is usually adverts or marketing promotions and contains no useful or worthwhile information.

spider, n.

A person or computer program that searches the web for new links and link them to search engines.

hackerazzi, n.

Online journalist who pursues celebrities night and day, dogging their every move.

telescarn, n.

Illegal money-making schemes conducted by phony telemarketers.

televangelist, n

An evangelist who conducts regular religious services on television.

terraform, v

To technologically change a planet's surface and atmosphere so that life as it exist on Earth is possible.

transliteracy, n

The ability to read and write using multiple media, including traditional print media, electronic devices, and online tools.

troll, n

A person who sends messages to a Usenet newsgroup to incite emotions and cause controversy.

wordrobe, n

A person's on-line vocabulary.

'zine, n

An unprofessional periodical online publication

peer-to-peer network, n

A network in which no one computer is singled out to provide special services. Instead, all the computers attached to the network have equal

status (at least as far as the network is concerned), and all the computers can act as both servers and clients.

ROM brain, n

A person who refuses to accept input and ideas from other people.

technorealist, n

A person who has a balanced and realistic view of technology.

user eye-D, v

To meet someone face-to-face for the first time after having established only a written or oral relationship.

virtual charter school , n

A school that that would allow students beginning in kindergarden to receive a public education at home with a computer-based curriculum

wearable, n

A computer designed to be worn as an item of clothing or as a wardrobe accessory.

wetware, n

1. The human nervous system, as opposed to computer hardware or software.
2. Human beings (programmers, operators, administrators) attached to a computer system, as opposed to the system's hardware or software.

Zen mail, n

An incoming e-mail message without any body text or attachments.

Zenware, n

Software designed to enhance focus by removing or blocking a computer's visual distractions.

 ТИП СУБСТАНЦІЇ: КОМП'ЮТЕРНЕ БУТТЯ 		
 СУБСТАНТНА НАЛЕЖНІСТЬ 		
 ОБ'ЄКТ КБ 		 СУБ'ЄКТ КБ
 СУБСТАНТНА ПРОТЯЖНІСТЬ: ЧАС/ПРОСТІР 	[СУБ'ЄКТ]	[АГЕНТИВНІСТЬ]
 СУБСТАНТНА ДИСКРЕТНІСТЬ: ЧАС/ПРОСТІР 	СИНГУЛЯРНІСТЬ	
<p>audiophile, n. One who loves and collects audio equipment and media</p> <p>cometised - adj. . Used to describe Netscape when it freezes or jams.</p> <p>All-digital, adj Performed totally in digital format (of information, data)</p> <p>augmented reality, n A view in which a computer superimposes images onto the user's field of vision.</p> <p>automagically, adv Describes a process that occurs automatically and with a certain level of mystery so that it seems somewhat magical</p> <p>annoyware n A type of shareware that frequently disrupts normal program operation to display requests for payment to the author in return for the ability to disable the request messages. (Also called `nagware') The requests generally require user action to acknowledge the message before normal operation is resumed and are often tied to the most frequently used features of the software.</p> <p>back door, n. A hole in the security of a system deliberately left in place by designers or maintainers. The motivation for such holes is not always sinister; some operating systems, for example, come out of the box with privileged accounts intended for use by field service technicians or the vendor's maintenance programmers.</p> <p>black hole n., vt. What data (a piece of email or netnews, or a stream of TCP/IP packets) has fallen into if it disappears mysteriously between its origin and destination sites (that is, without returning a bounce message).</p> <p>black magic n. A technique that works, though nobody really understands why. More obscure than voodoo programming, which may be done by cookbook. Compare also black art, deep magic, and magic number (sense 2).</p>		

Black Screen of Death n.

A failure mode of Microsoft Windows. On an attempt to launch a DOS box, a networked Windows system not uncommonly blanks the screen and locks up the PC so hard that it requires a cold boot to recover. This unhappy phenomenon is known as The Black Screen of Death.

Blue Screen of Death n.

This term is closely related to the older Black Screen of Death but much more common (many non-hackers have picked it up). Due to the extreme fragility and bugginess of Microsoft Windows misbehaving applications can readily crash the OS (and the OS sometimes crashes itself spontaneously).

barfogenesis n.

A seasick-like feeling that afflicts some people when they wear virtual reality headsets.

born-digital, adj

Of or relating to a document that was created and exists only in a digital format.

careware, n

Computer software in which the only "price" is to do a good deed or donate something to charity.

chrome, n

splashy program features that attract attention but do little or nothing to make the program more useful or more powerful.

clickstream, n

The virtual paths a person takes as they surf the World Wide Web.

deep link, n

A Web page link that points to a file within a site rather than the site's home page.

demotheatrics, n

That part of a technical demonstration that has been faked in order to gloss over a problem or to simulate a feature to be added later.

digitalia, n

Computer hardware and software and other organs of digital technology, taken as a whole.

dirt road, n

A frustratingly slow Web connection.

doomsdate, n

A future date that current computer software and hardware will interpret incorrectly, resulting in faulty logic or system failure.

digitopia, n

Utopical featuring of the upcoming technological (digital)future

data haven, n

One sense is that of a place of safety and security for electronic information, for example where encrypted copies of crucial data can be stored as a backup away from one's place of business. But it can also mean a site in which data can be stored outside the jurisdiction of regulatory authorities.

electric-can-opener question, n

The recognition that some older, low-tech products are superior to the newer, high-tech products that are supposed to replace them.

emoticon, n

A symbol, usually found in e-mail messages, made up of punctuation marks that resembles a human expression.

flame, v.

A personal attack within a post on Usenet. [metaphorical extension of flame]

macintrash, n.

A Macintosh computer. Derogatory reference.

netizen, n.

A person who spends an excessive amount of time on the Internet. [blend of Internet and citizen].

forking, n

The process by which a technology fragments into multiple, incompatible, versions.

fritterware, n

Feature-laden software that seduces people into spending inordinate amounts of time tweaking various options for only marginal gains in productivity.

hourglass mode, n

Waiting endlessly and helplessly for an expected action to take place. From the hourglass icon used by Microsoft

Internetese, n

A style of writing prevalent in Web sites, e-mail messages, and online

chat rooms. Windows to indicate that the system is busy and that you

local bus, n

A high-speed data pathway that provides a direct link between the CPU and a graphics adapter's video circuitry. This way, the CPU can send its graphics instructions directly to the adapter without having to go through the slower expansion bus. The local bus is usually a VL-Bus for 486 systems and a PCI bus for Pentiums.

local resource, n

In a network environment, any peripheral, file, folder, or application that is either attached directly to your computer or resides on your computer's hard disk.

leaky reply, n

An e-mail response sent to the wrong recipient. This is usually caused by selecting the "Reply to All" option by accident, and thus sending the response to all the original recipients.

leper list, n

A list of companies and organizations that are vulnerable to the year 2000 computer problem.

malware, n

Crippled computer software

machinekind, n

The technooriented world as a uniform entity (Cf.: mankind)

meatspace, n

The flesh-and-blood real world; the opposite of cyberspace.

mischief to data, n

A criminal act that involves the unauthorized destruction, alteration, or restriction of computer data.

mousetrapping, n

A technique that forces a user to remain on a particular (and usually pornographic) Web page.

Outernet, n

The traditional (i.e., non-Internet) media, including magazines, newspapers, books, television, and movies.

percussive maintenance, n

Attempting to solve a mechanical or electrical problem by hitting or

kicking the failed device.

packet sniffer, n

Software that monitors network traffic to steal passwords, credit card numbers, and other sensitive data. Also, the person who uses such software.

page-jack, v

To steal a Web page and submit it to search engines under a different address. Users who run a search and attempt to access the page are then routed to another-usually pornographic-site.

Parkinson's Law of Data

Data expands to fill the space available for storage

password trap, n

A program or Web site that uses a legitimate-looking interface to fool users into providing their passwords.

PEBCAK, n

Problem Exists Between Chair And Keyboard. An acronym used a hardware or software problem is the result of user error.

PEBCAM, n

Problem Exists Between Chair And Monitor. An acronym used a hardware or software problem is the result of user error.

PEBKAM, n

Problem Exists Between Keyboard And Monitor. An acronym used a hardware or software problem is the result of user error.

real mode, n

The operating mode of Intel microprocessors (the 8088 and 8086). It's a single-tasking mode in which the running program has full access to the computer's memory and peripherals.

real reality, n

Everything that is not virtual reality.

reality distortion field, n

An aura or mystique, either inherent or generated by charm, enthusiasm, or salesmanship, that prevents technology from being seen as it really is.

retroware, n

A software program that's two or three versions earlier than the current version. Many people are returning to these older versions because

they're familiar, fast, and free of the rampant "featuritis" that characterizes most modern programs.

smart dust, n

Tiny airborne devices-individually called "motes"-containing sensors and communications capabilities.

smartifact, n

A smart artifact. A device sufficiently sophisticated that it can be considered "intelligent" and "aware" of its surroundings.

serial-killer app, n

A piece of technology (such as a software application) the consistently and repeatedly spurs the sale or adoption of related technologies.

technopolis, n

The sum total of the technological infrastructure of society.

technopropism, n

A technical malapropism. The humorous misuse of a technical word or phrase

techgnosis, n

A high-tech update of gnosis, based on an early Christian belief in afterlife

2000-compliant

Syn: doomsdate

TEOTWAWKI

The End Of the World As We Know It

three-fingered salute, n [

A name for the Ctrl+Alt+Delete key combination.

Y2K, n. .

The year 2000. The problem in which some computer hardware and software are unable to process dates after 31 December 1999.

Y2.038K bug, n

Network collapse scheduled for 2038.

Y2K leap year bug, n

See: doomsdate

Y2K problem,

Syn.: 2000-complaint

vannevar, n

A wildly incorrect technology prediction. The word comes from Vannevar Bush's prognostication that computers would evolve into

Empire State Building-sized electronic brains.

videophile, n.

One who loves and collects video equipment and media

voodoo programming, n

Using program code written by someone else without understanding how the code works.

Webology, n

The study of the content, structure, and interconnections of the World Wide Web.

zombie computer, n

A computer containing a hidden software program that enables the machine to be controlled remotely, usually to perform an attack on another computer.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Абдеев Р. Ф. Философия информационной цивилизации / Р.Ф. Абдеев. – М. : Владос, 1994. – 336 с.
2. Акуленко В. В. Интернациональные элементы в лексике и терминологии / В.В. Акуленко. – Харьков : Вища школа, 1991. – 208 с.
3. Александров И. А. Человек в антропном мире / И.А. Александров. – М. : Агар, 1999. – 432 с.
4. Алексеева И. Ю. Человеческое знание и его компьютерный образ / И.Ю. Алексеева. – М. : Ифран, 1993. – 182 с.
5. Алефиренко Н. Ф. Методологические основания исследования проблемы концепта / Н.Ф. Алефиренко // Вестник ВГУ: Гуманитарные науки. – 2004. – № 2. – С. 60–66.
6. Алефиренко Н. Ф. Спорные проблемы семантики / Н.Ф. Алефиренко. – М. : Гнозис, 2005. – 326 с.
7. Андреева И. В. Ценностная картина мира как лингвистическая и философская категория / И.В. Андреева // Аналитика культурологии. – 2006. – №3.– С. 14–21.
8. Андрейчук Н. І. Семіотика лінгвокультурного простору Англії кінця XV – початку XVII століття / Н.І. Андрейчук. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – 277 с.
9. Анисов А. М. Время и компьютер: негеометрический образ времени / А.М. Анисов – М. : Просвещение, 1997. – 215 с.
10. Антропный принцип в научной картине мира. / под ред. Балашова Ю.В. – М. : Институт философии РАН, 2008. — 131 с.
11. Апель К.-О. Трансформация философии / К.-О. Апель. – М. : Логос, 2001. – 344 с.
12. Арабин Э. А. Знание / Э.А. Арабин // Культурологическая энциклопедия. – СПб. : Университетская книга, 1999. – С. 218–221.

13. Аристотель. Этика. Политика. Риторика. Поэтика. Категории / Аристотель. – М. : Литература, 1998. – 1392 с.
14. Арош К., Анри П. Семантика и переворот, произведённый Соссюром: язык, речевая деятельность, дискурс / К. Арош, П. Анри // Квадратура смысла : французская школа анализа дискурса. – М. : Прогресс, 2002. – С. 137–158.
15. Арутюнова Н. Д. О движении, заблуждении и восхождении / Н.Д. Арутюнова // Логический анализ языка. Космос и хаос: концептуальные поля порядка и беспорядка. – М. : Индрик, 2003. – С. 3–10.
16. Бабушкин А. П. Типы концептов в лексико-фразеологической семантике языка / А.П. Бабушкин. – Воронеж: ВГУ, 1996. – 104с.
17. Бабушкин А. П. «Возможные миры» в семантическом пространстве языка / А. П. Бабушкин. – Воронеж : ВГУ, 2001. – 86 с.
18. Бабушкин В. У. Феноменологическая философия науки – критический анализ / В.У. Бабушкин. – М. : Наука, 1985. – 246 с.
19. Баксанский О. Е., Кучер Е. Н. Когнитивное репрезентирование как механизм виртуализации реальности / О.Е. Баксанский, Е.Н. Кучер // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 262–285.
20. Балашов Ю. В. Антропный принцип в космологии: 16 лет спустя / Ю. В. Балашов // Земля и Вселенная. – 1990. – № 4. — С. 32–36.
21. Бардина Н. В. Античная матрица нашей души / Н.В. Бардина. – Одесса : Астропринт, 2009. – 288 с.
22. Барт Р. Избранные работы : Семиотика: Поэтика / Р. Барт. – М. : Прогресс, 1989 – 616 с.
23. Барт Р. Мифологии / Р. Барт. – М.: Изд-во им. Сабашниковых, 1996. – 312 с.

- 24.Басин М. И., Шилович И. А. Синергетика и Internet / М.И. Басин, И.А. Шилович. – С.-Пб. : Наука, 1999. – 294 с.
- 25.Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества / М.М. Бахтин. – М. : Искусство, 1979. – 424 с.
- 26.Бацевич Ф. С. Філософія мови: історія лінгвофілософських учень / Ф.С. Бацевич. – К. : Академія, 2008. – 239 с.
- 27.Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики / Ф.С. Бацевич. – К. : Академія, 2004. – 344 с.
- 28.Белова А. Д. Видеориторика в современном коммуникативном пространстве / А.Д. Белова // Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. – 2010. – С. 22–35.
- 29.Белова А. Д. Лингвистические аспекты аргументации / А.Д. Белова. – К. : ЛОГОС, 2003. – 304 с.
- 30.Бессонова О. Л. Оцінний тезаурус англійської мови: когнітивно-гендерні аспекти / О.Л. Бессонова. – Донецьк : ДонНУ, 2002. – 362 с.
- 31.Берестнев Г. И. О “новой реальности” языкознания / Г.И. Берестнев // Филологические науки. – 1997. – № 4. – С. 56–68.
- 32.Бескин И. А. Полевые структуры города и человек в их напряжении и действии / И.А. Бескин // Мир психологии. – 2000. – № 2 (22). – С. 146–152.
- 33.Бех В. П. Человек и Вселенная: когнитивный анализ / Бех В.П. – Запорожье : Тандем-У, 1998. – 144 с.
- 34.Бехта І. Дискурс наратора в англомовній прозі / Бехта І. – К. : Грамота, 2004. – 304 с.
- 35.Білецька Т. О. Дискурсивно-структурні особливості англомовних текстів описів товарів комерційних Інтернет-сайтів / Т.О. Білецька // Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. – 2010. – С. 35–46.

36. Біскуб І. П. Англомовний дискурс програмного забезпечення як модель мовленнєвої взаємодії людини і комп'ютера / Біскуб І.П. – Луцьк : Волинськ. Нац. Ун-т ім. Лесі Українки, 2009. – 388 с.
37. Блецкан М. І. Гносеологічна природа наукових абстракцій / Блецкан М.І. – Львів : Промінь, 1991. – 146 с.
38. Богомолов А.С. Диалектический Логос: Становление античной диалектики / Богомолов А.С. – М. : Мысль, 1982. – 263 с.
39. Бодуэн де Куртене И. А. Некоторые общие замечания о языковедении и языке / И.А. Бодуэн де Куртене // История языкознания XIX – XX веков в очерках и извлечениях. – М. : Просвещение, 1974. – С. 263–268.
40. Больнов О. Ф. Новая укрытость. Проблема преодоления экзистенциализма / О.Ф. Больнов // Философская мысль. – 2001. – № 2. – С. 137–145.
41. Бондаренко Е. В. Время как лингвокогнитивный феномен англоязычной картины мира / Бондаренко Е.В. – Харьков : Харьковский национальный университет им. В.Н. Каразина, 2009. – 377 с.
42. Бондаренко И. А. Феноменология бытийствующего сознания / Бондаренко И.А. – М. : МГУК, 1999 – 102 с.
43. Боннар А. Греческая цивилизация. В 2-х т. / Боннар А. – М. : Наука, 1986. – Т.1. – 387 с.
44. Борчиков С. А. Метафизика виртуальности / С.А. Борчиков // Труды лаборатории виртуалистики. – 2000. – Вып. 8. – С. 29–33.
45. Борчиков С. А. Творческое воображение виртуальной реальности / С.А. Борчиков // Труды лаборатории виртуалистики. – 2001. – Вып. 10. – С. 18–24.

46. Брагина Н. Г. Мифологический хаос (культурный след в языке) / Н.Г. Брагина // Логический анализ языка. Космос и хаос: концептуальные поля порядка и беспорядка. – М. : Индрик, 2003. – С. 18–32.
47. Брагіна Е. Р. Структурно-компонентний аналіз термінів кібернетики в англійській мові / Брагіна Е.Р. – Донецьк : Вид-во ДоНУ, 2001. – 214 с.
48. Будагов Р. А. Язык – реальность – язык / Будагов Р.А. – М. : Наука, 1985. – 260 с.
49. Будко В. В. Адекватность научного познания / Будко В.В. – Харьков : Логос, 1990. – 154 с.
50. Булат З. М. Вопросы синонимии научно-технических терминов-словосочетаний / Булат З.М. – М. : Наука, 1986. – 226 с.
51. Булатецька Л. І. Теорія і теоретизація у лінгвістиці / Булатецька Л.І. – Вінниця : Нова книга, 2004. – 176 с.
52. Булатов М. А. Категории философии и категории культуры / Булатов М.А. – К. : Наукова думка, 1993. – 346 с.
53. Булыгина Т. В. Языковая концептуализация мира / Булыгина Т.В. – М. : Школа, 1997. – 574 с.
54. Буряк В. В. Динамика культуры в эпоху глобализации: ноосферный контекст / Буряк В.В. – Симферополь : ДИАЙПИ, 2011. – 462 с.
55. Вайнберг С. Мечты об окончательной теории. Физика в поисках самых фундаментальных законов природы / Вайнберг С. – М. : ЛКИ, 2008. – 256 с.
56. Вайсгербер Й. Л. Язык и философия / Й. Л. Вайсгербер // Вопросы языкознания. – 1993. – № 2. – С. 31–46.
57. Васюков В. Л. Виртуальные объекты с точки зрения логики и формальной феноменологии / В.Л. Васюков // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 26–45.

- 58.Васютин А. П. Об экзистенциальном статусе виртуальной реальности / А.П. Васютин // Труды лаборатории виртуалистики. – Вып. 4. – 2005. – С. 21–26.
- 59.Васютин А. П. Экзистенциальный подход к изучению виртуальной реальности / А.П. Васютин // Материалы Международной конференции “Виртуальное пространство культуры”. – СПб.: Санкт-Петербургское философское общество, 2000. – С. 21–23.
- 60.Введение в когнитивную лингвистику / Под ред. М. В. Пименовой. – Кемерово : Графика, 2004. – 208 с.
- 61.Вежбицкая А. Семантические универсалии и описание языков / Вежбицкая А. – М. : Языки русской культуры, 1999. – 780 с.
- 62.Вежбицкая А. Сопоставление культур через посредство лексики и прагматики / Вежбицкая А. – М. : Языки славянской культуры, 2001. – 272 с.
- 63.Вендина Т. И. Словообразование как способ дискретизации универсума / Вендина Т.И. // Вопросы языкознания. – 1999. – № 2. – С. 27–49.
- 64.Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов / Верба Л.Г. – Вінниця : Нова книга, 2003. – 160 с.
- 65.Вернадский В. И. Научная жизнь как планетарное явление / Вернадский В.И. – М. : Наука ,1991. – 271 с.
- 66.Веряскина В. П. Концепт „образцового человека” / В.П. Веряскина // Человек. – 2004. – №4. – С. 36–48.
- 67.Витгенштейн Л. Философские исследования / Л. Витгенштейн // Языки как образ мира. – М. : Terra Fantastica, 2003. – С. 220–548.
- 68.Войшвилло Е. К. Понятие как форма мышления / Войшвилло Е.К. – М. : Изд-во МГУ, 1989. – 239 с.
- 69.Воркачев С. Г. Методологические основания лингвоконцептологии / С.Г. Воркачев // Теоретическая и прикладная лингвистика:

- Межвузовский сборник научных трудов. – Выпуск 3. – Воронеж, 2002. – С. 32–39.
- 70.Ворожбитова А. А. Теория текста: антропоцентрическое направление / Ворожбитова А.А. – М. : ВШ, 2005. – 368 с.
- 71.Гайденко П. П. Испытание диалектикой: пантеистические и гностические моменты у Гегеля и Соловьева / П.П. Гайденко // Вопросы философии. – 1998. – № 4. – С. 79.
- 72.Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів / Д.І. Ганич, І.С. Олійник. – К. : Вища школа, 1995. – 360 с.
73. Гармаш О. Л. Англomовна епідигматика та розвиток вокабуляру / Гармаш О. Л. – Мелітополь : Вид. будинок ММД, 2009. – 128 с.
- 74.Гачев Г. Д. Национальные образы мира. Космо-Психо-Логос / Гачев Г.Д. – М. : Полис, 1995. – 461 с.
- 75.Гачев Г. Е. Гуманитарный комментарий к естествознанию / Г.Е. Гачев // Вопросы литературы. – 1993. – № 11. – С. 71–78.
- 76.Гваттари Ф., Делез Ж.-П. Что такое философия / Ф. Гваттари, Ж.-П. Делез – М. : Гнозис, 1998. – 286 с.
- 77.Гегель Г. В. Ф. Из „Феноменологии духа” / Г.В.Ф. Гегель // Эстетика. – Т.4. – М. : Искусство, 1973. – С. 83–152.
- 78.Гиренок Ф. И. Антропологические исследования: Кант и Гегель / Ф.И. Гиренок // Труды лаборатории виртуалистики. – Вып. 17. – 2001. – С. 27–31.
- 79.Гневашев О. В. Виртуальная реальность и информационное общество / О.В. Гневашев // Труды лаборатории виртуалистики. – Вып. 4. – 2002. – С. 22–29.
- 80.Говорунов А. В. Человек в ситуации виртуальной реальности / Говорунов А.В. – М. : Владос, 2003. – 208 с.
- 81.Гоготишвили Л. А. Религиозно-философский статус языка / Л.А. Гоготишвили // Лосев А.Ф. Бытие. Имя. Космос. – М. : Мысль, 1993. – С. 906–923.

- 82.Голубець М. А. Від біосфери до соціосфери / Голубець М.А. – Львів : Поллі, 1997. – 256 с.
- 83.Горелик Г. Е. Размерность пространства: Историко-методологический анализ / Горелик Г. Е. – М. : Изд-во МГУ, 1983. — 216 с.
- 84.Горин В. М. Универсалии культуры / В. М. Горин // Культурологическая энциклопедия. – СПб. : Университетская книга, 1999. – С.417–422.
- 85.Гримак Л. П. Грядущий век – век одиночества (к проблеме Интернета) / Л.П. Гримак // Мир психологии. – 2000. – № 2 (22). – С. 5–25.
- 86.Грицанов А. А. Виртуальная реальность / А.А. Грицанов // Постмодернизм. – Минск: Интерпрессервис Книжный Дом, 2001.— С.121–125.
- 87.Грузберг Л. В. Концепт, или Отчего Америка - концепт, а Финляндия – нет? / Л. В. Грузберг // Филолог. – 2002. – № 1. – С. 27–31.
- 88.Губин В. П. Философская антропология / В.П. Губин– М. : Просвещение, 2000. – 343с.
- 89.Гумбольдт В. Избранные труды по языкознанию / В. Гумбольдт– М. : Прогресс, 2001. – 398 с.
- 90.Гурський С. О. Значення слова і термін / С.О. Гурський // Іноземна філологія. – 1992. – №3. – С. 19–24.
- 91.Гусев С.С. Проблема понимания в философии. / Гусев С.С. – М. : Наука, 1985. – 328 с.
- 92.Гусев С. С. Взаимодействие познавательных процессов в научном и техническом творчестве / Гусев С.С. – М. : Наука, 1990. – 239 с.
- 93.Гуссерль Э. Картезианские размышления / Гуссерль Э. – СПб. : Наука, 2001. – 516 с.
- 94.Гуссерль Э. Собрание сочинений. В 2-х т. / Гуссерль Э. – М. : Гнозис, 1994. – Т. 1. – 192 с.
- 95.Гуссерль Э. Собрание сочинений. В 2-х т. / Гуссерль Э. – М. : Гнозис, 1994. – Т. 2. – 216 с.

96. Гутиряк О. І. Англійська термінологія маркетингу / Гутиряк О.І. – К. : Слово, 1999. – 92 с.
97. Д'яков А. С. Типологія мовних інтерференцій та їх роль у формуванні національних терміносистем : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Київ. нац. ун-т ім. Т.Г. Шевченка / Д'яков А.С. – К., 1998. – 220 с.
98. Д'яков А. С., Кияк Т. Р. Основи термінотворення: Семантичний та соціолінгвістичний аспекти / А.С. Д'яков, Т.Р. Кияк – К. : Видавничий дім „KM Academia”, 2000. – 218 с.
99. Даниленко В. П. Языковая картина мира в концепции Л. Вайсгербера / В.П. Даниленко // Гуманитарный науки : Лингвистика. – 2001. – С. 31–38.
100. Дацюк С. А. Виртуальный анализ времени / Дацюк С.А. – К. : Либідь, 2002. – 346 с.
101. Девис П. Случайная Вселенная / Девис П. – М. : Мир. 1995. – 217 с.
102. Девтерев И. В. Философский анализ феномена интерактивной научной деятельности в INTERNET (феноменологический, эвристический и прагматический аспекты): дис. ... канд. филос. наук : спец. 09.00.03 «Соціальна філософія та філософія історії» / К-кий нац. ун-т ім. Т.Г. Шевченка / Девтерев И.В. – К., 2000. – 188 с.
103. Демьянков В. З. Когнитивная семантика / В.З. Демьянков // Краткий словарь когнитивных терминов – М. : Филологический факультет МГУ им. М.В. Ломоносова, 1996. – С.73–74.
104. Демьянков В. З. Когнитивная лингвистика как разновидность интерпретирующего подхода / В.З. Демьянков // Вопросы языкознания – 1994. – № 4. – С.17–33.
105. Демьянков В. З. Парадигма в лингвистике и теории языка / В.З. Демьянков // Горизонты современной лингвистики. – М. : Языки славянских культур, 2009. – С. 27–37.

106. Денисенко С. Н. Сучасний розвиток теорії лексикону / С.Н. Денисенко // Вісник ХНУ. – 2004. – № 635. – С. 34–36.
107. Деррида Ж. Ессе об имени / Деррида Ж. – СПб. : Академия, 2003. – 217 с.
108. Диброва К. Ю. Лингвистические аспекты языковой относительности / К. Ю. Диброва // Вопросы языкознания. – 1996. – № 10. – С. 61–70.
109. Ділі Дж. Основи семіотики / Ділі Дж. – Львів : Арсенал, 2000. – 232с.
110. Дильтей В. Категории жизни / В. Дильтей // Вопросы философии. — 1995. — № 10. — С. 129–143.
111. Дрейфус Х. Л. Телеэпистемология: последний рубеж Декарта / Х.Л. Дрейфус // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 10–26.
112. Дротянко Л. Г. Філософські проблеми мовознавства / Л.Г Дротянко. – К. : Навчальна книга, 2002. – 134 с.
113. Дуда О. І. Процеси термінологізації в сучасній англійській мові / О.І. Дуда– К. : Наукова думка, 2001. – 214 с.
114. Дудок Р. І. Проблема значення та смислу терміна в гуманітарних науках / Дудок Р. І. – Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2009. – 358 с.
115. Єнікеєва С. М. Система словотвору сучасної англійської мови: синергетичний аспект (на матеріалі новоутворень кінця ХХ - початку ХХІ століть): дис. ... докт. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови» / Київський національний лінгвістичний ун-т / С. М. Єнікеєва – К., 2011. – 438 с.
116. Єнікеєва С. М. Формування та функціонування нових словотворчих елементів англійської мови: дис. ... канд. філол. наук :

- спец. 10.02.04 «Германські мови» / Харків. держ. ун-т / С. М. Єнікєєва – Харків, 1999. – 167 с.
117. Жаботинская С. А. Лингвокогнитивный подход к анализу номинативных процессов / С.А. Жаботинская // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. – 2010. – № 982. – С. 6–20.
118. Жичкина А. Е. Особенности социальной перцепции в Internet / А.Е. Жичкина // Мир психологии. – 1999. – № 3. – С. 72–84.
119. Журавлёва Т. А. Особенности терминологической номинации / Журавлёва Т.А. – Донецк : Изд-во ДонДУ, 1998. – 236 с.
120. Зализняк А. А. Феномен многозначности и способы его описания / А.А. Зализняк // Вопросы языкознания. – 2004. – №2 . – С. 20–45.
121. Зацний Ю. А. Інтернет і збагачення словникового складу англійської мови у новому столітті / Ю.А. Зацний // Вісник Сумського державного університету. – Серія : Філологічні науки. – № 4 (50). – 2003. – С. 75–79.
122. Зацний Ю. А. Розвиток словникового складу сучасної англійської мови / Зацний Ю.А. – Запоріжжя : Запорізький державний університет, 1998. – 432 с.
123. Зацний Ю. А. Сучасний англомовний світ і збагачення словникового складу / Зацний Ю.А. – Л. : ПАІС, 2007. – 228 с.
124. Зацний Ю. А. Інновації у словниковому складі англійської мови початку ХХІ століття : англо-український словник / Зацний Ю.А. — Вінниця : Нова Книга, 2008. — 360 с.
125. Зацний Ю. А. Неологізми англійської мови 80-90 років ХХ століття / Зацний Ю.А. — Запоріжжя : РА «Тандем-У», 1997. — 396 с.
126. Звегинцев В. А. Очерки по общему языкознанию / Звегинцев В.А. – М. : Наука, 1985. – 349 с.
127. Зелиг К. Н. Альберт Эйнштейн / Зелиг К. Н. – М. : Просвещение, 1984. – 415 с.

128. Иванов А. Ф. Об онтологическом статусе виртуальной реальности / А.Ф. Иванов // Материалы Международной конференции “Виртуальное пространство культуры”. – СПб. : Философское общество, 2000. – С. 14-16.
129. Иванов Д. Общество как виртуальная реальность / Д. Иванов // Информационное общество. – М. : АСТ, 2004. – С. 355–428.
130. Илларионов С.В. Виртуальные объекты современной физики / С.В. Илларионов // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 144–160.
131. Ильин И. П. Постструктурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм / Ильин И.П. – М. : Интрада, 2001. – 351 с.
132. Ильичёва Л. Ф. Термин / Л.Ф. Ильичёва // Философский энциклопедический словарь. – М. : Слово, 1994. – С. 641–642.
133. Имамичи Т. Моральный кризис и метатехнические проблемы / Т. Имамичи // Вопросы философии. – 1995. – № 3. – С. 75.
134. Ингарден Р. Введение в феноменологию Эдмунда Гуссерля / Ингарден Р. – М. : Дом интеллектуальной книги, 1999. – 267 с.
135. Исупов К. Г. Феномен времени / Исупов К. Г. – М. : Слово, 1992. – 161 с.
136. Іваницький Р. В. Лексикографічні аспекти нормалізації термінів / Іваницький Р.В. – К. : Наукова думка, 1995. – 118 с.
137. Іващенко В. Л. Лінгвоконцептуальна репрезентація фрагментів когніції в термінопросторі української мистецтвознавчої картини світу: дис. ... док. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Національна Академія Наук України, Інститут української мови / Іващенко В. Л. – К., 2007. – 436 с.

138. Казютинский В. В., Балашов Ю. В. Антропный принцип. История и современность / В.В. Казютинский, Ю. В. Балашов // Природа. — 1989. — № 1. — С. 23–33.
139. Камша В. П., Камша Л. С., Камша Ю. В. Про кібернетику другого етапу НТР / В. П. Камша, Л. С. Камша, Ю. В. Камша // Складні системи і процеси. — 2010. — № 1 (17). — С. 25–41.
140. Кант І. Критика практичного розуму / Кант І. — К. : Юніверс, 2004. — 240 с.
141. Кант І. Рефлексії до критики чистого розуму / Кант І. — К. : Юніверс, 2004. — 464 с.
142. Карако П. С. Виртуальная реальность / П.С. Карако // Постмодернизм. — Минск. : Интерпрессервис, 2001. — С. 121–126.
143. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс / Карасик В.И. — Волгоград : Перемена, 2002. — 477с.
144. Карасик В. И., Слышкин Г.Г. Лингвокультурный концепт как единица исследования / В.И. Карасик, Г.Г. Слышкин // Методологические проблемы когнитивной лингвистики. — Воронеж : ВГУ, 2001. — С. 75–80.
145. Карась А. Реальність і філософія: спроба семіотичного підходу / А. Карась // Філософія науки. Збірник наукових статей Львівсько-Варшавського семінару «Філософія науки». — Львів, 2006. — С. 134–149.
146. Карпенко О. Ю. Проблематика когнітивної ономастики / Карпенко О.Ю. — Одеса : Астропринт, 2006. — 325 с.
147. Картер Б. Совпадение больших чисел и антропологический принцип в космологии / Б. Картер // Космология. Теории и наблюдения. — М. : Изд-во МГУ, 1978. — С. 369–370.
148. Касавин И. Г. Постигая многообразие разума / И.Г. Касавин // Заблуждающийся разум? : Многообразие вненаучного знания. — М. : Политиздат, 1990. — С. 67–79.

149. Киреев Г. О картине мира. Космологическое ссе / Г. Киреев // Лебедь. – 2008. – № 534. – С. 25–29.
150. Кисленко Ю. І. Формальна модель мови як основа прогресу інформаційних технологій / Кисленко Ю.І. – К. : Вид-во Київ. нац. ун-ту ім. Т.Г. Шевченка, 2002. – 125 с.
151. Кияк Т. Р. Основи термінотворення. Семантичні та соціолінгвістичні аспекти / Кияк Т.Р. — К. : Видавничий дім КМА, 2000. — 270 с.
152. Кияк Т. Р. Фахові мови як новий напрям лінгвістичного дослідження / Т.Р. Кияк // Іноземна філологія. – 2009. — Вип.121. — С. 138–142.
153. Кияк Т. Р. Форма і зміст мовного знака / Т.Р. Кияк // Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна. – 2004. – № 635. – С. 75–78.
154. Кияк Т. Р. Гармонизация как сфера упорядочения терминологии / Т.Р. Кияк // Научно-техническая терминология. – 1991. — № 4. – С 61-73.
155. Князев В. Н. Человек и технология / Князев В. Н. – К. : Слово, 1990. – 188 с.
156. Князева Е. Н. Законы эволюции и самоорганизации сложных систем / Князева Е. Н. – М. : Наука, 1994. – 229 с.
157. Кобозева И. М. Лингвистическая семантика / Кобозева И. М. – М.: Эдиториал УРСС, 2000. – 352 с.
158. Ковалевський В. О. Теоретико-методологічні засади інформаційного суспільства / Ковалевський В. О. – К.: Либідь, 2003. – 472 с.
159. Ковалик І. І. Діалектичний характер словотворчої структури похідного слова / І. І. Ковалик // Питання словотвору. – К. : Вища школа, 1982. – С. 20–26.

160. Козовик І. Я., Пономарів О. Д. Словник античної міфології / Козовик І. Я., Пономарів О. Д. – К. : Наукова думка, 1991. – 240 с.
161. Колегаева И. М. Текст как единица научной и художественной коммуникации / Колегаева И. М. – Одесса : Изд-во ОГУ, 1991. – 121 с.
162. Колшанский Г. В. Объективная картина мира в познании и языке / Колшанский Г. В. — М. : Наука, 1990. — 103 с
163. Комарова З. И. Семантическая структура специального слова и её лексикографическое описание / Комарова З. И. – Свердловск : Изд-во Свердловского госуниверситета, 1991. – 253 с.
164. Кондаков Н. И. Логический словарь-справочник / Кондаков Н.И. – М.: Сов. энциклопедия, 1990. – 720 с.
165. Кондратьева Г. Н. Линвофилософия: система и парадигма / Кондратьева Г. Н. – Запорожье : ЗНУ, 2003 – 279с.
166. Королёв К. Н. Универсальный язык и универсальная письменность: в погоне за мечтой / К. Н Королёв. // Языки как образ мира. – М. : Terra Fantastica, 2003. – С. 549–565.
167. Косов Д. Ф. Хранилища данных и семантический разрыв / Косов Д. Ф. – М. : Наука, 2001. – 214 с.
168. Косовский Б. И. Учение о слове и словарном составе языка / Косовский Б. И. – Минск : Высшая школа, 1974. – 272 с.
169. Котёлова Н. З. Неологизмы / Н.З. Котёлова // Лингвистический энциклопедический словарь. – М. : Сов. Энциклопедия, 1990. – С. 392.
170. Котов В. А. Лингвистические проблемы научно-технической терминологии / Котов В.А. – М. : Наука, 1985. – 289 с.
171. Красавекий Н. А. Лингвистические методы исследования эмоциональной концептосферы / Н.А. Красавекий // Лингвистические парадигмы: традиции и новации. – 2000. – С. 18–20.
172. Красных В. В. Виртуальная реальность или реальная виртуальность. (Человек. Сознание. Коммуникация) / Красных В. В. – М. : Диалог, 2008. – 354с.

173. Крестева Ю. Душа и образ / Ю. Крестева // Интенциональность и текстуальность. Философская мысль Франции XX века. – Томск : Водолей, 1998. – 187 с.
174. Крол Э. Все об Internet / Крол Э. – К. : Торгово-издательское бюро ВНУ, 2005. – 591 с.
175. Крушанов А. А. Современный образ мира: признаки скрытой виртуализации / А.А. Крушанов // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 108–144.
176. Кубрякова Е. С. Об установках когнитивной науки и актуальных проблемах когнитивной лингвистики / Е. С. Кубрякова // Вопросы когнитивной лингвистики. – 2004, № 1. – С. 6–17.
177. Кубрякова Е. С. Языковое сознание и языковая картина мира / Е. С. Кубрякова // Филология и культура. Материалы международной конференции. – Часть 1. – Тамбов, 1999. – С. 6–13.
178. Кубрякова Е.С. Возвращаясь к определению знака / Е. С. Кубрякова // Вопросы языкознания. – 1993. – № 4. – С. 23–41.
179. Кузнецов М. М. Виртуальная реальность – техногенный артефакт или сетевой феномен? / М.М. Кузнецов // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 62–91.
180. Кузнецова О. А. Типологические особенности отыменных словообразовательных гнезд / О.А. Кузнецова // Словообразование и его место в курсе обучения иностранному языку. – Владивосток: Изд-во ДВГУ, 1987. – С. 58–64.
181. Кустова Г. И. Когнитивные модели в семантической деривации и система производных значений / Г. И. Кустова // Вопросы языкознания. – 2000. – № 4. – С. 85–109.

182. Кутырев В. А. Культура и технология: борьба миров / Кутырев В. А. – М., Прогресс-Традиция, 2001. – 336 с.
183. Кутырев В. А. Пост-пред-гипер-контр-модернизм: концы и начала / В. А. Кутырев // Вопросы философии – 1998. – №5. – С. 35–41.
184. Кухаренко В. А. Интепретация текста / Кухаренко В. А. – Одесса : Латстар, 2002. – 288 с.
185. Лиотар Ж.-Ф. Феноменология / Лиотар Ж.-Ф. – СПб: Алетейя, 2001. – 152 с.
186. Латинско – русский словарь / Под ред. Дворецкого И.Х. – М. : Русский язык, 1988. – 840 с.
187. Левин Г. А. Логика / Левин Г.А. – Минск : Изд-во БГУ, 1994. – 336 с.
188. Левит С. Я. Предисловие / С.Я. Левит // Энциклопедия культуры: В двух томах. – М. : Университет, 1996. – Т. 1. – С. 4–8.
189. Левицький А. Е. Актуальні проблеми розвитку неології (на матеріалі сучасної англійської мови) / А. Е. Левицький // Вісник Житомирського державного університету. – 2005. – Вип. 23. – С. 16–21.
190. Левицький А. Э. Функциональная переориентация номинативных единиц современного английского языка / Левицький А. Э. – Житомир : Ред.-издат. отдел ЖГПУ, 2001. – 168 с.
191. Левицький В. В. Лексическая сочетаемость и методы её исследования / В.В. Левицький // *Studia Germanica et Romanica*. – 2005. – Т. 2. – № 1(4). – С. 64–75.
192. Левицький В. В. Семасиология / Левицький В.В. – Винница : Нова книга, 2006. – 512 с.
193. Ленк Г. К методологической интеграции наук с интерпретационистской точки зрения / Г. Ленк // Вопросы философии. – № 4. – 2004. – С. 50–55.

194. Леонтьев А. А. Языковое сознание и образ мира / Леонтьев А. А. //Язык и сознание: парадоксальная рациональность – М. : ИЯ РАН, 1993.– С. 16–21.
195. Леонтьев А. Н. Психология образа / А.Н. Леонтьев // Вестник Моск. ун-та. Сер. 14. Психология. – 1979. – № 2. – С. 3–13.
196. Лещак О. Очерки по функциональному прагматизму: методология, онтология, эпистемология / Лещак О. – Тернополь : Кельце, 2002. – 256 с.
197. Лидовский В. В. Теория информации / Лидовский В. В. — М. : Компания Спутник, 2004 – 165 с.
198. Линде А. Инфляция, квантовая космология и антропный принцип / Линде А. – М. : ЛКИ, 2010. – 267 с.
199. Лобок А. М. Антропология мифа / Лобок А.М. – Екатеринбург : Банк культурной информации, 1997. – 688 с.
200. Лопатин В. Н. Язык глобализации / В. Н. Лопатин // Зеркало недели. – 2000. – №23. – С. 14.
201. Лосев А. Ф. Вещь и имя / А.Ф. Лосев // Бытие. Имя. Космос. – М. : Мысль, 1993. – С. 805 – 872.
202. Лосев А. Ф. Диалектика мифа / А.Ф. Лосев // Философия, мифология, культура. – М. : Просвещение, 1992. – С. 31–64.
203. Лосев А. Ф. Философия имени / А.Ф. Лосев // Бытие. Имя. Космос. – М. : Мысль, 1993. – С. 613–801.
204. Лосев А. Ф. Философия. Мифология. Культура / Лосев А. Ф. – М. : Просвещение, 1992. – 482 с.
205. Лотка О. М. Англомова термінологія фінансово-економічних взаємин / Лотка О. М. – К. : Наука, 2000. – 132 с.
206. Майнцер К. Сложность и самоорганизация / К. Майнцер // Вопросы философии. – 1997. – 6. – С. 48–61.

207. Максапетян А.Г. Язык и метафизика / Максапетян А.Г. – Ереван : ЕГУ, 2001. – 364 с.
208. Мамардашвили М. К., Пятигорский А. М. Символ и сознание. Метафизические рассуждения о сознании, символическом и языке / Мамардашвили М. К., Пятигорский А. М. – М. : Школа "Языки русской культуры", 1997. – 216 с.
209. Мамардашвили М. К. Как я понимаю философию: Избр. ст., докл., выступ., интервью / Мамардашвили М. К. —М. : Прогресс, 1999. – 415 с.
210. Мамрак А. В. Проблема возникновения новых аффиксов / А. В. Мамрак // Филологические науки. – 1994. – № 4. – С. 58–69.
211. Манакін В. М. Мова і міжкультурна комунікація / Манакін В. М. – Київ : «Академія». – 2012. – 288 с.
212. Маргвелашвили Г. Философия индивидуальной субстанции / Маргвелашвили Г. — Тбилиси : НЕКЕРИ, 1998. — 110 с.
213. Маринчак В. А. Интенциональное исследование ценностной семантики в художественном тексте / Маринчак В. А. – Харьков : Фолио, 2004. – 287 с.
214. Марков Б. В. Философская антропология «после смерти человека» в России и на Западе / Марков Б. В. // Вече: Альманах русской философии и культуры. – 1997. – Выпуск №9. – С. 41–49.
215. Мартинюк А. П. Конструювання гендеру в англomовному дискурсі / Мартинюк А. П. – Харків : Константа, 2004. – 292 с.
216. Мартинюк С. С. Метафізичні виміри людського буття / Мартинюк С.С. – Запоріжжя : Запорізький державний університет, 2001. – 198 с.
217. Маслова В. А. Введение в когнитивную лингвистику / Маслова В.А. – М. : Флинта, 2007. – 296 с.

218. Матузкова Е. П. Проблематика ідентичности в когнитивно-дискурсивной парадигме / Е. П. Матузкова // Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. – 2012. – С. 228-235.
219. Махачашвілі Р. К. Лінгвотехносфера – система, структура, парадигма? / Р. К. Махачашвілі // Мова і культура. – 2007. – Вип. 9. – Т. VII (95). – С. 274–279.
220. Махачашвілі Р. К. Лінгвофілософські виміри техносфери сучасного буття (на матеріалі інновацій англійської мови) / Р. К. Махачашвілі // Культура народів Причорномор'я. – 2007. – №110 (т. 2) – С. 30–32.
221. Махачашвілі Р. К. Лінгвофілософські параметри інновацій англійської мови в техносфері сучасного буття / Р. К. Махачашвілі – Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2008. – 204 с.
222. Махачашвілі Р. К. Англомовна інноваційна лінгвосфера сучасного буття: онтогенез та динаміка / Р. К. Махачашвілі – Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2013. – 306 с.
223. Махачашвілі Р. К. Англомовна інноваційна лінгвосфера буття як об'єкт філософської лінгвістики / Р. К. Махачашвілі // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2009. – Вип. №5. – С. 511–515.
224. Махачашвілі Р. К. Антропосферизм як основа техногенного буття // Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2008. – №29. – С. 238–243.
225. Махачашвілі Р.К. Динаміка проєкції антропного ядра у інноваційному технократичному англомовному лінгвосферному кластері/ Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2012. – №54. – С. 181–187.
226. Махачашвілі Р. К. До питання становлення лінгвотехносферизму сучасного буття / Р.К. Махачашвілі // Вісник Харківського

- національного університету ім. В. Н. Каразіна. – 2006. – № 726. – С. 178-182.
227. Махачашвілі Р. К. До проблеми визначення лінгвофілософської сутності терміна / Р. К. Махачашвілі // Всеукраїнський науковий форум : Сучасна англістика : Стереотипність і творчість : Тези доповідей / За ред. В.О. Самохіної (Дмитренко). – Харків : Торсінг Плус, 2006. – С. 116–118.
228. Махачашвілі Р. К. Інноваційна термінологіка сучасної англійської мови у сфері новітніх технологій. Навчальний посібник для студентів факультету іноземної філології / Р. К. Махачашвілі – Запоріжжя : ЗНУ, 2008. – 96 с.
229. Махачашвілі Р. К. Категорійні засади аналізу дифузії антропного ядра лінгвосфери (на матеріалі сучасної англійської мови / Р. К. Махачашвілі // Вісник Сумського державного університету. Філологічні науки. – 2006. – №11 (95). – Том I. – С. 60-68.
230. Махачашвілі Р. К. Категорійні параметри термінологічних інновацій англійської мови у дискурсі сфери новітніх комп'ютерних технологій / Р. К. Махачашвілі // Матеріали Другої міжнародної наукової конференції "Когнітивно-прагматичні дослідження професійних дискурсів". – Харків : Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2009. – С. 44-47.
231. Махачашвілі Р. К. Когнітивні засади формування проєкції антропного ядра на англомовну інноваційну лінгвосферу / Р. К. Махачашвілі // Науковий часопис національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 9 : Сучасні тенденції розвитку мов. – 2009. – Випуск 3.– С. 213–217.
232. Махачашвілі Р. К. Лексико-семантична парадигматика комп'ютерної термінологіки / Р. К. Махачашвілі // Культура народів Причорномор'я. – 2006. – №82 (Т. 2) – С. 9–11.

233. Махачашвілі Р. К. Лінгвальна актуалізація хронотопних параметрів техногенного буття (на матеріалі сучасної англійської мови) / Р. К. Махачашвілі // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2007. – Вип. №3. – С. 375–379.
234. Махачашвілі Р. К. Лінгвальне позиціонування людини в Інтернет-просторі (на матеріалі інновацій англійської мови) / Р. К. Махачашвілі // Вісник Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка. Філологічні науки. – 2007. – №18 (134). – С. 157–166.
235. Махачашвілі Р. К. Лінгвальні засади структурованості комп'ютерної сфери: онтологія та екзистенція (на матеріалі інновацій англійської мови) / Р. К. Махачашвілі // Людина. Комп'ютер. Комунікація. – 2008. – №11 (95). – Том I. – С. 60–68.
236. Махачашвілі Р. К. Лінгво-когнітивний аспект антропосферичності комп'ютерного простору / Р. К. Махачашвілі // Матеріали міжнародної науково-методичної конференції. Ювілейні Четверті Каразінські читання, присвячені 200-річчю Харківського національного університету: "Людина. Мова. Комунікація". – Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. – 2004. – С. 174–176.
237. Махачашвілі Р. К. Лінгво-онтологічні аспекти структурованості комп'ютерної сфери (на матеріалі інновацій сучасної англійської мови) / Р. К. Махачашвілі // Культура народів Причорномор'я. – 2008. – №137 (Т. 2). – С. 100–104.
238. Махачашвілі Р. К. Лінгвоонтологічні параметри неотехносфери сучасного буття / Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2007. – №27. – С. 97–104.
239. Махачашвілі Р. К. Принципи лінгвоепістемічної параметризації неотехносфери / Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2007. – №28. – С. 192–201.

240. Махачашвілі Р. К. Лінгвофілософські параметри становлення техносфери / Р. К. Махачашвілі // Матеріали V Міжнародної наукової конференції "Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація". – Харків : Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2005. – С. 129–130.
241. Махачашвілі Р. К. Методологічні засади аналізу англосфери інноваційної лінгвосфери сучасного буття / Р. К. Махачашвілі // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2008. – Вип. №4. – С. 56–61.
242. Махачашвілі Р. К. Методологічні принципи семіотичної дедукції елементів англосфери інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Культура народів Причорномор'я. – 2009. – №168 (т. 2) – С. 67–70.
243. Махачашвілі Р. К. Онтологічні параметри англосфери сучасного буття / Р. К. Махачашвілі // Мова і культура. – 2008. – Вип. 10. – Т. IV (104). – С. 10–16.
244. Махачашвілі Р. К. Онтологічні параметри дифузії антропоцентричного центру лінгвотехносфери сучасного буття / Р. К. Махачашвілі // Матеріали VI Міжнародної наукової конференції "Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація". – Харків : Константа, 2007. – С. 221–223.
245. Махачашвілі Р. К. Параметри семіотичної динаміки англосфери інноваційної лінгвосфери буття в методологічному контексті філософської лінгвістики / Р. К. Махачашвілі // Слово й текст у просторі культури : тези доповідей Міжнародної наукової конференції, присвяченої 80-річчю з дня народження проф. О. М. Мороховського / КНЛУ, Київ, 26-27 листопада 2010 р. [відп. ред. О.П. Воробйова]. – К. : Ленвіт, 2010. – С. 166–168.
246. Махачашвілі Р. К. Параметризація семіотичної динаміки англосфери інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Мова і культура. – 2010. – Вип. 13. – Т. VII (143). – С. 23–31.

247. Махачашвілі Р. К. Принципи міждисциплінарного підходу до аналізу динаміки англомовної інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. –2009. – №33. – С. 127–133.
248. Махачашвілі Р. К. Семіотична динаміка англомовної інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2010. – №42. – С. 138–145.
249. Махачашвілі Р. К. Семіотична динаміка англомовної інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Матеріали ІХ Міжнародної наукової конференції "Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація". – Харків : ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2010. – С. 189–191.
250. Махачашвілі Р. К. Семіотичні параметри динаміки корелятивної взаємодії когнітивно-семантичних конструктів одиниць англомовної інноваційної лінгвосфери буття / Р. К. Махачашвілі // Нова філологія. Збірник наукових праць. – 2010. – №35. – С. 317–324.
251. Махачашвілі Р. К. Семіотичні пресупозиції дифузії антропоного ядра англомовної інноваційної лінгвосфери / Р. К. Махачашвілі // Матеріали VIII Міжнародної наукової конференції "Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація". – Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2009. – С. 181–183.
252. Махачашвілі Р.К. Соціоцентрична парадигматика англомовної комп'ютерної термінолексики / Р. К. Махачашвілі // Наукові записки. Серія: Філологічні науки (мовознавство). – 2008. – Випуск 75 (1). – С. 58–63.
253. Махачашвілі Р.К. Філософська лінгвістика: теоретико-методологічні параметри / Р. К. Махачашвілі // Мова і культура. (Науковий журнал). – 2009. – Вип. 12. – Т. II (127). – С. 19–26.
254. Мельник В. [Філософські основи науки](#) / В. Мельник // [Філософські основи науки. – Львів : Паїс, 2006. – С. – 118–129.](#)

255. Мерло-Понти М. Феноменологія сприйняття / Мерло-Понти М. — Київ. : Український Центр духовної культури, 2001. — 552 с
256. Милявская Н. Б. Когнитивные основы формирования значения неологизмов, образованных в результате метафтонимического переноса (на материале современного английского языка) : дис. ... канд. філол. наук, спец. : 10.02.04 «Германские языки» / Милявская Н. Б. — М., МГПУ, 2008. — 237 с.
257. Минкин Л. М., Моисеева С. А. К проблеме соотношения мышления, языка и речи / Л.М. Минкин, С.А. Моисеева // Вісник ХНУ. — 2004. — № 635. — С. 103–109.
258. Михайлішин Б. П. Усталеність як неодмінний показник складених термінів / Б. П. Михайлішин // Мовознавство. — 1999. — № 4–5. — С. 48–50.
259. Михальская А. К. Русский Сократ: Лекции по сравнительно-исторической риторике / Михальская А. К. — М. : Полис, 1996. — 349 с.
260. Молчанов В. М. Выступление на заседании круглого стола "Бытие и время М. Хайдеггера в философии XX века" / В. М. Молчанов // Вопросы философии. — 1998. — № 1. — С. 119.
261. Морозова А. К. Проблема значения в свете современных семантических теорий / А.К. Морозова // Вісник ХНУ. — 2004. — № 635. — С. 114–117.
262. Ненашев М. И. Антропный принцип и проблема наблюдателя / М. И. Ненашев // Вопросы философии. — 2012. — № 4. — С. 64–74.
263. Нестеров В. Н. К вопросу о динамике сетевых сообществ / В. Н. Нестеров // Труды лаборатории виртуалистики. — Вып. 3. — М. : Ин-т человека РАН, 2000. — С.14-23.
264. Несторенко В. Г. Онтологія людини / Несторенко В. Г. — К. : Абрис, 1995. — 336 с.

265. Нетудихалов В. А. Логос ноосферного буття / Нетудихалов В. А. – К. : Либідь, 1993. – 106 с.
266. Никитин М. В. Развернутые тезисы о концептах / М. В. Никитин // Вопросы когнитивной лингвистики. – 2004. – № 1. – С. 53–64.
267. Никитин М. В. Основания когнитивной семантики / Никитин М. В. – СПб : Изд-во РГПУ им. А.И. Герцена, 2003. – 277 с.
268. Никулина И. Н. Структурный анализ сложных терминов информатики и вычислительной техники / И.Н. Никулина // Вісник Донецьк. ун-у. Сер. Б.: Гуманітарні науки. – 1998. – Вип. 2. – С. 271-275.
269. Нікіфорова Є. Ю. Типи мовних особистостей у віртуальному просторі (на матеріалі англomовних Інтернет-форумів) / Є.Ю. Нікіфорова // Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. – 2010. – С. 194–202.
270. Ніконова В. Г. Картина світу в трагедіях Шекспіра: проблема реконструкції та моделювання / Ніконова В. Г. // Наукові записки Кіровоградського державного пед. ун-ту ім. В.Винниченка. Серія Філологічні науки (Мовознавство). Вип. 89 (1). – Кіровоград, 2010. – С. 255–260.
271. Ніконова В. Г. Трагедійна картина світу в поезиці Шекспіра / Ніконова В. Г. – Дніпропетровськ : Вид-во ДУЕП, 2007. – 364 с.
272. Новая философская энциклопедия. В 4.т. / пред. науч.-ред. совета В. С. Степин. – М. : Мысль, 2001. – Т. 4. Т-Я – 448 с.
273. Новий тлумачний словник української мови у 4-х томах / за ред. Яременка В.І. – К. : АКОНІТ, 1998. – Т. 4. – 944 с.
274. Новикова Н. С., Черемисина Н. В. Многомирие в реалии и общая типология языковых картин мира / Новикова Н. С., Черемисина Н. В. // Филологические науки. — 2000. — № 1. — С. 40-49.

275. Носов Н. А. Виртуальные реальности и современный мир / Н. А. Носов // Труды лаборатории виртуалистики. – Вып. 3. – М. : Ин-т человека РАН, 1997. – С.12–22.
276. Носов Н. А. Технологии виртуальной реальности. Состояние и тенденции развития / Н. А. Носов – М. : ИТАР-ТАСС, 1996. – 160 с.
277. Омонимия как системная категория языка: монография. / под ред. Головни А. И. – Мн. : БГУ, 2007. – 132 с
278. Овчинников Н. Ф. Предрасположенность и виртуальные миры / Овчинников Н. Ф. // Виртуалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 285–328.
279. Омельченко Л. Ф., Максимчук Н. Н. Лексическая семантика английских композит-антропосем: коннотативный аспект / Л.Ф. Омельченко, Н.Н. Максимчук // Вісник ХНУ. – 2003. – №586. – С. 7–10.
280. Орлова Г. І. Словотворча валентність та активність вербальних основ у англійській терміносистемі обчислювальної техніки / Г. І. Орлова // Іноземна філологія. – 1988. – № 43. – С. 3–11.
281. Ортега-и-Гассет Х. Дегуманизация искусства / Х. Ортега-и-Гассет // Восстание масс. – М. : АСТ, 2003. – С. 209–268.
282. Ортега-и-Гассет Х. Привнести философию в жизнь, а жизнь – в философию / Х. Ортега-и-Гассет // Восстание масс. – М. : АСТ, 2003. – С. 3–11.
283. Павиленис Р. И. Основные идеи и подходы / Р. И. Павиленис // Гуманитарная наука в России: соросовские лауреаты: Психология. Философия. – Т. 1. – 1996. – С. 230–241.
284. Павиленис Р. И. Проблема смысла. Современный логико-философский анализ языка / Павиленис Р. И. – М. : Наука, 1991. – 429 с.

285. Панов Е. Н. Знаки. Символы. Языки / Панов Е. Н. – М. : Знание, 1988. – 248 с.
286. Панько Т. І. Концептосфера термінологічної розбудови української мови / Т.І. Панько // Мовознавство. – 1994. – № 1. – С. 14–21.
287. Панько Т. І. Українське термінознавство / Панько Т.І. – Львів: Світ, 1994. – 216 с.
288. Парканский А. Б. Экономические позиции США в многополярном мире / А.Б. Парканский // США: экономика, политика, идеология. – 1998. – № 9. – С. 3–14.
289. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації / Партико З. В. – Львів : Афіша, 2008. – 292 с.
290. Партыко З. В. Современная парадигма науки об информации — информологии / З.В. Партыко // Научно-техническая информация. Сер. 2. – 2009. – N 11. – С. 1–9.
291. Пастушкова О. В. Человек фактичный: постмодернизм versus экзистенциализм / О.В. Пастушкова // Вестник ВГТУ. – № 2. – 2002. – С. 41–48.
292. Перерва В. М. Перерождаються ли термини в общем употреблении? / В.М. Перерва // Современная русская лексикография. – Л. : Наука, 1988. – С. 89–97.
293. Петренко В. Ф. Психосемантика сознания / Петренко В. Ф. – М. : Изд-во МГУ, 1988. – 206 с.
294. Петрова М. В. Ощущение от текста / Петрова М. В. – М. : Владос, 2002. – 228 с.
295. Петровский А. В. Общая психология / Петровский А.В. – М. : Просвещение, 1986. – 464 с.

296. Пешё М. Прописные истины. Лингвистика, семантика, философия / М. Пешё // Квадратура смысла: французская школа анализа дискурса. – М. : Прогресс, 2002. – С. 225–291.
297. Пигалев А. И. Пространство культуры / А. И. Пигалев // Культурология. XX век. – СПб.: Книга, 1998. – С. 337–344.
298. Пирс Ч. С. Избранные философские произведения / Пирс Ч. С. – М. : Логос, 2000. – 448 с.
299. Пирс Ч.С. Принципы философии / Пирс Ч. С. — СПб. : Филос. общество, 2001. — 542 с.
300. Плесснер Х. Ступени органического и человек / Х. Плесснер // Проблема человека в западной философии– М. : Наука, 1993. – С. 120–141.
301. Плесснер Х. Характер и предмет теории органических сущностных признаков / Х. Плесснер // Проблема человека в западной философии. – М. : Наука, 1993. – С. 146–149.
302. Померанц Г. С. Иконологическое мышление / Померанц Г. С. – М. : Мысль, 1993. – 319 с.
303. Попова З. Д., Стернин И. А. Когнитивная лингвистика / Попова З. Д., Стернин И. А. – М. : АСТ, Восток-Запад, 2007. – 315 с.
304. Постовалова В. И. Существует ли языковая картина мира? / В.И. Постовалова // Язык как коммуникативная деятельность человека. – М. : Наука, 1987. – С. 67–79.
305. Постовалова В. И. Философия языка А.Ф.Лосева: типологический лик, генетические истоки // В.И. Постовалова // Гуманитарная наука в России: соросовские лауреаты: Психология. Философия. – Т. 1. – 1996. – С. 246–254.

306. Потапенко С. І. Сучасний англомовний медіа-дискурс: лінгвокогнітивний і мотиваційний аспекти / Потапенко С. І. – Ніжин : Видавництво НДУ імені Миколи Гоголя, 2009. – 391 с.
307. Потапенко С.І. Орієнтаційний простір сучасного англомовного медіа-дискурсу (досвід лінгвокогнітивного аналізу) : дис. ... д. філол. н., спец. : 10.02.04 «Германські мови» / Потапенко С. І. – К.: КНЛУ, 2008. – 480 с.
308. Потапенко С. І. Орієнтаційна семантика: дискурсивне втілення / С. І. Потапенко // Вісник Львівського університету – Вип. 52. – 2011.– С. 253–261.
309. Потапова Е. И. Когнитивно-семантические аспекты метафоризованных лексико-фразеологических номинаций лжи и обмана в современном английском языке: дис. ... канд. филол. наук, спец. : 10.02.04 «Германські мови» / Потапова Е. И. – Харьков: ХНУ ім. Каразіна, 2004. – 197 с.
310. Потебня А. А. Мысль и знак / Потебня А. А. – М. : Лабиринт, 1999. – 440 с
311. Потебня А.А. Слово и миф / Потебня А. А. – М. : Правда, 1989. – 624 с.
312. Потебня О. О. Естетика і поетика слова / Потебня О. О. – К. : Мистецтво, 1985. – 314 с.
313. Привалова И. В. Отражение национально-культурных ценностей в парамеологическом фонде языка / И. В. Привалова // Язык, сознание, коммуникация: Сб. науч. статей. – 2001. – Вып. 18. – С. 10-16.
314. Приходько А. М. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики / Приходько А. М. – Запоріжжя : Прем'єр, 2008. – 332 с.

315. Ракитов А. И. Философия компьютерной революции / Ракитов А.И. – М. : Наука, 1995. – 287 с.
316. Реформатский А. А. Термин как член лексической системы языка / А. А. Реформатский // Проблемы структурной лингвистики. – М.: Наука, 1979. – С. 82–133.
317. Ридингер О. И. Концептуальная метафора как фрагмент картины мира / О. И. Ридингер // Филология. – 2006. – №2. – С. 34–41.
318. Рикер П. Конфликт интерпретаций. Очерки о герменевтике / Рикер П. – М. : Akademia-Центр, 1995. – 415 с.
319. Рікер П. Про інтерпретацію / П. Рікер // Після філософії : кінець чи трансформація?— К. : Четверта хвиля, 2000. — С. 312–333.
320. Робен Р. Анализ дискурса на стыке лингвистики и гуманитарных наук: вечное недоразумение / Р. Робен // Квадратура смысла : французская школа анализа дискурса. – М. : Прогресс, 2002. – С. 184–197.
321. Рогач Л. В. Семантична основа лінгвістичних термінів: дис.... канд. філол. наук, спец. : 10.02.01 «Українська мова» / Рогач Л. В. – К. : Київ. нац. лінгв. ун-т., 2000. – 227с.
322. Рогов С. М. Американское государство на пороге третьего тысячелетия / С.М. Рогов // США: экономика, политика, идеология. – 1998. – № 11. – С. 8–21.
323. Розенталь Д. Э. Словарь-справочник лингвистических терминов / Розенталь Д. Э. – М. : Просвещение, 1986. – 542 с.
324. Розин В. М. Природа виртуальной реальности (условие философского дискурса) / В. М. Розин // Виртуальные реальности. Труды лаборатории виртуалистики. – 1998. – Выпуск 4. – С. 46–59.
325. Розин В. М. Типы и дискурсы научного мышления / Розин В. М. – М. : Эдиторал УРСС, 2004. – 248 с.
326. Рязанцева Т. И. Гипертекст и электронная коммуникация / Рязанцева Т. И. – М. : ЛКИ, 2010. – 256 с.

327. Садыкова М. А. Сопоставление понятий «Картина мира» и «Модель мира»: архетип – миф – религия – наука / М.А. Садыкова // Современные проблемы науки и образования. – 2007. – №3. – С. 118–121.
328. Сартр Ж.-П. Бытие и ничто / Ж.-П. Сартр. – М. : Республика, 2000. – 267 с.
329. Севальников А. Ю. Онтологические аспекты виртуальной реальности / А. Ю. Севальников // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 208–242.
330. Селиванова Е. А. Когнитивная ономазиология. Монография. / Селиванова Е. А. – К. : Фитосоциоцентр, 2000. – 248 с.
331. Селиванова Е. А. Процессы неологизации в ракурсе динамики этносознания / Е. А. Селиванова // Лексико-грамматические инновации в современных восточнославянских языках: Материалы 3-й Международной научной конференции. – Днепропетровск : Пороги, 2007. – С. 57–60.
332. Селіванова О. О. Складне слово: мовні моделі світу (основи зіставної композитології російської та української мов) / Селіванова О. О. – Черкаси : Вид-во ЦНТЕІ, 1996. – 297 с.
333. Сепир Э. Статус лингвистики как науки / Э. Сепир // Языки как образ мира. – М. : Terra Fantastica, 2003. – С.127–139.
334. Сепир Э. Антропология и социология / Э. Сепир // Избранные труды по языкознанию. – М. : Прогресс, 2002. – С. 611–629.
335. Скопюк Т. Г. Термін у семантичній структурі англomовного наукового тексту / Скопюк Т. Г. – К. : Либідь, 1997. – 110 с.
336. Словарь лингвистических терминов / под ред. Ахмановой О.С. – М. : Советская Энциклопедия, 1966. – 608 с.
337. Словник іншомовних слів / за ред. Мельничука О.С. – К. : УРЕ, 1990. – 968 с.

338. Слышкин Г. Г. Лингвокультурные концепты и метаконцепты / Слышкин Г. Г. – Волгоград: Перемена, 2004. – 339 с.
339. Соболева М. Е. Онтологические позиции внутри философии языка / М. Е. Соболева // Рабочие тетради по компаративистике. Гуманитарные науки, философия и компаративистика. – СПб. : Web-кафедра философской антропологии, 2003. – С.87–92.
340. Соколова А. М. К вопросу о многозначности термина / А. М. Соколова // Научная литература: язык, стиль, жанры. – М. : Наука, 1989. – С. 301–315.
341. Степанов Ю. С. В трёхмерном пространстве языка: Семиотические проблемы лингвистики, философии, искусства / Степанов Ю. С. – М. : Наука, 1986. – 336 с.
342. Степнин В. С. Философия как деятельность по построению моделей возможного будущего / В.С. Степнин // Вируалистика: экзистенциальные и эпистемологические аспекты. – М. : Прогресс-Традиция, 2004. – С. 10–26.
343. Стернин И. А. Значение слова и его компоненты / Стернин И. А. – Воронеж : Истоки, 2003. – 47 с.
344. Стефурак Р. С. Асоціативно-образний потенціал внутрішньої форми слова у поетичному тексті (на матеріалі української поезії 60 – 90 років ХХ століття) : дис. канд. філол. н., спец. : 10.02.01 «Українська мова» / Стефурак Р. С. – Івано-Франківськ, 2003. – 243 с.
345. Суперанская А. В. Общая терминология: Вопросы теории . Суперанская А. В. – М. : Наука, 1989. – 246 с.
346. Сучасна лінгвістика. Термінологічна енциклопедія / за ред. О.Селіванової. – Полтава : Довкілля – 2006. – 716 с.
347. Табачковський В. Г. Колізії антропологічного розмислу / Табачковський В. Г. – К. : Парапан, 2002. – 204 с.

348. Тапскотт Д. Электронно-цифровое общество / Тапскотт Д. – М. : Релф-бук, 1999. – 432 с.
349. Тарасенко В.В. Фрактальная семіотика / Тарасенко В.В. – М. : Либроком, 2009. – 232 с.
350. Тарасенко В.В. Человек кликающий / В.В. Тарасенко // Планета INTERNET. – 1997. – № 4 (6). – С. 19–25.
351. Татаринев В.А. Из истории отечественного терминоведения // Вопросы языкознания. – 1993. – №3. – С. 113–119.
352. Таценко Н. В. Засоби реалізації мегаконцептів простір, час, інформація в сучасній англійській мові (на матеріалі інновацій) : дис. канд. філол. н., спец. : 10.02.04 «Германські мови» / Таценко Н. В. – Запоріжжя, 2009 . – 220 с.
353. Тираспольский Л. И. Космизм в эпоху Интернета / Тираспольский Л.И. – М. : Владос, 1995. – 247 с.
354. Тираспольский Л. И., Новиков В. Н. Духовный смысл Интернета / Тираспольский Л. И., Новиков В. Н. – М. : Владос, 2005. – 196 с.
355. Ткачёва Л. Б. Основные закономерности английской терминологии / Ткачёва Л.Б. – М. : Наука, 1987. – 239 с.
356. Токарев О. В. Структура / О.В. Токарев // Філософський енциклопедичний словник. – К. : Слово, 1994. – 872 с.
357. Тульчинский Г. Л. Свобода и смысл. Новый сдвиг гуманитарной парадигмы / Тульчинский Г. Л. – Lewiston-Queenston-Lampeter (USA-Canada-UK) : The Edwin Mellen Press, 2001. — 462 p.
358. Тульчинский Г. Л. Слово и тело постмодернизма. От феноменологии невменяемости к метафизике свободы / Г. Л. Тульчинский // Вопросы философии. – 1999. – №10. – С. 59–67.
359. Тьюринг А. Могут ли машины мыслить / А. Тьюринг // Информационное общество. – М. : АСТ, 2004. – С. 221–285.
360. Устинов К. М. Термин / К. М. Устинов // Философский энциклопедический словарь. – М. : ИНФРА, 1999. – С. 386–388.

361. Філософія ноосфери / М.О. Булатов, К.С. Малеев, В.П. Загороднюк та ін. – К. : Наук, думка, 1995. – 150 с.
362. Флеер А. Я. Культура / А.Я. Флеер // Культурология. XX век. – СПб. : Книга, 1998. – С. 5–17.
363. Фромм Э. Забытый язык. Введение в науку понимания снов, сказок и мифов / Э. Фромм // Душа человека. – М. : Республика, 1992. – С. 179–298.
364. Фрумкина Р. М. Есть ли у современной лингвистики своя эпистемология? / Р. М. Фрумкина // Язык и наука конца XX века. – М. : ИЯЗ РАН- РГГУ, 1995. – С. 74–117.
365. Фуко М. Слова и вещи. Археология гуманитарных наук / Фуко М. – СПб. : А-сэд, 1994. – 408 с.
366. Хабермас Ю. Теория коммуникативного действия / Хабермас Ю. – К. : Либідь, 1997. – 209 с.
367. Хайдеггер М. Бытие и время / Хайдеггер М. – М. : Фолио, 2003. – 503 с.
368. Хайдеггер М. Язык / Хайдеггер М. – М.: Фолио, 2003. – 374 с.
369. Хесле В. Кризис индивидуальной и коллективной идентичности / В. Хесле // Вопросы философии. – 1994 – № 10. – С. 142–159.
370. Хоружий С. С. Род или недород? Заметки к онтологии виртуальности / С.С. Хоружий // Вопросы философии. – 1997. – №6. – С. 53–58.
371. Цимбалюк В. С. Інформаційне право (основи теорії і практики) / Цимбалюк В. С. — К. : Освіта України, 2010. – 264 с.
372. Цоколов С. А. Радикальный конструктивизм: эпистемология без онтологии? / С. А. Цоколов // Вестник Московского государственного университета, философия. – 1999. – № 2. – С.105–106.
373. Чанышев А. Н. Трактат о небытии / А. Н. Чанышев // Вопросы философии. – 1990 – № 10 – С. 160.

374. Чаругин В. М., Баксанский О. Е. Место человека во Вселенной / В. М. Чаругин, О. Е. Баксанский // Земля и Вселенная. — 1993. — № 6. — С. 73–78.
375. Чернейко Л. О. Термин как инструмент ratio и его внерациональные корреляты / Л. О. Чернейко // Терминоведение. — 1995. — № 2–3. — С. 65–78.
376. Чинчлей Г. С. Вопросы тождества морфемы и супплетивизм / Чинчлей Г. С. — Кишинёв : Штиинца, 1980. — 144 с.
377. Швачко С. О. Терминологические параметры количественной лексики / С. О. Швачко // Язык. Человек : сборник научных трудов. В 2 ч. — Ч. 1 — 2013. — С. 101–102.
378. Швейцер А. Д. Социальная дифференциация английского языка в США / Швейцер А. Д. — М. : Наука, 1986. — 216 с.
379. Шевченко И. С. Выбор Интернет-прозвища как тактика самопрезентации в Интернет-дискурсе / И.С. Шевченко // Культура народов Причерноморья. — 2006. — № 82. — Т.2. — С. 240–242.
380. Шевченко И. С. Подходы к анализу концепта в современной лингвистике / И.С. Шевченко // Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна . — 2006. — № 725. — С. 192–195.
381. Шевченко І. С., Гончаренко І. О. Конфліктна мовленнєва поведінка в англomовному кіберпросторі / І.С. Шевченко, І.О. Гончаренко // Вісник Житомирського державного університету. — 2005. — Вип. 23. — С. 24–28.
382. Шеннон К. Некоторые задачи теории информации / К. Шеннон // Информационное общество. — М. : АСТ, 2004. — С. 41–45.
383. Шепель Ю. А. Міжгалузєва термінологічна омонімія у сучасній англійській мові / Шепель Ю.А. — Дніпродзержинськ : ДДТУ, 2010. — 335 с.

384. Шепель Ю. А. Словообразовательный ряд в системе словообразования / Шепель Ю.А. – Днепропетровск : Наука и образование, 2006. – 304 с.
385. Шестов Л. И. Апофеоз беспочвенности / Шестов Л.И. – СПб : Слово, 1994. – 236 с.
386. Ширшов И. А. Типы словообразовательной мотивированности / И.А. Ширшов // Филологические науки. – 1995. – №1. – С. 41–54.
387. Шмелев Д. Н. Избранные труды по русскому языку / Шмелев Д. Н. – М. : Языки славянской культуры, 2003. – 317 с.
388. Шпет Г. Явление и смысл (Феноменология как основная наука и ее проблемы) / Шпет Г. – М. : Наука, 2001. – 219 с.
389. Штеллинг Д. А. Грамматическая семантика. Фактор человека в языке / Штеллинг Д. А. – М. : МГИМО, ЧеРо, 1996. – 254 с.
390. Щербань Є. А. Огляд теоретичних досліджень структури та типологій картини світу людини / Є.А. Щербань // Вісник психології і соціальної педагогіки: Збірник наук. праць – 2010. – Випуск 2. — С. 52–56.
391. Эко У. Поиски совершенного языка в современной культуре / Эко У. – СПб. : Александрия, 2009. – 423 с.
392. Эко У. Отсутствующая структура: Введение в семиологию / Эко У. – СПб : Симпозиум, 2004. – 544 с.
393. Эренфест П. Каким образом в фундаментальных законах физики проявляется то, что пространство имеет три измерения? / Эренфест П. – М. : Изд-во МГУ, 1998. — 116 с.
394. Юрьев Г. П. Виртуальный человек в экстремальных условиях / Г. П. Юрьев // Труды лаборатории виртуалистики. – Вып. 9. – М. : Ин-т человека, 2000. – С. 31–36.

395. Якобсон Р. О лингвистических аспектах перевода / Р. Якобсон // Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. – М. : Наука, 1978. – С. 16–24.
396. Яковлева Е. С. О понятии “культурная память” в применении к семантике слова / Е. С. Яковлева // Вопросы языкознания. – 1998. – №3. – С. 43–73.
397. Янушкевич И. Ф. Лингвосемиотика англосаксонской культуры : дис. ... докт. філол. наук., спец. : 10.02.04 «Германские языки» / Янушкевич И. Ф. – Волгоград, Волгоградский государственный университет, 2009. – 449 с.
398. Allen P. Information culture is in need of development / P. Allen // Network News. – 2003. – September 19. — P. 21–22.
399. Allison D. Derrida’s critique of Husserl and the philosophy of presence / D. Allison // Veritas . – 50 (1). – 2005. – P. 89–99.
400. Arcot R., Moore R. The Many Meanings of Information / Arcot R., Moore R. // Metaphilosophy: Luciano Floridi and the philosophy of information. – 2006. – Volume 41. – Issue 3. – P. 113–127.
401. Ashbey F. E-future / F. Ashbey // Network News. – 1998. – Feb. 13. – P. 39–40.
402. Bainbridge W. Information Architecture : The Design and Integration of Information Spaces / Bainbridge W. – NY : Basic Books, 2009. – 254 p.
403. Banich M. T., Mack M. Mind, Brain, and Language : Multidisciplinary Perspectives / Banich M. T., Mack M. – Mahwah, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 2003. – 356 p.
404. Barrow J. D., Tipler F. J. The Anthropic Cosmological Principle / Barrow J. D., Tipler F. J. – Oxford : OUP, 1986. – 213 p.
405. Barsalou L. Perceptual Symbol Systems, Behavioral and Brain Sciences / Barsalou L. – Palo Alto : Stanford U Press, 1999. – 314 p.

406. Bateson G. Form Substance and Difference in Steps to an Ecology of Mind / Bateson G. – Chicago : CUP, 1972. – 466 p.
407. Bedell D. Internet Junk Mail is Driving People from E-mail / D. Bedell // Parade Magazine. – 2003. – Aug. 3. – P. 19–20.
408. Bekenstein J. D. Information in the holographic universe / Bekenstein J. D. // Scientific American– 2003. – P. 12–15.
409. Bell D. Social Framework of the Information Society / Bell D. – Oxford : Oxford U. Press, 1987. – 315 p.
410. Bridis T. From Robot Revolution to Cyber Revolution / T. Bridis // Washington Bureau. – 2003. – Sept. 1. – P. 9–10.
411. Cabré M., Estopà R. Terminología y Fraseología / Cabré M., Estopà R. // Actas del Simposio Iberoamericano de Terminología : RITerm. Vol. 5. – Ciudad de México: Editorial Arte, 1999. – P. 58–126.
412. Calhoun P. A Class Act / P. Calhoun // Denver Westword. – June 19. – 2003. – P. 15–16.
413. Candy C. Combs, M. Slann Encyclopedia of Terrorism / Candy C. Combs, M. Slann – NY : Facts on File, 2002. – 339p.
414. Canettieri P. Metrica e memoria / P. Canettieri // Rivista di Filologia Cognitivan international. – Gennario. – 2003. – № 1. – P. 17–24.
415. Canettieri P., Fuksas A. Linguistica, filologia e scienze cognitive / Canettieri P., Fuksas A. // Seminario di lavoro. Giugno – Luglio. – 2003. – P. 27–31.
416. Casagrande D. Information as verb: Re-conceptualizing information for cognitive and ecological models / D. Casagrande // Journal of Ecological Anthropology. – 1999. – V. 3 (1) – P. 4–13.
417. Cava M. R. Site sells apparel for geek chic / M.R. Cava // USA Today. – 2000. – Nov. 10. – P. 11–12.
418. Chardin T. The Human Phenomenon / Chardin T. – Glasgow : Collins Sons & Co. Ltd, 2003. – 278 p.

419. Chatzky J. Guarding your identity / J. Chatzky // Time. – Sept. 15. – 2003. – P. 88–90.
420. Christel G. M. Automated Metadata in Multimedia Information Systems : Creation, Refinement, Use in Surrogates, and Evaluation / Christel G. M. – New York, NY : Basic Books, 2009. – 219 p.
421. Cole M., Scribner S. Culture and Thought : A Psychological Introduction / Cole M., Scribner S. – NY : John Wiley and Sons, Inc., 1974. – 261 p.
422. Copilevitz T. Censoring Cyberspace Centers on Semantics / T. Copilevitz // The Dallas Morning News. – 1999. – Dec. 17. – P. 15.
423. Cornoldi C. Stretching the Imagination: Representation and Transformation in Mental Imagery / Cornoldi C. – New York, Oxford : Oxford University Press, 1996. – 231 p.
424. Cowan D. E. Cyberhenge: Modern Pagans on the Internet / Cowan D. E. – New York : Routledge, 2004. – 273 p.
425. Crawford W. Jargon That Computes / W. Crawford // Today's PC Terminology. – 1997. – Mar. – Apr. – P.36–39.
426. Creating a Civil Discourse on the Web. // Daily Herald. – 2011. – 2 Oct. – P. 21–29.
427. Cruse A. Meaning and Language : An introduction to Semantics and Pragmatics / Cruse A. – Oxford : OUP, 2004. – 315 p.
428. Cruse D. Lexical Semantics / Cruse D. – Cambridge, MA : Cambridge University Press, 1986. – 267 p.
429. Crystal D. A brave new linguistic world / D. Crystal // 125 Trinity: assessing the performance arts since 1877 (London : Trinity College). – June 2002. – P. 18–19.
430. Crystal D. English as a global language / Crystal D. – Cambridge : CUP, 2003. – 228 p.
431. Crystal D. Language and the Internet / Crystal D. – Cambridge : CUP, 2001. – 272 p.

432. Darian S. *Understanding the Language of Science* / Darian S. – Austin, TX : University of Texas Press, 2003. – 239 p.
433. Davis E. *Techgnosis: Myth, Magic and Mysticism in the Age of Information* / Davis E. – NY : New York Publishers, Inc., 2001. – 377 p.
434. Davis S. *Click on Democracy. The Internet Power to Change Political Apathy into Civic Action* / Davis S. – Boulder, Colorado : Westriver Press, 2002. – 395 p.
435. DeChardin Th. *The Heart of Matter* / DeChardin Th. – London : Collins, 1976. – 276 p.
436. Delio M. *Honeypots : Bait for the Cracker* / M. Delio // *Wired News*. – March 7. – 2001. – P. 23–25.
437. DiMarko A., DiMarko H. *Investigating cybersociety : a consideration of the ethical and practical issues surrounding online research in chatrooms* / DiMarko A., DiMarko H. // *Dot.cons. Crime, deviance and identity on the Internet* – NY : William Publishing, 2003. – P. 164–179.
438. Donovan P. *No Way of Knowing : Crime, Urban Legends, and the Internet* / Donovan P. – New York : Routledge, 2004. – 330 p.
439. Dovey J., Kennedy H. W. *Game Cultures : Computer Games as New Media* / Dovey J., Kennedy H. W. – Maidenhead, England : Open University Press. – 2006. – 340 p.
440. Dusenbery D. B. *Sensory Ecology* / Dusenbery D. B. – New York : W. H. Freeman, 1992. – 424 p.
441. E. Peuranen. *Bakhtin : Soft and Hard* / E. Peuranen. // *Dialogues on Bakhtin*. – Jyvaskyla : University Printing House, 1998. – P. 28–117.
442. Ebo B. *Cyberghetto or Cybertopia? Race, Class, and Gender on the Internet* / Ebo B. – Westport, CT : Praeger Publishers, 1998. – 420 p.
443. Eckardt R. *Words and Concepts in Time* / Eckardt R. – Chicago : Blanc Publishers, 1994. – 225 p.

444. Einstein A. *The world as I see it* / Einstein A. – NY : Palgrave MacMillan, 2003. – 476 p.
445. Einstein P. A. *Techno Marvels* / P. A. Einstein // *Newsweek*. – 2005. – Oct. 23. – P. 84–85.
446. Eric S. *Homesteading the Noosphere* / Eric S. – NC : NCU Press, 2011. – 211 p.
447. Euzenat J. *Ontology Matching* / Euzenat J. – Springer-Verlag : Berlin Heidelberg, 2007. – 236 p.
448. Evans V. *Cognitive Linguistics. An Introduction* / Evans V. – Edinburgh : Edinburgh Univ. Press, 2006. – 830 p.
449. Falck M. J., Gibbs R. W. Jr. *Embodied motivations for metaphorical meanings* / M.J. Falck, R. W. Gibbs, Jr. // *Cognitive Linguistics* . – 2012. – Volume 23. – Issue 2. – P. 251–272.
450. Fauconnier G., Turner M. *Conceptual integration networks* / G. Fauconnier, M. Turner // *Cognitive science*. – 1998. – Vol. 22. – P. 133–187.
451. Feenberg A. *Technology and Meaning. Questioning Technology* / Feenberg A. – London and New York : Routledge, 1999. – 281 p.
452. Feldman S. *Theoretical Foundations for Digital Libraries : The 5S (Societies, Scenarios, Spaces, Structures, Streams) Approach* / Feldman S. – NY: Routledge, 2012. – 211 p.
453. Fidelman C. G. *A language professional's guide to the World Wide Web* / C. G. Fidelman // *CALICO Journal*. – Vol. 13 (2&3). – 2007. – P. 31–40.
454. Fiormonte D. *Le implicazioni cognitive della rappresentazione digitale delle varianti testuali* / D. Fiormonte // *Rivista di Filologia Cognitiva international*. – 2004. – № 2. – P. 25–33.
455. Fishman R. *Bourgeois Utopias* / Fishman R. – NY : Klarkson N. Potter, 1993. – 336 p.

456. Floridi L. *Information: Introduction* / Floridi L. – Oxford: Oxford University Press, 2010. – 289 p.
457. Floridi L. *Is Information Meaningful Data?* / L. Floridi // *Philosophy and Phenomenological Research*. – 2005. – V. 70 (2). – P. 351–370.
458. Floridi L. *Semantic Conceptions of Information* / L. Floridi // *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*. – Palo Alto : Stanford University Press, 2005. – P. 468-472.
459. Fraim J. *The Cyberspace Battle Against Place* / J. Fraim // *Symbolism*. – 2008. – Vol. 15. – P. 44–49.
460. Fuksas A. P. *Selezeonismo e conjointure* / A. P. Fuksas // *Rivista di Filologia Cognitiva international*. – Gennario, 2003. – № 1. – P. 38–42.
461. García de Quesada M. *Estructura Definicional Terminológica en el Subdomino de Oncología* / García de Quesada M. – Granada : Universidad de Granada, 2001. – 314p.
462. Gärdenfors P. *Conceptual Spaces : The Geometry of Thought* / Gärdenfors P. – Chicago : Bradford Books, 2000 – 314 p.
463. Gardenfors P. *Mental Representation, Conceptual Spaces and Metaphors*, *Synthese* / Gardenfors P. –1996. – Volume 106. – Number 1. — P. 21–47.
464. Geewax M. *FTC Chief Dismisses Usefulness of a National Anti-spam Registry* / M. Geewax // *Washington Bureau*. – 2003. – Aug. 20. – P. 5.
465. Gelernter D. *Virtual Realism* / Gelernter D. – Oxford : Oxford University Press, 1998. – 138 p.
466. Giannini A. J. *Semiotic and Semantic Implications of "Authenticity"* / A.J. Giannini // *Psychological Reports*. – 2010. – V.106(2) – P. 611–612.
467. Giora R. *On our mind : salience, context, and figurative language* / Giora R. – New York, Oxford : Oxford University Press, 2003. –259 p.
468. Gleick J. *The Information : A History, a Theory, a Flood* / Gleick J. – NY : Pantheon, 2011. – 314 p.
469. Glucksberg S. *Understanding figurative language: from metaphors to idioms* / Glucksberg S. – New York : NY University Press, 2001. – 134 p.

470. Goatly A. *The Language of Metaphors* / Goatly A. – London : Routledge, 1997. – 360 p.
471. Goossens L. *Metaphonymy : the interaction of metaphor and metonymy in expressions for linguistic action* / L. Goossens // *Cognitive Linguistics* .– 2009. – Volume 1 – Issue 3. – P. 323–342.
472. Graham M. *Geography/Internet : Ethereal Alternate Dimensions of Cyberspace or Grounded Augmented Realities?* / M. Graham // *The Geographical Journal*. – 2010. – Vol. 179. – No. 2. – P. 177–188.
473. Grefenstette Gr. *Information as Identity in Cyberspace* / Grefenstette Gr. // *From Books to Cyberspace Identities*. – Chapel Hill : University of NC, 2010. – P. 51–72.
474. Groot P. *Reality Engineering and the Computer* / Groot P. – NY : Bantam Editors, 2001. – 104 p.
475. Guindon R. *Cognitive Science and Its Applications for Human-Computer Interaction* / Guindon R. – Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 1988. – 354 p.
476. Gunkel D. J. *Hacking Cyberspace* / Gunkel D. J. – Boulder, CO : Westview Press, 2012. – 239 p.
477. Gunts E. *Icon in stone and steel* / E. Gunts // *The Baltimore Sun*. – 2000. – Sept. 24. – P. 21–22.
478. Guttenplan S. *Mind and Language* / Guttenplan S. – Chicago : Chicago Editor's House, 1988. – 218 p.
479. Hamilton G. *Virtual reality* / G. Hamilton // *Business Week*. – 1993. – №3. – P. 12–22.
480. Harman D. *Knowledge Management (KM) Processes in Organizations : Theoretical Foundations and Practice* / Harman D. – New York, NY : Basic Books, 2011. – 219 p.
481. Harmon A. *Politics of the Web: Meet, Greet, Segregate* / A. Harmon // *The New York Times*. – 2004. – Jan. 25. – P. 11.

482. Hausser R. Foundations of Computational Linguistics / Hausser R. – Springer : Verlag Berlin Heidelberg, 1999. – 534 p.
483. Heeter C. Implications of new interactive technologies for conceptualizing communication / C. Heeter // Media use in the information age. – Hillsdale, NJ: Erlbaum, 1989. – P. 85–108.
484. Heim M. The Metaphysics of Virtual Reality. – LA: Westport Publishers, 1993. – 278 p.
485. Heim M. The Nerd in the Noosphere / M. Heim // Computer-Mediated Communication Magazine. – 1995. – Vol. 2. – № 1. — P. 3–6.
486. Heim M. Virtual Reality: Practice and Promise / Heim M. – LA : Westport Publishers, 1994. – 233 p.
487. Hendry D. G. Sketching with Conceptual Metaphors to Explain Computational Processes / D. G. Hendry // In Proceedings of IEEE Symposium on Visual Languages/Human-Centric Computing. September 4-7, 2006. – Brighton, UK. – P. 95–102.
488. Hernandez M. El español en el mundo. La lengua española en Internet / M. Hernandez // Anuario del Instituto Cervantes. – 2005. – P. 137–154.
489. Hicks S. Understanding Postmodernism: Skepticism and Socialism from Rousseau to Foucault / Hicks S. – Tempe, AZ : Scholargy, 2004. – 413 p.
490. Hillis K. Digital Sensations : Space, Identity, and Embodiment in Virtual Reality / Hillis K. – UM : University of Minnesota Press, 1999. – 219 p.
491. Hodge R., Kress G. Social semiotics / Hodge R., Kress G. – Cambridge : Polity Press, 1988. – 215 p.
492. Hoffman A. On-demand Computing / A. Hoffman // The New York Times. – 2003. – Oct. 27. – P. 11.
493. Holmes M. E. Naming Virtual Space in Computer-mediated Conversation / M. E. Holmes // et Cetera. – Vol. 52.2. – 1995. – P. 212–217.
494. Holt R. Dialogue on the Internet: Language, Civic Identity, and Computer-Mediated Communication / Holt R. – Westport, CT : Praeger, 2004. – 272 p.

495. Holusha J. Carving Out Real-Life Uses for Virtual Reality / J. Holusha // The New York Times. – 1998. – April 11. – P. 18–24.
496. How Jargon Works. Jargon Construction / ed. by M. E. Holmes – NY : Routledge, 2001. – 201 p.
497. Iwata E., Johnson K. Computer crime outpacing cybercops / Iwata E., Johnson K. // USA Today. – 2000. – July 6. – P. 13–14.
498. Jackendoff R. Semantic Structures / Jackendoff R. – Cambridge, MA : MIT Press, 1990. – 341 p.
499. Jacob W. What Dreams May Come / W. Jacob // Time. – 1998. – №18. – P. 29–32.
500. Johnson F. Shall I Compare Thee to a Swarm of Insects? Searching for the Essence of the World Wide Web / F. Johnson // The New York Times. – 2003. – P. 10–12.
501. Johnson G. The Purr of the Qubit / G. Johnson // Time. – Feb. 24. – 2003 – P. 47–49.
502. Johnson M. The Body in the Mind: The Bodily Basis of Meaning, Imagination and Reason / Johnson M. – Chicago; L. : The Univ. of Chicago Press, 1987. – 233 p.
503. Jones W. The Future of Personal Information Management / Jones W. – NY : Basic Books, 2012 – 216 p.
504. Katz P., Walljasper J. 10 Most Enlightened Suburbs / Katz P., Walljasper J. // Utne. – March / April. – 2003. – P. 31–38.
505. Kitcher Ph. Scientific Explanation / Kitcher Ph. – Minneapolis, MN : University of Minnesota Press, 1989. – 315 p.
506. Kloer Ph. Hip-Geuss Brand / Ph. Kloer // Austin-American Statesman. – 2003. – May 19. — P. E3.
507. Knight S. Making authentic cultural and linguistic connections / S. Knight // Hispania. – 1994. – Vol. 77. – P. 289–294.

508. Kotkin J. Avoiding Excesses Has Buoyed L.A.'s Tech Sector / J. Kotkin // Los Angeles Business Journal. – August 20. – 2001. – P. 32–35.
509. Labov W. Sociolinguistic patterns / Labov W. – Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 1972. – 214 p.
510. Lakoff G. The metaphor system and its role in grammar / G. Lakoff // CLS 29 : What We Think, What We Mean, and How We Say It. Papers from the Parasession on the Correspondence of Conceptual, Semantic and Grammatical Representations.— 1993.— V.2. – P.217–241.
511. Lakoff G., Johnson M. Metaphors We Live by / Lakoff G., Johnson M. – Chicago : CUP, 1980. – 256 p.
512. Lakoff G. Women, fire and dangerous things / Lakoff G. — Chicago : CUP, 1987. — 614 p.
513. Langacker R. W. Cognitive Grammar / R. W. Langacker // The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics. – Oxford : Oxford Univ. Press, 2007. – P. 421–462.
514. Langacker R. W. Concept, Image, and Symbol : The Cognitive Basis of Grammar / Langacker R. W. – Berlin & New York : Mouton de Gruyter, 1991. – 395 p.
515. Lash A. Private Eyes / A. Lash // The Industry Standard. – February 20. – 2000. – P.17–19.
516. LeLoup J. Enhancing Authentic Language Learning Experiences Through Internet Technology / J. LeLoup // Digest. – May. – 2010. – P. 5–8.
517. Levin B., Pinker S. Lexical & Conceptual Semantics / Levin B., Pinker S. – Cambridge, MA : Blackwell, 1991. – 218 p.
518. Levy S. Living in the Blog-osphere / Levy S. // Newsweek. – 2002. – Aug. 26. – P. 44–47.
519. Levy S. Microsoft Gets a Clue from its Kiddie Corps / Levy S. // Newsweek. – 2003. – Feb. 24. – P. 38–39.
520. Lewis H. D. Philosophy of Religion / Lewis H. D. – London : St. Paul's House, 1975. – 340 p.

521. LiCalzi P. Researchers Classify Cyberstalkers Based on Interviews / P. LiCalzi // The New York Times. – 2003. – Oct. 13. – P. 7.
522. Liu A. The Laws of Cool: Knowledge Work and the Culture of Information / Liu A. – Chicago : University of Chicago Press, 2004. – 341 p.
523. Longford G. Hard-wired Democracy / G. Longford // Canadian Issues. – 2002. – June. – P. 22–24.
524. Lovink G. Mediamatic Foundation Perspectives on Digital Culture / Lovink G. – Philadelphia : New Media, 2002. – 229 p.
525. Maeroff G. I. Classroom of one. How online Learning is Changing Our Schools and Colleges / Maeroff G. I. – NY : Palgrave MacMillan, 2002. – 306 p.
526. Makhachashvili R. Information Society and English Cyberterminology Development / R. Makhachashvili // III International CIEO Conference. – University of Zaragoza, Spain. – 2008. – P. 119–122.
527. Makhachashvili R. Linguophilosophic Parameters of English Innovations in the New Technologies Sphere / R. Makhachashvili // The Second Scandinavian Ph.D. Conference in Linguistics and Philology in Bergen. June 4-6, 2007. – P. 40–42.
528. Makhachashvili R. Linguophilosophic Parameters of English Innovations in Technosphere / Makhachashvili R. – UK : Cmabridge Scholars Publishers, 2010. – 101 p.
529. Makhachashvili R. Linguophilosophic Parameters of English Innovations in Technosphere / Makhachashvili R. – 4th ed. – UK: Cmabridge Scholars Publishers, 2012. – 110 p.
530. Makhachashvili R. Linguophilosophy of Cyberspace Through English Vocabulary Development / R. Makhachashvili // 4th Global Conference. Visions of Humanity in Cyberculture, Cyberspace and Science fiction. Abstracts. – Mansfield College, Oxford. – July 2009. – P. 27–29.
531. Makhachashvili R. Linguophilosophy of Cyberspace through English vocabulary Development / R. Makhachashvili // Visions of Humanity in

- Cyberspace, Cuberculture and Science Fiction. Proceedings. – Oxford, UK. – 2009. – P. 35–41.
532. Makhachashvili R. Posthumanity: Merger and Embodiment / Makhachashvili R. – Oxford, UK : Inter-Disciplinary Press, 2010. – 185 p.
533. Makhachashvili R. Linguistic Philosophy of English Innovations in Computer Technologies Sphere / R. Makhachashvili // 2nd Scandinavian PhD Conference in Linguistics and Philology Proceedings. – Norway, University of Bergen, 2008. – P. 61–66.
534. Makhachashvili R. К. Cyburban myths: the linguistic aspect / Makhachashvili R.К. // Вісник Сумського державного університету. – Серія: Філологічні науки. – 2002. – № (4) 37. – С. 121–125.
535. Makhachashvili R. К. Virtual reality: perception categories paradoxes and language / Makhachashvili R.К. // Вісник Сумського державного університету. – Серія: Філологічні науки. – 2001. – № (5) 26. — С. 113–117.
536. Marchioni G. Information Terminology and the Socio-Technical Perspective / Marchioni G. – Jefferson : UNC. 2010. – 89 p.
537. Marcovich M. Heraclitus : Greek text with a short commentary including fresh addenda, corrigenda and a select bibliography / Marcovich M. – Sankt Austin : Academia-Verlag, 2001. – 677 p.
538. Marshall C. Hypermedia Genes: An Evolutionary Perspective on Concepts, Models, and Architectures / Marshall C. – New York, NY : Basic Books, 2009. – 229 p.
539. Matilal B. Krishna The Word and the World: India's Contribution to the Study of Language / Matilal B. – Oxford : OUP, 1990. – 218 p.
540. McFedries P. What shall we call the forthcoming decade? // Logophilia / McFedries P. – V 12. – 2004. – P.3–6.
541. McInerney C.R., Koenig M. Search-Based Applications: At the Confluence of Search and Database Technologies / McInerney C.R., Koenig M. – NY : Basic Books, 2010. – 249 p.

542. McLuhan M. *Medium is the Message* / M. McLuhan – NY : Gingko Press, 2001. – 182 p.
543. McNally Ph., Inagatullah S. *Technology, culture and law in the 21-st century* / Ph. McNally, S. Inagatullah // *Futurus*. – 1988. – V.20. – N.2. – P.133–134.
544. Meneghini A. *Flash Mob Hits the Street* / A. Meneghini // *Time*. – 2003. – Aug. 18. – P. 29–30.
545. Monnin A. *Humanity and Digital Characters in Virtual Worlds: Crossing the Fictional Boundaries* / Monnin A. // *Posthumanity : Merger and Embodiment*. – Oxford, UK : Inter-Disciplinary Press, 2010. – P. 126–131.
546. Morris M., Teevan J. *Multimedia Information Retrieval* / M. Morris, J. Teevan – NY : Basic Books, 2010. – 215 p.
547. Moussavi A. *Cyberphilosophy and the Nature of Personhood: An Information-processing Approach to the Notion of Anatta in Buddhist Philosophy* / A. Moussavi // *Posthumanity: Merger and Embodiment*. – Oxford, UK: Inter-Disciplinary Press, 2010. – P. 114–121.
548. Nardi B. A. *Information Ecologies : Using Technology with Heart* / Nardi B. A. – Cambridge: MIT Press, 1999. – 283 p.
549. Nerbonne J. *The Handbook of Contemporary Semantic Theory* / Nerbonne J. – Cambridge, MA : Blackwell Publishing, 1996. – 226 p.
550. Neurath O., Carnap R. Morris, Ch. *International Encyclopedia of Unified Science* / Neurath O., Carnap R. Morris, Ch. – Chicago, IL : University of Chicago Press, 1955. – 415 p.
551. Nielsen S. *The Effect of Lexicographical Information Costs on Dictionary Making and Use* / Nielsen S. – NY: Lexikos, 2008. – 165 p.
552. Nielson, H. Nielson F. *Semantics with Applications, A Formal Introduction (1st ed.)* / Nielson, H. Nielson F. – Chicester, England : John Wiley & Sons, 1995. – 312 p.

553. Nobile L. L'organizzazione linguistica dei sistemi categoriali primari scaturisce da una diretta corrispondenza tra le geometrie articolatorie del sistema vocalico e la semantica dei morfemi monosillabici / L. Nobile // Rivista di Filologia Cognitiva International. – 2004. - № 2. – P. 46–51.
554. Nuno M. Guimarães, Luís M. Carrico Understanding User-Web Interactions via Web Analytics / Nuno M. Guimarães, Luís M. –NY : Basic Book, 2009. – 278 p.
555. Nyce J. M. From Memex to Hypertext / Nyce J.M. – NY: Kahn Publications, 1994. – 472 p.
556. Oehler H. Gruntwortscahtz Deutsch in Sechs Sprachen / Oehler H. – Stuttgart : Union Druckerie, 1971. – S. 274–275.
557. Of Slang, Jargon, and Techspeak / ed. by Eric Raymond –NY : Basic Books, 2010. – 357 p.
558. Oke N. Globalizing Time and Space: Temporal and Spacial Considerations in Discourses of Globalization / N. Oke // International Political Sociology. – 2009. – N. 3. – P. 310–326.
559. Peregrin J. Meaning : The Dynamic Turn. Current Research in the Semantics/Pragmatics Interface / Peregrin J. – London : Elsevier, 2003. – 311 p.
560. Pinker S. How the Mind Works / Pinker S. – NY: Associated Press, 1997. –344 p.
561. Plato. Apology / Plato // The Dialogues of Plato. – NY : Bantam Books, 1986. – 15–34 p.
562. Plato Phaedo // Plato // The Dialogues of Plato. – NY : Bantam Books, 1986. – P. 63–134.
563. Polkinghorne J. Questions of Truth / Polkinghorne J. – Westminster : John Knox, 2009. – 166 p.
564. Price G. Myths for Today, Hopes for Tomorrow / G. Price // Searcher. – 2000. – Jan. 1. – P. 3–5.

565. Quinion M. Country names in -stan / Quinion M. // *Logophilia*. – Jan., 2001. – P. 26–28.
566. Quinion M. Cyberplague: A Prefix Out Of Control / Quinion M. // *From books to cyberspace identities*. – NC : NCU Press, 2010. – P. 31–35.
567. Quinion M. How words enter the language / Quinion M. // *Information Concepts* – NC : NCU Press, 2003. – P. 41–43.
568. Randolf M. Internet: history and perspective / Randolf M. // *Encyclopaedia Britannica* – CD: Deluxe Edition, 2002.
569. Rao Sh., Goncalves M., Fox E. A. Key Issues Regarding Digital Libraries: Evaluation and Integration / Rao Sh., Goncalves M., Fox E. A. // *Visual Information Retrieval using Java and LIRE*. –2013. – Feb. – P. 41–57.
570. Reiter R. Knowledge Representations / Reiter R. – NY : Associated Press, 1992. – 284 p.
571. Rheingold H. The Virtual Community / Rheingold H. – LA : California University Press, 1999. – 368 p.
572. Rheingold H. Virtual Reality / Rheingold H. – LA : California University Press, 1991. – 255 p.
573. Robinson T. M. Heraclitus: Fragments: A Text and Translation with a Commentary / Robinson T. M. – Toronto : University of Toronto Press, 1987. – 347 p.
574. Roelleke Th. Information Retrieval Models: Foundations and Relationships / Roelleke Th. – Jefferson : UNC. 2013. – 161 p.
575. Rorty A. The Identities of Persons / Rorty A. – London : Elsevier, 1976. – 352 p.
576. Rosch E. Principles of Categorization / E. Rosch // *Cognition and categorization*. – Hillsdale : Lawrence Erlbaum Ass., 1978. – 394p.
577. Ruane M. New Computer Technology Makes Hacking a Snap / M. Ruane // *The Washington Post*. — 2009. – March 10. – P. 5–6.

578. Ruch A. W. *The Decline of Pseudonymity* / Ruch A. W. – Oxford, UK : Inter-Disciplinary Press, 2010. – 102 p.
579. Safire W. *Digital Diary Could Become a High-Tech Government Snoop* / W. Safire // *The New York Times*. – June 5. – 2003. – P. 17.
580. Safire W. *Return of the retronyms* / W. Safire // *The New York Times Magazine*. – 1995. – March 15. – P. 22–23.
581. Santas G. *Plato on Love, Beauty and the Good* / G. Santas // *The Greeks and the Good Life* / ed. by D. Depew. – Fullerton : California State University, 1980. – P. 33–68.
582. Schrijver L. *Designing the Networked Environments: Architectural Visions of Cybercommunities* / L. Schrijver // *Posthumanity: Merger and Embodiment*. – Oxford, UK: Inter-Disciplinary Press, 2010. – P. 110–114.
583. Searle J. *Minds, Brains, and Science* / Searle J. – Oxford : Oxford U. Press, 1984. – 142p.
584. Searle M. *Il Cervello & Egrave* / M. Searle // *La mente i un computer digitale*. – 2003. – Numero I. — P. 24–29.
585. Segal E. *Introduction* / E. Segal // *The Dialogues of Plato*. – NY : Bantam Books, 1986. – P. vii–xxii.
586. Shannon C. E. *The Mathematical Theory of Communication* / Shannon C. E. – New York : W.H. Freeman, 1991. – 459 p.
587. Shneiderman B. *Human Needs and the New Computing Technologies* / Shneiderman B. – Cambridge, MA: The MIT Press, 2002. – 270 p.
588. Shu-Kun Lin 'Gibbs Paradox and the Concepts of Information, Symmetry, Similarity and Their Relationship', *Entropy* / Shu-Kun Lin // *Entropy journal* – 2008. – V. 10 (1) – P. 1–5.
589. Simon G. *What's a Blog?* / G. Simon // *From books to cyberspace identities*. – NC : NCU Press, 2009. – P. 13–14.

590. Smart J. M. *Evo Devo Universe?* / J. M. Smart // *Cosmos & Culture : Cultural Evolution in a Cosmic Context*. — NASA Press, 1999. — P. 37–58.
591. Smolin L. *Scientific alternatives to the anthropic principle* / Smolin L. — London : Weidenfeld & Nicolson, 2004. — 279 p.
592. Smolin L. *The life of the cosmos* / Smolin L. — London : Weidenfeld & Nicolson, 1997. — 235 p.
593. Sonnette P. *Impact of Computer –Based Information Systems on Society and the Individual* / P. Sonnette // *From books to cyberspace identities*. — NC : NCU Press, 2009. — P. 42–48.
594. Stewart Th. *Wealth of Knowledge* / Stewart Th. — NY : Doubleday, 2001. — 379 p.
595. Strate L. *The varieties of cyberspace: Problems in definition and delimitation* / L. Strate // *Western Journal of Communication*. — 1999. — 63 (3). — P. 382–383.
596. Suler J. *Human Becomes Electric* / J. Suler // *From books to cyberspace identities*. — NC : NCU Press, 2009. — P. 21–25.
597. Susskind L. *Cosmic Natural Selection* / Susskind L. — Austin: Autin U Press, 2003. — 312 p.
598. Swartz J. *New domain name suffixes approved* / J. Swartz // *USA Today*. — 2000. — Nov. 20. — P. 17.
599. Talmy L. *Force dynamics in language and cognition* / L. Talmy // *Concept Structuring Systems*. — Cambridge : The MIT Press, 2000. — Vol. 1. — P. 409–470.
600. Taylor C. *Day of Smart Mobs* / C. Taylor // *Time*. — 2003. — March 10. — P. 51–53.
601. Taylor C. *Phylosofical Antropology* / C. Taylor // *Encyclopaedia Bratannica*. — CD: Deluxe Edition, 2002.

602. Taylor D. Make an exhibit of yourself / D. Taylor // *The Boston Globe*. – April 12. – 2001. – P. 9–11.
603. Tunkelang D. Introduction to Webometrics: Quantitative Web Research for the Social Sciences / D. Tunkelang. – NY : Basic Books, 2008. – 128 p.
604. Turkle S. Parallel lives: Working on identity in virtual space / S. Turkle // *Constructing the self in a mediated world*. – London: Sage, 1996. – P. 76 – 89.
605. Turner M. Design for a Theory of Meaning / M. Turner // *The Nature and Ontogenesis of Meaning*. – Mahwah, NJ : Lawrence Erlbaum Associates, 1994. – P. 91–107.
606. Turner M. The Literary Mind. The Origins of Thought and Language / Turner M. – N.Y., Oxford : Oxford Univ. Press, 1998. – 187 p.
607. Tweedie L. Interactive Visualisation Artifacts / L. Tweedie // *People and Computers*. – Memphis : HCI, 1999. – P.117–126.
608. Tymieniecka A.-T. Phenomenology World-Wide: Foundations, Expanding Dynamics, Life-Engagements : A Guide for Research and Study / Tymieniecka A.-T.— NY : Springer, 2002. — 740 p.
609. Vanparys J.A. Survey of Metalinguistic Metaphors / J.A. Vanparys // *By Word or Mouth. Metaphor, Metonymy and Linguistic Action in a Cognitive Prospective*. – Amsterdam : John Benjamins, 1995. – P. 1–35.
610. Vigo R. Representational information: a new general notion and measure of information / Vigo R. // *Information Sciences*. – 2011. – V. 181. – P. 4847–4859.
611. Wagner D. Software Security / D. Wagner // *Austin-American Statesman*. – 2003. – Sept. 4. – P. A8.
612. Wallis G. Year 2000 Survey / G. Wallis // *US News and World Report*. – 2000. – Dec. 9. – P. 39–43.

613. Warig Deutsches Wörterbuch. – Gutersloch : Bertelsmann Lexicon Vrelag GMBH, 1997. – 1655 s.
614. Warschauer M. Virtual connections: Online activities & projects for networking Language Learners / Warschauer M. – Honolulu, HI : University of Hawaii Press, 1995. – 268 p.
615. Wei Ding, Xia Lin Reading and Writing the Electronic Book / Wei Ding, Xia Lin – New York, NY: Basic Books, 2011. – 302 p.
616. Weise E. Cracking the hacker myth / E. Weise // USA Today. – May 6. – 2002. – P. 26–27.
617. Weise E. Society grappling with info overload / E. Weise // USA Today. – 2000. – Oct. 19. – P. 49.
618. Wheeler J. A. Genesis and Observership / J. A. Wheeler // Foundational Problems in the Special Sciences. – Dordrecht, 1977. – P. 27–34.
619. White R. W., Roth R. A. New Concepts in Digital Reference / White R. W., Roth R. A. – New York, NY: Basic Books, 2011. – 237 p.
620. Whittaker J. The Cyberspace Handbook / J. Whittaker. — London : Routledge, 2004. — 322 p.
621. Winter C. Virtual and vital / C. Winter // Sun-Sentinel. – 2003. – Nov. 30. – P. 13.
622. Woodward S. Jan. 1, 2000, isn't only 'doomsdate' / S. Woodward // Star Tribune. – 1998. – Sept. 11. – P. 15–16.
623. Woollard J. A to Z of computer metaphor. Metaphors in teaching with and about computers / Woollard J. — NY : Basic Books, 2007. — 308 p.
624. Young P. The Nature of Information / Young P. – Westpor : Greenwood Publishing Group, Ct., 1987. – 341 p.
625. Zahavi D. Husserl's Phenomenology / Zahavi D. – Palo Alto : Stanford University Press, 2003. – 312 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ЛЕКСИКОГРАФІЧНОГО МАТЕРІАЛУ

626. An encyclopedic dictionary of language and languages / [Ed. by D. Crystal]. – Oxford : Blackwell, 1992. – 428 p.
627. A glossary of Netspeak and Textspeak / [Ed. By D. Crystal]. – Edinburgh : Edinburgh University Press, 2004. – 197 p.
628. Jargon File / [Ed. by J. Russell] // Режим доступу : <http://www.jargon.com>. – 2012.
629. Longman Dictionary of Contemporary English / [Ed. by Longman Publishing Staff]. – Barcelona : Longman Dictionaries, 1995. – 1667p.
630. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy – 1999.
631. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy – 2000.
632. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2001.
633. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2002.
634. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2003.
635. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2004.
636. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2005.
637. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2006.
638. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступу : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2007.

639. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2008.
640. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2009.
641. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа : <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2010.
642. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа: <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2011.
643. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа: <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2012.
644. McFedries P. Archives / P. McFedries // Режим доступа: <http://www.logophilia.com/Word> Spy. – 2013.
645. Oxford Dictionary of American Slang / [Ed. by J. Ayto] – Oxford : Oxford University Press, 1995. – 682 p.
646. Oxford Dictionary of Modern English / [Ed. by D. F. Thompson] – Oxford : Oxford U. Press, 2003. – 596 p.
647. Oxford Dictionary of New Words / [Ed. by E. Knowles, J. Elliott] – Oxford – NY : Oxford U. Press, 1998. – 357 p.
648. Quinion M. New Words in English / Quinion M. // Режим доступа : [http:// www.worldwidewords.com](http://www.worldwidewords.com). – 1995.
649. Quinion M. New Words in English / Quinion M. // Режим доступа : [http:// www.worldwidewords.com](http://www.worldwidewords.com). – 1996.
650. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : [http:// www.worldwidewords.com](http://www.worldwidewords.com). – 1997.
651. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : [http:// www.worldwidewords.com](http://www.worldwidewords.com). – 1998.
652. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : [http:// www.worldwidewords.com](http://www.worldwidewords.com). – 1999.

653. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2000.
654. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2001.
655. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2002.
656. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2003.
657. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2004.
658. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2005.
659. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2006.
660. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2007.
661. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // <http://www.worldwidewords.com>. – 2008.
662. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2009.
663. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2010.
664. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2011.
665. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2012.
666. Quinion M. Turns of Phrase / Quinion M. // Режим доступа : <http://www.worldwidewords.com>. – 2013.

667. The New Hacker's Dictionary / [Ed. by E.S. Raymond] – Chicago : The MIT Press, 2002. – 1452 p.
668. The Urban Dictionary / [Ed. by A. Peckham] – NY : Basic Books, 2013. – 1891 p.
669. Webster's New World Computer Dictionary / [Ed. by C. Martin] – Danbury, Ct. : Lexicon Publications, Inc., 2010. – 479 p.
670. Webster's New World Hacker Dictionary / [Ed. by B. Schell] – Danbury, Ct. : Lexicon Publications, Inc., 2007. – 597 p.
671. Webster's Third New International Dictionary / [Ed. by Ph. Babcock Gove] – Danbury, Ct. : Lexicon Publications, Inc., 1997. – 3662 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

672. Accounting Today. – 2009–2012.
673. Ageless Times Monthly. – 1998–2001.
674. Anything Hollywood. – 2008–2012.
675. Atlanta Journal and Constitution. – 2000–2002.
676. Austin-American Statesman. – 2002–2008.
677. BurnMedia. – 2006–2009.
678. Business Inside. – 2005–2011.
679. Business Week. – 1999–2013.
680. Business Wire. – 2000–2003.
681. Canada NewsWire. – 2001–2009.
682. Chicago Sun-Times. – 2002–2008.
683. CNN.Bouletin. – 2001–2012.
684. Computer Monitoring Software Reports. – 2003–2011.
685. Computer Weekly. – 2002–2012.
686. Computers. – 2002–2012.
687. Computerworld. – 2001–2013.
688. Computing. – 2002–2012.
689. Concord Monitor. – 2009–2011.
690. Cornerstone Leadership Institute. – 2004–2008.
691. Dallas Morning News. – 2000–2004.
692. Denver Post. – 2000–2002.
693. Denver Westword. – 2003–2004.
694. Electronic Publishing. – 2000–2013.
695. Financial Times. – 1998–2005.
696. Florida Sun Sentinel. – 2007–2012.
697. Forbes Magazine. – 2000–2004.

698. Global Media Journal. – 2004–2013.
699. Globe and Mail. – 1998–2013.
700. Government Computer News. – 2009–2013.
701. Home Office Computing. – 1999–2003.
702. Huffington Post. – 2007–2011.
703. Info World. – 2000–2012.
704. Information Security. – 2006–2012.
705. Inside Media. – 2008–2012.
706. Journal of the Reliability Engineering Association. – 2009–2011.
707. Los Angeles Business Journal. – 2000–2010.
708. Los Angeles Times. – 1999–2012.
709. Maclean's. – 2010–2011.
710. Marketing Management. – 1998–2003.
711. Media Literacy. – 2004–2012.
712. Medical Industry Today. – 1999–2002.
713. Metro Times. – 1998–2000.
714. Milwaukee Journal. – 1998–2001.
715. MSDN Online Buzz. – 2001–2013.
716. Multimedia home platform. – 2003–2007.
717. Network News. – 2002–2013.
718. New Media and American Politics. – 2008–2012.
719. New Scientist. – 2007–2013.
720. New Statesman. – 1998–2004.
721. News Journal. – 2010–2013.
722. NewsScan Daily. – 2000–2013.
723. Newsweek. – 1997–2013.
724. Newswired. – 2004–2012.
725. Orange County Register. – 2003–2009.

726. Orlando Sentinel. – 2007–2010.
727. PC and Home. – 2003–2009.
728. PC Magazine. – 2000–2006.
729. PC Week. – 2006–2013.
730. PCWorld. – 2002–2013.
731. People and Computers. – 1999–2013.
732. Press Association Newsfile. – 2000–2011.
733. Reuters. – 2002–2004.
734. San Antonio Chronicle. – 1998–2013.
735. San Jose Mercury News. – 2009–2012.
736. Searcher. – 2005–2010.
737. Security Management. – 2001–2012.
738. Security Report. – 2001–2011.
739. Security Systems. – 2003–2012.
740. Scientific American. – 2000–2013.
741. Slate. – 2005–2010.
742. Smart Business. – 2007–2013.
743. Springer. – 2008–2011.
744. Star Tribune. – 1998–2012.
745. Sunday Times. – 1998–2013.
746. Sun-Sentinel. – 2001–2009.
747. Symantec. – 2005–2007.
748. TechCrunch. – 2003–2011.
749. Technology Almanach. – 2000–2013.
750. Technology Review. – 2000–2013.
751. The Baltimore Sun. – 2000–2013.
752. The Boston Globe. – 2000–2012.
753. The Buffalo News. – 2002–2009.

754. The Daily Express. – 2004–2009.
755. The Daily Telegraph. – 1998–2002.
756. The Daily Texan. – 2002–2004.
757. The Dallas Morning News. – 1999–2012.
758. The Denver Post. – 2003–2009.
759. The Economist. – 1997–2013.
760. The Futurist. – 1998–2006.
761. The Globe and Mail. – 1999–2011.
762. The Guardian. – 1998–2013.
763. The Houston Chronicle. – 1999–2013.
764. The Industry Standard. – 2000–2003.
765. The Law of Higher Education. – 2004–2011.
766. The Los Angeles Times. – 2001–2012.
767. The National Journal. – 2001–2012.
768. The New York Post. – 2001–2013.
769. The New York Times. – 1999–2012.
770. The Observer. – 1999–2010.
771. The Phoenix Gazette. – 2005–2011.
772. The San Francisco Chronicle. – 1999–2012.
773. The San Francisco Examiner. – 2000–2003.
774. The Seattle Times. – 2003–2012.
775. The Sporting News. – 2003–2010.
776. The Sun. – 1999–2012.
777. The Tech. – 1998–2012.
778. The Village Voice. – 2001–2003.
779. The Washington Post. – 1999–2012.
780. The Wire. – 2000–2013.
781. The Wired. – 2001–2010.

- 782. Time. – 1998–2013.
- 783. US News and World Report. – 1998–2013.
- 784. USA Today. – 1999–2013.
- 785. Utne. – 2003–2009.
- 786. Wall Street Journal. – 2001–2012.
- 787. Washington Internet Daily. – 2000–2013.
- 788. Wharton U. – 2003–2007.
- 789. Wired Magazine. –1999–2010.
- 790. Wired News. – 1998 –2013.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ
(УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ)

Махачашвілі Русудан Кирилевна

**ФЕНОМЕНОЛОГІЧНА НЕОАНГЛІСТИКА: ТЕОРЕТИКО-
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ**

Редактор В.В. Соколов

Технічний редактор Н.В. Лазебна

Коректор М.О. Кузнєцова

Підписано до друку 23.03.15 . Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Друк різнографічний. Умовн. друк. арк. 11,2. Тираж 300 прим. Зам. № 447.

Запорізький національний університет

69600, м. Запоріжжя, МСП-41
вул. Жуковського, 66

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
ДК № 1884 від 28. 07. 2004 р.